

7.5

IBM Message Service Client for .NET

IBM

Uwaga

Przed skorzystaniem z niniejszych informacji oraz produktu, którego one dotyczą, należy zapoznać się z informacjami zamieszczonymi w sekcji [“Uwagi” na stronie 257](#).

Niniejsze wydanie dotyczy wersji 7 wydanie 5 produktu IBM® WebSphere MQ oraz wszystkich kolejnych wydań i modyfikacji, o ile nie zostanie to określone inaczej w nowych wydaniach.

Wysyłając informacje do IBM, użytkownik przyznaje IBM niewyłączne prawo do używania i rozpowszechniania informacji w dowolny sposób, jaki uzna za właściwy, bez żadnych zobowiązań wobec ich autora.

© **Copyright International Business Machines Corporation 2007, 2024.**

Spis treści

Message Service Client for .NET.....	5
Wprowadzenie do Message Service Client for .NET.....	5
Co nowego w tej wersji.....	6
Style przesyłania komunikatów.....	7
Model obiektu XMS.....	7
Atrybuty i właściwości obiektów.....	9
Administrowane obiekty.....	9
Model komunikatów produktu XMS.....	10
Blokowanie aplikacji przy użyciu nowszej wersji XMS.....	11
Konfigurowanie środowiska serwera przesyłania komunikatów.....	11
Konfigurowanie menedżera kolejek i brokera dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ.....	11
Konfigurowanie brokera dla aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.....	13
Konfigurowanie serwera magistrala integracji usług dla aplikacji łączącej się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus.....	15
Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji.....	16
Wymagania wstępne dla aplikacji XMS łączących się z produktem IBM WebSphere MQ.....	18
Korzystanie z przykładowych aplikacji produktu XMS.....	19
Przykładowe aplikacje.....	19
Uruchamianie przykładowych aplikacji.....	21
Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET.....	22
Tworzenie aplikacji produktu XMS.....	22
Pisanie aplikacji produktu XMS.....	23
Pisanie aplikacji XMS .NET.....	47
Praca z administrowanymi obiektami.....	53
Zabezpieczanie komunikacji dla aplikacji XMS.....	68
Komunikaty: XMS.....	73
Rozwiązywanie problemów.....	87
Konfiguracja śledzenia dla aplikacji produktu .NET.....	87
Konfiguracja FFDC dla aplikacji produktu .NET.....	92
Wskazówki dotyczące rozwiązywania problemów.....	92
Informacje o klientach usługi komunikatów dla środowiska .NET.....	93
.NET interfejsy.....	93
Właściwości obiektów XMS.....	184
Uwagi.....	257
Informacje dotyczące interfejsu programistycznego.....	258
Znaki towarowe.....	259

Wprowadzenie do Message Service Client for .NET

Produkt Message Service Client for .NET udostępnia aplikacyjny interfejs programistyczny (API) o nazwie XMS , który zawiera ten sam zestaw interfejsów co usługa Java Message Service (JMS). API. Produkt Message Service Client for .NET zawiera w pełni zarządzaną implementację produktu XMS, która może być używana przez dowolny język zgodny ze środowiskiem .NET.

Produkt XMS obsługuje:

- Przesyłanie komunikatów punkt z punktem
- Przesyłanie komunikatów Publikowanie/subskrypcja
- Synchroniczne dostarczanie komunikatów
- Dostarczanie komunikatów asynchronicznych

Aplikacja XMS może wymieniać komunikaty z następującymi typami aplikacji:

- Aplikacja XMS
- Aplikacja Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS
- Rodzima aplikacja produktu IBM WebSphere MQ
- Aplikacja JMS, która używa domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów produktu WebSphere .

Aplikacja XMS może łączyć się z dowolnym z następujących serwerów przesyłania komunikatów i korzystać z nich:

IBM WebSphere MQ menedżer kolejek

Aplikacja może łączyć się z powiązaniem lub trybem klienta.

Serwer aplikacji WebSphere Usługa Integration Bus

Aplikacja może korzystać z bezpośredniego połączenia TCP/IP lub może używać protokołu HTTP przez TCP/IP.

Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker

Komunikaty są transportowane między aplikacją a brokerem przy użyciu produktu WebSphere MQ Real-Time Transport. Komunikaty mogą być dostarczane do aplikacji za pomocą programu WebSphere MQ Multicast Transport.

Przy nawiązaniu połączenia z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ aplikacja XMS może używać produktu IBM WebSphere MQ Transport przedsiębiorstwa do komunikacji z produktem Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker. Alternatywnie aplikacja XMS może publikować i subskrybować połączenie z produktem IBM WebSphere MQ.

Pojęcia pokrewne

[“Style przesyłania komunikatów” na stronie 7](#)

[“Model obiektu XMS” na stronie 7](#)

Interfejs API produktu XMS jest interfejsem obiektywnym. Model obiektu XMS jest oparty na modelu obiektu JMS 1.1 .

[“Model komunikatów produktu XMS” na stronie 10](#)

Model komunikatów produktu XMS jest taki sam, jak model komunikatu produktu Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS .

Wprowadzenie do Message Service Client for .NET

Produkt Message Service Client for .NET udostępnia aplikacyjny interfejs programistyczny (API) o nazwie XMS , który zawiera ten sam zestaw interfejsów co usługa Java Message Service (JMS). API. Produkt Message Service Client for .NET zawiera w pełni zarządzaną implementację produktu XMS, która może być używana przez dowolny język zgodny ze środowiskiem .NET.

Produkt XMS obsługuje:

- Przesyłanie komunikatów punkt z punktem
- Przesyłanie komunikatów Publikowanie/subskrypcja
- Synchroniczne dostarczanie komunikatów
- Dostarczanie komunikatów asynchronicznych

Aplikacja XMS może wymieniać komunikaty z następującymi typami aplikacji:

- Aplikacja XMS
- Aplikacja Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS
- Rodzima aplikacja produktu IBM WebSphere MQ
- Aplikacja JMS, która używa domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów produktu WebSphere .

Aplikacja XMS może łączyć się z dowolnym z następujących serwerów przesyłania komunikatów i korzystać z nich:

IBM WebSphere MQ menedżer kolejek

Aplikacja może łączyć się z powiązaniem lub trybem klienta.

Serwer aplikacji WebSphere Usługa Integration Bus

Aplikacja może korzystać z bezpośredniego połączenia TCP/IP lub może używać protokołu HTTP przez TCP/IP.

Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker

Komunikaty są transportowane między aplikacją a brokerem przy użyciu produktu WebSphere MQ Real-Time Transport. Komunikaty mogą być dostarczane do aplikacji za pomocą programu WebSphere MQ Multicast Transport.

Przy nawiązaniu połączenia z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ aplikacja XMS może używać produktu IBM WebSphere MQ Transport przedsiębiorstwa do komunikacji z produktem Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker. Alternatywnie aplikacja XMS może publikować i subskrybować połączenie z produktem IBM WebSphere MQ.

Pojęcia pokrewne

[“Style przesyłania komunikatów” na stronie 7](#)

[“Model obiektu XMS” na stronie 7](#)

Interfejs API produktu XMS jest interfejsem obiektowym. Model obiektu XMS jest oparty na modelu obiektu JMS 1.1 .

[“Model komunikatów produktu XMS” na stronie 10](#)

Model komunikatów produktu XMS jest taki sam, jak model komunikatu produktu Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS .

Co nowego w tej wersji

W tej wersji produktu Message Service Client for .NET wprowadzono szereg udoskonaleń.

“Odczytywanie i zapisywanie deskryptora komunikatu z aplikacji produktu Message Service Client for .NET” na stronie 87

Dostęp do wszystkich pól deskryptora komunikatu można uzyskać w komunikacie IBM WebSphere MQ z wyjątkiem pól `StrucId` i `Version`. Pole `BackoutCount` może być odczytane, ale nie jest zapisywane w tym polu. Dostęp do pól jest dostępny tylko wtedy, gdy nawiąże połączenie z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ w wersji 6 lub nowszej. Dostęp jest kontrolowany za pomocą właściwości docelowych opisanych w dalszej części.

“Przykładowe aplikacje” na stronie 19

Przykładowe aplikacje XMS zawierają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API. Można ich używać do weryfikowania instalacji i konfiguracji serwera przesyłania komunikatów, a także do sprawdzania własnych aplikacji.

Usprawnienia w zakresie wydajności

Wydajność środowiska XMS .NET została zwiększona.

“Automatyczne ponowne połączenie klienta IBM WebSphere MQ za pośrednictwem serwera XMS” na stronie 47

Klient WebSphere MQ V7.1 XMS IBM WebSphere MQ można skonfigurować w taki sposób, aby automatycznie łączył się z nim automatycznie po awarii sieci, menedżera kolejek lub serwera.

“Zarządzane transakcje XA IBM WebSphere MQ za pomocą XMS” na stronie 41

Zarządzane transakcje XA produktu WebSphere MQ mogą być używane przez system XMS.

GMO_CONVERT

Podanie wartości GMO_CONVERT w komunikacie jest opcjonalne. Jeśli podana jest wartość GMO_CONVERT, konwersja odbywa się zgodnie z podaną wartością.

Style przesyłania komunikatów

Produkt XMS obsługuje style przesyłania komunikatów w produkcie punkt z punktem i Publikowanie/subskrypcja.

Style przesyłania komunikatów są również nazywane domenami przesyłania komunikatów.

Przesyłanie komunikatów Punkt-punkt

Wspólna forma przesyłania komunikatów produktu punkt z punktem używa kolejkowania. W najprostszym przypadku aplikacja wysyła komunikat do innej aplikacji, identyfikując, niejawnie lub jawnie, kolejkę docelową. Bazowy system przesyłania komunikatów i kolejkowania odbiera komunikat od aplikacji wysyłającej i kieruje do niej komunikat do kolejki docelowej. Aplikacja odbierający może następnie pobrać komunikat z kolejki.

Jeśli bazowy system przesyłania komunikatów i kolejkowania zawiera produkt WebSphere Message Broker, produkt WebSphere Message Broker może replikować komunikaty i kopie trasy komunikatu do różnych kolejek. W wyniku tego komunikat może otrzymać więcej niż jedna aplikacja. Produkt WebSphere Message Broker może także transformować komunikat i dodawać do niego dane.

Kluczowa cecha funkcji przesyłania komunikatów produktu punkt z punktem polega na tym, że aplikacja umieszcza komunikat w kolejce lokalnej, gdy wysyła komunikat. Bazowy system przesyłania komunikatów i kolejkowania określa kolejkę docelową, do której wysyłany jest komunikat. Aplikacja odbierający pobiera komunikat z kolejki docelowej.

Przesyłanie komunikatów Publikowanie/subskrypcja

W przesyłaniu komunikatów produktu Publikowanie/subskrypcja dostępne są dwa typy aplikacji: publikator i subskrybent.

Wydawca dostarcza informacje w postaci komunikatów publikacji. Gdy publikator publikuje komunikat, określa on temat, który identyfikuje temat informacji wewnątrz komunikatu.

subskrybent jest konsumentem publikowanych informacji. Subskrybent określa tematy, którymi interesuje się tworzenie subskrypcji.

System publikowania/subskrypcji otrzymuje od subskrybentów publikacje z wydawców i subskrypcje. Kieruje publikacjami do subskrybentów. Subskrybent otrzymuje publikacje dotyczące tylko tych tematów, do których zasubskrybował.

Kluczowa cecha mechanizmu przesyłania komunikatów produktu Publikowanie/subskrypcja polega na tym, że publikator identyfikuje temat, gdy publikuje komunikat. Nie identyfikuje on subskrybentów. Jeśli komunikat jest publikowany w temacie, dla którego nie ma subskrybentów, to komunikat nie otrzymuje żadnej aplikacji.

Aplikacja może być zarówno publikatorem, jak i subskrybentem.

Model obiektu XMS

Interfejs API produktu XMS jest interfejsem obiektowym. Model obiektu XMS jest oparty na modelu obiektu JMS 1.1.

Poniższa lista zawiera podsumowanie głównych klas produktu XMS lub typów obiektów:

ConnectionFactory

Obiekt `ConnectionFactory` hermetyzuje zestaw parametrów dla połączenia. Aplikacja korzysta z `ConnectionFactory` w celu utworzenia połączenia. Aplikacja może udostępniać parametry w czasie wykonywania i tworzyć obiekt `ConnectionFactory`. Alternatywnie parametry połączenia mogą być przechowywane w repozytorium administrowanych obiektów. Aplikacja może pobrać obiekt z repozytorium i utworzyć z niego obiekt `ConnectionFactory`.

Connection

Obiekt `Connection` hermetyzuje aktywne połączenie z aplikacji na serwer przesyłania komunikatów. Aplikacja korzysta z połączenia w celu utworzenia sesji.

Destination

Aplikacja wysyła komunikaty lub odbiera komunikaty przy użyciu obiektu `Destination`. W domenie Publikowanie/subskrypcja obiekt `Destination` hermetykuje temat, a w domenie punkt z punktem obiekt `Destination` hermetykuje kolejkę. Aplikacja może udostępnić parametry w celu utworzenia obiektu `Destination` w czasie wykonywania. Alternatywnie może on utworzyć obiekt `Destination` na podstawie definicji obiektu przechowywanej w repozytorium obiektów administrowanych.

Session

Obiekt `Session` jest jednowątkowym kontekstem do wysyłania i odbierania komunikatów. Aplikacja korzysta z obiektu `Session` do tworzenia obiektów `Message`, `MessageProducer` i `MessageConsumer`.

Message

Obiekt `Message` hermetyzuje obiekt `Message`, który aplikacja wysyła za pomocą obiektu `MessageProducer`, lub otrzymuje za pomocą obiektu `MessageConsumer`.

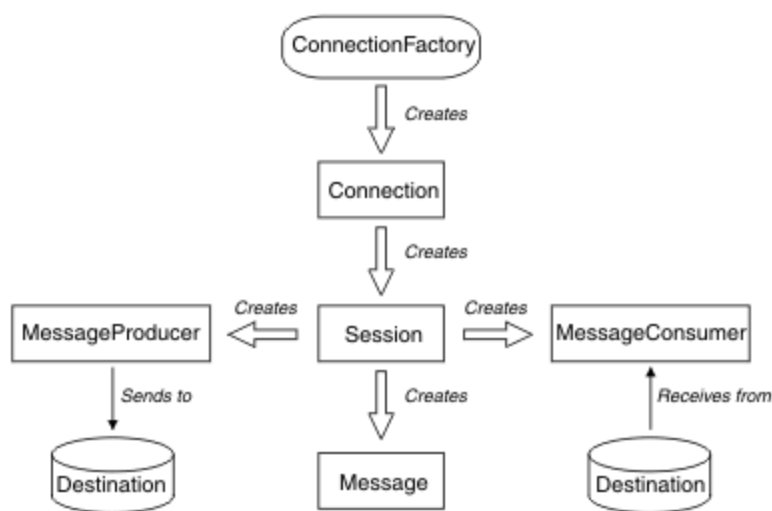
MessageProducer

Obiekt `MessageProducer` jest używany przez aplikację do wysyłania komunikatów do miejsca docelowego.

MessageConsumer

Obiekt `MessageConsumer` jest używany przez aplikację do odbierania komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.

Rysunek 1 na stronie 8 przedstawia te obiekty i ich relacje.

Rysunek 1. Obiekty XMS i ich relacje

W programie .NET klasy XMS są definiowane jako zestaw interfejsów produktu .NET. Podczas kodowania aplikacji XMS .NET wymagane są tylko zadeklarowane interfejsy.

Model obiektu XMS jest oparty na interfejsach niezależnych od domeny, które są opisane w sekcji *Specyfikacja usługi Java Message Service, wersja 1.1*. Klasy specyficzne dla domeny, takie jak `Topic`, `TopicPublisher` i `TopicSubscriber`, nie są udostępniane.

Atrybuty i właściwości obiektów

Obiekt XMS może mieć atrybuty i właściwości, które są właściwościami obiektu, które są implementowane na różne sposoby.

Atrybuty

Cecha charakterystyczna, która jest zawsze obecna i zajmuje pamięć masową, nawet jeśli atrybut nie ma wartości. W tym zakresie atrybut jest podobny do pola w strukturze danych o stałej długości. Cechą wyróżniającą atrybuty jest to, że każdy atrybut ma własne metody ustawiania i pobierania wartości.

Właściwości

Właściwość obiektu jest prezentowana i zajmuje pamięć masową dopiero po ustawieniu jej wartości. Nie można usunąć właściwości lub jej pamięć odzyskana po ustawieniu jej wartości. Można zmienić jego wartość. Produkt XMS udostępnia zestaw metod ogólnych do ustawiania i pobierania wartości właściwości.

Pojęcia pokrewne

Typy podstawowe produktu XMS

Produkt XMS udostępnia odpowiedniki ośmiu typów podstawowych Java (`byte`, `short`, `int`, `long`, `float`, `double`, `char` i `boolean`). Umożliwia to wymianę komunikatów między XMS a JMS bez utraty lub uszkodzenia danych.

Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.

Gdy aplikacja pobiera wartość właściwości, wartość może zostać przekształcona przez produkt XMS na inny typ danych. Wiele reguł decyduje o tym, które konwersje są obsługiwane i w jaki sposób program XMS wykonuje konwersje.

Odsyłacze pokrewne

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS, zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Administrowane obiekty

Za pomocą administrowanych obiektów można administrować ustawieniami połączenia używalnymi przez aplikacje klienckie, które mają być administrowane z centralnego repozytorium. Aplikacja pobiera definicje obiektów z centralnego repozytorium i używa ich do tworzenia obiektów `ConnectionFactory` i `Destination`. Za pomocą administrowanych obiektów można usunąć kilka aplikacji z zasobów, które są używane w czasie wykonywania.

Na przykład aplikacje produktu XMS mogą być zapisywane i testowane przy użyciu obiektów administrowanych, które odwołują się do zestawu połączeń i miejsc docelowych w środowisku testowym. Po wdrożeniu aplikacji administrowane obiekty można zmienić w celu skonfigurowania aplikacji tak, aby odwoływały się do połączeń i miejsc docelowych w środowisku produkcyjnym.

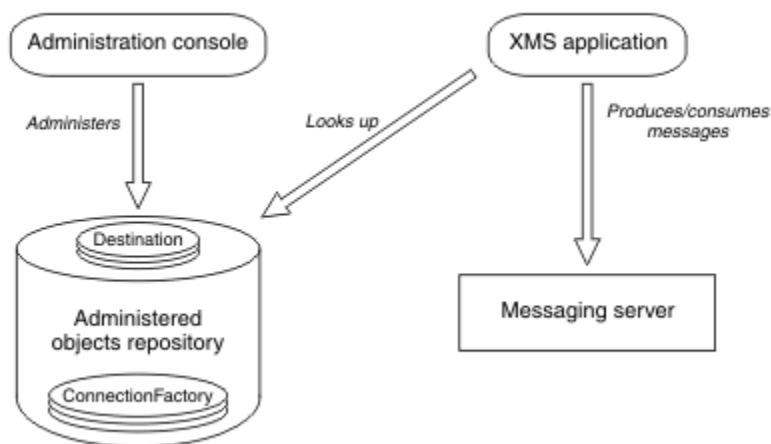
Produkt XMS obsługuje dwa typy administrowanych obiektów:

- Obiekt `ConnectionFactory`, który jest używany przez aplikacje do nawiązania początkowego połączenia z serwerem.
- Obiekt `Destination`, który jest używany przez aplikacje do określania miejsca docelowego dla wysyłanych komunikatów oraz do źródła komunikatów odbieranych. Miejsce docelowe jest tematem lub kolejką na serwerze, z którym łączy się aplikacja.

Narzędzie administracyjne **JMSAdmin** jest dostarczane z produktem IBM WebSphere MQ. Jest on używany do tworzenia obiektów administrowanych dla programu i zarządzania nimi w centralnym repozytorium obiektów administrowanych.

Administrowane obiekty w repozytorium mogą być używane przez aplikacje KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS i XMS. XMS applications can use the ConnectionFactory and Destination objects to connect to a IBM WebSphere MQ menedżer kolejek. Administrator może zmienić definicje obiektów przechowywane w repozytorium bez wpływu na kod aplikacji.

Na poniższym diagramie przedstawiono, w jaki sposób aplikacja XMS zwykle używa administrowanych obiektów.

Rysunek 2. Typowe zastosowanie administrowanych obiektów przez aplikację XMS

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Model komunikatów produktu XMS

Model komunikatów produktu XMS jest taki sam, jak model komunikatu produktu KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS.

W szczególności produkt XMS implementuje te same pola nagłówka komunikatu i właściwości komunikatu, które są implementowane przez produkt KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS :

- Pola nagłówka JMS. Te pola mają nazwy rozpoczynający się przedrostkiem JMS.
- Zdefiniowane właściwości JMS. Te pola mają właściwości, których nazwy są rozpoczynanie od przedrostka JMSX.
- Właściwości zdefiniowane przez IBM. Te pola mają właściwości, których nazwy są rozpoczynanie z przedrostkiem JMS_IBM_.

W rezultacie aplikacje produktu XMS mogą wymieniać komunikaty z aplikacjami produktu KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS. W każdym komunikacie niektóre pola nagłówka i właściwości są ustawiane przez aplikację, a inne są ustawiane przez produkt XMS lub KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS. Niektóre pola ustawione przez XMS lub KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS są ustawiane podczas wysyłania komunikatu, a inne po jego odebraniu. Pola nagłówka i właściwości są propagowane

z komunikatem za pośrednictwem serwera przesyłania komunikatów, gdzie jest to właściwe. Są one dostępne dla każdej aplikacji, która odbiera komunikat.

Blokowanie aplikacji przy użyciu nowszej wersji XMS

Domyślnie, gdy zainstalowana jest nowsza wersja produktu XMS, aplikacje korzystające z poprzedniej wersji automatycznie przełączają się na nowszą wersję bez konieczności ponownego kompilowania.

O tym zadaniu

Funkcja współistnienia wielu wersji zapewnia, że instalacja nowszej wersji produktu XMS nie spowoduje nadpisania poprzedniej wersji produktu XMS. Zamiast tego w globalnej pamięci podręcznej zespołu (Global Assembly Cache-GAC) współistnieją wiele instancji podobnych zespołów XMS .NET, ale mają one różne numery wersji. Wewnętrznie, GAC używa pliku strategii do kierowania wywołań aplikacji do najnowszej wersji produktu XMS. Aplikacje działają bez konieczności ponownego kompilowania i mogą korzystać z nowych funkcji dostępnych w nowszej wersji produktu XMS .NET.

Jeśli jednak aplikacja jest wymagana do korzystania ze starszej wersji produktu XMS, należy ustawić atrybut `publisherpolicy` na wartość `no` w pliku konfiguracyjnym aplikacji.

Uwaga: Plik konfiguracyjny aplikacji to plik o nazwie, która składa się z nazwy programu wykonywalnego, do którego odnosi się plik, z przyrostkiem `.config`. Na przykład plik konfiguracyjny aplikacji dla pliku `text.exe` będzie miał nazwę `text.exe.config`.

Jednak w dowolnym momencie wszystkie aplikacje systemu korzystają z tej samej wersji produktu XMS .NET.

Konfigurowanie środowiska serwera przesyłania komunikatów

W tej sekcji sekcjarozdział opisano sposób konfigurowania środowiska serwera przesyłania komunikatów w celu umożliwienia aplikacjom produktu XMS nawiązywania połączenia z serwerem.

W przypadku aplikacji, które łączą się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ, wymagany jest klient IBM WebSphere MQ (lub menedżer kolejek w trybie powiązań).

Obecnie nie ma wymagań wstępnych dla aplikacji, które korzystają z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Środowisko serwera przesyłania komunikatów musi zostać skonfigurowane przed uruchomieniem dowolnej aplikacji produktu XMS, w tym przykładowych aplikacji udostępnionych z produktem XMS.

Ten sekcjarozdział zawiera następujące tematysekcje:

- [“Konfigurowanie menedżera kolejek i brokera dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ” na stronie 11](#)
- [“Konfigurowanie brokera dla aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem” na stronie 13](#)
- [“Konfigurowanie serwera magistrala integracji usług dla aplikacji łączącej się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus” na stronie 15](#)

Zadania pokrewne

[Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji](#)

Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

Konfigurowanie menedżera kolejek i brokera dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ

W tej sekcji założono, że użytkownik korzysta z produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7.0. Zanim możliwe będzie uruchomienie aplikacji łączącej się z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, należy

skonfigurować menedżer kolejek. W przypadku aplikacji Publikowanie/subskrypcja wymagana jest dodatkowa konfiguracja, jeśli używany jest interfejs publikowania/subskrybowania w kolejce.

Zanim rozpoczniesz

Produkt XMS współpracuje z produktem WebSphere Message Broker w wersji 6.1 lub wcześniejszej.

Przed rozpoczęciem tej czynności należy wykonać następujące kroki:

- Upewnij się, że aplikacja ma dostęp do uruchomionego produktu menedżer kolejek .
- Jeśli aplikacja jest aplikacją publikowania/subskrypcji i korzysta z interfejsu publikowania/subskrybowania w kolejce, należy upewnić się, że atrybut "PSMODE" jest ustawiony na wartość "ENABLED" w menedżerze kolejek.
- Upewnij się, że aplikacja korzysta z fabryki połączeń, której właściwości są odpowiednio ustawione w celu nawiązania połączenia z menedżerem kolejek. Jeśli aplikacja jest aplikacją publikowania/subskrypcji, należy upewnić się, że odpowiednie właściwości fabryki połączeń są ustawione na potrzeby używania brokera. For more information about the properties of a connection factory, "[Właściwości obiektu ConnectionFactory](#)" na stronie 186.

O tym zadaniu

Produkt menedżer kolejek i broker można skonfigurować do uruchamiania aplikacji produktu XMS w taki sam sposób, jak menedżer kolejek i umieszczony w kolejce interfejs publikowania/subskrypcji w celu uruchamiania aplikacji JMS produktu WebSphere MQ . Poniższe kroki podsumowują to, co należy zrobić.

Procedura

1. Na serwerze menedżer kolejek utwórz kolejki, których potrzebuje aplikacja.

Informacje na temat tworzenia kolejek można znaleźć w temacie *Definiowanie kolejek* w publikacji *Dokumentacja produktu WebSphere MQ*.

Jeśli aplikacja jest aplikacją Publikowanie/subskrypcja i korzysta z interfejsu kolejkowania publikowania/subskrypcji, który wymaga dostępu do kolejek systemowych produktu Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS , przed utworzeniem kolejek poczekaj na krok 4a .

2. Nadaj identyfikatorowi użytkownika powiązanom z aplikacją uprawnienia do nawiązywania połączenia z serwerem menedżer kolejek, a także odpowiednie uprawnienia dostępu do kolejek.

Informacje na temat autoryzacji można znaleźć w sekcji *Zabezpieczenia w dokumentacji produktu IBM WebSphere MQ*. Jeśli aplikacja łączy się z menedżer kolejek w trybie klienta, zapoznaj się także z tematem *Klienci w dokumentacji produktu IBM WebSphere MQ*.

3. Jeśli aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta, upewnij się, że kanał połączenia z serwerem jest zdefiniowany w menedżer kolejek i że jest uruchomiony obiekt nastuchiwania.

Informacje na ten temat można znaleźć w sekcji *Klienci* w dokumentacji produktu *IBM WebSphere MQ*.

Nie ma potrzeby wykonywania tego kroku dla każdej aplikacji, która łączy się z serwerem menedżer kolejek. Jedna definicja kanału połączenia z serwerem i jeden program nastuchujący mogą obsługiwać wszystkie aplikacje, które łączą się w trybie klienta.

4. Jeśli aplikacja jest aplikacją Publikowanie/subskrypcja i korzysta z interfejsu publikowania/subskrybowania w kolejce, wykonaj następujące kroki.

- a) Na serwerze menedżer kolejek utwórz kolejki systemowe produktu Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS , uruchamiając skrypt komend MQSC dostarczanych z produktem IBM WebSphere MQ. Upewnij się, że identyfikator użytkownika powiązany z produktem WebSphere Message Broker ma uprawnienia dostępu do kolejek.

Informacje na temat miejsca, w którym można znaleźć skrypt i sposób jego uruchamiania, zawiera temat *Korzystanie z Java™* w publikacji *Dokumentacja produktu WebSphere MQ*.

Ten krok należy wykonać tylko raz dla menedżer kolejek. Ten sam zestaw kolejek systemowych KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS może obsługiwać wszystkie aplikacje XMS i KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS , które łączą się z serwerem menedżer kolejek.

- b) Nadaj użytkownikowi identyfikator powiązany z aplikacją, aby uzyskać dostęp do kolejek systemowych produktu KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS .

Informacje na temat uprawnień wymaganych przez użytkownika można znaleźć w temacie *Używanie języka Java* w dokumentacji produktu *IBM WebSphere MQ*.

- c) W przypadku brokera produktu Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker należy utworzyć i wdrożyć przepływ komunikatów w celu obsługi kolejki, w której aplikacje wysyłają komunikaty, które publikują.

Podstawowy przepływ komunikatów składa się z węzła przetwarzania komunikatów MQInput w celu odczytania opublikowanych komunikatów i węzła przetwarzania komunikatów publikowania w celu opublikowania komunikatów.

Informacje na temat tworzenia i wdrażania przepływu komunikatów można znaleźć w dokumentacji produktu Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker .

Nie ma potrzeby wykonywania tego kroku, jeśli odpowiedni przepływ komunikatów jest już wdrożony w brokerze.

Wyniki

Teraz można uruchomić aplikację.

Zadania pokrewne

Konfigurowanie brokera dla aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem
Przed uruchomieniem aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem, należy skonfigurować ten broker.

Konfigurowanie serwera magistrala integracji usług dla aplikacji łączącej się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus

Przed uruchomieniem aplikacji, która łączy się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus, należy skonfigurować magistrala integracji usług w taki sam sposób, jak produkt magistrala integracji usług , tak aby uruchamiał aplikacje JMS, które korzystają z domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów.

Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji

Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

Odsyłacze pokrewne

Wymagania wstępne dla aplikacji XMS łączących się z produktem IBM WebSphere MQ

Niektóre wymagania wstępne mają zastosowanie, jeśli aplikacja XMS łączy się z produktem IBM WebSphere MQ.

Konfigurowanie brokera dla aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem

Przed uruchomieniem aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem, należy skonfigurować ten broker.

Zanim rozpocznie

Produkt XMS współpracuje z produktem WebSphere Message Broker w wersji 6.1 lub wcześniejszej.

Przed rozpoczęciem tej czynności należy wykonać następujące kroki:

- Upewnij się, że aplikacja ma dostęp do brokera, który jest uruchomiony.
- Upewnij się, że aplikacja korzysta z fabryki połączeń, której właściwości są odpowiednio ustawione na potrzeby połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem. Więcej informacji na temat właściwości fabryki połączeń zawiera sekcja “Właściwości obiektu ConnectionFactory” na stronie 186.

O tym zadaniu

Istnieje możliwość skonfigurowania brokera do uruchamiania aplikacji produktu XMS w taki sam sposób, jak w przypadku konfigurowania brokera do uruchamiania aplikacji produktu Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS. Poniższe kroki podsumowują to, co należy zrobić, ale więcej szczegółowych informacji zawiera dokumentacja produktu Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker :

Procedura

1. Utwórz i wdróż przepływ komunikatów w celu odczytania komunikatów z portu TCP/IP, na którym broker nasłuchuje i opublikuje komunikaty.

Można to zrobić w jeden z następujących sposobów:

- Utwórz przepływ komunikatów, który zawiera węzeł przetwarzania komunikatów produktu **Real-timeOptimizedFlow**.
- Utwórz przepływ komunikatów, który zawiera węzeł przetwarzania komunikatów produktu **Real-timeInput** i węzeł przetwarzania komunikatów publikacji.

Należy skonfigurować węzeł **Real-timeOptimizedFlow** lub **Real-timeInput**, aby nasłuchiwać na porcie używanym do połączeń w czasie rzeczywistym. W programie XMS domyślnym numerem portu dla połączeń w czasie rzeczywistym jest 1506.

Nie ma potrzeby wykonywania tego kroku, jeśli odpowiedni przepływ komunikatów jest już wdrożony w brokerze.

2. Jeśli wymagane są komunikaty, które mają zostać dostarczone do aplikacji przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport, należy skonfigurować broker, aby włączyć rozsyłanie grupowe. Należy skonfigurować tematy, które muszą mieć włączone rozsyłanie grupowe, określając niezawodną jakość usługi dla tych tematów, które wymagają niezawodnego rozsyłania grupowego.
3. Jeśli aplikacja udostępnia identyfikator użytkownika i hasło podczas nawiązywania połączenia z brokerem, a użytkownik chce, aby broker uwierzytelniał aplikację przy użyciu tych informacji, należy skonfigurować serwer nazw użytkowników i broker na potrzeby prostego uwierzytelniania przy użyciu hasła typu telnet.

Wyniki

Teraz można uruchomić aplikację.

Zadania pokrewne

Konfigurowanie menedżera kolejek i brokera dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ

W tej sekcji założono, że użytkownik korzysta z produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7.0. Zanim możliwe będzie uruchomienie aplikacji łączącej się z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, należy skonfigurować menedżer kolejek. W przypadku aplikacji Publikowanie/subskrypcja wymagana jest dodatkowa konfiguracja, jeśli używany jest interfejs publikowania/subskrybowania w kolejce.

Konfigurowanie serwera magistrala integracji usług dla aplikacji łączącej się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus

Przed uruchomieniem aplikacji, która łączy się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus, należy skonfigurować magistrala integracji usług w taki sam sposób, jak produkt magistrala integracji usług, tak aby uruchamiał aplikacje JMS, które korzystają z domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów.

Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji

Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

Odsyłacze pokrewne

Wymagania wstępne dla aplikacji XMS łączących się z produktem IBM WebSphere MQ

Niektóre wymagania wstępne mają zastosowanie, jeśli aplikacja XMS łączy się z produktem IBM WebSphere MQ.

Konfigurowanie serwera magistrala integracji usług dla aplikacji łączącej się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus

Przed uruchomieniem aplikacji, która łączy się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus, należy skonfigurować magistrala integracji usług w taki sam sposób, jak produkt magistrala integracji usług, tak aby uruchamiał aplikacje JMS, które korzystają z domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów.

Zanim rozpocznie

Przed rozpoczęciem tej czynności należy wykonać następujące kroki:

- Upewnij się, że została utworzona magistrala przesyłania komunikatów i że serwer jest dodawany do magistrali jako element magistrali.
- Upewnij się, że aplikacja ma dostęp do produktu magistrala integracji usług, który zawiera co najmniej jeden działający mechanizm przesyłania komunikatów.
- Jeśli wymagane jest wykonanie operacji HTTP, należy zdefiniować kanał transportowy przychodzący mechanizmu przesyłania komunikatów HTTP. Domyślnie kanały dla protokołów SSL i TCP są definiowane podczas instalacji serwera.
- Upewnij się, że aplikacja korzysta z fabryki połączeń, której właściwości są odpowiednio ustawione w celu nawiązania połączenia z serwerem magistrala integracji usług przy użyciu serwera startowego. Minimalne wymagane informacje to:
 - Punkt końcowy dostawcy, który opisuje położenie i protokół, który ma być używany podczas negocjowania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów (czyli za pośrednictwem serwera startowego). W najprostszej postaci, dla serwera zainstalowanego z ustawieniami domyślnymi, punkt końcowy udostępniania może być ustawiony na nazwę hosta serwera.
 - Nazwa magistrali, przez którą wysyłane są komunikaty.

Więcej informacji na temat właściwości fabryki połączeń zawiera sekcja [“Właściwości obiektu ConnectionFactory”](#) na stronie 186.

O tym zadaniu

Należy zdefiniować wszystkie wymagane przez użytkownika obszary kolejki lub tematu. Domyślnie obszar tematu o nazwie Default.Topic.Space jest zdefiniowany podczas instalacji serwera, ale jeśli wymagane są dalsze obszary tematów, należy samodzielnie utworzyć te obszary tematów. Nie ma potrzeby wstępnego definiowania poszczególnych tematów w obrębie obszaru tematu, ponieważ serwer tworzy instancje tych pojedynczych tematów w sposób dynamiczny.

Poniższe kroki podsumowują to, co należy zrobić.

Procedura

1. Utwórz kolejki wymagane przez aplikację na potrzeby przesyłania komunikatów produktu punkt z punktem .
2. Utwórz dodatkowe obszary tematów, które są wymagane przez aplikację na potrzeby przesyłania komunikatów produktu Publikowanie/subskrypcja .

Wyniki

Teraz można uruchomić aplikację.

Zadania pokrewne

Konfigurowanie menedżera kolejek i brokera dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu [IBM WebSphere MQ](#)

W tej sekcji założono, że użytkownik korzysta z produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7.0. Zanim możliwe będzie uruchomienie aplikacji łączącej się z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, należy skonfigurować menedżer kolejek. W przypadku aplikacji Publikowanie/subskrypcja wymagana jest dodatkowa konfiguracja, jeśli używany jest interfejs publikowania/subskrybowania w kolejce.

Konfigurowanie brokera dla aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem
Przed uruchomieniem aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem, należy skonfigurować ten broker.

Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji
Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

Odsyłacze pokrewne

Wymagania wstępne dla aplikacji XMS łączących się z produktem IBM WebSphere MQ
Niektóre wymagania wstępne mają zastosowanie, jeśli aplikacja XMS łączy się z produktem IBM WebSphere MQ.

Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji

Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

O tym zadaniu

Aby zainstalować produkt Message Service Client for .NET w systemie Windows, należy wykonać następującą procedurę.

Procedura

1. Jeśli instalacja jest wykonywana z pakietu serwisowego SupportPac , wykonaj następujące kroki, w przeciwnym razie przejdź bezpośrednio do kroku [“2” na stronie 16](#).
 - a) W systemie Windowszaloguj się jako administrator.
 - b) Uruchom instalator dotNETClientsetup.exe.
2. Poczekaj na otwarcie kreatora instalacji i wyświetlenie następującego komunikatu:

```
Welcome to IBM Message Service Client for .NET installation wizard
```

Kliknij przycisk **Dalej**.

Kreator może poprosić użytkownika o zapoznanie się z umową licencyjną.

3. Jeśli użytkownik jest proszony o zapoznanie się z umową licencyjną i zaakceptowanie warunków umowy licencyjnej, kliknij opcję **Akceptuję warunki umowy licencyjnej**, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.

Kreator instalacji poprosi o wybranie typu konfiguracji, który najlepiej odpowiada potrzebom użytkownika.

4. Wybierz wymagany typ konfiguracji:
 - Aby zainstalować wszystkie składniki programu, a następnie zainstalować je w domyślnym katalogu instalacyjnym, kliknij przycisk **Zakończone**.
 - Aby wybrać opcje, które mają zostać zainstalowane, i określić miejsce, w którym są zainstalowane, kliknij opcję **Niestandardowe**.
5. Kliknij przycisk **Dalej**.

Jeśli zostanie wybrana opcja zakończenia instalacji, kreator instalacji wyświetli komunikat, że jest on gotowy do rozpoczęcia instalacji zgodnie z opisem w kroku [“8” na stronie 17](#). Jeśli zostanie wybrana opcja instalacji niestandardowej, kreator instalacji poprosi o wybranie składników, które mają zostać zainstalowane, a następnie należy wykonać krok [“6” na stronie 16](#) i krok [“7” na stronie 17](#) przed przeniesieniem do kroku [“8” na stronie 17](#).

6. W przypadku instalacji niestandardowej należy kliknąć ikonę na liście składników, aby określić zmiany dotyczące sposobu instalowania składników produktu Message Service Client for .NET . Jeśli produkt

Message Service Client for .NET nie ma być instalowany w katalogu sugerowanym, należy wybrać inny katalog.

Jeśli produkt Message Service Client for .NET zostanie zainstalowany w katalogu, który aktualnie nie istnieje, kreator instalacji utworzy ten katalog.

Jeśli planowane jest tworzenie aplikacji produktu XMS, należy upewnić się, że wybrano opcję **Narzędzia programistyczne i przykłady**. Ten składnik udostępnia przykładowe aplikacje oraz biblioteki i wszystkie inne pliki wymagane do skompilowania aplikacji produktu .NET. Jeśli ta opcja nie zostanie wybrana, zostaną zainstalowane tylko pliki wymagane do uruchomienia aplikacji produktu XMS.

7. Jeśli używana jest opcja instalacji niestandardowej, kliknij przycisk **Dalej** po wybraniu opcji, które są wymagane zgodnie z opisem w kroku [“6”](#) na stronie [16](#).

Kreator instalacji wyświetli komunikat, że jest on gotowy do rozpoczęcia instalacji.

8. Kliknij przycisk **Instaluj**, aby rozpocząć instalację.

Kreator instalacji wyświetli pasek pokazujący postęp instalacji. Poczekać, aż pasek postępu zostanie zakończony. Po pomyślnym zakończeniu instalacji w oknie zostanie wyświetlony następujący komunikat:

```
The installation wizard has successfully installed IBM Message Service Client for .NET. Click Finish to exit the wizard.
```

9. Kliknij przycisk **Zakończ**, aby zamknąć kreatora instalacji.

Wyniki

Produkt Message Service Client for .NET został pomyślnie zainstalowany, co jest gotowe do użycia.

Co dalej

Przed uruchomieniem jakichkolwiek aplikacji produktu XMS, w tym przykładowych aplikacji udostępnionych w produkcie XMS, należy skonfigurować środowisko serwera przesyłania komunikatów, aby uzyskać szczegółowe informacje na ten temat: [“Konfigurowanie środowiska serwera przesyłania komunikatów”](#) na stronie [11](#).

Pojęcia pokrewne

[Usługa Web Service wyszukiwania JNDI](#)

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integracji Bus. Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikację produktu XMS.

[Konfigurowanie środowiska serwera przesyłania komunikatów](#)

W tej sekcji sekcjarozdział opisano sposób konfigurowania środowiska serwera przesyłania komunikatów w celu umożliwienia aplikacjom produktu XMS nawiązywania połączenia z serwerem.

[Korzystanie z przykładowych aplikacji produktu XMS](#)

Użyj przykładowych aplikacji dostarczanych razem z produktem XMS w celu zweryfikowania instalacji i konfiguracji serwera przesyłania komunikatów, a także w celu ułatwienia budowania własnych aplikacji. Przykłady udostępniają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API.

Zadania pokrewne

[Konfigurowanie menedżera kolejek i brokera dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ](#)

W tej sekcji założono, że użytkownik korzysta z produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7.0. Zanim możliwe będzie uruchomienie aplikacji łączącej się z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, należy skonfigurować menedżer kolejek. W przypadku aplikacji Publikowanie/subskrypcja wymagana jest dodatkowa konfiguracja, jeśli używany jest interfejs publikowania/subskrybowania w kolejce.

[Konfigurowanie brokera dla aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem](#)

Przed uruchomieniem aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem, należy skonfigurować ten broker.

Konfigurowanie serwera magistrala integracji usług dla aplikacji łączącej się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus

Przed uruchomieniem aplikacji, która łączy się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus, należy skonfigurować magistrala integracji usług w taki sam sposób, jak produkt magistrala integracji usług, tak aby uruchamiał aplikacje JMS, które korzystają z domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów.

Odsyłacze pokrewne

Wymagania wstępne dla aplikacji XMS łączących się z produktem IBM WebSphere MQ

Niektóre wymagania wstępne mają zastosowanie, jeśli aplikacja XMS łączy się z produktem IBM WebSphere MQ.

Wymagania wstępne dla aplikacji XMS łączących się z produktem IBM WebSphere MQ

Niektóre wymagania wstępne mają zastosowanie, jeśli aplikacja XMS łączy się z produktem IBM WebSphere MQ.

W przypadku aplikacji, które łączą się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ, należy zainstalować odpowiednie biblioteki klienta produktu IBM WebSphere MQ na komputerze, który jest używany do uruchamiania aplikacji XMS. Te biblioteki są wstępnie zainstalowane na komputerach z lokalnym menedżerem kolejek.

W przypadku produktu KlientXMS dla platformy .NET biblioteki klienta są dostarczane z produktem IBM WebSphere MQ w wersji 7.0.1.0 lub nowszej. Są to klasy *IBM WebSphere MQ dla produktu .NET*. Umożliwiają one nawiązanie połączeń w trybie klienta z menedżerami kolejek produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7.0, IBM WebSphere MQ w wersji 6.0i IBM WebSphere MQ w wersji 5.3 oraz z połączeniami w trybie powiązań z lokalnym menedżerem kolejek, jeśli jest to również wersja 7.0.1.0 lub nowsza.

Na komputerze, na którym ma zostać zainstalowany produkt XMS, musi być zainstalowany pakiet Microsoft .NET Framework Version 2.0 Redistributable Package. Jeśli ten pakiet nie jest dostępny, instalacja produktu XMS nie powiedzie się. Następnie należy zakończyć procedurę instalacji, zainstalować na komputerze pakiet Microsoft .NET Framework Version 2.0 Redistributable Package, a następnie ponownie uruchomić procedurę instalacji.

W serwisie pobierania firmy Microsoft należy wyszukać plik dotnetfx.exe dla pakietu Microsoft .NET Framework w wersji 2.0 Redistributable Package (x86) i NetFx64.exe dla pakietu Microsoft .NET Framework w wersji 2.0 Redistributable Package (x64), w zależności od tego, która z tych wartości ma zastosowanie.

Pojęcia pokrewne

“Konfigurowanie środowiska serwera przesyłania komunikatów” na stronie 11

W tej sekcji sekcjarozdział opisano sposób konfigurowania środowiska serwera przesyłania komunikatów w celu umożliwienia aplikacjom produktu XMS nawiązywania połączenia z serwerem.

Zadania pokrewne

Konfigurowanie menedżera kolejek i brokera dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ

W tej sekcji założono, że użytkownik korzysta z produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7.0. Zanim możliwe będzie uruchomienie aplikacji łączącej się z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, należy skonfigurować menedżer kolejek. W przypadku aplikacji Publikowanie/subskrypcja wymagana jest dodatkowa konfiguracja, jeśli używany jest interfejs publikowania/subskrybowania w kolejce.

Konfigurowanie brokera dla aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem

Przed uruchomieniem aplikacji, która korzysta z połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem, należy skonfigurować ten broker.

Konfigurowanie serwera magistrala integracji usług dla aplikacji łączącej się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus

Przed uruchomieniem aplikacji, która łączy się z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus, należy skonfigurować magistrala integracji usług w taki sam sposób, jak produkt magistrala integracji usług, tak aby uruchamiał aplikacje JMS, które korzystają z domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów.

Instalowanie produktu [Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji](#)

Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

Korzystanie z przykładowych aplikacji produktu XMS

Użyj przykładowych aplikacji dostarczanych razem z produktem XMS w celu zweryfikowania instalacji i konfiguracji serwera przesyłania komunikatów, a także w celu ułatwienia budowania własnych aplikacji. Przykłady udostępniają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API.

Pojęcia pokrewne

[“Przykładowe aplikacje” na stronie 19](#)

Przykładowe aplikacje zawierają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API. Można ich używać do weryfikowania konfiguracji instalacji i serwera przesyłania komunikatów oraz do budowania własnych aplikacji.

Zadania pokrewne

[Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji](#)

Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

[“Uruchamianie przykładowych aplikacji” na stronie 21](#)

Przykładowe aplikacje produktu .NET można uruchomić interaktywnie w trybie prostym lub zaawansowanym albo w trybie nieinteraktywnym, korzystając z automatycznie wygenerowanych lub dostosowanych plików odpowiedzi.

[“Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET” na stronie 22](#)

Podczas budowania przykładowej aplikacji produktu .NET tworzona jest wersja wykonywalna wybranej próby.

Przykładowe aplikacje

Przykładowe aplikacje zawierają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API. Można ich używać do weryfikowania konfiguracji instalacji i serwera przesyłania komunikatów oraz do budowania własnych aplikacji.

Jeśli potrzebna jest pomoc w tworzeniu własnych aplikacji, można użyć przykładowych aplikacji jako punktu początkowego. Zarówno źródło, jak i skompilowana wersja są udostępniane dla każdej aplikacji. Zapoznaj się z przykładowym kodem źródłowym i zidentyfikuj kroki kluczowe, aby utworzyć każdy wymagany obiekt dla aplikacji (ConnectionFactory, Connection, Session, Destination, Producer, Consumer lub both), a także aby ustawić wszystkie właściwości wymagane do określenia sposobu działania aplikacji. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Pisanie aplikacji produktu XMS” na stronie 23](#). Przykłady mogą ulec zmianie w przyszłych wersjach produktu XMS.

W poniższej tabeli przedstawiono trzy zestawy przykładowych aplikacji (po jednym dla każdego interfejsu API), które są dostarczane wraz z produktem XMS.

Nazwa próbki	Opis
SampleConsumerCS	Aplikacja konsumująca komunikaty, która pobiera komunikaty z kolejki lub subskrybuje temat.
SampleProducerCS	Aplikacja producenta komunikatów, która generuje komunikaty do kolejki lub tematu.

Nazwa próbki	Opis
SampleConfigCS	Aplikacja konfiguracyjna, której można użyć do utworzenia administrowanego repozytorium obiektów, które jest oparte na plikach. Aplikacja zawiera fabrykę połączeń i miejsce docelowe dla określonych ustawień połączenia. Administrowane repozytorium obiektów może być następnie używane razem z każdym przykładowym konsumentem i aplikacjami producenta.

Przykłady, które obsługują te same funkcje w różnych interfejsach API, mają różnice syntaktyczne.

- Przykładowe aplikacje konsumenta i producenta komunikatów obsługują następujące funkcje:
 - Połączenia z IBM WebSphere MQ, Broker zdarzeń produktu WebSphere, WebSphere Message Broker (przy użyciu połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem) oraz WebSphere Usługa Integration Bus
 - Wyszukiwanie administrowanych repozytorium obiektów przy użyciu początkowego interfejsu kontekstu
 - Połączenia z kolejkami (IBM WebSphere MQ i WebSphere Usługa Integration Bus) oraz tematy (IBM WebSphere MQ, połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem i WebSphere Usługa Integration Bus)
 - Komunikaty podstawowe, bajtowe, mapy, obiekty, strumienie i tekst
- Przykładowa aplikacja konsumująca wiadomości obsługuje synchroniczne i asynchroniczne tryby odbierania oraz instrukcje Selector SQL.
- Przykładowa aplikacja producenta komunikatów obsługuje trwałe i nietrwałe tryby dostarczania.

Tryby pracy

Próbki mogą działać w jednym z dwóch trybów:

tryb prosty

Użytkownik może uruchomić przykłady z minimalnym wejściem użytkownika.

tryb zaawansowany

Bardziej precyzyjnie dostosować sposób działania przykładów.

Wszystkie próbki są kompatybilne i mogą w związku z tym działać w różnych językach.

Gdzie znaleźć próbki

Aby dowiedzieć się, gdzie są zainstalowane przykładowe aplikacje dla produktu Message Service Client for .NET, należy zapoznać się z informacjami w sekcji *Katalogi zainstalowane w systemie Windows (.NET)* w dokumentacji elektronicznej produktu IBM WebSphere MQ.

Pojęcia pokrewne

“Budowanie własnych aplikacji” na stronie 46

Użytkownik buduje własne aplikacje, takie jak kompilacja przykładowych aplikacji.

Zadania pokrewne

Uruchamianie przykładowych aplikacji

Przykładowe aplikacje produktu .NET można uruchomić interaktywnie w trybie prostym lub zaawansowanym albo w trybie nieinteraktywnym, korzystając z automatycznie wygenerowanych lub dostosowanych plików odpowiedzi.

Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET

Podczas budowania przykładowej aplikacji produktu .NET tworzona jest wersja wykonywalna wybranej próby.

“Uruchamianie przykładowych aplikacji” na stronie 21

Przykładowe aplikacje produktu .NET można uruchomić interaktywnie w trybie prostym lub zaawansowanym albo w trybie nieinteraktywnym, korzystając z automatycznie wygenerowanych lub dostosowanych plików odpowiedzi.

[“Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET” na stronie 22](#)

Podczas budowania przykładowej aplikacji produktu .NET tworzona jest wersja wykonywalna wybranej próby.

Uruchamianie przykładowych aplikacji

Przykładowe aplikacje produktu .NET można uruchomić interaktywnie w trybie prostym lub zaawansowanym albo w trybie nieinteraktywnym, korzystając z automatycznie wygenerowanych lub dostosowanych plików odpowiedzi.

Zanim rozpoczniesz

Przed uruchomieniem dowolnej z dostarczonych przykładowych aplikacji należy najpierw skonfigurować środowisko serwera przesyłania komunikatów, aby aplikacje mogły łączyć się z serwerem. Patrz [“Konfigurowanie środowiska serwera przesyłania komunikatów” na stronie 11.](#)

Procedura

Aby uruchomić przykładową aplikację .NET, wykonaj następujące kroki:

Wskazówka: Kiedy uruchamiasz przykładową aplikację, wpisz? w każdej chwili, aby uzyskać pomoc na temat tego, co dalej.

1. Wybierz tryb, w którym ma zostać uruchomiona aplikacja przykładowa.

Wpisz `Advanced` lub `Simple`.

2. Odpowiedz na pytania.

Aby wybrać wartość domyślną, która znajduje się w nawiasach kwadratowych na końcu pytania, naciśnij klawisz `Enter`. Aby wybrać inną wartość, wpisz odpowiednią wartość i naciśnij klawisz `Enter`.

Oto przykładowe pytanie:

```
Enter connection type [wpm]:
```

W tym przypadku wartością domyślną jest `wpm` (połączenie z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus).

Wyniki

Po uruchomieniu przykładowych aplikacji pliki odpowiedzi są generowane automatycznie w bieżącym katalogu roboczym. Nazwy plików odpowiedzi są w formacie `connection_type-sample_type.rsp`, na przykład `wpm-producer.rsp`. Jeśli jest to wymagane, można użyć wygenerowanego pliku odpowiedzi, aby ponownie uruchomić aplikację przykładową z tymi samymi opcjami, tak aby nie było konieczne ponowne wprowadzanie opcji.

Pojęcia pokrewne

[Przykładowe aplikacje](#)

Przykładowe aplikacje zawierają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API. Można ich używać do weryfikowania konfiguracji instalacji i serwera przesyłania komunikatów oraz do budowania własnych aplikacji.

[“Przykładowe aplikacje” na stronie 19](#)

Przykładowe aplikacje zawierają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API. Można ich używać do weryfikowania konfiguracji instalacji i serwera przesyłania komunikatów oraz do budowania własnych aplikacji.

Zadania pokrewne

[Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET](#)

Podczas budowania przykładowej aplikacji produktu .NET tworzona jest wersja wykonywalna wybranej próby.

[“Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET” na stronie 22](#)

Podczas budowania przykładowej aplikacji produktu .NET tworzona jest wersja wykonywalna wybranej próby.

Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET

Podczas budowania przykładowej aplikacji produktu .NET tworzona jest wersja wykonywalna wybranej próby.

Zanim rozpoczniesz

Zainstaluj odpowiedni kompilator. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja *Instalowanie produktu Message Service Client for .NET* w elektronicznej dokumentacji produktu IBM IBM WebSphere MQ . W przypadku tego zadania założono, że zainstalowano produkt Visual Studio 2005 i użytkownik jest zaznajomiony z tym, że jest używany.

Procedura

Aby zbudować przykładową aplikację produktu .NET , wykonaj następujące kroki:

1. Kliknij plik rozwiązania `Samples.sln` dostarczony wraz z przykładami produktu .NET .
2. Kliknij prawym przyciskiem myszy rozwiązanie `Przykłady` w oknie eksploratora rozwiązań i wybierz opcję **Zbuduj rozwiązanie**.

Wyniki

Program wykonywalny jest tworzony w odpowiednim podfolderze przykładu, `bin/Debug` lub `bin/Release`, w zależności od wybranej konfiguracji. Ten program ma taką samą nazwę, jak folder, z przyrostkiem `CS`. Jeśli na przykład tworzona jest wersja C# aplikacji przykładowej producenta komunikatów, produkt `SampleProducerCS.exe` jest tworzony w folderze `SampleProducer` .

Pojęcia pokrewne

Przykładowe aplikacje

Przykładowe aplikacje zawierają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API. Można ich używać do weryfikowania konfiguracji instalacji i serwera przesyłania komunikatów oraz do budowania własnych aplikacji.

“Przykładowe aplikacje” na stronie 19

Przykładowe aplikacje zawierają przegląd wspólnych funkcji każdego interfejsu API. Można ich używać do weryfikowania konfiguracji instalacji i serwera przesyłania komunikatów oraz do budowania własnych aplikacji.

“Budowanie własnych aplikacji” na stronie 46

Użytkownik buduje własne aplikacje, takie jak kompilacja przykładowych aplikacji.

Zadania pokrewne

Uruchamianie przykładowych aplikacji

Przykładowe aplikacje produktu .NET można uruchomić interaktywnie w trybie prostym lub zaawansowanym albo w trybie nieinteraktywnym, korzystając z automatycznie wygenerowanych lub dostosowanych plików odpowiedzi.

“Uruchamianie przykładowych aplikacji” na stronie 21

Przykładowe aplikacje produktu .NET można uruchomić interaktywnie w trybie prostym lub zaawansowanym albo w trybie nieinteraktywnym, korzystając z automatycznie wygenerowanych lub dostosowanych plików odpowiedzi.

Tworzenie aplikacji produktu XMS

Ten sekcjarozdział zawiera informacje, które mogą być przydatne podczas pisania aplikacji XMS .

Informacje zawarte w tym sekcjarozdział dotyczą aplikacji .NET .

Informacje na temat pisania aplikacji XMS można znaleźć w następujących tematach:

Pisanie aplikacji produktu XMS

Ten sekcjarozdział udostępnia informacje pomocne podczas pisania aplikacji XMS .

Ten sekcjarozdział zawiera ogólne pojęcia związane z pisaniem aplikacji produktu XMS . Więcej informacji na temat tworzenia aplikacji .NET można znaleźć w sekcji [“Pisanie aplikacji XMS .NET”](#) na stronie 47 .

Ten sekcjarozdział zawiera następujące tematysekcje:

- [“Model wielowątkowości”](#) na stronie 23
- [“Obiekty ConnectionFactories i obiekty Connection”](#) na stronie 24
- [“Sesje”](#) na stronie 27
- [“Miejsca docelowe”](#) na stronie 31
- [“Producenci komunikatów”](#) na stronie 37
- [“Konsumenci komunikatów”](#) na stronie 37
- [“Przeładowarki kolejek”](#) na stronie 40
- [“Requestery”](#) na stronie 41
- [“Usuwanie obiektu”](#) na stronie 41
- [“Typy podstawowe produktu XMS”](#) na stronie 42
- [“Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.”](#) na stronie 43
- [“Iteratory”](#) na stronie 46
- [“Identyfikatory kodowanego zestawu znaków”](#) na stronie 46
- [“Kody błędów i wyjątków produktu XMS”](#) na stronie 46
- [“Budowanie własnych aplikacji”](#) na stronie 46

Odsyłacze pokrewne

[.NET interfejsy](#)

Ten sekcjasekcja dokumentuje interfejsy klasy .NET oraz ich właściwości i metody.

Model wielowątkowości

Ogólne reguły zarządzają sposobem, w jaki aplikacja wielowątkowa może używać obiektów XMS .

- Tylko obiekty z następujących typów mogą być używane współbieżnie w różnych wątkach:
 - ConnectionFactory
 - Połączenie
 - Dane ConnectionMeta
 - Miejsce docelowe
- Obiekt Session może być używany tylko w jednym wątku w dowolnym momencie.

Wyjątki od tych reguł są oznaczane przez wpisy z etykietą "Kontekst wątku" w definicjach interfejsu metod w rozdziałach odniesienia API [“Informacje o klientach usługi komunikatów dla środowiska .NET”](#) na stronie 93.

Warunki błędów, które mogą być obsługiwane w czasie wykonywania

Kody powrotu z wywołań funkcji API są warunkami błędów, które mogą być obsługiwane w czasie wykonywania. Sposób postępowania z tym typem błędu zależy od tego, czy używany jest interfejs API C, czy C++ .

W jaki sposób wykrywać błędy w czasie wykonywania

Jeśli aplikacja wywołuje funkcję API języka C, a wywołanie nie powiedzie się, odpowiedź z kodem powrotu innym niż XMS_OK jest zwracana z blokiem błędu XMS zawierającym więcej informacji o przyczynie niepowodzenia.

Funkcja API C++ zgłasza wyjątek, gdy używana jest metoda.

Aplikacja korzysta z obiektu nastuchiwania wyjątków, który jest powiadamiany asynchronicznie o problemie z połączeniem. Program nastuchujący wyjątków jest dostarczany i inicjowany za pomocą interfejsu API XMS C lub C++ .

W jaki sposób obsługiwać błędy w czasie wykonywania

Niektóre warunki błędu wskazują, że niektóre zasoby są niedostępne, a działanie, które może zająć aplikacja, zależy od funkcji XMS , do której aplikacja jest wywoła. Na przykład, jeśli połączenie z serwerem nie powiedzie się, aplikacja może okresowo ponawiać próby, aż do momentu nawiązania połączenia. Blok błędu lub wyjątek produktu XMS może nie zawierać wystarczającej ilości informacji, aby określić działanie, które należy wykonać, a w takich sytuacjach często występuje powiązany blok błędów lub wyjątek, który zawiera bardziej szczegółowe informacje diagnostyczne.

W interfejsie API języka C zawsze testuj dla odpowiedzi z kodem powrotu innym niż XMS_OK i zawsze przekaz blok błędu w wywołaniu API. Działanie podejmowane zwykle zależy od tego, która funkcja API jest używana przez aplikację.

W interfejsie API produktu C++ zawsze dołączane są wywołania metod w bloku try, a w celu wychwytu wszystkich typów wyjątków produktu XMS należy określić klasę wyjątku w konstrukcji catch.

Obiekt nastuchiwania wyjątków jest ścieżką do asynchronicznego warunku błędu, która może być uruchomiona w dowolnym momencie. Gdy funkcja nastuchiwania wyjątków jest uruchomiona, we własnym wątku jest zwykle wskazaniem poważniejszej awarii niż normalny warunek błędu API XMS . Można podjąć odpowiednie działania, ale należy zachować ostrożność, aby postępować zgodnie z regułami modelu wielowątkowego XMS , zgodnie z opisem w sekcji [“Model wielowątkowości”](#) na stronie 23.

Obiekty ConnectionFactories i obiekty Connection

Obiekt ConnectionFactory udostępnia szablon, który jest używany przez aplikację do tworzenia obiektu połączenia. Aplikacja korzysta z obiektu połączenia w celu utworzenia obiektu sesji.

W przypadku produktu .NET aplikacja XMS najpierw używa obiektu XMSFactoryFactory do uzyskania odwołania do obiektu ConnectionFactory , który jest odpowiedni do wymaganego typu protokołu. Ten obiekt ConnectionFactory może następnie generować połączenia tylko dla tego typu protokołu.

Aplikacja XMS może tworzyć wiele połączeń, a aplikacja wielowątkowa może używać pojedynczego obiektu połączenia jednocześnie na wielu wątkach. Obiekt połączenia hermetyzuje połączenie komunikacyjne między aplikacją a serwerem przesyłania komunikatów.

Połączenie służy kilku celom:

- Gdy aplikacja tworzy połączenie, aplikacja może zostać uwierzytelniona.
- Aplikacja może powiązać unikalny identyfikator klienta z połączeniem. Identyfikator klienta jest używany do obsługi trwałych subskrypcji w domenie Publikowanie/subskrypcja . Identyfikator klienta można ustawić na dwa sposoby:

Preferowanym sposobem przypisania identyfikatora klienta połączeń jest skonfigurowanie w obiekcie ConnectionFactory specyficznym dla klienta przy użyciu właściwości i w sposób przezroczysty przypisanie go do tworzonego połączenia.

Alternatywnym sposobem przypisywania identyfikatora klienta jest użycie wartości specyficznej dla dostawcy, która jest ustawiona w obiekcie połączenia. Ta wartość nie przesłania identyfikatora, który został skonfigurowany administracyjnie. Jest on dostępny dla przypadku, w którym nie istnieje określony administracyjny identyfikator. Jeśli podany identyfikator administracyjny nie istnieje, próba przesłania go z wartością specyficzną dla dostawcy powoduje zgłoszenie wyjątku. Jeśli aplikacja jawnie ustawi identyfikator, musi to zrobić natychmiast po utworzeniu połączenia, a przed innymi działaniami w tym połączeniu. W przeciwnym razie zgłaszany jest wyjątek.

Aplikacja XMS zwykle tworzy połączenie, jedną lub więcej sesji oraz liczbę producentów komunikatów i konsumentów komunikatów.

Tworzenie połączenia jest stosunkowo kosztowne pod względem zasobów systemowych, ponieważ wiąże się on z nawiązaniem połączenia komunikacyjnego, a także może wymagać uwierzytelnienia aplikacji.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów `ConnectionFactory` i `Destination`, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Odsyłacze pokrewne

`IConnectionFactory` (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Właściwości obiektu `ConnectionFactory`

Przegląd właściwości obiektu `ConnectionFactory` z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

`IDestination` (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Uruchomiono i zatrzymano połączenie

Połączenie może działać w trybie uruchomionym lub zatrzymanego.

Gdy aplikacja tworzy połączenie, połączenie jest w trybie zatrzymanego. Gdy połączenie jest w trybie zatrzymanych, aplikacja może inicjować sesję i może wysyłać komunikaty, ale nie może ich odbierać, synchronicznie lub asynchronicznie.

Aplikacja może uruchomić połączenie, wywołując metodę `Start Connection`. Gdy połączenie jest w trybie uruchomionym, aplikacja może wysyłać i odbierać komunikaty. Aplikacja może następnie zatrzymać i zrestartować połączenie, wywołując metody zatrzymania połączenia i `Start Connection`.

Pojęcia pokrewne

Zamknięcie połączenia

Aplikacja zamknie połączenie, wywołując metodę `Close Connection` (Zamknij połączenie).

Obsługa wyjątków

Jeśli aplikacja korzysta z połączenia tylko w celu asynchronicznego korzystania z komunikatów, dowiaduje się o problemie z połączeniem tylko przy użyciu obiektu nasłuchiwanie wyjątków.

Połączenie z magistralą integracji usług `WebSphere`

Aplikacja XMS może łączyć się z `WebSphere Usługa Integracji Bus` za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

Zamknięcie połączenia

Aplikacja zamknie połączenie, wywołując metodę `Close Connection` (Zamknij połączenie).

Gdy aplikacja zamknie połączenie, program XMS wykonuje następujące działania:

- Zamyka ona wszystkie sesje powiązane z połączeniem i usuwa niektóre obiekty powiązane z tymi sesjami. Więcej informacji o tym, które obiekty są usuwane, zawiera sekcja [“Usuwanie obiektu” na stronie 41](#). W tym samym czasie program XMS wycofuje wszystkie transakcje, które są aktualnie w toku w ramach sesji.
- Kończy on połączenie komunikacyjne z serwerem przesyłania komunikatów.
- Zwalnia ona pamięć i inne zasoby wewnętrzne używane przez połączenie.

Program XMS nie potwierdza odbioru żadnych komunikatów, które nie potwierdziły podczas sesji, przed zamknięciem połączenia. Więcej informacji na temat potwierdzania odbioru komunikatów zawiera sekcja [“Potwierdzenie komunikatu” na stronie 28](#).

Pojęcia pokrewne

Uruchomiono i zatrzymano połączenie

Połączenie może działać w trybie uruchomionym lub zatrzymanego.

Obsługa wyjątków

Jeśli aplikacja korzysta z połączenia tylko w celu asynchronicznego korzystania z komunikatów, dowiaduje się o problemie z połączeniem tylko przy użyciu obiektu nasłuchiwanie wyjątków.

Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integration Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

Obsługa wyjątków

Jeśli aplikacja korzysta z połączenia tylko w celu asynchronicznego korzystania z komunikatów, dowiaduje się o problemie z połączeniem tylko przy użyciu obiektu nasłuchiwanie wyjątków.

Wyjątki XMS .NET wywodzi się z wyjątku System.Exception. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja “Obsługa błędów w produkcie .NET” na stronie 51.

Pojęcia pokrewne

Uruchomiono i zatrzymano połączenie

Połączenie może działać w trybie uruchomionym lub zatrzymanego.

Zamknięcie połączenia

Aplikacja zamknie połączenie, wywołując metodę Close Connection (Zamknij połączenie).

Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integration Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integration Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

Protokół HTTP może być używany w sytuacjach, gdy bezpośrednie połączenie TCP/IP nie jest możliwe. Jedną z typowych sytuacji jest komunikacja za pośrednictwem firewalla, na przykład w przypadku wymiany komunikatów przez dwa przedsiębiorstwa. Używanie protokołu HTTP do komunikacji za pośrednictwem firewalla jest często określane jako *tunelowanie HTTP*. Tunelowanie HTTP jest jednak z natury wolniejsze niż użycie bezpośredniego połączenia TCP/IP, ponieważ nagłówki HTTP dodają znacznie do ilości przesyłanych danych, a protokół HTTP wymaga większej liczby przepływów komunikacji niż TCP/IP.

Aby utworzyć połączenie TCP/IP, aplikacja może używać fabryki połączeń, której właściwość XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN jest ustawiona na wartość XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN_BASIC. Jest to wartość domyślna właściwości. Jeśli połączenie zostanie utworzone pomyślnie, właściwość XMSC_WPM_CONNECTION_PROTOCOL połączenia zostanie ustawiona na wartość XMSC_WPM_CP_TCP.

Aby utworzyć połączenie, które korzysta z protokołu HTTP, aplikacja musi używać fabryki połączeń, której właściwość XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN jest ustawiona na nazwę łańcucha transportowego danych przychodzących, który jest skonfigurowany do korzystania z kanału transportowego HTTP. Jeśli połączenie zostanie pomyślnie utworzone, właściwość XMSC_WPM_CONNECTION_PROTOCOL połączenia zostanie ustawiona na wartość XMSC_WPM_CP_HTTP. Informacje na temat sposobu konfigurowania łańcuchów transportowych zawiera sekcja łańcuchy transportowe na stronie WebSphere Application Server .

Podczas nawiązywania połączenia z serwerem startowym aplikacja ma podobny wybór protokołów komunikacyjnych. Właściwość XMSC_WPM_PROVIDER_ENDPOINTS fabryki połączeń jest sekwencją jednego lub większej liczby adresów punktów końcowych serwerów startowych. Program startowy łańcucha transportowego każdego adresu punktu końcowego może być albo XMSC_WPM_BOOTSTRAP_TCP, dla połączenia TCP/IP z serwerem startowym lub XMSC_WPM_BOOTSTRAP_HTTP, dla połączenia, które używa protokołu HTTP.

Pojęcia pokrewne

Uruchomiono i zatrzymano połączenie

Połączenie może działać w trybie uruchomionym lub zatrzymanego.

Zamknięcie połączenia

Aplikacja zamknie połączenie, wywołując metodę Close Connection (Zamknij połączenie).

Obsługa wyjątków

Jeśli aplikacja korzysta z połączenia tylko w celu asynchronicznego korzystania z komunikatów, dowiaduje się o problemie z połączeniem tylko przy użyciu obiektu nastuchiwania wyjątków.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Odsyłacze pokrewne

IConnectionFactory (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Właściwości obiektu ConnectionFactory

Przegląd właściwości obiektu ConnectionFactory z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Sesje

Sesja jest jednowątkowym kontekstem do wysyłania i odbierania komunikatów.

Aplikacja może korzystać z sesji w celu tworzenia komunikatów, producentów komunikatów, konsumentów komunikatów, przeglądarek kolejek i miejsc docelowych tymczasowych. Aplikacja może również używać sesji do uruchamiania transakcji lokalnych.

Aplikacja może tworzyć wiele sesji, w których każda sesja generuje i konsumuje komunikaty niezależnie od innych sesji. Jeśli dwa konsumenci komunikatów w oddzielnych sesjach (lub nawet w tej samej sesji) zasubskrybują ten sam temat, każdy otrzymuje kopię dowolnego komunikatu opublikowanego w tym temacie.

W przeciwieństwie do obiektu połączenia, obiekt Session nie może być jednocześnie używany w różnych wątkach. Tylko metoda Close Session obiektu Session może być wywoływana z wątku innego niż ten, który jest używany przez obiekt Session w danym momencie. Metoda Close Session kończy sesję i zwalnia wszystkie zasoby systemowe przydzielone do sesji.

Jeśli aplikacja musi przetwarzać komunikaty współbieżnie w więcej niż jednym wątku, aplikacja musi utworzyć sesję dla każdego wątku, a następnie użyć tej sesji dla każdej operacji wysyłania lub odbierania w obrębie tego wątku.

Sesje transakcyjne

Aplikacje produktu XMS mogą uruchamiać transakcje lokalne. *Transakcja lokalna* to transakcja, która obejmuje zmiany tylko w przypadku zasobów menedżera kolejek lub magistrali integracji usług, z którymi połączona jest aplikacja.

Informacje zawarte w tym sekcjasekcja są istotne tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ lub z magistralą integracji usług WebSphere . Informacje te nie mają znaczenia dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Aby uruchomić transakcje lokalne, aplikacja musi najpierw utworzyć sesję transakcyjną, wywołując metodę `Create Session` obiektu połączenia, określając jako parametr, że sesja jest transakcjami. Następnie wszystkie komunikaty wysłane i odebrane w ramach sesji są pogrupowane w sekwencję transakcji. Transakcja kończy się, gdy aplikacja zatwierdza lub wycofuje komunikaty, które zostały wysłane i odebrane od momentu rozpoczęcia transakcji.

Aby zatwierdzić transakcję, aplikacja wywołuje metodę zatwierdzania obiektu sesji. Jeśli transakcja zostanie zatwierdzona, wszystkie komunikaty wysłane w ramach transakcji stają się dostępne do dostarczenia do innych aplikacji, a wszystkie komunikaty odebrane w ramach transakcji zostaną potwierdzone, tak aby serwer przesyłania komunikatów nie próbował ponownie dostarczyć ich do aplikacji. W domenie punkt z punktem serwer przesyłania komunikatów usuwa również odebrane komunikaty z ich kolejek.

Aby wycofać transakcję, aplikacja wywołuje metodę `Rollback` obiektu `Session`. Po wycofaniu transakcji wszystkie komunikaty wysłane w ramach transakcji są odrzucane przez serwer przesyłania komunikatów, a wszystkie komunikaty odebrane w ramach transakcji stają się dostępne do dostarczenia ponownie. W domenie punkt z punktem komunikaty, które zostały odebrane, są ponownie umieszczane w ich kolejkach i stają się ponownie widoczne dla innych aplikacji.

Nowa transakcja jest uruchamiana automatycznie, gdy aplikacja tworzy sesję transakcyjną lub wywołuje metodę zatwierdzania lub wycofania zmian. Oznacza to, że sesja transakcyjna zawsze ma aktywną transakcję.

Gdy aplikacja zamknie sesję transakcyjną, następuje niejawne wycofanie zmian. Jeśli aplikacja zamknie połączenie, dla wszystkich sesji transakcyjnych połączenia zostanie wykonane niejawne wycofanie zmian.

Transakcja jest w całości zawarta w ramach sesji transakcyjnej. Transakcja nie może obejmować sesji. Oznacza to, że aplikacja nie może wysyłać i odbierać komunikatów w dwóch lub większej liczbie sesji transakcyjnych, a następnie zatwierdzać lub wycofywać wszystkie tych działań jako jednej transakcji.

Pojęcia pokrewne

Potwierdzenie komunikatu

Każda sesja, która nie jest transakcyjna, ma tryb potwierdzenia określający sposób potwierdzania komunikatów odbieranych przez aplikację. Dostępne są trzy tryby potwierdzenia, a wybór trybu potwierdzenia wpływa na konstrukcję aplikacji.

Dostarczanie komunikatów asynchronicznych

Produkt XMS używa jednego wątku do obsługi wszystkich asynchronicznych dostaw komunikatów dla sesji. Oznacza to, że jednorazowo może być uruchomiona tylko jedna funkcja nasłuchiwania komunikatów lub jedna metoda `onMessage()`.

Synchroniczne dostarczanie komunikatów

Komunikaty są dostarczane synchronicznie do aplikacji, jeśli w aplikacji używane są metody odbierania obiektów `MessageConsumer`.

Tryb dostarczania wiadomości

Produkt XMS obsługuje dwa tryby dostarczania komunikatów.

Potwierdzenie komunikatu

Każda sesja, która nie jest transakcyjna, ma tryb potwierdzenia określający sposób potwierdzania komunikatów odbieranych przez aplikację. Dostępne są trzy tryby potwierdzenia, a wybór trybu potwierdzenia wpływa na konstrukcję aplikacji.

Informacje zawarte w tym sekcjasekcja są istotne tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ lub z menedżerem kolejek WebSphere Usługa Integracji Bus. Informacje te nie mają znaczenia dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Produkt XMS korzysta z tego samego mechanizmu do potwierdzania odbioru komunikatów, których używa JMS.

Jeśli sesja nie jest transakcyjna, sposób potwierdzania komunikatów odbieranych przez aplikację jest określany przez tryb potwierdzenia sesji. Trzy tryby potwierdzenia są opisane w następujących akapitach:

XMSC_AUTO_ACKNOWLEDGE

Sesja automatycznie potwierdzi każdy komunikat otrzymany przez aplikację.

Jeśli komunikaty są dostarczane synchronicznie do aplikacji, sesja potwierdza otrzymanie komunikatu za każdym razem, gdy wywołanie Odbiór zakończy się pomyślnie.

Jeśli aplikacja pomyślnie odbierze komunikat, ale niepowodzenie zapobiega występowaniu potwierdzenia, komunikat staje się dostępny do ponownego dostarczenia. Dlatego aplikacja musi mieć możliwość obsługi komunikatu, który został ponownie dostarczony.

XMSC_DUPS_OK_ACKNOWLEDGE

Sesja potwierdza komunikaty odebrane przez aplikację w czasie, gdy jest ona wybierana.

Użycie tego trybu potwierdzania zmniejsza ilość pracy, jaką musi wykonać sesja, ale błąd, który uniemożliwia potwierdzenie komunikatu, może spowodować ponowne udostępnienie więcej niż jednego komunikatu do dostarczenia. Dlatego aplikacja musi mieć możliwość obsługi komunikatów, które są ponownie dostarczane.

POTWIERDZANIE Xmsc_client_acknowledge

Aplikacja potwierdza otrzymywane przez niego komunikaty, wywołując metodę Acknowledge klasy Message.

Aplikacja może potwierdzić odbiór każdego komunikatu indywidualnie lub może otrzymać partię komunikatów i wywołać metodę Acknowledge tylko dla ostatniego komunikatu, który otrzymuje. Gdy metoda Acknowledge jest nazywana wszystkimi wiadomościami otrzymanymi od czasu ostatniego wywołania metody, są one potwierdzane.

W połączeniu z dowolnym z tych trybów potwierdzania aplikacja może zatrzymać i ponownie uruchomić dostarczanie komunikatów w sesji, wywołując metodę Recover klasy Session. Wiadomości, których przyjęcie zostało wcześniej niepotwierdzone, są ponownie dostarczane. Mogą one jednak nie być dostarczane w tej samej kolejności, w jakiej zostały dostarczone wcześniej. W międzyczasie mogły zostać wysłane komunikaty o wyższym priorytecie, a niektóre z oryginalnych komunikatów mogły utracić ważność. W domenie typu punkt z punktem niektóre z oryginalnych komunikatów mogły zostać skonsumowane przez inną aplikację.

Aplikacja może określić, czy komunikat jest ponownie dostarczany, sprawdzając zawartość pola nagłówka JMSRedelivered komunikatu. Aplikacja wykonuje tę aplikację, wywołując metodę Get JMSRedelivered klasy Message.

Pojęcia pokrewne

Sesje transakcyjne

Aplikacje produktu XMS mogą uruchamiać transakcje lokalne. *Transakcja lokalna* to transakcja, która obejmuje zmiany tylko w przypadku zasobów menedżera kolejek lub magistrali integracji usług, z którymi połączona jest aplikacja.

Dostarczanie komunikatów asynchronicznych

Produkt XMS używa jednego wątku do obsługi wszystkich asynchronicznych dostaw komunikatów dla sesji. Oznacza to, że jednorazowo może być uruchomiona tylko jedna funkcja nasłuchiwanie komunikatów lub jedna metoda onMessage () .

Synchroniczne dostarczanie komunikatów

Komunikaty są dostarczane synchronicznie do aplikacji, jeśli w aplikacji używane są metody odbierania obiektów MessageConsumer .

Tryb dostarczania wiadomości

Produkt XMS obsługuje dwa tryby dostarczania komunikatów.

Dostarczanie komunikatów asynchronicznych

Produkt XMS używa jednego wątku do obsługi wszystkich asynchronicznych dostaw komunikatów dla sesji. Oznacza to, że jednorazowo może być uruchomiona tylko jedna funkcja nasłuchiwanie komunikatów lub jedna metoda onMessage () .

Jeśli więcej niż jeden konsument komunikatów w sesji odbiera komunikaty asynchronicznie, a funkcja nasłuchiwanie komunikatów lub metoda onMessage () dostarcza komunikat do konsumenta

komunikatów, to wszystkie inne konsumenty komunikatów, które oczekują na ten sam komunikat, muszą nadal czekać. Inne komunikaty, które oczekują na dostarczenie do sesji, muszą również czekać.

Jeśli aplikacja wymaga współbieżnego dostarczania komunikatów, utwórz więcej niż jedną sesję, tak aby produkt XMS używał więcej niż jednego wątku do obsługi asynchronicznego dostarczania komunikatów. W ten sposób współbieżnie może działać więcej niż jedna funkcja nastuchiwania komunikatów lub metoda `onMessage()`.

Sesja nie jest asynchroniczna, przypisując obiekt nastuchiwania komunikatów do konsumenta. Sesja staje się asynchroniczna tylko wtedy, gdy wywoływana jest metoda `Connection.Start`. Wszystkie wywołania synchroniczne są dozwolone, dopóki metoda `Connection.Start` nie zostanie wywołana. Dostarczanie komunikatów do konsumentów rozpoczyna się po wywołaniu `Connection.Start`.

Jeśli wywołania synchroniczne, takie jak tworzenie konsumenta lub producenta, muszą zostać wykonane w sesji asynchronicznej, należy wywołać funkcję `Connection.Stop`. Sesję można wznowić, wywołując metodę `Connection.Start` w celu rozpoczęcia dostarczania komunikatów. Jedynym wyjątkiem jest wątek dostarczania komunikatów sesji, który jest wątkiem, który dostarcza komunikaty do funkcji zwrotnej. Ten wątek może wywołać w funkcji zwrotnej komunikaty wywołanie sesji (z wyjątkiem wywołania `Zamknij`).

Uwaga: W trybie niezarządzanym wywołanie `MQDISC` w ramach funkcji połączenia telefocynego nie jest obsługiwane przez produkt `WMQ.NET`. Dlatego aplikacja kliencka nie może tworzyć ani zamykać sesji w ramach wywołania zwrotnego `MessageListener` w asynchronicznym trybie odbioru. Utwórz i rozdysponuj sesję poza metodą `MessageListener`.

Pojęcia pokrewne

Sesje transakcyjne

Aplikacje produktu XMS mogą uruchamiać transakcje lokalne. *Transakcja lokalna* to transakcja, która obejmuje zmiany tylko w przypadku zasobów menedżera kolejek lub magistrali integracji usług, z którymi połączona jest aplikacja.

Potwierdzenie komunikatu

Każda sesja, która nie jest transakcowana, ma tryb potwierdzenia określający sposób potwierdzania komunikatów odbieranych przez aplikację. Dostępne są trzy tryby potwierdzenia, a wybór trybu potwierdzenia wpływa na konstrukcję aplikacji.

Synchroniczne dostarczanie komunikatów

Komunikaty są dostarczane synchronicznie do aplikacji, jeśli w aplikacji używane są metody odbierania obiektów `MessageConsumer`.

Tryb dostarczania wiadomości

Produkt XMS obsługuje dwa tryby dostarczania komunikatów.

Synchroniczne dostarczanie komunikatów

Komunikaty są dostarczane synchronicznie do aplikacji, jeśli w aplikacji używane są metody odbierania obiektów `MessageConsumer`.

Za pomocą metod odbierania aplikacja może czekać na określony czas dla komunikatu lub może czekać na czas nieokreślony. Alternatywnie, jeśli aplikacja nie chce czekać na komunikat, może skorzystać z metody `receive` bez oczekiwania.

Pojęcia pokrewne

Sesje transakcyjne

Aplikacje produktu XMS mogą uruchamiać transakcje lokalne. *Transakcja lokalna* to transakcja, która obejmuje zmiany tylko w przypadku zasobów menedżera kolejek lub magistrali integracji usług, z którymi połączona jest aplikacja.

Potwierdzenie komunikatu

Każda sesja, która nie jest transakcowana, ma tryb potwierdzenia określający sposób potwierdzania komunikatów odbieranych przez aplikację. Dostępne są trzy tryby potwierdzenia, a wybór trybu potwierdzenia wpływa na konstrukcję aplikacji.

Dostarczanie komunikatów asynchronicznych

Produkt XMS używa jednego wątku do obsługi wszystkich asynchronicznych dostaw komunikatów dla sesji. Oznacza to, że jednorazowo może być uruchomiona tylko jedna funkcja nasłuchiwania komunikatów lub jedna metoda `onMessage()`.

Tryb dostarczania wiadomości

Produkt XMS obsługuje dwa tryby dostarczania komunikatów.

Tryb dostarczania wiadomości

Produkt XMS obsługuje dwa tryby dostarczania komunikatów.

- Komunikaty *Trwałe* są dostarczane jeden raz. Serwer przesyłania komunikatów podejmuje specjalne środki ostrożności, takie jak rejestrowanie komunikatów, w celu zapewnienia, że trwałe komunikaty nie zostaną utracone podczas przesyłania, nawet w przypadku niepowodzenia.
- Komunikaty *Nietrwałe* są dostarczane nie więcej niż raz. Komunikaty nietrwałe są mniej niezawodne niż komunikaty trwałe, ponieważ mogą zostać utracone podczas przesyłania w przypadku awarii.

Wybór trybu dostawy jest kompromisem między niezawodnością a wydajnością. Komunikaty nietrwałe są zwykle transportowane szybciej niż komunikaty trwałe.

Pojęcia pokrewne

Sesje transakcyjne

Aplikacje produktu XMS mogą uruchamiać transakcje lokalne. *Transakcja lokalna* to transakcja, która obejmuje zmiany tylko w przypadku zasobów menedżera kolejek lub magistrali integracji usług, z którymi połączona jest aplikacja.

Potwierdzenie komunikatu

Każda sesja, która nie jest transakcyjna, ma tryb potwierdzenia określający sposób potwierdzania komunikatów odbieranych przez aplikację. Dostępne są trzy tryby potwierdzenia, a wybór trybu potwierdzenia wpływa na konstrukcję aplikacji.

Dostarczanie komunikatów asynchronicznych

Produkt XMS używa jednego wątku do obsługi wszystkich asynchronicznych dostaw komunikatów dla sesji. Oznacza to, że jednorazowo może być uruchomiona tylko jedna funkcja nasłuchiwania komunikatów lub jedna metoda `onMessage()`.

Synchroniczne dostarczanie komunikatów

Komunikaty są dostarczane synchronicznie do aplikacji, jeśli w aplikacji używane są metody odbierania obiektów `MessageConsumer`.

Miejsca docelowe

Aplikacja XMS używa obiektu docelowego do określenia miejsca docelowego wysyłanych komunikatów oraz źródła komunikatów, które są odbierane.

Aplikacja XMS może albo utworzyć obiekt docelowy w czasie wykonywania, albo uzyskać predefiniowane miejsce docelowe z repozytorium administrowanych obiektów.

Podobnie jak w przypadku elementu `ConnectionFactory`, najbardziej elastycznym sposobem na określenie miejsca docelowego przez aplikację XMS jest zdefiniowanie go jako obiektu administrowanego. Korzystając z tego podejścia, aplikacje napisane w językach C, C++, .NET i Javamogą współużytkować definicje miejsca docelowego. Właściwości administrowanych obiektów docelowych można zmieniać bez zmieniania dowolnego kodu.

W przypadku aplikacji .NET miejsce docelowe jest tworzone przy użyciu metody `CreateTopic` lub `CreateQueue`. Te dwie metody są dostępne zarówno w obiektach `ISession`, jak i `XMSFactoryFactory` w interfejsie API produktu .NET. Więcej informacji na ten temat zawierają sekcje [“Miejsca docelowe w środowisku .NET”](#) na stronie 49 i [“Miejsca docelowe”](#) na stronie 113.

Odsyłacze pokrewne

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Identyfikatory ujednoczona zasobu tematu

Identyfikator URI (Uniform Resource Identifier) tematu określa nazwę tematu. Można również określić dla niego jedną lub więcej właściwości.

Identyfikator URI tematu rozpoczyna się od tematu sekwencji: //, po którym następuje nazwa tematu i (opcjonalnie) lista par nazwa-wartość, które ustawiają pozostałe właściwości tematu. Nazwa tematu nie może być pusta.

Poniżej przedstawiono przykład we fragmencie kodu .NET :

```
topic = session.CreateTopic("topic://Sport/Football/Results?multicast=7");
```

Więcej informacji na temat właściwości tematu, w tym nazwy i poprawnych wartości, których można używać w identyfikatorze URI, zawiera sekcja [“Właściwości miejsca docelowego”](#) na stronie 193.

Podczas określania identyfikatora URI tematu w celu użycia w subskrypcji można używać znaków wieloznacznych. Składnia dla tych znaków wieloznacznych zależy od typu połączenia i wersji brokera. Dostępne są następujące opcje:

- IBM WebSphere MQ V7.0 menedżer kolejek z użyciem znaków wieloznacznych na poziomie znaku
- IBM WebSphere MQ V7.0 menedżer kolejek z formatem dzikiego karty na poziomie tematu
- IBM WebSphere MQ V6.0 menedżer kolejek z brokerem V1 (IBM WebSphere MQ V6.0 Publikowanie/ subskrypcja)
- IBM WebSphere MQ V6.0 z brokerem V2 lub połączeniem w czasie rzeczywistym (Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker)
- WebSphere magistrala integracji usług

IBM WebSphere MQ V7.0 menedżer kolejek z użyciem znaków wieloznacznych na poziomie znaku

IBM WebSphere MQ V7.0 menedżer kolejek z użyciem znaków wieloznacznych na poziomie znaku używa następujących znaków wieloznacznych:

- * dla 0 lub więcej znaków
- ? dla 1 znaku
- % dla znaku zmiany znaczenia

W sekcji [Tabela 1](#) na stronie 32 przedstawiono przykłady użycia tego schematu znaków wieloznacznych.

<i>Tabela 1. Przykładowe identyfikatory URI korzystające ze znaków wieloznacznych na poziomie znaku dla menedżera kolejek produktu IBM WebSphere MQ V7.0</i>		
Jednolity identyfikator zasobu	Zgodne	Przykłady
"topic://Sport *Wyniki"	Wszystkie tematy zaczynając od "Sport" i kończąc w "Wyniki"	"topic://SportsResults" i "topic://Sport/Hockey/National/Div3/Results"
" topic://Sport?Wyniki "	Wszystkie tematy zaczynając od "Sport", po którym następuje jeden znak, po którym następuje "Results"	"topic://SportsResults" i "topic://SportXResults"
"topic://Sport/ * ball*/Div? / Results*/???"	Tematy	"topic://Sport/Football/Div1/Results/2002/Nov" oraz "topic://Sport/Netball/National/Div3/Results/02/Jan"

IBM WebSphere MQ V7.0 menedżer kolejek z formatem dzikiego karty na poziomie tematu

Produkt IBM WebSphere MQ V7.0 menedżer kolejek z formatem dzikiego karty na poziomie tematu używa następujących znaków wieloznacznych:

- # aby dopasować wiele poziomów
- + dopasowanie do jednego poziomu

W programie [Tabela 2 na stronie 33](#) przedstawiono przykłady użycia tego schematu znaków wieloznacznych.

<i>Tabela 2. Przykładowe identyfikatory URI przy użyciu schematu zastępczego na poziomie tematu dla menedżera kolejek produktu IBM WebSphere MQ V7.0</i>		
Jednolity identyfikator zasobu	Zgodne	Przykłady
"topic://Sport/ + /Wyniki"	Wszystkie tematy z pojedynczą hierarchiczną nazwą poziomu między Sport a Results	"topic://Sport/Football/Results" oraz "topic://Sport/Ju-Jitsu/Results"
"topic://Sport/#/Wyniki"	Wszystkie tematy zaczynając od "Sport/" i kończąc w "/Results"	"topic://Sport/Football/Results" oraz "topic://Sport/Hockey/National/Div3/Results"
" topic://Sport/ Football/#"	Wszystkie tematy zaczynając od "Sport/ Football/"	"topic://Sport/Football/Results" oraz "topic://Sport/Football/TeamNews/ Signings/Managerial"

IBM WebSphere MQ V6.0 menedżer kolejek z brokerem V1

IBM WebSphere MQ V6.0 menedżer kolejek z brokerem V1 używa następujących znaków wieloznacznych:

- * dla 0 lub więcej znaków
- ? dla 1 znaku
- % dla znaku zmiany znaczenia

W sekcji [Tabela 1 na stronie 32](#) przedstawiono przykłady użycia tego schematu znaków wieloznacznych.

IBM WebSphere MQ V6.0 z połączeniem lub połączeniem w czasie rzeczywistym z brokerem V2

IBM WebSphere MQ V6.0 z brokerem V2 lub z połączeniem w czasie rzeczywistym używa następujących znaków wieloznacznych:

- # aby dopasować wiele poziomów
- + dopasowanie do jednego poziomu

W programie [Tabela 2 na stronie 33](#) przedstawiono przykłady użycia tego schematu znaków wieloznacznych.

WebSphere magistrala integracji usług

Program WebSphere magistrala integracji usług korzysta z następujących znaków wieloznacznych:

- *, aby dopasować dowolne znaki na jednym poziomie w hierarchii
- // w celu dopasowania do 0 lub więcej poziomów
- //. w celu dopasowania do wartości 0 lub większej liczby poziomów (na końcu wyrażenia tematu)

W programie [Tabela 3 na stronie 34](#) przedstawiono przykłady użycia tego schematu znaków wieloznacznych.

Tabela 3. Przykładowe identyfikatory URI przy użyciu schematu zastępczego dla WebSphere magistrala integracji usług

Jednolity identyfikator zasobu	Zgodne	Przykłady
"topic://Sport/ * ball/ Wyniki"	Wszystkie tematy z pojedynczą hierarchiczną nazwą poziomą kończącą się na "ball" pomiędzy Sport a Results	"topic://Sport/Football/Results" oraz "topic://Sport/Netball/Results"
"topic://Sport//Wyniki"	Wszystkie tematy zaczynając od "Sport/" i kończąc w "/Results"	"topic://Sport/Football/Results" oraz "topic://Sport/Hockey/National/Div3/Results"
"topic://Sport/ Football//."	Wszystkie tematy zaczynając od "Sport/ Football/"	"topic://Sport/Football/Results" oraz "topic://Sport/Football/TeamNews/Signings/Managerial"
"topic://Sport/ * ball// Results//."	Tematy	"topic://Sport/Football/Results" oraz "topic://Sport/Netball/National/Div3/Results/2002/November"

Pojęcia pokrewne

Identyfikatory URI jednorodnych zasobów

Identyfikator URI kolejki określa nazwę kolejki. Można również określić jedną lub więcej właściwości kolejki.

Tymczasowe miejsca docelowe

Aplikacje produktu XMS mogą tworzyć tymczasowe miejsca docelowe i korzystać z nich.

Znaki wieloznaczne miejsca docelowego

Produkt XMS udostępnia obsługę znaków wieloznacznych w celu zapewnienia, że znaki wieloznaczne mogą być przekazywane do miejsca, w którym są one potrzebne do dopasowania. Dla każdego typu serwera, z którym może pracować produkt XMS, istnieje inny schemat znaków wieloznacznych.

Odsyłacze pokrewne

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Identyfikatory URI jednorodnych zasobów

Identyfikator URI kolejki określa nazwę kolejki. Można również określić jedną lub więcej właściwości kolejki.

Identyfikator URI dla kolejki rozpoczyna się od kolejki sekwencji: //, po której następuje nazwa kolejki. Może ona także zawierać listę par nazwa-wartość, które ustawiają pozostałe właściwości kolejki.

W przypadku kolejek produktu IBM WebSphere MQ (ale nie dla kolejek domyślnego dostawcy przesyłania komunikatów produktu Serwer aplikacji WebSphere) menedżer kolejek, w którym rezyduje kolejka, może zostać określony przed kolejką, a nazwa menedżera kolejek zostanie oddzielona/oddzielająca od nazwy kolejki.

Jeśli określony jest menedżer kolejek, musi to być ten, do którego program XMS jest bezpośrednio połączony dla połączenia przy użyciu tej kolejki lub musi być dostępny z tej kolejki. Zdalne menedżery kolejek są obsługiwane tylko w przypadku pobierania komunikatów z kolejek, a nie w celu umieszczania komunikatów w kolejkach. Szczegółowe informacje na ten temat można znaleźć w dokumentacji menedżera kolejek produktu IBM WebSphere MQ.

Jeśli nie został określony żaden menedżer kolejek, to dodatkowy/separator jest opcjonalny, a jego obecność lub brak nie ma znaczenia dla definicji kolejki.

Następujące definicje kolejek są równoważne dla kolejki produktu IBM WebSphere MQ o nazwie QB w menedżerze kolejek o nazwie QM_A, do której bezpośrednio połączony jest produkt XMS :

```
queue://QB  
queue:///QB  
queue://QM_A/QB
```

Pojęcia pokrewne

Identyfikatory ujednoliczona zasobu tematu

Identyfikator URI (Uniform Resource Identifier) tematu określa nazwę tematu. Można również określić dla niego jedną lub więcej właściwości.

Tymczasowe miejsca docelowe

Aplikacje produktu XMS mogą tworzyć tymczasowe miejsca docelowe i korzystać z nich.

Znaki wieloznaczne miejsca docelowego

Produkt XMS udostępnia obsługę znaków wieloznacznych w celu zapewnienia, że znaki wieloznaczne mogą być przekazywane do miejsca, w którym są one potrzebne do dopasowania. Dla każdego typu serwera, z którym może pracować produkt XMS, istnieje inny schemat znaków wieloznacznych.

Odsyłacze pokrewne

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Tymczasowe miejsca docelowe

Aplikacje produktu XMS mogą tworzyć tymczasowe miejsca docelowe i korzystać z nich.

Aplikacja zwykle używa tymczasowego miejsca docelowego do odbierania odpowiedzi na komunikaty żądania. Aby określić miejsce docelowe, w którym ma zostać wysłana odpowiedź na komunikat żądania, aplikacja wywołuje metodę Set JMSReplyTo obiektu Message reprezentującego komunikat żądania. Miejsce docelowe określone w wywołaniu może być miejscem docelowym.

Chociaż sesja jest używana do tworzenia tymczasowego miejsca docelowego, zasięg tymczasowego miejsca docelowego jest w rzeczywistości połączeniem, który został użyty do utworzenia sesji. Każdy z sesji połączenia może tworzyć producentów komunikatów i konsumentów komunikatów dla tymczasowego miejsca docelowego. Tymczasowe miejsce docelowe pozostaje do czasu jawnego usunięcia lub nastąpi zakończenie połączenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Gdy aplikacja tworzy kolejkę tymczasową, tworzona jest kolejka na serwerze przesyłania komunikatów, z którym połączona jest aplikacja. Jeśli aplikacja jest połączona z menedżerem kolejek, tworzona jest kolejka dynamiczna z kolejki modelowej, której nazwa jest określona za pomocą właściwości XMSC_WMQ_TEMPORARY_MODEL, a przedrostek używany do tworzenia nazwy kolejki dynamicznej jest określany przez właściwość XMSC_WMQ_TEMP_Q_PREFIX. Jeśli aplikacja jest połączona z magistralą integracji usług, w magistrali tworzona jest kolejka tymczasowa, a przedrostek używany do tworzenia nazwy kolejki tymczasowej jest określony przez właściwość XMSC_WPM_TEMP_Q_PREFIX.

Gdy aplikacja połączona z magistralą integracji usług tworzy temat tymczasowy, przedrostek używany do tworzenia nazwy tematu tymczasowego jest określany przez właściwość XMSC_WPM_TEMP_TOPIC_PREFIX.

Pojęcia pokrewne

Identyfikatory ujednoliczona zasobu tematu

Identyfikator URI (Uniform Resource Identifier) tematu określa nazwę tematu. Można również określić dla niego jedną lub więcej właściwości.

Identyfikatory URI jednorodnych zasobów

Identyfikator URI kolejki określa nazwę kolejki. Można również określić jedną lub więcej właściwości kolejki.

Znaki wieloznaczne miejsca docelowego

Produkt XMS udostępnia obsługę znaków wieloznacznych w celu zapewnienia, że znaki wieloznaczne mogą być przekazywane do miejsca, w którym są one potrzebne do dopasowania. Dla każdego typu serwera, z którym może pracować produkt XMS, istnieje inny schemat znaków wieloznacznych.

Odsyłacze pokrewne

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Znaki wieloznaczne miejsca docelowego

Produkt XMS udostępnia obsługę znaków wieloznacznych w celu zapewnienia, że znaki wieloznaczne mogą być przekazywane do miejsca, w którym są one potrzebne do dopasowania. Dla każdego typu serwera, z którym może pracować produkt XMS, istnieje inny schemat znaków wieloznacznych.

Programy są następujące:

Typ połączenia	Schemat znaków wieloznacznych	Opis
Menedżer kolejek produktu IBM WebSphere MQ	* ? %	0 lub więcej znaków 1 znak Znak zmiany znaczenia
Połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem	# +	Dopasuj wiele poziomów Zgodność z jednym poziomem
WebSphere Usługa Integration Bus	* // //.	Dopasuj dowolne znaki na jednym poziomie w hierarchii Zgodność z 0 lub większą liczbą poziomów Zgodność z 0 lub większą liczbą poziomów (na końcu wyrażenia tematu)

Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [Nazwy tematów i użycie znaków wieloznacznych w wyrażeniach tematów](#) w dokumentacji serwera WebSphere Application Server.

Pojęcia pokrewne

Identyfikatory ujednoliczona zasobu tematu

Identyfikator URI (Uniform Resource Identifier) tematu określa nazwę tematu. Można również określić dla niego jedną lub więcej właściwości.

Identyfikatory URI jednorodnych zasobów

Identyfikator URI kolejki określa nazwę kolejki. Można również określić jedną lub więcej właściwości kolejki.

Tymczasowe miejsca docelowe

Aplikacje produktu XMS mogą tworzyć tymczasowe miejsca docelowe i korzystać z nich.

Odsyłacze pokrewne

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Producenci komunikatów

W produkcji XMSproducent komunikatów może zostać utworzony z poprawnym miejscem docelowym lub bez powiązanego miejsca docelowego. Podczas tworzenia producenta komunikatów z miejscem docelowym o wartości NULL należy określić poprawne miejsce docelowe podczas wysyłania komunikatu.

Producenci komunikatów bez powiązanego miejsca docelowego

W środowisku XMS .NET producent komunikatów może zostać utworzony z miejscem docelowym o wartości NULL.

Aby utworzyć producenta komunikatów bez powiązanego miejsca docelowego w przypadku korzystania z interfejsu API środowiska .NET, wartość NULL musi zostać przekazana jako parametr do metody `CreateProducer()` obiektu `ISession` (na przykład `session.CreateProducer(null)`). Jeśli komunikat jest wysyłany, należy jednak określić poprawne miejsce docelowe.

Producenci komunikatów z powiązanym miejscem docelowym

W tym scenariuszu producent komunikatów jest tworzony przy użyciu poprawnego miejsca docelowego. Podczas operacji wysyłania nie jest wymagane określenie miejsca docelowego.

Konsumenty komunikatów

Konsumenty komunikatów można sklasyfikować jako trwałe i nietrwałe subskrybenty oraz odbiorców komunikatów synchronicznych i asynchronicznych.

Trwali subskrybenci

Trwały subskrybent to konsument komunikatów, który odbiera wszystkie komunikaty opublikowane w temacie, w tym komunikaty opublikowane w czasie, gdy subskrybent jest nieaktywny.

Informacje zawarte w tym sekcjasekcja są istotne tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ lub z magistralą integracji usługWebSphere . Informacje te nie mają znaczenia dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Aby utworzyć trwały subskrybent dla tematu, aplikacja wywołuje metodę `Create Durable Subskrybenta` dla obiektu `Session`, określając jako parametry nazwę identyfikującą trwałą subskrypcję i obiekt docelowy reprezentujący dany temat. Aplikacja może utworzyć trwały subskrybent z selektorem komunikatów lub bez niego, a także może określić, czy trwały subskrybent ma odbierać komunikaty publikowane przez własne połączenie.

Sesja użyta do utworzenia trwałego subskrybenta musi mieć powiązany identyfikator klienta.

Identyfikator klienta jest taki sam jak identyfikator powiązany z połączeniem, który jest używany do utworzenia sesji. Jest on określony w sposób opisany w sekcji [“Obiekty ConnectionFactories i obiekty Connection”](#) na stronie 24.

Nazwa, która identyfikuje trwałą subskrypcję, musi być unikalna w obrębie identyfikatora klienta, dlatego identyfikator klienta jest częścią pełnego, unikalnego identyfikatora trwałej subskrypcji. Serwer przesyłania komunikatów przechowuje rekord trwałej subskrypcji i zapewnia, że wszystkie komunikaty publikowane w tym temacie są zachowywane aż do momentu ich potwierdzenia przez trwałą subskrybent lub utracą ważność.

Serwer przesyłania komunikatów nadal utrzymuje rekord trwałej subskrypcji, nawet po zamknięciu trwałego subskrybenta. Aby ponownie wykorzystać trwałą subskrypcję, która została wcześniej utworzona, aplikacja musi utworzyć trwały subskrybent, określając tę samą nazwę subskrypcji i przy użyciu sesji z tym samym identyfikatorem klienta, co powiązane z trwałą subskrypcją. Tylko jedna sesja w danym momencie może mieć trwały subskrybent dla konkretnej trwałej subskrypcji.

Zasięgiem trwałej subskrypcji jest serwer przesyłania komunikatów, który jest rejestrowany w ramach subskrypcji. Jeśli dwa aplikacje połączone z różnymi serwerami przesyłania komunikatów tworzą trwały subskrybent przy użyciu tej samej nazwy subskrypcji i identyfikatora klienta, tworzone są dwie całkowicie niezależne subskrypcje trwałe.

Aby usunąć trwałą subskrypcję, aplikacja wywołuje metodę `Unsubscribe` obiektu `Session`, określając jako parametr nazwę identyfikującą trwałą subskrypcję. Identyfikator klienta powiązany z sesją musi być taki sam, jak identyfikator powiązany z trwałą subskrypcją. Serwer przesyłania komunikatów usuwa rekord trwałej subskrypcji, która jest konserwowana, i nie wysyła kolejnych komunikatów do trwałego subskrybenta.

Aby zmienić istniejącą subskrypcję, aplikacja może utworzyć trwały subskrybent przy użyciu tej samej nazwy subskrypcji i identyfikatora klienta, ale podając inny temat lub selektor komunikatów (lub oba te elementy). Zmiana trwałej subskrypcji jest równoznaczna z usunięciem subskrypcji i utworzeniem nowej subskrypcji.

W przypadku aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ V7.0, produkt XMS zarządza kolejkami subskrybentów. Dlatego aplikacja nie jest wymagana do określania kolejki subskrybenta. Produkt XMS zignoruje kolejkę subskrybenta, jeśli zostanie określona.

Jednak dla aplikacji, która łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ V6.0, każdy trwały subskrybent musi mieć wyznaczoną kolejkę subskrybenta. Aby określić nazwę kolejki subskrybenta dla tematu, należy ustawić właściwość `XMSC_WM_Q_DUR_SUB_Q` dla obiektu docelowego reprezentującego dany temat. Domyślną kolejką subskrybenta jest `SYSTEM.JMS.D.SUBSCRIBER.QUEUE`.

Trwałe subskrybenci łączący się z menedżerami kolejek produktu IBM WebSphere MQ V6.0 mogą współużytkować pojedynczą kolejkę subskrybenta lub każdy trwały subskrybent może pobierać swoje komunikaty z własnej, wyłącznej kolejki subskrybenta. Aby zapoznać się z podejściem do przyjęcia dla danej aplikacji, należy zapoznać się z *IBM WebSphere MQ Korzystanie z Java*.

Należy pamiętać, że nie można zmienić kolejki subskrybenta dla trwałej subskrypcji. Jedynym sposobem, aby zmienić kolejkę subskrybenta, jest usunięcie subskrypcji i utworzenie nowej.

W przypadku aplikacji, która łączy się z magistralą integracji usług, każdy trwały subskrybent musi mieć wyznaczoną stałą subskrypcję trwałą. Aby określić katalog główny trwałej subskrypcji dla wszystkich stałych subskrybentów, które korzystają z tego samego połączenia, należy ustawić właściwość `XMSC_WPM_DUR_SUB_HOME` obiektu `ConnectionFactory`, który jest używany do tworzenia połączenia. Aby określić katalog główny trwałej subskrypcji dla danego tematu, należy ustawić właściwość `XMSC_WPM_DUR_SUB_HOME` obiektu docelowego reprezentującego dany temat. W przypadku połączenia przed utworzeniem trwałego subskrybenta, który korzysta z połączenia, musi zostać określony dom subskrypcji trwałej. Każda wartość określona dla miejsca docelowego przestania wartość określona dla połączenia.

Nietrwałe subskrybenty

Nietrwały subskrybent to konsument komunikatów, który odbiera tylko komunikaty, które są publikowane w czasie, gdy subskrybent jest aktywny. Komunikaty dostarczone w czasie, gdy subskrybent jest nieaktywny, są tracone.

Informacje zawarte w tym sekcjasekcja są istotne tylko wtedy, gdy używane jest przesyłanie komunikatów produktu Publikowanie/subskrypcja za pośrednictwem menedżera kolejek produktu IBM WebSphere MQ V6.0.

Jeśli obiekty konsumenta nie zostaną usunięte przed lub w trakcie zamykania połączenia, komunikaty mogą być pozostawiane w kolejkach brokera dla subskrybentów, które nie są już aktywne.

W takiej sytuacji kolejki te mogą zostać usunięte z tych komunikatów za pomocą programu narzędziowego do czyszczenia udostępnionego z klasami IBM WebSphere MQ dla usługi JMS. Szczegółowe informacje na temat korzystania z tego programu narzędziowego znajdują się w sekcji *IBM WebSphere MQ Using Java*. W przypadku dużej liczby komunikatów pozostawionych w tej kolejce konieczne może być również zwiększenie głębokości kolejki subskrybentów.

Synchroniczny konsument komunikatów

Synchroniczny konsument komunikatów odbiera komunikaty z kolejki synchronicznie.

Konsument komunikatów synchronicznych odbiera jeden komunikat w danym momencie. Gdy używana jest metoda `Receive(wait interval)`, wywołanie oczekuje tylko określonego czasu (w milisekundach) dla komunikatu lub do momentu zamknięcia konsumenta komunikatu.

Jeśli używana jest metoda oczekiwania `ReceiveNoWait()`, konsument komunikatów synchronicznych odbiera komunikaty bez opóźnienia. Jeśli następny komunikat jest dostępny, zostanie odebrany natychmiast, w przeciwnym razie zostanie zwrócony wskaźnik do obiektu komunikatu o wartości `NULL`.

Konsumenty komunikatów asynchronicznych

Asynchroniczny konsument komunikatów odbiera komunikat z kolejki asynchronicznie. Obiekt nasłuchiwanie komunikatów zarejestrowany przez aplikację jest wywoływany za każdym razem, gdy w kolejce jest dostępny nowy komunikat.

Komunikaty o nie

Komunikat nieprzetwarzalny to komunikat, który nie może być przetwarzany przez odbierającą aplikację MDB. Jeśli zostanie napotkany komunikat nieprzetwarzalny, obiekt `XMS MessageConsumer` może go przekwalifikować zgodnie z dwoma właściwościami kolejki: `BOQNAME` i `BOTHRESH`.

W niektórych przypadkach komunikat dostarczony do komponentu MDB może zostać wycofany w kolejce produktu IBM WebSphere MQ. Może się to zdarzyć, na przykład, jeśli komunikat jest dostarczany w ramach jednostki pracy, która jest następnie wycofana. Komunikat, który jest wycofany, jest zwykle ponownie dostarczany, ale niepoprawnie sformatowany komunikat może spowodować, że komponent MDB nie powiedzie się i dlatego nie może zostać dostarczony. Taki komunikat jest nazywany komunikatem nieprzetworzonym. Produkt IBM WebSphere MQ można skonfigurować w taki sposób, aby komunikat nieprzetwarzalny był automatycznie przesyłany do innej kolejki w celu dalszego badania lub został odrzucony. Informacje na temat sposobu konfigurowania produktu IBM WebSphere MQ w ten sposób można znaleźć w sekcji [Obsługa komunikatów nieprzetwarzalnych w ASF](#).

Czasami w kolejce pojawia się źle sformatowany komunikat. W tym kontekście niepoprawnie sformatowany komunikat oznacza, że aplikacja odbierająca nie może poprawnie przetworzyć komunikatu. Taki komunikat może spowodować, że aplikacja odbierająca nie powiedzie się, a następnie wycofa się ze źle sformatowanego komunikatu. Następnie komunikat może być wielokrotnie dostarczany do kolejki wejściowej i wielokrotnie wycofany przez aplikację. Te komunikaty są znane jako komunikaty nieprzetwarzalne. Obiekt `XMS MessageConsumer` wykrywa komunikaty nieprzetwarzalne i przekierowuje je do alternatywnego miejsca docelowego.

Menedżer kolejek produktu IBM WebSphere MQ przechowuje rekord, ile razy każdy komunikat został wycofany. Gdy ta liczba osiągnie konfigurowalną wartość progową, konsument komunikatu ponownie przeczy komunikat do nazwanej kolejki wycofania. Jeśli ponowne wykonanie nie powiedzie się z jakiegokolwiek powodu, komunikat zostanie usunięty z kolejki wejściowej i zostanie ponownie wystany do kolejki niedostarczonych komunikatów lub usunięty.

Obiekty `XMS ConnectionConsumer` obsługują komunikaty nieprzetwarzalne w ten sam sposób i korzystają z tych samych właściwości kolejki. Jeśli wiele konsumentów połączeń monitoruje tę samą kolejkę, możliwe jest, że komunikat nieprzetwarzalny może zostać dostarczony do aplikacji więcej razy niż wartość progowa, zanim nastąpi ponowne wystąpienie kolejki. Takie zachowanie jest spowodowane sposobem, w jaki klienci połączenia indywidualnego monitorują kolejki i komunikaty nieprzetwarzalne w kolejce.

Wartość progowa i nazwa kolejki zaplecza są atrybutami kolejki produktu IBM WebSphere MQ. Nazwy atrybutów to `BackoutThreshold` i `BackoutRequeueQName`. Kolejka, do której mają zastosowanie, jest następująca:

- W przypadku przesyłania komunikatów w trybie punkt z punktem jest to podstawowa kolejka lokalna. Jest to ważne, gdy konsumenci komunikatów i konsumenci połączeń się z aliasami kolejek.
- W przypadku przesyłania komunikatów w trybie publikowania/subskrypcji w trybie normalnym dostawcy przesyłania komunikatów produktu IBM WebSphere MQ jest to kolejka modelowa, z której tworzona jest kolejka zarządzana tematu.

- W przypadku przesyłania komunikatów publikowania/subskrypcji w trybie migracji dostawcy przesyłania komunikatów produktu IBM WebSphere MQ jest to kolejka CCSUB zdefiniowana w obiekcie fabryki TopicConnection lub w kolejce CCDSUB zdefiniowanej w obiekcie tematu.

Aby ustawić atrybuty nazwy QName BackoutThreshold i BackoutRequeue, należy wprowadzić następującą komendę MQSC:

```
ALTER QLOCAL(your.queue.name) BOTHRESH(threshold value)
BOQNAME(your.backout.queue.name)
```

W przypadku przesyłania komunikatów w trybie publikowania/subskrypcji, jeśli system tworzy kolejkę dynamiczną dla każdej subskrypcji, te wartości atrybutów są uzyskiwane z klas IBM WebSphere MQ dla kolejki modelowej JMS, SYSTEM.JMS.MODEL.QUEUE. Aby zmienić te ustawienia, należy użyć następującej komendy:

```
ALTER QMODEL(SYSTEM.JMS.MODEL.QUEUE) BOTHRESH(threshold value)
BOQNAME(your.backout.queue.name)
```

Jeśli wartość progowa wycofania jest równa zero, obsługa komunikatów nieprzetwarzalnych jest wyłączona, a komunikaty nieprzetwarzalne pozostają w kolejce wejściowej. W przeciwnym razie, gdy liczba wycofań osiągnie wartość progową, komunikat jest wysyłany do nazwanej kolejki wycofanych komunikatów. Jeśli licznik wycofań osiągnie wartość progową, ale komunikat nie może przejść do kolejki wycofania, komunikat jest wysyłany do kolejki niedostarczonych komunikatów lub jest usuwany. Taka sytuacja występuje wtedy, gdy kolejka wycofania nie została zdefiniowana lub jeśli obiekt MessageConsumer nie może wysłać komunikatu do kolejki wycofania.

Obsługa komunikatów nieprzetwarzalnych w ASF

Jeśli używane są narzędzia Application Server Facilities (ASF), ConnectionConsumer, a nie MessageConsumer, przetwarza komunikaty nieprzetwarzalne. Właściwości ConnectionConsumer są requirem komunikatów zgodnie z właściwościami QName BackoutThreshold i BackoutRequeue kolejki.

Jeśli aplikacja korzysta z opcji ConnectionConsumers, okoliczności, w których jest tworzona kopia zapasowa komunikatu, zależą od sesji, którą udostępnił serwer aplikacji:

- Gdy sesja jest nietransakowana, z AUTO_ACKNOWLEDGE lub DUPS_OK_ACKNOWLEDGE, komunikat jest wycofany tylko po wystąpieniu błędu systemowego lub nieoczekiwanie kończy działanie aplikacji.
- Gdy sesja nie jest transakowana za pomocą funkcji CLIENT_ACKNOWLEDGE, niepotwierdzone komunikaty mogą być wycofane przez serwer aplikacji wywołujący `Session.recover()`.

Zazwyczaj implementacja klienta MessageListener lub serwer aplikacji wywołuje `Message.acknowledge()`. Program `Message.acknowledge()` potwierdza wszystkie komunikaty dostarczone do tej pory w sesji.

- Gdy sesja jest transakcyjna, komunikaty niepotwierdzone mogą być wycofane przez serwer aplikacji wywołujący `Session.rollback()`.

Przeglądarki kolejek

Aplikacja korzysta z przeglądarki kolejek w celu przeglądania komunikatów w kolejce bez usuwania ich.

Aby utworzyć przeglądarkę kolejek, aplikacja wywołuje metodę `CreateQueueBrowser` dla obiektu `ISession`, określając jako parametr obiekt docelowy, który identyfikuje kolejkę do przeglądania. Aplikacja może utworzyć przeglądarkę kolejek z selektorem komunikatów lub bez niego.

Po utworzeniu przeglądarki kolejki aplikacja może wywołać metodę `GetEnumerator` obiektu `IQueueBrowser` w celu uzyskania listy komunikatów w kolejce. Metoda zwraca obiekt wyliczeniowy, który hermetykuje listę obiektów komunikatu. Kolejność obiektów komunikatu na liście jest taka sama, jak kolejność, w jakiej komunikaty będą pobierane z kolejki. Aplikacja może następnie użyć wyliczenia, aby przejrzeć każdy komunikat z kolei.

Program wyliczeniowy jest aktualizowany dynamicznie, ponieważ komunikaty są umieszczane w kolejce i usuwane z kolejki. Za każdym razem, gdy aplikacja wywołuje komendę `IEnumerator.MoveNext()` w celu przeglądania następnego komunikatu w kolejce, komunikat ten odzwierciedla bieżącą zawartość kolejki.

Aplikacja może wywołać metodę GetEnumerator więcej niż jeden raz dla danej przeglądarki kolejki. Każde wywołanie zwraca nowy obiekt wyczerpieniowy. W związku z tym aplikacja może używać więcej niż jednego wyczerpienia do przeglądania komunikatów w kolejce i obstuży wielu pozycji w kolejce.

Aplikacja może użyć przeglądarki kolejek w celu wyszukania odpowiedniego komunikatu do usunięcia z kolejki, a następnie użyć konsumenta komunikatów z selektorem komunikatów, aby usunąć ten komunikat. Selektor komunikatów może wybrać komunikat zgodnie z wartością pola nagłówka JMSMessageID . Więcej informacji na temat tego i innych pól nagłówka komunikatu JMS zawiera sekcja [“Pola nagłówka w komunikacie XMS” na stronie 74.](#)

Requestery

Aplikacja korzysta z requestera w celu wystania komunikatu żądania, a następnie oczekiwania na odebranie odpowiedzi i odebrania odpowiedzi.

Wiele aplikacji przesyłania komunikatów jest opartych na algorytmach, które wysyłają komunikat żądania, a następnie oczekują na odpowiedź. Produkt XMS udostępnia klasę o nazwie Requestor, która pomaga w opracowaniu tego stylu aplikacji.

W celu utworzenia requestera aplikacja wywołuje konstruktor żądania Create Requestor klasy Requestor, określając jako parametry obiekt Session i obiekt docelowy, który identyfikuje miejsca, w których mają być wysyłane komunikaty żądań. Sesja nie może być transakcyjna ani nie ma trybu potwierdzenia XMSC_CLIENT_ACKNOWLEDGE. Konstruktor automatycznie tworzy tymczasową kolejkę lub temat, w którym mają być wysyłane komunikaty odpowiedzi.

Po utworzeniu requestera aplikacja może wywołać metodę żądania obiektu Requestor w celu wystania komunikatu żądania, a następnie oczekiwania na odpowiedź i odebranie odpowiedzi z aplikacji, która odbiera komunikat z żądaniem. Połączenie oczekuje na odebraną odpowiedź lub do momentu zakończenia sesji, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Zamawiający wymaga tylko jednej odpowiedzi dla każdego komunikatu żądania.

Po zamknięciu przez aplikację requestera usuwana jest kolejka tymczasowa lub temat. Jednak powiązana sesja nie jest zamykana.

Usuwanie obiektu

Gdy aplikacja usunie utworzony obiekt XMS , produkt XMS zwalnia zasoby wewnętrzne, które zostały przydzielone do obiektu.

Gdy aplikacja tworzy obiekt XMS , produkt XMS przydziela pamięć i inne zasoby wewnętrzne do obiektu. Produkt XMS zachowuje te zasoby wewnętrzne do czasu, aż aplikacja jawnie usunie obiekt, wywołując metodę close lub delete obiektu, w którym punkt XMS zwalnia zasoby wewnętrzne. Jeśli aplikacja próbuje usunąć obiekt, który jest już usunięty, wywołanie jest ignorowane.

Gdy aplikacja usunie obiekt typu Połączenie lub Sesja, program XMS automatycznie usuwa niektóre powiązane obiekty i zwalnia ich zasoby wewnętrzne. Są to obiekty, które zostały utworzone przez obiekt połączenia lub sesji i nie mają funkcji niezależnie od obiektu. Obiekty te są wyświetlane w programie Tabela 4 na stronie 41.

Uwaga: Jeśli aplikacja zamknie połączenie z sesjami zależnymi, wszystkie obiekty zależne od tych sesji również zostaną usunięte. Obiekty zależne mogą być zależne tylko od obiektu połączenia lub sesji.

<i>Tabela 4. Obiekty, które są automatycznie usuwane</i>		
Usunięty obiekt	Metoda	Obiekty zależne, które są usuwane automatycznie
Połączenie	Zamknij połączenie	Obiekty danych i sesji ConnectionMeta
Sesja	Zamknij sesję	Obiekty MessageConsumer, MessageProducer, QueueBrowseri Requestor

Zarządzane transakcje XA IBM WebSphere MQ za pomocą XMS

Zarządzane transakcje XA IBM WebSphere MQ mogą być używane przez system XMS.

Aby można było używać transakcji XA za pomocą XMS, należy utworzyć sesję transakcyjną. Gdy transakcja XA jest używana, sterowanie transakcjami odbywa się za pośrednictwem transakcji globalnych rozproszonego koordynatora transakcji (Distributed Transaction Coordinator-DTC) i nie jest to prawda, ale sesje XMS. W przypadku korzystania z transakcji XA nie można wydać komendy `Session.commit` lub `Session.rollback` w sesji XMS. Zamiast tego należy użyć metod `Transscope.Commit` lub `Transscope.Rollback` DTC, aby zatwierdzić lub wycofać transakcję. Jeśli sesja jest używana dla transakcji XA, producent lub konsument, który został utworzony za pomocą tej sesji, musi być częścią transakcji XA. Nie można ich używać dla żadnych operacji poza zasięgiem transakcji XA. Nie można ich używać dla operacji, takich jak `Producer.send` lub `Consumer.receive` poza transakcją XA.

Zgłaszany jest obiekt wyjątku `IllegalStateException`, jeśli

- Sesja transakcyjna XA jest używana dla produktu `Session.commit` lub `Session.rollback`.
- Obiekty producenta lub konsumenta, które są kiedyś używane w sesji transakcyjnej XA, są używane po stronie zasięgu transakcji XA.

Transakcje XA nie są obsługiwane w asynchronicznych konsumentach.

Uwaga:

1. Przed zatwierdzeniem transakcji XA możliwe jest wydanie zamknięcia na obiekcie `Producer`, `Consumer`, `Session` lub `Connection`. W takim przypadku komunikaty w transakcji są wycofywane. Podobnie, jeśli połączenie zostało zerwane przed zatwierdzeniem transakcji XA, wszystkie komunikaty w transakcji są wycofywane. W przypadku obiektu `Producer` operacja roll-back oznacza, że komunikaty nie są umieszczane w kolejce. W przypadku obiektu `Consumer` operacja roll-back oznacza, że komunikaty są pozostawiane w kolejce.
2. Jeśli obiekt `Producer` wstawi komunikat `TimeToLive` (Czas życia) w `TransactionScope`, a `commit` zostanie wystawiony po upływie czasu, komunikat może utracić ważność przed wydaniem `commit`. W tym przypadku komunikat nie jest dostępny dla obiektów `Consumer`.
3. Obiekty `Session` nie są obsługiwane przez wątki. Użycie transakcji z obiektami `Session`, które są współużytkowane przez wątki, nie jest obsługiwane.

Typy podstawowe produktu XMS

Produkt XMS udostępnia odpowiedniki ośmiu typów podstawowych Java (`byte`, `short`, `int`, `long`, `float`, `double`, `char` i `boolean`). Umożliwia to wymianę komunikatów między XMS a JMS bez utraty lub uszkodzenia danych.

Tabela 5 na stronie 42 zawiera Java równoważny typ danych, wielkość oraz minimalną i maksymalną wartość każdego typu podstawowego XMS.

Typ danych XMS	Zgodny typ danych Java	Wielkość	Wartość minimalna	Maksymalna wartość
System.Boolean	boolean (boolowskie)	32 bity	Falsz	Prawda
System.SBYTE	B	8 bitów	-2^7 (-128)	2^7-1 (127)
System.BYTE	B	8 bitów	-2^7 (-128)	2^7-1 (127)
System.CHAR	B	8 bitów	-2^7 (-128)	2^7-1 (127)
System.Int16	short	16 bitów	-2^{15} (-32768)	$2^{15}-1$ (32767)
System.Int32	int	32 bity	-2^{31} (-2147483648)	$2^{31}-1$ (2147483647)

Tabela 5. Typy danych XMS i ich odpowiedniki Java (kontynuacja)

Typ danych XMS	Zgodny typ danych Java	Wielkość	Wartość minimalna	Maksymalna wartość
System.Int64	long	64 bity	-2^{63} (-9223372036854775808)	$2^{63}-1$ (9223372036854775807)
System.Single	liczba zmiennopozycyjna	32 bity	-3.402823E-38 (z dokładnością do 7 cyfr)	3.402823E+38 (z dokładnością do 7 cyfr)
System.Double	double (podwójna)	64 bity	-1.79769313486231E-308 (do 15 -cyfrowej precyzji)	1.79769313486231E+308 (do 15 -cyfrowej precyzji)

Pojęcia pokrewne

Atrybuty i właściwości obiektów

Obiekt XMS może mieć atrybuty i właściwości, które są właściwościami obiektu, które są implementowane na różne sposoby.

Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.

Gdy aplikacja pobiera wartość właściwości, wartość może zostać przekształcona przez produkt XMS na inny typ danych. Wiele reguł decyduje o tym, które konwersje są obsługiwane i w jaki sposób program XMS wykonuje konwersje.

Odsyłacze pokrewne

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS, zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.

Gdy aplikacja pobiera wartość właściwości, wartość może zostać przekształcona przez produkt XMS na inny typ danych. Wiele reguł decyduje o tym, które konwersje są obsługiwane i w jaki sposób program XMS wykonuje konwersje.

Właściwość obiektu ma nazwę i wartość. Wartość ma powiązany typ danych, w którym wartość właściwości jest określana także jako *typ właściwości*.

Aplikacja korzysta z metod klasy PropertyContext w celu pobrania i ustawienia właściwości obiektów. W celu uzyskania wartości właściwości aplikacja wywołuje metodę odpowiednią dla typu właściwości. Na przykład, aby uzyskać wartość właściwości całkowitej, aplikacja zwykle wywołuje metodę GetIntProperty.

Jeśli jednak aplikacja pobiera wartość właściwości, wartość może zostać przekształcona przez produkt XMS na inny typ danych. Na przykład, aby uzyskać wartość właściwości całkowitej, aplikacja może wywołać metodę GetStringProperty, która zwraca wartość właściwości jako łańcuch. Konwersje obsługiwane przez produkt XMS są wyświetlane w programie Tabela 6 na stronie 43.

Tabela 6. Obsługiwane konwersje z typu właściwości do innych typów danych

Typ właściwości	Obsługiwane docelowe typy danych
System.String	System.Boolean, System.Double, System.Float, System.Int32, System.Int64, System.SByte, System.Int16
System.Boolean	System.String, System.SByte, System.Int32, System.Int64, System.Int16
System.Char	System.String
System.Double	System.String

<i>Tabela 6. Obsługiwane konwersje z typu właściwości do innych typów danych (kontynuacja)</i>	
Typ właściwości	Obsługiwane docelowe typy danych
System.Float	System.String, System.Double
System.Int32	System.String, System.Int64
System.Int64	System.String
System.SByte	System.String, System.Int32, System.Int64, System.Int16
Tablica System.SByte	System.String
System.Int16	System.String, System.Int32, System.Int64

Obsługiwane konwersje określają następujące reguły ogólne:

- Wartości właściwości liczbowych mogą być przekształcane z jednego typu danych na inny, pod warunkiem, że podczas konwersji nie są tracone żadne dane. Na przykład wartość właściwości o typie danych System.Int32 może zostać przekształcona w wartość o typie danych System.Int64, ale nie może zostać przekształcona w wartość o typie danych System.Int16.
- Wartość właściwości dowolnego typu danych może zostać przekształcona w łańcuch.
- Wartość właściwości łańcuchowej może zostać przekształcona w dowolny inny typ danych pod warunkiem, że łańcuch zostanie poprawnie sformatowany w celu konwersji. Jeśli aplikacja podejmie próbę przekształcenia wartości właściwości łańcuchowej, która nie jest poprawnie sformatowana, program XMS może zwrócić błąd.
- Jeśli aplikacja podejmie próbę konwersji, która nie jest obsługiwana, program XMS może zwrócić błąd.

Następujące reguły mają zastosowanie, gdy wartość właściwości jest przekształcana z jednego typu danych na inny:

- Podczas konwersji wartości właściwości boolowskiej na łańcuch wartość true jest przekształcana w łańcuch "true", a wartość false jest przekształcana w łańcuch "false".
- Podczas konwersji wartości właściwości boolowskiej na liczbowy typ danych, w tym System.SByte, wartość true jest przekształcana na 1, a wartość false jest przekształcana na 0.
- Podczas przekształcania wartości właściwości łańcuchowej na wartość boolowskim łańcuch "true" (bez rozróżniania wielkości liter) lub "1" jest przekształcany na wartość true, a łańcuch "false" (bez rozróżniania wielkości liter) lub "0" jest przekształcany na wartość false. Nie można przekształcić wszystkich pozostałych łańcuchów.
- Podczas konwersji wartości właściwości łańcuchowej na wartość o typie danych System.Int32, System.Int64, System.SByte lub System.Int16 łańcuch musi mieć następujący format:

[odstęp] [znak]cyfry

Komponenty łańcuchowe są definiowane w następujący sposób:

wartości puste

Opcjonalne wiodące puste znaki.

znak

Opcjonalny znak plus (+) lub znak minus (-).

cyfry

Ciągła sekwencja znaków cyfr (0-9). Musi istnieć co najmniej jeden znak cyfry.

Po sekwencji znaków cyfr łańcuch może zawierać inne znaki, które nie są znakami cyfr, ale konwersja zatrzymuje się, gdy tylko pierwszy z tych znaków zostanie osiągnięty. Przyjmuje się, że łańcuch reprezentuje dziesiętną liczbę całkowitą.

XMS może zwrócić błąd, jeśli łańcuch nie jest poprawnie sformatowany.

- Podczas przekształcania wartości właściwości łańcuchowej na wartość typu danych System.Double lub System.Float łańcuch musi mieć następujący format:

[odstęp] [znak] [cyfry] [punkt[d_cyfry]] [znak_e_char[znak]cyfra_cyfry]

Komponenty łańcuchowe są definiowane w następujący sposób:

wartości puste

(Opcjonalnie) Leading pustych znaków.

znak

(Opcjonalnie) Znak plus (+) lub znak minus (-).

cyfry

Ciągła sekwencja znaków cyfr (0-9). Co najmniej jedna cyfra musi być obecna w postaci *cyfr* lub *d_cyfr*.

punkt

(Opcjonalnie) Punkt dziesiętny (.).

d_cyfry

Ciągła sekwencja znaków cyfr (0-9). Co najmniej jedna cyfra musi być obecna w postaci *cyfr* lub *d_cyfr*.

znak

Znak wykładnika, który ma wartość *E* lub *e*.

znak

(Opcjonalnie) Znak plus (+) lub znak minus (-) dla wykładnika.

_cyfry

Ciągła sekwencja znaków cyfr (0-9) dla wykładnika. Jeśli łańcuch zawiera znak wykładnika, musi być obecny co najmniej jeden znak cyfry.

Po sekwencji znaków cyfr lub opcjonalnych znaków reprezentujących wykładnik, łańcuch może zawierać inne znaki, które nie są znakami cyfr, ale konwersja zatrzymuje się, gdy tylko pierwszy z tych znaków zostanie osiągnięty. Przyjmuje się, że łańcuch reprezentuje liczbę dziesiętną zmiennopozycyjną z wykładnikiem, który jest potęgową liczbą 10.

XMS może zwrócić błąd, jeśli łańcuch nie jest poprawnie sformatowany.

- Podczas przekształcania wartości liczbowej właściwości w łańcuch, w tym wartość właściwości o typie danych System.SByte, wartość ta jest przekształcana w łańcuchową reprezentację wartości jako liczby dziesiętnej, a nie łańcucha zawierającego znak ASCII dla tej wartości. Na przykład liczba całkowita 65 jest przekształcana w łańcuch "65", a nie na łańcuch "A".
- Przekształcając wartość właściwości tablicy bajtów na łańcuch, każdy bajt jest przekształcany w 2 znaki szesnastkowe, które reprezentują bajt. Na przykład tablica bajtów {0xF1, 0x12, 0x00, 0xFF} jest konwertowana na łańcuch "F11200FF".

Konwersje z typu właściwości do innych typów danych są obsługiwane przez metody klas właściwości i PropertyContext .

Pojęcia pokrewne

Atrybuty i właściwości obiektów

Obiekt XMS może mieć atrybuty i właściwości, które są właściwościami obiektu, które są implementowane na różne sposoby.

Typy podstawowe produktu XMS

Produkt XMS udostępnia odpowiedniki ośmiu typów podstawowych Java (byte, short, int, long, float, double, char i boolean). Umożliwia to wymianę komunikatów między XMS a JMS bez utraty lub uszkodzenia danych.

Odsyłacze pokrewne

Komunikaty mapy

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS , zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Iteratory

Iterator hermetyzuje listę obiektów i kursor, który utrzymuje bieżącą pozycję na liście. Pojęcie iteratora, jak jest dostępne w produkcie Message Service Client for C/C++ , jest implementowane za pomocą interfejsu IEnumerator w produkcie Message Service Client for .NET.

Gdy tworzony jest iterator, pozycja kursora jest przed pierwszym obiektem. Aplikacja korzysta z iteratora w celu pobrania każdego z nich z kolei.

Klasa Iterator Message Service Client for C/C++ jest odpowiednikiem klasy Enumerator w produkcie Java. XMS .NET jest podobny do Java i korzysta z interfejsu IEnumerator.

Aplikacja może używać numeru IEnumerator do wykonywania następujących zadań:

- Aby uzyskać właściwości komunikatu
- Aby uzyskać pary nazwa-wartość w treści komunikatu mapy
- Przeglądanie komunikatów w kolejce
- Aby uzyskać nazwy właściwości komunikatów zdefiniowanych przez JMS obsługiwanych przez połączenie

Identyfikatory kodowanego zestawu znaków

W środowisku XMS .NET wszystkie łańcuchy są przekazywane za pomocą rodzimego łańcucha .NET. Ze względu na to, że jest to kodowanie stałe, nie są wymagane żadne dodatkowe informacje w celu jego interpretacji. Dlatego właściwość XMSC_CLIENT_CCSDID nie jest wymagana dla aplikacji XMS .NET.

Kody błędów i wyjątków produktu XMS

Produkt XMS używa szeregu kodów błędów do wskazania niepowodzeń. Te kody błędów nie są jawnie wymienione w tej dokumentacji, ponieważ mogą się one różnić w zależności od wydania do wydania. Tylko kody wyjątków XMS (w formacie XMS_X_ ...) są udokumentowane, ponieważ pozostają one takie same w różnych wersjach produktu XMS.

Budowanie własnych aplikacji

Użytkownik buduje własne aplikacje, takie jak kompilacja przykładowych aplikacji.

Zbuduj aplikację .NET zgodnie z opisem w sekcji [“Budowanie przykładowych aplikacji produktu .NET”](#) na stronie 22 sekcjasekcja, która zawiera również wymagania wstępne, które należy spełnić, aby zbudować własne aplikacje produktu .NET . Aby uzyskać dodatkowe wskazówki dotyczące sposobu budowania własnych aplikacji, należy użyć plików makefile udostępnionych dla każdej przykładowej aplikacji.

Wskazówka: Aby ułatwić diagnozowanie problemów w przypadku wystąpienia awarii, pomocne może być skompilowanie aplikacji z dołączonym symbolami.

Odsyłacze pokrewne

.NET interfejsy

Ten sekcjasekcja dokumentuje interfejsy klasy .NET oraz ich właściwości i metody.

Właściwości obiektów XMS

Ta sekcjarozdział dokumentuje właściwości obiektu zdefiniowane przez produkt XMS.

Automatyczne ponowne połączenie klienta IBM WebSphere MQ za pośrednictwem serwera XMS

Klient XMS należy skonfigurować w taki sposób, aby automatycznie nawiązał połączenie po awarii sieci, menedżera kolejek lub serwera podczas korzystania z produktu IBM WebSphere MQ V7.1 Client lub nowszej jako dostawca komunikatów.

Użyj właściwości `WMQ_CONNECTION_NAME_LIST` i `WMQ_CLIENT_RECONNECT_OPTIONS` klasy `MQConnectionFactory`, aby skonfigurować połączenie klienta w celu automatycznego ponownego połączenia. Automatyczne ponowne połączenie klienta ponownie łączy klienta po awarii połączenia lub jako opcja po zatrzymaniu menedżera kolejek. Projektowanie niektórych aplikacji klienckich sprawia, że nie nadają się one do automatycznego ponownego połączenia.

Po nawiązaniu połączenia automatycznie łączalne połączenia klienckie stają się ponownie łączalne.

Uwaga: Właściwości `Client Reconnect Options` (Opcje ponownego połączenia klienta), `Client Reconnect Timeout` (Limit czasu ponownego połączenia klienta) i `Connection Namelist` (Lista nazw połączeń) można również ustawić za pomocą tabeli definicji kanału klienta (`Client Channel Definitions Table-CCDT`) lub przez włączenie ponownego połączenia klienta przy użyciu pliku `mqclient.ini`.

Uwaga: Jeśli właściwości ponownego połączenia są ustawione w obiekcie `ConnectionFactory` i podobnie jak w tabeli definicji kanału klienta, reguła kolejności wykonywania jest następująca. Jeśli wartość domyślna właściwości listy nazw połączeń jest ustawiona w obiekcie `ConnectionFactory`, to środowisko `CCDT` ma pierwszeństwo. Jeśli lista nazw połączeń nie jest ustawiona na wartość domyślną, pierwszeństwo mają wartości właściwości ustawione w obiekcie `ConnectionFactory`. Wartością domyślną listy nazw połączeń jest `localhost(1414)`.

Pisanie aplikacji XMS .NET

Ten sekcjarozdział zawiera informacje pomocne podczas pisania aplikacji XMS.NET.

Ten sekcjarozdział udostępnia informacje specyficzne dla tworzenia aplikacji programu XMS .NET. Ogólne informacje na temat pisania aplikacji XMS zawiera sekcja [“Pisanie aplikacji produktu XMS”](#) na stronie 23.

sekcjarozdział zawiera następujące tematysekcje:

- [“Typy danych dla .NET”](#) na stronie 47
- [“Operacje zarządzane i niezarządzane w programie .NET”](#) na stronie 48
- [“Miejsca docelowe w środowisku .NET”](#) na stronie 49
- [“Właściwości w programie .NET”](#) na stronie 50
- [“Obsługa właściwości nieistniejących w produkcie .NET”](#) na stronie 50
- [“Obsługa błędów w produkcie .NET”](#) na stronie 51
- [“Programy nasłuchujące komunikatów i wyjątków w produkcie .NET”](#) na stronie 51

Odsyłacze pokrewne

[.NET interfejsy](#)

Ten sekcjasekcja dokumentuje interfejsy klasy .NET oraz ich właściwości i metody.

Typy danych dla .NET

XMS .NET obsługuje metody `System.Boolean`, `System.Byte`, `System.SByte`, `System.Char`, `System.String`, `System.Single`, `System.Double`, `System.Decimal`, `System.Int16`, `System.Int32`, `System.Int64`, `System.UInt16`, `System.UInt32`, `System.UInt64`, i `System.Object`. Typy danych dla XMS .NET różnią się od typów danych dla XMS C++. Za pomocą tego programu sekcjarozdział można zidentyfikować odpowiadające im typy danych.

W poniższej tabeli przedstawiono odpowiednie typy danych XMS .NET i XMS C++ oraz krótki opis tych typów danych.

Tabela 7. Typy danych dla produktów XMS .NET i XMS C++

Typ XMS .NET	Typ XMS C++	Opis
System.SByte	xmsSBYTE xmsINT8	Podpisana 8-bitowa wartość
System.Byte	xmsBYTE xmsUINT8	Wartość 8-bitowa bez znaku
System.Int16	xmsINT16 xmsSHORT	16-bitowa wartość ze znakiem
System.UInt16	xmsUINT16 xmsUSHORT	16-bitowa wartość bez znaku
System.Int32	xmsINT32 xmsINT	Podpisana 32-bitowa wartość
System.UInt32	xmsUINT32 xmsUINT	32-bitowa wartość bez znaku
System.Int64	xmsLONG xmsINT64	Podpisana 64-bitowa wartość
System.UInt64	xmsULONG xmsUINT64	64-bitowa wartość bez znaku
System.Char	xmsCHAR16	16-bitowy znak bez znaku (Unicode dla środowiska .NET)
System.Single	xmsFLOAT	Liczba 32-bitowych liczb zmiennopozycyjnych IEEE
System.Double	xmsDOUBLE	Liczba zmiennopozycyjna IEEE 64-bit
System.Boolean	xmsBOOL	Wartość Prawda/Falsz
Nie dotyczy	xmsCHAR	Podpisana lub niepodpisana wartość 8-bitowa (podpisana lub niepodpisana zależy od platformy)
System.Decimal	Nie dotyczy	96-bit podpisanych liczb całkowitych od 10^0 do 10^{28}
System.Object	Nie dotyczy	Podstawa wszystkich typów
System.String	Nie dotyczy	Typ łańcuchowy

Operacje zarządzane i niezarządzane w programie .NET

Kod zarządzany jest wykonywany wyłącznie w środowisku wykonawczym języka wspólnego produktu .NET i jest w pełni zależny od usług udostępnianych przez to środowisko wykonawcze. Aplikacja jest klasowana jako niezarządzana, jeśli dowolna część aplikacji działa lub wywołuje usługi poza środowiskiem wykonawczym wspólnego języka produktu .NET .

Niektóre zaawansowane funkcje nie mogą obecnie być obsługiwane w zarządzanym środowisku produktu .NET .

Jeśli aplikacja wymaga pewnych funkcji, które nie są obecnie obsługiwane w pełnym środowisku zarządzanym, można zmienić aplikację tak, aby korzystała z niezarządzanego środowiska bez konieczności wprowadzania istotnych zmian w aplikacji. Należy jednak pamiętać, że stos XMS korzysta z kodu niezarządzanego po dokonaniu wyboru.

Połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek

Połączenia zarządzane z programem WMQ_CM_CLIENT nie będą obsługiwać połączeń SSL, komunikacji innej niż TCP i kompresji kanału. Połączenia te mogą jednak być obsługiwane przy użyciu połączenia niezarządzanego (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED). Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [Tworzenie aplikacji .NET](#).

Jeśli fabryka połączeń zostanie utworzona z obiektu administrowanego w środowisku niezarządzanym, należy ręcznie zmienić wartość dla trybu połączenia na XMSC_WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED.

Połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus

Połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów magistrali integracji usług produktu WebSphere, które wymagają użycia protokołu SSL (w tym protokołu HTTPS), nie są obecnie obsługiwane jako kod zarządzany.

Odsyłacze pokrewne

[XMSC_WMQ_CONNECTION_MODE](#)

Miejsca docelowe w środowisku .NET

W programie .NET miejsca docelowe są tworzone zgodnie z typem protokołu i mogą być używane tylko w przypadku typu protokołu, dla którego zostały utworzone.

Udostępniono dwie funkcje służące do tworzenia miejsc docelowych, jeden dla tematów i jeden dla kolejek:

- `IDestination CreateTopic(String topic);`
- `IDestination CreateQueue(String queue);`

Funkcje te są dostępne w następujących dwóch obiektach interfejsu API:

- `ISesja`
- `XMSFactoryFactory`

W obu przypadkach metody te mogą akceptować łańcuch w stylu URI, który może zawierać parametry w następującym formacie:

```
"topic://some/topic/name?priority=5"
```

Alternatywnie metody te mogą akceptować tylko nazwę miejsca docelowego, to znaczy nazwę bez tematu: // lub kolejkę: // przedrostek i bez parametrów.

Oznacza to, że następujący łańcuch stylu URI:

```
CreateTopic("topic://some/topic/name");
```

spowodowałoby taki sam wynik, jak następująca nazwa docelowa:

```
CreateTopic("some/topic/name");
```

Podobnie jak w przypadku usługi WebSphere Usługa Integration Bus JMS, tematy mogą być również określane w postaci skrótowych, która zawiera zarówno *topicname*, jak i *topicspace*, ale nie może zawierać parametrów:

```
CreateTopic("topicspace:topicname");
```

Właściwości w programie .NET

Aplikacja .NET korzysta z metod w interfejsie `PropertyContext` do pobierania i ustawiania właściwości obiektów.

Interfejs `PropertyContext` hermetyzuje metody, które dostają i ustawiają właściwości. Metody te są dziedziczone, bezpośrednio lub pośrednio, przez następujące klasy:

- [ByteMessage](#)
- [Połączenie](#)
- [ConnectionFactory](#)
- [ConnectionMetaDane](#)
- [Cel](#)
- [MapMessage](#)
- [Komunikat](#)
- [MessageConsumer](#)
- [MessageProducer](#)
- [ObjectMessage](#)
- [QueueBrowser](#)
- [Sesja](#)
- [StreamMessage](#)
- [TextMessage](#)

Jeśli aplikacja ustawi wartość właściwości, nowa wartość zastępuje poprzednią wartość posiadanej właściwości.

Więcej informacji na temat właściwości produktu XMS zawiera sekcja [“Właściwości obiektów XMS”](#) na stronie 184.

W przypadku łatwości używania nazwy właściwości i wartości właściwości XMS w produkcie .NET są predefiniowane jako stałe publiczne w strukturze o nazwie `XMSC`. Nazwy tych stałych są w formacie `XMSC.<constant>`, na przykład `XMSC.USERID` (stała nazwa właściwości) i `XMSC.DELIVERY_AS_APP` (stała wartość).

Dodatkowo można uzyskać dostęp do stałych IBM WebSphere MQ za pomocą `IBM.XMS.MQC`. Jeśli `IBM.XMS` jest już zaimportowana, można uzyskać dostęp do wartości dla tych właściwości w postaci `MQC.<constant>`. Na przykład `MQC.MQRO_COA_WITH_FULL_DATA`.

Ponadto, jeśli istnieje aplikacja hybrydowa, która używa zarówno klas `XMS .NET`, jak i `IBM WebSphere MQ` dla produktu .NET, a importuje to zarówno `IBM.XMS` i `IBM.WMQ`, a następnie należy w pełni kwalifikować przestrzeń nazw struktury `MQC`, aby upewnić się, że każde wystąpienie jest unikalne.

Niektóre zaawansowane funkcje nie są obecnie obsługiwane w zarządzanym środowisku .NET. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Operacje zarządzane i niezarządzane w programie .NET”](#) na stronie 48.

Obsługa właściwości nieistniejących w produkcie .NET

Obsługa nieistniejących właściwości w `XMS .NET` jest zasadniczo zgodna ze specyfikacją `JMS`, a także z implementacjami `C` i `C++` `XMS`.

W usłudze `JMS` uzyskiwanie dostępu do nieistniejącej właściwości może spowodować wystąpienie wyjątku systemowego `Java`, gdy metoda próbuje przekształcić nieistniejącą (`null`) wartość w wymagany typ. Jeśli właściwość nie istnieje, występują następujące wyjątki:

- Właściwość `getString` właściwość `getObject` zwracają wartość `NULL`
- `getBoolean` właściwość zwraca wartość `false`, ponieważ wartość `Boolean.valueOf(null)` zwraca wartość `false`.

- `getInt` Właściwość `etc.throw java.lang.NumberFormatException` , ponieważ metoda `Integer.valueOf(null)` zgłasza wyjątek

Jeśli właściwość nie istnieje w programie XMS .NET , występują następujące wyjątki:

- Właściwość `GetString` i właściwość `GetObject`(i właściwość `GetBytes`) zwracają wartość `NULL` (co jest takie samo, jak właściwość Java).
- `GetBoolean` Właściwość zgłasza wyjątek `System.NullReferenceException`
- Właściwość `GetInt` powoduje zgłoszenie wyjątku `System.NullReferenceException` .

Ta implementacja różni się od Java, ale jest ona ogólnie spójna ze specyfikacją JMS oraz z interfejsami XMS C i C++. Podobnie jak w przypadku implementacji Java , program XMS .NET propaguje wszystkie wyjątki z wywołania `System.Convert` do programu wywołującego. Jednak w przeciwieństwie do produktu Java , produkt XMS jawnie zgłasza wyjątki `NullReference`, a nie tylko za pomocą rodzimego zachowania środowiska .NET przez przekazanie wartości `NULL` do procedur konwersji systemu. Jeśli aplikacja ustawia właściwość na łańcuch "abc" i wywołuje właściwość `GetInt`, wyjątek `System.FormatException` zgłaszany przez wartość `Convert.ToInt32("abc")` jest propagowany do programu wywołującego, który jest spójny z programem Java. Wyjątek `MessageFormat` jest zgłaszany tylko wtedy, gdy typy używane dla właściwości `setProperty` i `getProperty` są niezgodne. To zachowanie jest również spójne z produktem Java.

Obsługa błędów w produkcie .NET

Wyjątki XMS .NET wywodzi się z wyjątku `System.Exception`. Wywołania metod XMS mogą zgłaszać konkretne wyjątki XMS , takie jak `MessageFormatException`, general `XMSEExceptions` lub systemowe wyjątki, takie jak `NullReferenceException`.

Aplikacje napisz, aby wychwytywać dowolne z tych błędów, albo w określonych blokach `catch`, albo w ogólnych blokach `catch System.Exception` , zgodnie z wymaganiami aplikacji.

Programy nasłuchujące komunikatów i wyjątków w produkcie .NET

Aplikacja .NET używa obiektu nasłuchiwanie komunikatów w celu asynchronicznego odbierania komunikatów i asynchronicznego powiadamiania o problemie z połączeniem korzysta z obiektu nasłuchiwanie wyjątków.

Funkcjonalność programów nasłuchujących komunikatów i wyjątków jest taka sama dla produktu .NET , jak i dla języka C + +. Jednak niewielkie różnice w implementacji są niewielkie.

Obiekty nasłuchiwanie komunikatów w produkcie .NET

Aby odbierać komunikaty asynchronicznie, należy wykonać następujące kroki:

1. Zdefiniuj metodę, która jest zgodna z sygnaturą delegata programu nasłuchującego komunikatów. Definiowana metoda może być metodą statyczną lub instancją i może być zdefiniowana w dowolnej dostępnej klasie. Podpis delegata jest następujący:

```
public delegate void MessageListener(IMessage msg);
```

i tak można zdefiniować metodę jako:

```
void SomeMethodName(IMessage msg);
```

2. Utwórz instancję tej metody jako delegata przy użyciu czegoś podobnego do następującego:

```
MessageListener OnMsgMethod = new MessageListener(SomeMethodName)
```

3. Zarejestruj delegata z jednym lub większą liczbą konsumentów, ustawiając go w właściwości `MessageListener` konsumenta:

```
consumer.MessageListener = OnMsgMethod;
```

Aby usunąć delegata, należy przywrócić wartość NULL przez ustawienie parametru `MessageListener` :

```
consumer.MessageListener = null;
```

Obiekty nasłuchiwanie wyjątków w środowisku .NET

Obiekt nasłuchiwanie wyjątków działa w taki sam sposób, jak program nasłuchujący komunikatów, ale ma inną definicję delegowania i jest przypisywany do połączenia, a nie przez konsumenta komunikatów. Jest to takie samo, jak w przypadku C + +.

1. Zdefiniuj metodę. Podpis delegata jest następujący:

```
public delegate void ExceptionListener(Exception ex);
```

i tak zdefiniowana metoda może być:

```
void SomeMethodName(Exception ex);
```

2. Utwórz instancję tej metody jako delegata, używając czegoś podobnego do:

```
ExceptionListener OnExMethod = new ExceptionListener(SomeMethodName)
```

3. Zarejestruj delegata za pomocą połączenia, ustawiając jego właściwość `ExceptionListener` :

```
connection.ExceptionListener = OnExMethod ;
```

Istnieje możliwość usunięcia delegata przez zresetowanie obiektu `ExceptionListener` w celu:

```
null: connection.ExceptionListener = null;
```

Jeśli żadne odwołania do nich nie pozostaną, wyjątki lub komunikaty są automatycznie usuwane przez system czyszczenia pamięci systemów.

Poniżej znajduje się przykładowy kod:

```
using System;
using System.Threading;
using IBM.XMS;

public class Sample
{
    public static void Main()
    {
        XMSFactoryFactory factoryFactory = XMSFactoryFactory.GetInstance(XMSC.CT_RTT);

        IConnectionFactory connectionFactory = factoryFactory.CreateConnectionFactory();
        connectionFactory.SetStringProperty(XMSC.RTT_HOST_NAME, "localhost");
        connectionFactory.SetStringProperty(XMSC.RTT_PORT, "1506");

        //
        // Create the connection and register an exception listener
        //

        IConnection connection = connectionFactory.CreateConnection();
        connection.ExceptionListener = new ExceptionListener(Sample.OnException);

        ISession session = connection.CreateSession(false, AcknowledgeMode.AutoAcknowledge);
        IDestination topic = session.CreateTopic("topic://xms/sample");

        //
        // Create the consumer and register an async message listener
        //

        IMessageConsumer consumer = session.CreateConsumer(topic);
        consumer.MessageListener = new MessageListener(Sample.OnMessage);

        connection.Start();

        while (true)
        {
            Console.WriteLine("Waiting for messages....");
        }
    }
}
```

```

        Thread.Sleep(1000);
    }
}

static void OnMessage(IMessage msg)
{
    Console.WriteLine(msg);
}

static void OnException(Exception ex)
{
    Console.WriteLine(ex);
}
}

```

Praca z administrowanymi obiektami

Ten sekcjarozdział udostępnia informacje na temat administrowanych obiektów. Aplikacje produktu XMS mogą pobierać definicje obiektów z repozytorium administrowanych obiektów centralnych i używać ich do tworzenia fabryk połączeń i miejsc docelowych.

Ten produkt sekcjarozdział udostępnia informacje pomocne przy tworzeniu obiektów administrowanych i zarządzaniu nimi, opisując typy administrowanych repozytorium obiektów obsługiwanych przez produkt XMS . sekcjarozdział wyjaśnia również, w jaki sposób aplikacja XMS nawiąże połączenie z repozytorium administrowanych obiektów w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

sekcjarozdział zawiera następujące tematysekcje:

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Katalogi obiektów systemu plików przyjmują postać przekształconych do postaci szeregowej obiektów Java i JNDI (Naming Directory Interface). Katalogi obiektów LDAP to katalogi, które zawierają obiekty JNDI. Katalogi obiektów systemu plików i LDAP można administrować za pomocą narzędzia JMSAdmin dostarczanego z produktem IBM WebSphere MQ v6.0 lub WebSphere MQ Explorer, który jest dostarczany z produktem WebSphere MQ v7.0 i nowszym. Zarówno system plików, jak i katalogi obiektów LDAP mogą być używane do administrowania połączeniami klientów poprzez scentralizowanie fabryk połączeń i miejsc docelowych produktu IBM WebSphere MQ . Administrator sieci może wdrożyć wiele aplikacji, które odwołują się do tego samego centralnego repozytorium, i które są automatycznie aktualizowane w celu odzwierciedlenia zmian ustawień połączeń wprowadzonych w centralnym repozytorium.

Katalog nazw COS zawiera fabryki połączeń i miejsca docelowe produktu WebSphere Usługa Integration Bus i może być administrowany przy użyciu Konsoli administracyjnej serwera Serwer aplikacji WebSphere . Aby aplikacja XMS mogła pobierać obiekty z katalogu nazw COS, musi zostać wdrożona usługa Web Service wyszukiwania JNDI. Ta usługa Web Service nie jest dostępna na wszystkich serwerach Technologie integracji usług WebSphere. Szczegółowe informacje można znaleźć w dokumentacji produktu.

Uwaga: Zrestartuj połączenia aplikacji, aby zmiany wprowadzone w katalogu obiektów zostały uwzględnione.

Pojęcia pokrewne

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być

odzworowane na odpowiednie właściwości produktu XMS , które można ustawić w fabrykach połączeń i miejsc docelowych produktu XMS .

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integration Bus . Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikacje produktu XMS .

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext .

Administrowane obiekty

Za pomocą administrowanych obiektów można administrować ustawieniami połączenia używalnymi przez aplikacje klienckie, które mają być administrowane z centralnego repozytorium. Aplikacja pobiera definicje obiektów z centralnego repozytorium i używa ich do tworzenia obiektów ConnectionFactory i Destination . Za pomocą administrowanych obiektów można usunąć kilka aplikacji z zasobów, które są używane w czasie wykonywania.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

Odzworowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odzworowane na odpowiednie właściwości produktu XMS , które można ustawić w fabrykach połączeń i miejsc docelowych produktu XMS .

Aby utworzyć na przykład fabrykę połączeń produktu XMS z właściwościami pobraną z fabryki połączeń JMS produktu IBM WebSphere MQ , właściwości muszą być odzworowane między tymi dwoma właściwościami.

Wszystkie odzworowania właściwości są wykonywane automatycznie.

W poniższej tabeli przedstawiono odzworowania między niektórymi najczęściej spotykanymi właściwościami fabryk połączeń i miejsc docelowych. Właściwości wyświetlane w tej tabeli są tylko małym zestawem

przykładów, a nie wszystkie wyświetlane właściwości są istotne dla wszystkich typów połączeń i serwerów.

Tabela 8. Przykłady odwzorowania nazw dla właściwości fabryki połączeń i miejsca docelowego

Nazwa właściwości JMS produktu IBM WebSphere MQ	Nazwa właściwości XMS
TRWAŁOŚĆ (PER)	<u>XMSC_DELIVERY_MODE</u>
TERMIN WAŻNOŚCI (EXP)	<u>XMSC_TIME_TO_LIVE</u>
PRIORYTET (PRI)	<u>XMSC_PRIORITY</u>

Tabela 9. Przykłady odwzorowania nazw dla właściwości fabryki połączeń i miejsca docelowego

Nazwa właściwości JMS produktu IBM WebSphere MQ	Nazwa właściwości XMS	Nazwa właściwości WebSphere Usługa Integration Bus
TRWAŁOŚĆ (PER)	<u>XMSC_DELIVERY_MODE</u>	
TERMIN WAŻNOŚCI (EXP)	<u>XMSC_TIME_TO_LIVE</u>	
PRIORYTET (PRI)	<u>XMSC_PRIORITY</u>	
	<u>XMSC_WPM_HOST_NAME</u>	serverName
	<u>XMSC_WPM_BUS_NAME</u>	busName
	<u>XMSC_WPM_TOPIC_SPACE</u>	topicName

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integration Bus . Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikację produktu XMS .

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext .

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

IConnectionFactory (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Właściwości obiektu ConnectionFactory

Przegląd właściwości obiektu ConnectionFactory z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Właściwości wymienione w poniższych tabelach są minimalną wymaganą dla aplikacji, która ma zostać ustawiona w celu utworzenia połączenia z serwerem przesyłania komunikatów. Jeśli chcesz dostosować sposób tworzenia połączenia, aplikacja może w razie potrzeby ustawić dodatkowe właściwości obiektu ConnectionFactory. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja "[Właściwości obiektu ConnectionFactory](#)" na stronie 186. Dołączona jest pełna lista dostępnych właściwości.

Połączenie z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ

Tabela 10. Ustawienia właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory dla połączeń z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ

WymaganyXMS	Wymagana jest równoważna właściwość IBM WebSphere MQ JMS
<u>XMSC_CONNECTION_TYPE</u>	Produkt XMS działa z tym produktem z właściwościami Nazwa klasy fabryki połączeń i TRANSPORT (TRAN).
<u>XMSC_WMQ_HOST_NAME</u>	NAZWA HOSTA (HOST)
<u>PORT XMSC_WMQ_PORT</u>	PORT
<u>MENEDŻER KOLEJEK XMSC_WMQ_QUEUE_MANAGER</u>	Nazwa menedżera kolejek

Połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem

<i>Tabela 11. Ustawienia właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory dla połączeń w czasie rzeczywistym z brokerem</i>	
WymaganyXMS	Wymagana jest równoważna właściwość IBM WebSphere MQ JMS
<u>XMSC_CONNECTION_TYPE</u>	Produkt XMS działa z tym produktem z właściwością Nazwa klasy fabryki połączeń i TRANSPORT (TRAN).
<u>XMSC_RTT_HOST_NAME</u>	NAZWA HOSTA (HOST)
<u>PORT XMSC_RTT_PORT</u>	PORT

Połączenie z WebSphere Usługa Integration Bus

<i>Tabela 12. Ustawienia właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory dla połączeń z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus</i>	
Właściwość XMS	Opis
<u>XMSC_CONNECTION_TYPE</u>	Typ serwera przesyłania komunikatów, z którym łączy się aplikacja.. Wartość ta jest określana na podstawie nazwy klasy fabryki połączeń.
<u>XMSC_WPM_BUS_NAME</u>	W przypadku fabryki połączeń: nazwa magistrali integracji usług, z którą aplikacja nawiązuje połączenie. W przypadku miejsca docelowego: nazwa magistrali integracji usług, w której znajduje się miejsce docelowe.

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integration Bus. Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikacje produktu XMS.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext.

Bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek

Aby umożliwić aplikacji XMS .NET nawiąże bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, odpowiednie właściwości muszą być zdefiniowane w obiekcie ConnectionFactory .

Bezpieczne połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus

Aby włączyć XMS .Aplikacja NET służy do nawiązywania bezpiecznych połączeń z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus . W obiekcie ConnectionFactory muszą być zdefiniowane odpowiednie właściwości.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanego obiekcie docelowym.

ICConnectionFactory (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Właściwości obiektu ConnectionFactory

Przegląd właściwości obiektu ConnectionFactory z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanego obiekcie docelowym.

Tabela 13. Ustawienia właściwości JMS produktu IBM WebSphere MQ dla administrowanych obiektów docelowych

Typ połączenia	Właściwość	Opis
IBM WebSphere MQ menedżer kolejek	KOLEJKA (QU) TOPIC (TOP)	Kolejka, z którą ma zostać nawiązane połączenie Temat używany przez aplikację jako miejsce docelowe
Połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem	TOPIC (TOP)	Temat używany przez aplikację jako miejsce docelowe

Tabela 14. Ustawienia właściwości dla administrowanych obiektów docelowych

Typ połączenia	Właściwość	Opis
IBM WebSphere MQ menedżer kolejek	KOLEJKA (QU) TOPIC (TOP)	Kolejka, z którą ma zostać nawiązane połączenie Temat używany przez aplikację jako miejsce docelowe
Połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem	TOPIC (TOP)	Temat używany przez aplikację jako miejsce docelowe

Tabela 14. Ustawienia właściwości dla administrowanych obiektów docelowych (kontynuacja)

Typ połączenia	Właściwość	Opis
WebSphere Usługa Integration Bus	topicName	Jeśli aplikacja łączy się z tematem
	queueName	Jeśli aplikacja łączy się z kolejką

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integration Bus. Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikacje produktu XMS.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Zanim rozpoczniesz

Szczegółowe informacje na temat różnych typów administrowanych repozytorium obiektów obsługiwanych przez produkt XMS zawiera sekcja [“Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów”](#) na stronie 53.

O tym zadaniu

Aby utworzyć administrowane obiekty dla produktu IBM WebSphere MQ, należy użyć narzędzia IBM WebSphere MQ Explorer lub narzędzia administrowania JMS produktu IBM WebSphere MQ (JMSAdmin).

Aby utworzyć administrowane obiekty dla produktów IBM WebSphere MQ, Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker, należy użyć narzędzia administrowania JMS produktu IBM WebSphere MQ (JMSAdmin).

Aby utworzyć administrowane obiekty dla produktu WebSphere Usługa Integration Bus, należy użyć Konsoli administracyjnej serwera Serwer aplikacji WebSphere.

W poniższych krokach podsumowany jest to, co należy zrobić, aby utworzyć administrowane obiekty.

Procedura

1. Utwórz fabrykę połączeń i zdefiniuj niezbędne właściwości, aby utworzyć połączenie z aplikacji na wybrany serwer.

Właściwości minimalne wymagane przez produkt XMS w celu nawiązania połączenia są zdefiniowane w produkcie [“Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory”](#) na stronie 56.

2. Utwórz wymagane miejsce docelowe na serwerze przesyłania komunikatów, z którym łączy się aplikacja:

- W przypadku połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek należy utworzyć kolejkę lub temat.
- W celu nawiązania połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem należy utworzyć temat.
- W przypadku połączenia z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus należy utworzyć kolejkę lub temat.

Właściwości minimalne wymagane przez produkt XMS w celu nawiązania połączenia są zdefiniowane w produkcie [“Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych”](#) na stronie 58.

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integracji Bus. Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikację produktu XMS.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext.

Administrowane obiekty

Za pomocą administrowanych obiektów można administrować ustawieniami połączenia używalnymi przez aplikacje klienckie, które mają być administrowane z centralnego repozytorium. Aplikacja pobiera definicje obiektów z centralnego repozytorium i używa ich do tworzenia obiektów ConnectionFactory i Destination. Za pomocą administrowanych obiektów można usunąć kilka aplikacji z zasobów, które są używane w czasie wykonywania.

Praca z administrowanymi obiektami

Ten sekcjarozdział udostępnia informacje na temat administrowanych obiektów. Aplikacje produktu XMS mogą pobierać definicje obiektów z repozytorium administrowanych obiektów centralnych i używać ich do tworzenia fabryk połączeń i miejsc docelowych.

Obiekty ConnectionFactories i obiekty Connection

Obiekt ConnectionFactory udostępnia szablon, który jest używany przez aplikację do tworzenia obiektu połączenia. Aplikacja korzysta z obiektu połączenia w celu utworzenia obiektu sesji.

Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integracji Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

Zadania pokrewne

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

ConnectionFactory (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Właściwości obiektu ConnectionFactory

Przegląd właściwości obiektu ConnectionFactory z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

IDestination (dla interfejsu .NET)

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

O tym zadaniu

Obiekt InitialContext hermetyzuje połączenie z repozytorium. Interfejs API produktu XMS udostępnia metody służące do wykonywania następujących zadań:

- Tworzenie obiektu InitialContext
- Wyszukaj administrowany obiekt w administrowanych repozytorium obiektów.

For further details about creating an InitialContext object, see [“InitialContext” na stronie 115 for .NET and “Właściwości obiektu InitialContext” na stronie 195.](#)

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integracji Bus. Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikacje produktu XMS.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

InitialContext (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z obiektu `InitialContext` do tworzenia obiektów na podstawie definicji obiektów pobranych z repozytorium obiektów administrowanych.

Właściwości obiektu `InitialContext`

Przegląd właściwości obiektu `InitialContext`, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Właściwości obiektu `InitialContext`

Parametry konstruktora `InitialContext` obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

W interfejsie `JNDI` i w implementacji `.NET` produktu XMS informacje dodatkowe są udostępniane w środowisku `Hashtable` do konstruktora.

Położenie administrowanego repozytorium obiektów jest zdefiniowane we właściwości `XMSC_IC_URL`. Ta właściwość jest zwykle przekazywana w wywołaniu `Create` (tworzenie), ale może być modyfikowana w celu nawiązania połączenia z innym katalogiem nazw przed wyszukiwaniem. W przypadku kontekstów `FileSystem` lub `LDAP` ta właściwość definiuje adres katalogu. W przypadku nazewnictwa `COS` jest to adres usługi `WWW`, która korzysta z tych właściwości w celu nawiązania połączenia z katalogiem `JNDI`.

Następujące właściwości są przekazywane bez modyfikacji do usługi `Web Service`, która będzie używać ich do łączenia się z katalogiem `JNDI`.

- [URI_DOSTAWCY_XMSC_IC_PROVIDER_URL](#)
- [XMSC_IC_SECURITY_CREDENTIALS](#)
- [XMSC_IC_SECURITY_AUTHENTICATION](#)
- [XMSC_IC_SECURITY_PRINCIPAL](#)
- [XMSC_IC_SECURITY_PROTOCOL](#)

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, `Lightweight Directory Access Protocol (LDAP)` i `COS Naming`. Obiekty administrowane przez system plików i `LDAP` mogą być używane do łączenia się z `IBM WebSphere MQ` i Serwer aplikacji `WebSphere`, podczas gdy nazwy `COS` mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji `WebSphere`.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń `JMS` i Serwer aplikacji `WebSphere` produktu `IBM WebSphere MQ` oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa `Web Service` wyszukiwania `JNDI`

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw `COS` z poziomu produktu XMS, usługa `Web Service` wyszukiwania `JNDI` musi być wdrożona na serwerze `WebSphere` Usługa `Integration Bus`. Ta usługa `Web Service` tłumaczy informacje `Java` z usługi nazw `COS` na formularz, który może być odczytany przez aplikacje produktu XMS.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu `InitialContext` lub w właściwościach `InitialContext`.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów `ConnectionFactory` i `Destination`, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty `InitialContext`

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów `ConnectionFactory`

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

`InitialContext` (dla interfejsu `.NET`)

Aplikacja korzysta z obiektu `InitialContext` do tworzenia obiektów na podstawie definicji obiektów pobranych z repozytorium obiektów administrowanych.

Właściwości obiektu `InitialContext`

Przegląd właściwości obiektu `InitialContext`, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Kontekst `FileSystem`

W kontekście `FileSystem` adres URL określa położenie katalogu opartego na systemie plików. Struktura adresu URL jest zdefiniowana w dokumencie RFC 1738, *Uniform Resource Locators (URL)*: adres URL ma przedrostek `file://`, a składnia następująca po tym przedrostku jest poprawną definicją pliku, który można otworzyć w systemie, w którym działa produkt XMS.

Ta składnia może być specyficzna dla platformy i może używać separatorów '/'separatorów lub '\'. W przypadku użycia znaku '\', każdy separator musi być poprzedzony znakiem zmiany znaczenia, używając dodatkowego znaku '\'. Dzięki temu środowisko `.NET` nie będzie interpretowane jako znak zmiany znaczenia dla tego, co następuje.

Poniższe przykłady ilustrują tę składnię:

```
file://myBindings
file:///admin/.bindings
file://\admin\bindings
file://c:/admin/.bindings
file://c:\admin\bindings
file://\\madison\shared\admin\bindings
file:///usr/admin/.bindings
```

Kontekst `LDAP`

W kontekście `LDAP` podstawowa struktura adresu URL jest zdefiniowana w dokumencie RFC 2255, *The LDAP URL Format*(Format adresu URL LDAP), z przedrostkiem bez rozróżniania wielkości liter `ldap://`.

Dokładna składnia jest ilustrowana w następującym przykładzie:

```
LDAP://[Hostname][:Port]["/"[DistinguishedName]]
```

Ta składnia jest zdefiniowana w dokumencie RFC, ale bez obsługi żadnych atrybutów, zasięgu, filtrów lub rozszerzeń.

Przykłady tej składni to:

```
ldap://madison:389/cn=JMSData,dc=IBM,dc=UK
ldap://madison/cn=JMSData,dc=IBM,dc=UK
LDAP:///cn=JMSData,dc=IBM,dc=UK
```

Kontekst WSS

W kontekście WSS adres URL jest w postaci punktu końcowego usług Web Service z przedrostkiem `http://`.

Alternatywnie można użyć przedrostka `cosnaming://` lub `wsvc://`,

Te dwa przedrostki są interpretowane w ten sposób, że używany jest kontekst WSS z adresem URL, do którego dostęp jest uzyskiwany za pośrednictwem protokołu http, co umożliwia łatwe uzyskiwanie początkowego typu kontekstu bezpośrednio z adresu URL.

Przykłady tej składni zawierają następujące elementy:

```
http://madison.ibm.com:9080/xmsjndi/services/JndiLookup
cosnaming://madison/jndilookup
```

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integracji Bus. Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikację produktu XMS.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

InitialContext (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z obiektu InitialContext do tworzenia obiektów na podstawie definicji obiektów pobranych z repozytorium obiektów administrowanych.

Właściwości obiektu InitialContext

Przegląd właściwości obiektu InitialContext , z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integration Bus . Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikacje produktu XMS .

Usługa Web Service jest udostępniana w pliku archiwum korporacyjnego SIBXJndiLookupEAR.ear, który znajduje się w katalogu instalacyjnym. Bieżące wydanie Message Service Client for .NET, SIBXJndiLookupEAR.ear , można znaleźć w katalogu <install_dir>\java\lib . Można to zainstalować na serwerze magistrali integracji usług WebSphere przy użyciu Konsoli administracyjnej lub narzędzia skryptowego wsaadmin. Więcej informacji na temat wdrażania aplikacji usług Web Service można znaleźć w dokumentacji produktu.

Aby zdefiniować usługę Web Service w aplikacjach produktu XMS , należy po prostu ustawić właściwość XMSC_IC_URL obiektu InitialContext na adres URL punktu końcowego usługi Web Service. Na przykład, jeśli usługa Web Service jest wdrożona na hoście serwera o nazwie MyServer, przykładem adresu URL punktu końcowego usługi Web Service jest:

```
wsvc://MyHost:9080/SIBXJndiLookup/services/JndiLookup
```

Ustawienie właściwości XMSC_IC_URL umożliwia wywołanie funkcji InitialContext Lookup w celu wywołania usługi Web Service w zdefiniowanym punkcie końcowym, co z kolei wyszukuje wymagany administrowany obiekt z usługi nazw COS.

Aplikacje produktu .NET mogą korzystać z usługi Web Service. The server-side deployment is the same for XMS C, /C++ and, XMS .NET. XMS Program .NET wywołuje usługę Web Service bezpośrednio przez środowisko Microsoft .NET .

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS , które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS .

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext .

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Instalowanie produktu Message Service Client for .NET przy użyciu kreatora instalacji

Instalacja korzysta z instalatora MSI InstallShield X/Windows. Dostępne są dwie opcje konfiguracji, dzięki czemu można wybrać instalację kompletną lub niestandardową.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext .

Obiekty, które mają zostać pobrane, mogą mieć następujące typy nazw:

- Prosta nazwa opisująca obiekt docelowy, na przykład miejsce docelowe kolejki o nazwie SalesOrders .
- Nazwa złożona, która może być złożona z elementu SubContexts, oddzielona przez '/', i musi kończyć się nazwą obiektu. Przykładem nazwy złożonej jest "Warehouse/PickLists/DispatchQueue2", gdzie Warehouse and Picklists to SubContexts w katalogu nazw, a DispatchQueue2 jest nazwą obiektu docelowego.

Pojęcia pokrewne

Obsługiwane typy administrowanego repozytorium obiektów

Produkt XMS obsługuje trzy typy administrowanych katalogów obiektów: System plików, Lightweight Directory Access Protocol (LDAP) i COS Naming. Obiekty administrowane przez system plików i LDAP mogą być używane do łączenia się z IBM WebSphere MQ i Serwer aplikacji WebSphere, podczas gdy nazwy COS mogą być używane tylko do łączenia się z serwerem Serwer aplikacji WebSphere.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS , które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS .

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Usługa Web Service wyszukiwania JNDI

Aby uzyskać dostęp do katalogu nazw COS z poziomu produktu XMS, usługa Web Service wyszukiwania JNDI musi być wdrożona na serwerze WebSphere Usługa Integration Bus . Ta usługa Web Service tłumaczy informacje Java z usługi nazw COS na formularz, który może być odczytany przez aplikacje produktu XMS .

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

InitialContext (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z obiektu InitialContext do tworzenia obiektów na podstawie definicji obiektów pobranych z repozytorium obiektów administrowanych.

Właściwości obiektu InitialContext

Przegląd właściwości obiektu InitialContext , z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Zabezpieczanie komunikacji dla aplikacji XMS

Ten produkt sekcjarozdział zawiera informacje na temat konfigurowania bezpiecznej komunikacji w celu umożliwienia aplikacjom produktu XMS nawiązywania połączeń za pośrednictwem protokołu SSL (Secure Sockets Layer) z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus lub z produktem IBM WebSphere MQ menedżer kolejek.

Ten sekcjarozdział zawiera informacje na temat konfigurowania właściwości ConnectionFactory produktu XMS w celu umożliwienia aplikacjom nawiązywania bezpiecznych połączeń.

sekcjarozdział zawiera następujące tematysekcje:

Bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek

Aby umożliwić aplikacji XMS .NET nawiąże bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, odpowiednie właściwości muszą być zdefiniowane w obiekcie ConnectionFactory .

Protokół używany w negocjacjach szyfrowania może być protokołem SSL (Secure Sockets Layer) lub TLS (Transport Layer Security), w zależności od tego, który pakiet CipherSuite jest określony w obiekcie ConnectionFactory .

Jeśli używany jest produkt IBM WebSphere MQ w wersji 7.0.0.1 lub nowszej biblioteki klienta i nawiązano połączenie z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7, można utworzyć wiele połączeń z tym samym menedżerem kolejek w aplikacji XMS . Jednak połączenie z innym menedżerem kolejek nie jest dozwolone. W przypadku próby uzyskania informacji o błędzie MQRC_SSL_ALREADY_INITIALIZED .

Jeśli używane są biblioteki klienta IBM WebSphere MQ w wersji 6 lub nowszej, można utworzyć połączenie SSL tylko wtedy, gdy poprzednie połączenie SSL jest zamykane. Wielokrotne współbieżne połączenia SSL z tego samego procesu do tych samych lub różnych menedżerów kolejek nie są dozwolone. W przypadku podjęcia próby wykonania więcej niż jednego żądania, zostanie wyświetlone

ostrzeżenie MQRC_SSL_ALREADY_INITIALIZED, co może oznaczać, że niektóre żądane parametry połączenia SSL zostały zignorowane.

Właściwości ConnectionFactory dla połączeń za pośrednictwem protokołu SSL z menedżerem IBM WebSphere MQ, z krótkim opisem, są przedstawione w poniższej tabeli:

Tabela 15. Właściwości obiektu ConnectionFactory dla połączeń z serwerem IBM WebSphere MQ menedżer kolejek za pośrednictwem protokołu SSL

Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_WMQ_SSL_CERT_STORES</u>	Lokalizacje serwerów, na których znajdują się listy odwołań certyfikatów (Certificate Revocation List – CRL) używane podczas nawiązywania połączenia SSL z menedżerem kolejek.
<u>XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC</u>	Nazwa specyfikacji szyfrowania używanej w przypadku bezpiecznego połączenia z menedżerem kolejek.
<u>XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE</u>	Nazwa pakietu CipherSuite, która ma być używana przez połączenie SSL lub TLS z menedżerem kolejek. Na podstawie podanego zestawu algorytmów szyfrowania jest określany protokół używany do negocjowania bezpiecznego połączenia.
<u>XMSC_WMQ_SSL_CRYPTO_HW</u>	Szczegóły konfiguracji sprzętu szyfrującego połączonego z systemem klienta.
<u>XMSC_WMQ_SSL_FIPS_REQUIRED</u>	Wartość tej właściwości określa, czy aplikacja może lub nie może używać zestawów algorytmów szyfrowania niezgodnych ze standardem FIPS. Jeśli ta właściwość zostanie ustawiona na wartość true, w przypadku połączeń klient-serwer będzie można używać tylko algorytmów zgodnych ze standardem FIPS.
<u>XMSC_WMQ_SSL_KEY_REPOSITORY</u>	Położenie pliku bazy danych kluczy, w którym przechowywane są klucze i certyfikaty.
<u>XMSC_WMQ_SSL_KEY_RESETCOUNT</u>	Wartość KeyResetCount reprezentuje całkowitą liczbę nieszyfrowanych bajtów wysłanych i odebranych w ramach konwersacji SSL przed ponownym wynegocjowaniem klucza tajnego.
<u>XMSC_WMQ_SSL_PEER_NAME</u>	Nazwa węzła sieci używana na potrzeby połączenia SSL z menedżerem kolejek.

Odsyłacze pokrewne

IConnectionFactory (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Właściwości obiektu ConnectionFactory

Przegląd właściwości obiektu ConnectionFactory z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Odzworowania nazw CipherSuite i CipherSpec na potrzeby połączeń z serwerem IBM WebSphere MQ menedżer kolejek

Element InitialContext tłumaczy się między właściwością fabryki połączeń JMS SSLCIPHERSUITE a XMS odpowiednikiem XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC w pobliżu. Podobne tłumaczenie jest

konieczne, jeśli określono wartość dla XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE, ale pominięto wartość dla XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC.

Tabela 16 na stronie 70 lists the available CipherSpecs and their JSSE CipherSuite equivalents.

<i>Tabela 16. Dostępne odpowiedniki CipherSpecs i ich odpowiedniki JSSE CipherSuite</i>	
CipherSpec	Odpowiednik JSSE CipherSuite
DES_SHA_EXPORT	SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA
DES_SHA_EXPORT1024	SSL_RSA_EXPORT1024_WITH_DES_CBC_SHA
FIPS_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA	SSL_RSA_FIPS_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA
FIPS_WITH_DES_CBC_SHA	SSL_RSA_FIPS_WITH_DES_CBC_SHA
NULL_MD5	SSL_RSA_WITH_NULL_MD5
NULL_SHA	SSL_RSA_WITH_NULL_SHA
RC2_MD5_EXPORT	SSL_RSA_EXPORT_WITH_RC2_CBC_40_MD5
RC4_56_SHA_EXPORT1024	SSL_RSA_EXPORT1024_WITH_RC4_56_SHA
RC4_MD5_EXPORT	SSL_RSA_EXPORT_WITH_RC4_40_MD5
RC4_MD5_US	SSL_RSA_WITH_RC4_128_MD5
RC4_SHA_US	SSL_RSA_WITH_RC4_128_SHA
TLS_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA	SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA
TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	SSL_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA
TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	SSL_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA
TLS_RSA_WITH_DES_CBC_SHA	SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA
TRIPLE_DES_SHA_US	SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA

Uwaga: Odzworowanie typu jeden-do-jednego dla zestawu CipherSuite o nazwie SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA lub SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA musi zostać uwzględnione w ustawieniu właściwości XMSC_WMQ_SSL_FIPSREQUIRED i zastosować heurystykę.

Jeśli zostanie określona wartość SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA lub SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE, i nie ma wartości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC, wartość dla XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC jest wybrana zgodnie z następującymi tabelami .

Wartości używane dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC, jeśli dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE określono wartość SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA , są przedstawione w poniższej tabeli:

<i>Tabela 17. Wartości używane dla XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC, jeśli określono wartość SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE.</i>	
Dane wejściowe: XMSC_WMQ_SSL_FIPSREQUIRED, wartość	Dane wyjściowe: wybrano XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC
false (to jest, MQSSL_FIPS_NO)	TRIPLE_DES_SHA_US
true (to jest, MQSSL_FIPS_YES)	TLS_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA

Uwaga:

- Parametr TLS_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA jest nieaktualny. Jednak może być ona nadal używana do przesyłania do 32 GB danych, zanim połączenie zostanie zakończone z błędem AMQ9288. Aby

uniknąć tego błędu, należy unikać używania potrójnego algorytmu szyfrowania DES lub włączyć resetowanie klucza tajnego podczas korzystania z tej specyfikacji CipherSpec.

Wartości używane dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC, jeśli określono wartość SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE, są przedstawione w poniższej tabeli:

<i>Tabela 18. Wartości używane dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC, jeśli określono wartość SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA dla właściwości XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE</i>	
Dane wejściowe: XMSC_WMQ_SSL_FIPSREQUIRED, wartość	Dane wyjściowe: wybrano XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC
false (to jest, MQSSL_FIPS_NO)	DES_SHA_EXPORT
true (to jest, MQSSL_FIPS_YES)	TLS_RSA_WITH_DES_CBC_SHA

Bezpieczne połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus

Aby włączyć XMS .Aplikacja NET służy do nawiązywania bezpiecznych połączeń z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus . W obiekcie ConnectionFactory muszą być zdefiniowane odpowiednie właściwości.

Produkt XMS udostępnia obsługę protokołu SSL i HTTPS dla połączeń z serwerem WebSphere Usługa Integration Bus. Protokół SSL i HTTPS zapewniają bezpieczne połączenia na potrzeby uwierzytelniania i poufności.

Podobnie jak zabezpieczenia produktu WebSphere , zabezpieczenia produktu XMS są konfigurowane w odniesieniu do standardów zabezpieczeń JSSE oraz konwencji nazewnictwa, które obejmują użycie opcji CipherSuites w celu określenia algorytmów używanych podczas negocjowania bezpiecznego połączenia. Protokół używany w negocjacjach szyfrowania może być protokołem SSL lub TLS, w zależności od tego, który element CipherSuite jest określony w obiekcie ConnectionFactory .

Uwaga: W przypadku aplikacji .NET możliwości zabezpieczeń są udostępniane przez produkt Microsoft Secure Channel (SChannel).

Tabela 19 na stronie 71 zawiera listę właściwości, które muszą być zdefiniowane w obiekcie ConnectionFactory .

<i>Tabela 19. Właściwości fabryki połączeń ConnectionFactory na potrzeby bezpiecznych połączeń z mechanizmem przesyłania komunikatów magistrali integracji usług produktu WebSphere</i>	
Nazwa właściwości	Opis
XMSC_WPM_SSL_CIPHER_SUITE	Nazwa pakietu CipherSuite , która ma być używana przez połączenie SSL lub TLS z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus . Na podstawie podanego zestawu algorytmów szyfrowania jest określany protokół używany do negocjowania bezpiecznego połączenia. Uwaga: Ta właściwość jest obsługiwana w aplikacji .NET.
XMSC_WPM_SSL_KEYRING_LABEL	Certyfikat używany podczas uwierzytelniania na serwerze. Uwaga: Ta właściwość jest obsługiwana w aplikacji .NET.

Poniżej znajduje się przykład właściwości ConnectionFactory dla bezpiecznych połączeń z mechanizmem przesyłania komunikatów integracji produktu WebSphere :

```
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_PROVIDER_ENDPOINTS, host_name:port_number:chain_name);
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_SSL_KEY_REPOSITORY, key_repository_pathname);
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN, transport_chain);
```

```
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_SSL_CIPHER_SUITE, cipher_suite);
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_SSL_KEYRING_STASH_FILE, stash_file_pathname);
```

Jeśli nazwa łańcucha powinna być ustawiona na wartość BootstrapTunneledSecureMessaging lub BootstrapSecureMessaging, a numer_portu to numer portu, na którym serwer startowy nasłuchuje nadchodzących żądań.

Poniżej znajduje się przykład właściwości ConnectionFactory dla bezpiecznych połączeń z mechanizmem przesyłania komunikatów integracji produktu WebSphere z wstawioną przykładową wartością:

```
/* CF properties needed for an SSL connection */
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_PROVIDER_ENDPOINTS, "localhost:7286:BootstrapSecureMessaging");
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN, "InboundSecureMessaging");
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_SSL_KEY_REPOSITORY, "C:\\Program Files\\IBM\\gsk7\\bin\\
\\XMSkey.kdb");
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_SSL_KEYRING_STASH_FILE, "C:\\Program Files\\IBM\\gsk7\\bin\\
\\XMSkey.sth");
cf.setStringProperty(XMSC_WPM_SSL_CIPHER_SUITE, "SSL_RSA_EXPORT_WITH_RC4_40_MD5");
```

Odsyłacze pokrewne

[IConnectionFactory](#) (dla interfejsu .NET)

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

[Właściwości obiektu ConnectionFactory](#)

Przegląd właściwości obiektu ConnectionFactory z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

[Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory](#)

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Odwzorowania nazw CipherSuite i CipherSpec na potrzeby połączeń z serwerem WebSphere Usługa Integracja Bus

Ponieważ pakiet GSKit używa CipherSpecs, a nie CipherSuites, nazwy CipherSuite w stylu JSSE określone we właściwości XMSC_WPM_SSL_CIPHER_SUITE muszą być odwzorowane na nazwy CipherSpec w stylu GSKit.

Tabela 20 na stronie 72 zawiera równoważną wartość CipherSpec dla każdego rozpoznanego pakietu CipherSuite.

<i>Tabela 20. Dostępne pakiety CipherSuites i ich odpowiedniki CipherSpecs</i>	
CipherSuite	Odpowiednik CipherSpec
SSL_RSA_WITH_NULL_MD5	NULL_MD5
SSL_RSA_EXPORT_WITH_RC2_CBC_40_MD5	RC2_MD5_EXPORT
SSL_RSA_EXPORT_WITH_RC4_40_MD5	RC4_MD5_EXPORT
SSL_RSA_WITH_RC4_128_MD5	RC4_MD5_US
SSL_RSA_WITH_NULL_SHA	NULL_SHA
SSL_RSA_EXPORT1024_WITH_RC4_56_SHA	RC4_56_SHA_EXPORT1024
SSL_RSA_WITH_RC4_128_SHA	RC4_SHA_US
SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA	DES_SHA_EXPORT
SSL_RSA_EXPORT1024_WITH_DES_CBC_SHA	DES_SHA_EXPORT1024
SSL_RSA_FIPS_WITH_DES_CBC_SHA	FIPS_WITH_DES_CBC_SHA
SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA	TRIPLE_DES_SHA_US
SSL_RSA_FIPS_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA	FIPS_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA

Tabela 20. Dostępne pakiety CipherSuites i ich odpowiedniki CipherSpecs (kontynuacja)

CipherSuite	Odpowiednik CipherSpec
TLS_RSA_WITH_DES_CBC_SHA	TLS_RSA_WITH_DES_CBC_SHA
TLS_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA	TLS_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA
TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA
TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA

Uwaga:

- Parametr TLS_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA jest nieaktualny. Jednak może być ona nadal używana do przesyłania do 32 GB danych, zanim połączenie zostanie zakończone z błędem AMQ9288. Aby uniknąć tego błędu, należy unikać używania potrójnego algorytmu szyfrowania DES lub włączyć resetowanie klucza tajnego podczas korzystania z tej specyfikacji CipherSpec.

Komunikaty: XMS

W tej sekcji sekcjarozdział opisano strukturę i treść komunikatów produktu XMS oraz wyjaśniono, w jaki sposób aplikacje przetwarzają komunikaty produktu XMS .

Ten sekcjarozdział zawiera następujące tematysekcje:

- [“Części komunikatu produktu XMS” na stronie 73](#)
- [“Pola nagłówka w komunikacie XMS” na stronie 74](#)
- [“Właściwości komunikatu XMS” na stronie 75](#)
- [“Treść komunikatu produktu XMS” na stronie 78](#)
- [“Selektory komunikatów” na stronie 84](#)
- [“Odwzorowywanie komunikatów produktu XMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ” na stronie 86](#)

Odsyłacze pokrewne

[IMessage \(dla interfejsu .NET\)](#)

Obiekt komunikatu reprezentuje komunikat, który jest wysyłany lub odbierany przez aplikację. IMessage jest nadklasą dla klas komunikatów, takich jak IMapMessage.

Części komunikatu produktu XMS

Komunikat XMS składa się z nagłówka, zestawu właściwości i treści.

Nagłówek

Nagłówek komunikatu zawiera pola, a wszystkie komunikaty zawierają ten sam zestaw pól nagłówka. Program XMS i aplikacje używają wartości pól nagłówka do identyfikowania i kierowania komunikatów. Więcej informacji na temat pól nagłówka zawiera sekcja [“Pola nagłówka w komunikacie XMS” na stronie 74](#).

Zestaw właściwości

Właściwości komunikatu określają dodatkowe informacje na temat komunikatu. Mimo że wszystkie komunikaty mają ten sam zestaw pól nagłówka, każdy komunikat może mieć inny zestaw właściwości. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Właściwości komunikatu XMS” na stronie 75](#).

Treść

Treść komunikatu zawiera dane aplikacji. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Treść komunikatu produktu XMS” na stronie 78](#).

Aplikacja może wybrać, które komunikaty mają być odbierane. Za pomocą selektorów komunikatów, które określają kryteria wyboru. Kryteria mogą być oparte na wartościach niektórych pól nagłówka i wartościach dowolnej właściwości komunikatu. Więcej informacji na temat selektorów komunikatów zawiera sekcja [“Selektory komunikatów” na stronie 84](#).

Odsyłacze pokrewne

Pola nagłówka w komunikacie XMS

Aby umożliwić aplikacji produktu XMS wymianę komunikatów z aplikacją WebSphere JMS , nagłówek komunikatu produktu XMS zawiera pola nagłówka komunikatu JMS.

Właściwości komunikatu XMS

Produkt XMS obsługuje trzy rodzaje właściwości komunikatu: właściwości zdefiniowane przez JMS, IBM zdefiniowane właściwości i właściwości zdefiniowane przez aplikację.

Treść komunikatu produktu XMS

Treść komunikatu zawiera dane aplikacji. Jednak komunikat nie może mieć treści i zawierać tylko pola nagłówka i właściwości.

Selektory komunikatów

Aplikacja XMS używa selektorów komunikatów w celu wybrania komunikatów, które mają zostać odebrane.

Odwzorowywanie komunikatów produktu XMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ

Pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu produktu XMS są odwzorowywane na pola w strukturach nagłówka komunikatu produktu IBM WebSphere MQ .

Pola nagłówka w komunikacie XMS

Aby umożliwić aplikacji produktu XMS wymianę komunikatów z aplikacją WebSphere JMS , nagłówek komunikatu produktu XMS zawiera pola nagłówka komunikatu JMS.

Nazwy tych pól nagłówka są rozpoczynane z przedrostkiem JMS. Opis pól nagłówka komunikatu JMS znajduje się w publikacji *Specyfikacja usługi Java Message Service, wersja 1.1*.

Produkt XMS implementuje pola nagłówka komunikatu JMS jako atrybuty obiektu komunikatu. Każde pole nagłówka ma własne metody ustawiania i pobierania wartości. Opis tych metod znajduje się w sekcji *“Komunikat IMessage”* na stronie 128. Pole nagłówka jest zawsze czytelne i dostępne do zapisu.

Tabela 21 na stronie 74 zawiera listę pól nagłówka komunikatu JMS i wskazuje, w jaki sposób wartość każdego pola jest ustawiona dla przekazanego komunikatu. Niektóre pola są ustawiane automatycznie przez produkt XMS , gdy aplikacja wysyła komunikat lub, w przypadku obiektu JMSRedelivered, gdy aplikacja odbierze komunikat.

Nazwa pola nagłówka komunikatu JMS	Sposób ustawiania wartości dla przestanego komunikatu (w formie metoda [klasa])
JMSCorrelationID	Ustaw wartość JMSCorrelationID [Komunikat]
JMSDeliveryMode	Wyślij [MessageProducer]
JMSDestination	Wyślij [MessageProducer]
JMSExpiration	Wyślij [MessageProducer]
JMSMessageID	Wyślij [MessageProducer]
JMSPriority	Wyślij [MessageProducer]
JMSRedelivered	Receive [MessageConsumer]
JMSReplyTo	Ustaw wartość JMSReplyTo [Komunikat]
JMSTimestamp	Wyślij [MessageProducer]
JMSType	Ustaw atrybut JMSType [Komunikat]

Odsyłacze pokrewne

Części komunikatu produktu XMS

Komunikat XMS składa się z nagłówka, zestawu właściwości i treści.

Właściwości komunikatu XMS

Produkt XMS obsługuje trzy rodzaje właściwości komunikatu: właściwości zdefiniowane przez JMS, IBM zdefiniowane właściwości i właściwości zdefiniowane przez aplikację.

Treść komunikatu produktu XMS

Treść komunikatu zawiera dane aplikacji. Jednak komunikat nie może mieć treści i zawierać tylko pola nagłówka i właściwości.

Selektory komunikatów

Aplikacja XMS używa selektorów komunikatów w celu wybrania komunikatów, które mają zostać odebrane.

Odwzorowywanie komunikatów produktu XMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ

Pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu produktu XMS są odwzorowywane na pola w strukturach nagłówka komunikatu produktu IBM WebSphere MQ .

Właściwości komunikatu XMS

Produkt XMS obsługuje trzy rodzaje właściwości komunikatu: właściwości zdefiniowane przez JMS, IBM zdefiniowane właściwości i właściwości zdefiniowane przez aplikację.

Aplikacja XMS może wymieniać komunikaty z aplikacją WebSphere JMS , ponieważ program XMS obsługuje następujące predefiniowane właściwości obiektu komunikatu:

- Te same właściwości zdefiniowane przez JMS, które są obsługiwane przez produkt WebSphere JMS . Nazwy tych właściwości rozpoczynają się od przedrostka JMSX.
- Te same właściwości zdefiniowane przez produkt IBM, które są obsługiwane przez produkt WebSphere JMS . Nazwy tych właściwości rozpoczynają się od przedrostka JMS_IBM_.

Każda predefiniowana właściwość ma dwie nazwy:

- Nazwa JMS dla właściwości zdefiniowanej przez JMS lub nazwa WebSphere JMS dla właściwości zdefiniowanej w produkcie IBM.

Jest to nazwa, za pomocą której właściwość jest znana w usłudze JMS lub w produkcie WebSphere JMS. Jest to również nazwa, która jest przesyłana z komunikatem o tej właściwości. Aplikacja XMS używa tej nazwy do identyfikowania właściwości w wyrażeniu selektora komunikatów.

- XMS , aby identyfikować właściwość we wszystkich sytuacjach z wyjątkiem wyrażenia selektora komunikatów. Każda nazwa XMS jest zdefiniowana jako stała nazwana w klasie IBM .XMS .XMSC . Wartość stałej nazwanej jest odpowiednią nazwą JMS lub WebSphere JMS .

Oprócz wstępnie zdefiniowanych właściwości aplikacja XMS może tworzyć i używać własnego zestawu właściwości komunikatu. Te właściwości są nazywane *właściwościami zdefiniowanymi przez aplikację*.

Po utworzeniu komunikatu przez aplikację właściwości komunikatu są czytelne i dostępne do zapisu. Po wysłaniu przez aplikację komunikatu właściwości pozostają czytelne i dostępne do zapisu. Gdy aplikacja odbierze komunikat, właściwości komunikatu są tylko do odczytu. Jeśli aplikacja wywołuje metodę `Clear Properties` klasy `Message`, gdy właściwości komunikatu są tylko do odczytu, wówczas właściwości stają się czytelne i dostępne do zapisu. Metoda kasuje również właściwości.

Odebrany komunikat po wyczyszczeniu właściwości komunikatu będzie zachowany w sposób zgodny z zachowaniem przekazywania standardowego produktu WMQ XMS dla platformy .NET `ByteMessage` z wyczyszczonymi właściwościami komunikatu.

Jest to jednak niezalecane, ponieważ zostaną utracone następujące właściwości:

- Wartość właściwości `JMS_IBM_Encoding`, co oznacza, że dane komunikatu nie mogą być zdekodowane w sposób znaczący.
- Wartość właściwości `JMS_IBM_Format`, co oznacza, że nagłówek łączenia nagłówka (MQMD lub nowy MQRFH2) w nagłówku i istniejących nagłówkach zostanie zerwany.

Odsyłacze pokrewne

Części komunikatu produktu XMS

Komunikat XMS składa się z nagłówka, zestawu właściwości i treści.

Pola nagłówka w komunikacie XMS

Aby umożliwić aplikacji produktu XMS wymianę komunikatów z aplikacją WebSphere JMS, nagłówek komunikatu produktu XMS zawiera pola nagłówka komunikatu JMS.

Treść komunikatu produktu XMS

Treść komunikatu zawiera dane aplikacji. Jednak komunikat nie może mieć treści i zawierać tylko pola nagłówka i właściwości.

Selektory komunikatów

Aplikacja XMS używa selektorów komunikatów w celu wybrania komunikatów, które mają zostać odebrane.

Odwzorowywanie komunikatów produktu XMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ

Pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu produktu XMS są odwzorowywane na pola w strukturach nagłówka komunikatu produktu IBM WebSphere MQ.

JMS-zdefiniowane właściwości komunikatu

Kilka zdefiniowanych przez JMS właściwości komunikatu jest obsługiwanych zarówno przez produkty XMS, jak i WebSphere JMS.

Tabela 22 na stronie 76 zawiera listę właściwości zdefiniowanych przez JMS komunikatu, które są obsługiwane przez produkty XMS i WebSphere JMS. Opis właściwości zdefiniowanych przez JMS można znaleźć w sekcji *Specyfikacja usługi Java Message Service, wersja 1.1*. Właściwości zdefiniowane przez JMS nie są poprawne dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

W tabeli określa się typ danych każdej właściwości i wskazuje, w jaki sposób wartość właściwości jest ustawiona dla przekazanego komunikatu. Niektóre właściwości są ustawiane automatycznie przez produkt XMS, gdy aplikacja wysyła komunikat lub, w przypadku elementu JMSXDeliveryCount, gdy aplikacja odbiera komunikat.

Nazwa XMS zdefiniowanej właściwości JMS	Nazwa JMS	Typ danych	Sposób ustawiania wartości dla przesłanego komunikatu (w formacie metoda [klasa])
JMSX_APPID	JMSXAppID	System.String	Wyślij [MessageProducer]
JMSX_DELIVERY_COUNT	JMSXDeliveryCount	System.Int32	Receive [MessageConsumer]
Identyfikator JMSX_GROUPID	JMSXGroupID	System.String	Ustaw właściwość String [PropertyContext]
JMSX_GROUPSEQ	JMSXGroupSeq	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
ID_UŻYTKOWNIKA JMSX_USERID	JMSXUserID	System.String	Wyślij [MessageProducer]

Właściwości zdefiniowane przez IBM komunikatu

Kilka zdefiniowanych przez firmę IBM właściwości komunikatu jest obsługiwanych przez produkty XMS i WebSphere JMS.

Tabela 23 na stronie 77 zawiera listę zdefiniowanych przez IBM właściwości komunikatu, które są obsługiwane zarówno przez produkty XMS, jak i WebSphere JMS. Więcej informacji na temat właściwości zdefiniowanych w produkcie IBM można znaleźć w dokumentacji produktu *IBM WebSphere MQ Korzystanie z Java* lub w dokumentacji produktu Serwer aplikacji WebSphere.

W tabeli określa się typ danych każdej właściwości i wskazuje, w jaki sposób wartość właściwości jest ustawiona dla przekazanego komunikatu. Niektóre właściwości są ustawiane automatycznie przez produkt XMS, gdy aplikacja wysyła komunikat.

Tabela 23. Właściwości zdefiniowane przez IBMkomunikatu

Nazwa XMS zdefiniowanej właściwości IBM	Nazwa WebSphere JMS	Typ danych	Sposób ustawiania wartości dla przesłanego komunikatu (w formacie metoda [klasa])
JMS_IBM_CHARACTER_SET	Zestaw znaków JMS_IBM_Character_Set	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_Encoding	JMS_IBM_Encoding	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_EXCEPTIONMESSAGE	JMS_IBM_ExceptionMessage	System.String	Receive [MessageConsumer]
JMS_IBM_EXCEPTIONREASON	JMS_IBM_ExceptionReason	System.Int32	Receive [MessageConsumer]
JMS_IBM_EXCEPTIONTIMESTAMP	JMS_IBM_ExceptionTimestamp	System.Int64	Receive [MessageConsumer]
JMS_IBM_EXCEPTIONPROBLEMDESTINATION	Miejsce docelowe JMS_IBM_ExceptionProblem	System.String	Receive [MessageConsumer]
JMS_IBM_FEEDBACK	Opinie JMS_IBM_Feedback	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
FORMAT JMS_IBM_FORMAT	Format JMS_IBM_Format	System.String	Ustaw właściwość String [PropertyContext]
GRUPA_JMS_IBM_LASTMSG_IN_GROUP	Grupa JMS_IBM_Last_Msg_In_Group	System.Boolean	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
TYP_JMS_IBM_MSGTYPE	JMS_IBM_MsgType	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
TYP_JMS_IBM_PUTAPPLTYPE	Typ JMS_IBM_PutApplType	System.Int32	Wyślij [MessageProducer]
DATA_JMS_IBM_PUTDATE	JMS_IBM_PutDate	System.String	Wyślij [MessageProducer]
CZAS_JMS_IBM_PUTTIME	JMS_IBM_PutTime	System.String	Wyślij [MessageProducer]
JMS_IBM_REPORT_COA	Plik JMS_IBM_Report_COA	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_REPORT_COD	JMS_IBM_Report_COD	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_REPORT_DISCARDMSG	JMS_IBM_Report_Discard_Msg	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]

Tabela 23. Właściwości zdefiniowane przez IBMkomunikatu (kontynuacja)

Nazwa XMS zdefiniowanej właściwości IBM	Nazwa WebSphere JMS	Typ danych	Sposób ustawiania wartości dla przesłanego komunikatu (w formacie metoda [klasa])
JMS_IBM_REPORT_EXCEPTION	Wyjątek JMS_IBM_Report_Exception	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_REPORT_EXPIRATION	Wygaśnięcie JMS_IBM_Report_Expiration	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_REPORT_NAN	Plik JMS_IBM_Report_NAN	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_REPORT_PAN	Plik JMS_IBM_Report_PAN	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_REPORT_PASS_CORREL_id	JMS_IBM_Report_Pass_Correl_ID	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_REPORT_PASS_MSG_ID	JMS_IBM_Report_Pass_Msg_ID	System.Int32	Ustaw właściwość całkowitoliczbową [PropertyContext]
JMS_IBM_SYSTEM_MESSAGEID	JMS_IBM_System_MessageID	System.String	Wyślij [MessageProducer]

Właściwości komunikatu zdefiniowane przez aplikację

Aplikacja XMS może tworzyć i używać własnego zestawu właściwości komunikatu. Gdy aplikacja wysyła komunikat, te właściwości są również przesyłane razem z komunikatem. Aplikacja odbierający, korzystając z selektorów komunikatów, może następnie wybrać komunikaty, które mają być odbierane w oparciu o wartości tych właściwości.

Aby umożliwić aplikacji WebSphere JMS wybór i przetwarzanie komunikatów wysyłanych przez aplikację XMS, nazwa właściwości zdefiniowanej przez aplikację musi być zgodna z regułami tworzenia identyfikatorów w wyrażeniach selektora komunikatów, zgodnie z opisem w sekcji *IBM WebSphere MQ Using Java*. Wartość właściwości definiowanej przez aplikację musi mieć jeden z następujących typów danych: System.Boolean, System.SByte, System.Int16, System.Int32, System.Int64, System.Float, System.Double lub System.String.

Treść komunikatu produktu XMS

Treść komunikatu zawiera dane aplikacji. Jednak komunikat nie może mieć treści i zawierać tylko pola nagłówka i właściwości.

Produkt XMS obsługuje pięć typów treści komunikatu:

Bajty

Treść zawiera strumień bajtów. Komunikat z tym typem treści jest nazywany *komunikatem bajtów*. Interfejs IBytesMessage zawiera metody przetwarzania treści komunikatu bajtów. Aby uzyskać więcej informacji, patrz ["Komunikaty bajtowe"](#) na stronie 80.

Odwzoruj

Treść zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych. Komunikat z tym typem treści jest nazywany *komunikatem mapy*. Interfejs IMapMessage zawiera

metody przetwarzania treści komunikatu mapy. Aby uzyskać więcej informacji, patrz [“Komunikaty mapy” na stronie 81](#).

Obiekt

Treść zawiera serializowany obiekt Java lub .NET. Komunikat z tym typem treści jest nazywany *komunikatem obiektu*. Interfejs IMessage zawiera metody przetwarzania treści komunikatu obiektu. Aby uzyskać więcej informacji, patrz [“Komunikaty obiektu” na stronie 82](#).

Strumień

Treść zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych. Komunikat z tym typem treści jest nazywany *komunikatem strumienia*. Interfejs IStreamMessage zawiera metody przetwarzania treści komunikatu strumienia. Aby uzyskać więcej informacji, patrz [“Komunikaty strumienia” na stronie 83](#).

Tekstowy

Treść zawiera łańcuch. Komunikat z tym typem treści jest nazywany *komunikatem tekstowym*. Interfejs IMessage zawiera metody przetwarzania treści komunikatu tekstowego. Aby uzyskać więcej informacji, patrz [“Komunikaty tekstowe” na stronie 84](#).

Interfejs IMessage jest nadrzędny względem wszystkich obiektów komunikatów i może być używany w funkcjach przesyłania komunikatów do reprezentowania dowolnego typu komunikatu produktu XMS.

Więcej informacji na temat wielkości oraz wartości maksymalnych i minimalnych dla każdego z tych typów danych zawiera sekcja [Tabela 5 na stronie 42](#).

Więcej informacji na temat typów danych wymaganych dla elementów danych aplikacji napisanych w treści komunikatu oraz o pięciu typach komunikatów treści można znaleźć w podtematach.

Odsyłacze pokrewne

[Części komunikatu produktu XMS](#)

Komunikat XMS składa się z nagłówka, zestawu właściwości i treści.

[Pola nagłówka w komunikacie XMS](#)

Aby umożliwić aplikacji produktu XMS wymianę komunikatów z aplikacją WebSphere JMS, nagłówek komunikatu produktu XMS zawiera pola nagłówka komunikatu JMS.

[Właściwości komunikatu XMS](#)

Produkt XMS obsługuje trzy rodzaje właściwości komunikatu: właściwości zdefiniowane przez JMS, IBM zdefiniowane właściwości i właściwości zdefiniowane przez aplikację.

[Selektory komunikatów](#)

Aplikacja XMS używa selektorów komunikatów w celu wybrania komunikatów, które mają zostać odebrane.

[Odwzorowywanie komunikatów produktu XMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ](#)

Pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu produktu XMS są odwzorowywane na pola w strukturach nagłówka komunikatu produktu IBM WebSphere MQ.

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS, zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Z tego powodu każdy element danych aplikacji napisanych w treści komunikatu przez aplikację XMS musi mieć jeden z typów danych wymienionych w sekcji [Tabela 24 na stronie 79](#). Dla każdego typu danych w tabeli wyświetlany jest zgodny typ danych Java. Produkt XMS udostępnia metody do zapisywania elementów danych aplikacji tylko z tymi typami danych.

<i>Tabela 24. Typy danych produktu XMS zgodne z typami danych produktu Java</i>		
XMS Typ danych	Reprezentuje	Zgodny typ danych Java
System.Boolean	Wartość boolowska true lub false	boolean (boolowskie)

Tabela 24. Typy danych produktu XMS zgodne z typami danych produktu Java (kontynuacja)

XMS Typ danych	Reprezentuje	Zgodny typ danych Java
System.Char16	Znak dwubajtowy	char
System.SByte	8-bitowa liczba całkowita ze znakiem	B
System.Int16	16-bitowa liczba całkowita ze znakiem	short
System.Int32	32-bitowa liczba całkowita ze znakiem	int
System.Int64	64-bitowa liczba całkowita ze znakiem	long
System.Float	Liczba podpisanych zmiennopozycyjnych	liczba zmiennopozycyjna
System.Double	Liczba zmiennopozycyjna o podwójnej precyzji podpisanej	double (podwójna)
System.String	Łańcuch znaków	łańcuch

Więcej informacji na temat wielkości, wartości maksymalnej i minimalnej wartości każdego z tych typów danych zawiera sekcja [“Typy podstawowe produktu XMS” na stronie 42.](#)

Pojęcia pokrewne

Atrybuty i właściwości obiektów

Obiekt XMS może mieć atrybuty i właściwości, które są właściwościami obiektu, które są implementowane na różne sposoby.

Typy podstawowe produktu XMS

Produkt XMS udostępnia odpowiedniki ośmiu typów podstawowych Java (byte, short, int, long, float, double, char i boolean). Umożliwia to wymianę komunikatów między XMS a JMS bez utraty lub uszkodzenia danych.

Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.

Gdy aplikacja pobiera wartość właściwości, wartość może zostać przekształcona przez produkt XMS na inny typ danych. Wiele reguł decyduje o tym, które konwersje są obsługiwane i w jaki sposób program XMS wykonuje konwersje.

Odsyłacze pokrewne

Komunikaty bajtowe

Treść komunikatu bajtowego zawiera strumień bajtów. Jednostka zawiera tylko rzeczywiste dane, a odpowiedzialność za ich interpretowanie i odbieranie polega na wysłaniu i odbierającym.

Komunikaty mapy

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty obiektu

Treść komunikatu obiektu zawiera serializowany obiektJava lub .NET.

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty tekstowe

Treść wiadomości tekstowej zawiera łańcuch.

Komunikaty bajtowe

Treść komunikatu bajtowego zawiera strumień bajtów. Jednostka zawiera tylko rzeczywiste dane, a odpowiedzialność za ich interpretowanie i odbieranie polega na wysłaniu i odbierającym.

Komunikaty bajtowe są przydatne, jeśli aplikacja produktu XMS wymaga wymiany komunikatów z aplikacjami, które nie korzystają z interfejsu programistycznego aplikacji XMS lub JMS.

Po utworzeniu przez aplikację komunikatu bajtowego, treść komunikatu jest tylko do zapisu. Aplikacja zestawia dane aplikacji do treści, wywołując odpowiednie metody zapisu w interfejsie `IBytesMessage` dla produktu .NET. Za każdym razem, gdy aplikacja zapisuje wartość do strumienia komunikatów bajtów, wartość ta jest składana natychmiast po poprzedniej wartości zapisanej przez aplikację. XMS utrzymuje kursor wewnętrzny, aby pamiętać o pozycji ostatniego bajtu, który został zmontowany.

Po wysłaniu komunikatu przez aplikację treść komunikatu staje się dostępna tylko do odczytu. W tym trybie aplikacja może wielokrotnie wysyłać komunikat.

Gdy aplikacja odbierze komunikat w postaci bajtów, treść komunikatu jest tylko do odczytu. Aplikacja może użyć odpowiednich metod odczytu interfejsu `IBytesMessage`, aby odczytać zawartość strumienia komunikatów bajtów. Aplikacja odczytuje bajty w sekwencji, a program XMS utrzymuje kursor wewnętrzny, aby zapamiętać pozycję ostatniego odczytanego bajtu.

Jeśli aplikacja wywoła metodę `Reset` interfejsu `IBytesMessage`, gdy treść komunikatu bajtowego jest dostępna do zapisu, treść staje się dostępna tylko do odczytu. Metoda ta umożliwia również ponowne pozycjonowanie kursora na początku strumienia komunikatów.

Jeśli aplikacja wywoła metodę `ClearBody` interfejsu `IMessage` dla .NET, gdy treść komunikatu bajtowego jest tylko do odczytu, wówczas treść staje się dostępna do zapisu. Metoda również czyści ciało.

Odsyłacze pokrewne

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS, zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Komunikaty mapy

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty obiektu

Treść komunikatu obiektu zawiera serializowany obiekt Java lub .NET.

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty tekstowe

Treść wiadomości tekstowej zawiera łańcuch.

IBytesMessage (dla interfejsu .NET)

Komunikat bajtów to komunikat, którego treść zawiera strumień bajtów.

Komunikaty mapy

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

W każdej parze nazwa-wartość nazwa jest łańcuchem, który identyfikuje wartość, a wartość jest elementem danych aplikacji, które mają jeden z typów danych XMS wymienionych w [Tabela 24 na stronie 79](#). Kolejność par nazwa-wartość nie jest zdefiniowana. Klasa `MapMessage` zawiera metody służące do ustawiania i pobierania par nazwa-wartość.

Aplikacja może losowo uzyskać dostęp do pary nazwa-wartość, określając jej nazwę.

Aplikacja .NET może użyć właściwości `MapNames`, aby uzyskać wyliczenie nazw w treści komunikatu mapy.

Jeśli aplikacja pobiera wartość pary nazwa-wartość, wartość może zostać przekształcona przez program XMS na inny typ danych. Na przykład, aby uzyskać liczbę całkowitą z treści komunikatu odwzorowania, aplikacja może wywołać metodę `GetString` klasy `MapMessage`, która zwraca liczbę całkowitą jako łańcuch. Obsługiwane konwersje są takie same, jak te, które są obsługiwane, gdy program XMS przekształca wartość właściwości z jednego typu danych na inny. Więcej informacji na temat

obsługiwanych konwersji zawiera sekcja “Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.” na stronie 43.

Po utworzeniu przez aplikację komunikatu odwzorowania treść komunikatu jest czytelna i dostępna do zapisu. Po wysłaniu przez aplikację wiadomości treść pozostaje czytelna i dostępna do zapisu. Gdy aplikacja odbierze komunikat mapy, treść komunikatu jest tylko do odczytu. Jeśli aplikacja wywoła metodę `Clear Body` klasy `Message`, gdy treść komunikatu mapy jest tylko do odczytu, wówczas treść staje się czytelna i dostępna do zapisu. Metoda również czyści ciało.

Pojęcia pokrewne

Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.

Gdy aplikacja pobiera wartość właściwości, wartość może zostać przekształcona przez produkt XMS na inny typ danych. Wiele reguł decyduje o tym, które konwersje są obsługiwane i w jaki sposób program XMS wykonuje konwersje.

Odsyłacze pokrewne

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS, zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Komunikaty bajtowe

Treść komunikatu bajtowego zawiera strumień bajtów. Jednostka zawiera tylko rzeczywiste dane, a odpowiedzialność za ich interpretowanie i odbieranie polega na wysłaniu i odbierającym.

Komunikaty obiektu

Treść komunikatu obiektu zawiera serializowany obiekt Java lub .NET.

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty tekstowe

Treść wiadomości tekstowej zawiera łańcuch.

IMapMessage (dla interfejsu .NET)

Komunikat odwzorowania to komunikat, którego treść składa się z zestawu par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty obiektu

Treść komunikatu obiektu zawiera serializowany obiekt Java lub .NET.

Aplikacja XMS może otrzymać komunikat o obiekcie, zmienić jego pola nagłówka i właściwości, a następnie wysłać je do innego miejsca docelowego. Aplikacja może również skopiować treść komunikatu obiektu i użyć go do utworzenia innego komunikatu obiektu. Program XMS traktuje treść komunikatu obiektu w postaci tablicy bajtów.

Po utworzeniu przez aplikację komunikatu obiektu, treść komunikatu jest czytelna i dostępna do zapisu. Po wysłaniu przez aplikację wiadomości treść pozostaje czytelna i dostępna do zapisu. Gdy aplikacja odbierze komunikat o obiekcie, treść komunikatu jest tylko do odczytu. Jeśli aplikacja wywoła metodę `Clear Body` interfejsu `IMessage` dla .NET, gdy treść komunikatu obiektu jest tylko do odczytu, wówczas treść staje się czytelna i dostępna do zapisu. Metoda również czyści ciało.

Odsyłacze pokrewne

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS, zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Komunikaty bajtowe

Treść komunikatu bajtowego zawiera strumień bajtów. Jednostka zawiera tylko rzeczywiste dane, a odpowiedzialność za ich interpretowanie i odbieranie polega na wysłaniu i odbierającym.

Komunikaty mapy

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty tekstowe

Treść wiadomości tekstowej zawiera łańcuch.

IObjectMessage (dla interfejsu .NET)

Komunikat obiektu to komunikat, którego treść składa się z serializowanego obiektu Java lub .NET.

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

Typ danych wartości to jeden z typów danych produktu XMS wymienionych w sekcji [Tabela 24 na stronie 79](#).

Po utworzeniu przez aplikację komunikatu strumienia treść komunikatu jest zapisywalny. Aplikacja zestawia dane aplikacji do treści, wywołując odpowiednie metody zapisu w interfejsie `IStreamMessage` dla produktu .NET. Za każdym razem, gdy aplikacja zapisuje wartość do strumienia komunikatów, wartość, a jej typ danych są składane natychmiast po poprzedniej wartości zapisanej przez aplikację. XMS utrzymuje kursor wewnętrzny, aby pamiętać o pozycji ostatniej zmontowanej wartości.

Po wysłaniu komunikatu przez aplikację treść komunikatu staje się dostępna tylko do odczytu. W tym trybie aplikacja może wysłać komunikat wiele razy.

Gdy aplikacja odbierze komunikat strumienia, treść komunikatu jest tylko do odczytu. Aplikacja może użyć odpowiednich metod odczytu interfejsu `IStreamMessage` dla produktu .NET w celu odczytania treści strumienia komunikatów. Aplikacja odczyta wartości w sekwencji, a program XMS utrzymuje kursor wewnętrzny, aby pamiętać o pozycji ostatniej odczytanej wartości.

Gdy aplikacja odczytuje wartość ze strumienia komunikatów, wartość może zostać przekształcona przez program XMS na inny typ danych. Na przykład, aby odczytać liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów, aplikacja może wywołać metodę `ReadString`, która zwraca liczbę całkowitą jako łańcuch. Obsługiwane konwersje są takie same, jak te, które są obsługiwane, gdy program XMS przekształca wartość właściwości z jednego typu danych na inny. Więcej informacji na temat obsługiwanych konwersji zawiera sekcja [“Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.”](#) na stronie 43.

Jeśli błąd wystąpi podczas próby odczytania wartości ze strumienia komunikatów przez aplikację, kursor nie jest zaawansowany. Aplikacja może wykonać odtwarzanie po wystąpieniu błędu, próbując odczytać wartość jako inny typ danych.

Jeśli aplikacja wywoła metodę `Reset` interfejsu `IStreamMessage` dla .NET, gdy treść komunikatu strumienia jest tylko do zapisu, wówczas treść staje się tylko do odczytu. Metoda ta umożliwia również ponowne pozycjonowanie kursora na początku strumienia komunikatów.

Jeśli aplikacja wywoła metodę `Clear` Body interfejsu `IMessage` dla .NET, gdy treść komunikatu strumienia jest tylko do odczytu, wówczas treść staje się tylko do zapisu. Metoda również czyści ciało.

Pojęcia pokrewne

Niejawne przekształcenie wartości właściwości z jednego typu danych na inny.

Gdy aplikacja pobiera wartość właściwości, wartość może zostać przekształcona przez produkt XMS na inny typ danych. Wiele reguł decyduje o tym, które konwersje są obsługiwane i w jaki sposób program XMS wykonuje konwersje.

Odsyłacze pokrewne

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją Klasy IBM WebSphere MQ dla usługi JMS, zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Komunikaty bajtowe

Treść komunikatu bajtowego zawiera strumień bajtów. Jednostka zawiera tylko rzeczywiste dane, a odpowiedzialność za ich interpretowanie i odbieranie polega na wysłaniu i odbierającym.

Komunikaty mapy

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty obiektu

Treść komunikatu obiektu zawiera serializowany obiektJava lub .NET.

Komunikaty tekstowe

Treść wiadomości tekstowej zawiera łańcuch.

IStreamMessage (dla interfejsu .NET)

Komunikat strumienia to komunikat, którego treść zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych. Treść treści jest zapisywana i odczytywana sekwencyjnie.

Komunikaty tekstowe

Treść wiadomości tekstowej zawiera łańcuch.

Po utworzeniu przez aplikację wiadomości tekstowej treść wiadomości jest czytelna i dostępna do zapisu. Po wysłaniu przez aplikację wiadomości treść pozostaje czytelna i dostępna do zapisu. Gdy aplikacja otrzymuje wiadomość tekstową, treść wiadomości jest tylko do odczytu. Jeśli aplikacja wywoła metodę Clear Body interfejsu IMessage dla programu .NET , gdy treść komunikatu tekstowego jest tylko do odczytu, wówczas treść staje się czytelna i dostępna do zapisu. Metoda również czyści ciało.

Odsyłacze pokrewne

Typy danych dla elementów danych aplikacji

Aby aplikacja XMS mogła wymieniać komunikaty z aplikacją KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS , zarówno aplikacje, jak i aplikacje muszą być w stanie interpretować dane aplikacji w treści komunikatu w ten sam sposób.

Komunikaty bajtowe

Treść komunikatu bajtowego zawiera strumień bajtów. Jednostka zawiera tylko rzeczywiste dane, a odpowiedzialność za ich interpretowanie i odbieranie polega na wysłaniu i odbierającym.

Komunikaty mapy

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Komunikaty obiektu

Treść komunikatu obiektu zawiera serializowany obiektJava lub .NET.

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

ITextMessage (dla interfejsu .NET)

Komunikat tekstowy jest komunikatem, którego treść składa się z łańcucha.

Selektory komunikatów

Aplikacja XMS używa selektorów komunikatów w celu wybrania komunikatów, które mają zostać odebrane.

Gdy aplikacja tworzy konsument komunikatów, może powiązać wyrażenie selektora komunikatów z konsumentem. Wyrażenie selektora komunikatów określa kryteria wyboru.

Gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ V7.0 , wybór komunikatów jest dokonany po stronie menedżera kolejek. Produkt XMS nie wykonuje żadnego wyboru i po prostu dostarcza komunikat, który otrzymał od menedżera kolejek, co zapewnia lepszą wydajność.

Jeśli jednak aplikacja łączy się z serwerem IBM WebSphere MQ V6.0 i poniżej, Broker zdarzeń produktu WebSpherelub WebSphere Broker komunikatów, usługa WebSphere Integration Bus XMS określa, czy

każdy komunikat przychodzący spełnia kryteria wyboru. Jeśli komunikat spełnia kryteria wyboru, produkt XMS dostarcza komunikat do konsumenta komunikatów. Jeśli komunikat nie spełnia kryteriów wyboru, program XMS nie dostarczy komunikatu, a w domenie typu punkt z punktem komunikat pozostaje w kolejce.

Aplikacja może utworzyć więcej niż jeden konsument komunikatów, każdy z własnym wyrażeniem selektora komunikatów. Jeśli komunikat przychodzący spełnia kryteria wyboru więcej niż jednego konsumenta komunikatów, produkt XMS dostarcza komunikat do każdego z tych konsumentów.

Wyrażenie selektora komunikatów może odwoływać się do następujących właściwości komunikatu:

- Właściwości zdefiniowane przez JMS
- Właściwości zdefiniowane przez IBM
- Właściwości zdefiniowane przez aplikację

Może on również odwoływać się do następujących pól nagłówka komunikatu:

- JMSCorrelationID
- JMSDeliveryMode
- JMSMessageID
- JMSPriority
- JMSTimestamp
- JMSType

Wyrażenie selektora komunikatów nie może jednak odwoływać się do danych w treści komunikatu.

Poniżej przedstawiono przykład wyrażenia selektora komunikatów:

```
JMSPriority > 3 AND manufacturer = 'Jaguar' AND model in ('xj6','xj12')
```

Produkt XMS dostarcza komunikat do konsumenta komunikatów z tym wyrażeniem selektora komunikatów tylko wtedy, gdy ma on priorytet większy niż 3; właściwość zdefiniowana przez aplikację, producent, o wartości Jaguar; i innej zdefiniowanej właściwości aplikacji, modelu z wartością xj6 lub xj12. .

Reguły składni służące do tworzenia wyrażenia selektora komunikatów w programie XMS są takie same, jak w przypadku produktu KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS. Więcej informacji na temat konstruowania wyrażenia selektora komunikatów zawiera sekcja *WebSphere MQ Using Java(MQ)*. Należy zauważyć, że w wyrażeniu selektora komunikatów nazwy właściwości definiowanych przez JMS muszą być nazwami JMS, a nazwy właściwości zdefiniowanych przez IBM muszą być nazwami KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS. Nie można używać nazw XMS w wyrażeniu selektora komunikatów.

Odsyłacze pokrewne

Części komunikatu produktu XMS

Komunikat XMS składa się z nagłówka, zestawu właściwości i treści.

Pola nagłówka w komunikacie XMS

Aby umożliwić aplikacji produktu XMS wymianę komunikatów z aplikacją WebSphere JMS, nagłówek komunikatu produktu XMS zawiera pola nagłówka komunikatu JMS.

Właściwości komunikatu XMS

Produkt XMS obsługuje trzy rodzaje właściwości komunikatu: właściwości zdefiniowane przez JMS, IBM zdefiniowane właściwości i właściwości zdefiniowane przez aplikację.

Treść komunikatu produktu XMS

Treść komunikatu zawiera dane aplikacji. Jednak komunikat nie może mieć treści i zawierać tylko pola nagłówka i właściwości.

Odwzorowywanie komunikatów produktu XMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ

Pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu produktu XMS są odwzorowywane na pola w strukturach nagłówka komunikatu produktu IBM WebSphere MQ.

Odwzorowywanie komunikatów produktu XMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ

Pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu produktu XMS są odwzorowywane na pola w strukturach nagłówka komunikatu produktu IBM WebSphere MQ .

Gdy aplikacja XMS jest połączona z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ , komunikaty wysyłane do menedżera kolejek są odwzorowywane na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ w taki sam sposób, w jaki komunikaty produktu KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS są odwzorowywane na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ w podobnych okolicznościach.

Jeśli właściwość `XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT` obiektu docelowego jest ustawiona na wartość `XMSC_WMQ_TARGET_DEST_JMS`, pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu wysłanego do miejsca docelowego są odwzorowywane na pola w strukturach nagłówka MQMD i MQRFH2 w komunikacie IBM WebSphere MQ . Ustawienie w ten sposób właściwości `XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT` zakłada, że aplikacja, która odbiera komunikat, może obsługiwać nagłówek MQRFH2 . Aplikacją odbierającą może być więc inna aplikacja XMS , aplikacja KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS lub rodzima aplikacja IBM WebSphere MQ , która została zaprojektowana do obsługi nagłówka MQRFH2 .

Jeśli właściwość `XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT` obiektu docelowego jest ustawiona na wartość `XMSC_WMQ_TARGET_DEST_MQ`, pola nagłówka JMS i właściwości komunikatu wysłanego do miejsca docelowego są odwzorowywane na pola w strukturze nagłówka MQMD komunikatu IBM WebSphere MQ . Komunikat nie zawiera nagłówka MQRFH2 , a wszystkie pola nagłówka JMS i właściwości, które nie mogą zostać odwzorowane na pola w strukturze nagłówka MQMD, są ignorowane. Aplikacja, która odbiera komunikat, może być więc rodzimą IBM WebSphere MQ , która nie jest przeznaczona do obsługi nagłówka MQRFH2 .

Komunikaty produktu IBM WebSphere MQ odebrane z menedżera kolejek są odwzorowywane na komunikaty produktu XMS w taki sam sposób, w jaki komunikaty produktu IBM WebSphere MQ są odwzorowywane na komunikaty produktu KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS w podobnych okolicznościach.

Jeśli przychodzący komunikat IBM WebSphere MQ ma nagłówek MQRFH2 , wynikowy komunikat XMS ma treść, której typ jest określany przez wartość właściwości **Msd** zawartej w folderze mcd nagłówka MQRFH2 . Jeśli właściwość **Msd** nie znajduje się w nagłówku MQRFH2 lub jeśli komunikat IBM WebSphere MQ nie ma nagłówka MQRFH2 , wynikowy komunikat XMS będzie miał treść, której typ jest określany na podstawie wartości pola *Format* w nagłówku MQMD. Jeśli pole *Format* jest ustawione na wartość `MQFMT_STRING`, komunikat XMS jest komunikatem tekstowym. W przeciwnym razie komunikat XMS jest komunikatem bajtów. Jeśli w komunikacie IBM WebSphere MQ nie ma nagłówka MQRFH2 , ustawiane są tylko te pola nagłówka JMS i właściwości, które mogą pochodzić z pól w nagłówku MQMD.

Więcej informacji na temat odwzorowywania komunikatów programu KlasyIBM WebSphere MQ dla usługi JMS na komunikaty produktu IBM WebSphere MQ zawiera sekcja *IBM WebSphere MQ Using Java* (Używanie języka Java w języku Java).

Odsyłacze pokrewne

Części komunikatu produktu XMS

Komunikat XMS składa się z nagłówka, zestawu właściwości i treści.

Pola nagłówka w komunikacie XMS

Aby umożliwić aplikacji produktu XMS wymianę komunikatów z aplikacją WebSphere JMS , nagłówek komunikatu produktu XMS zawiera pola nagłówka komunikatu JMS.

Właściwości komunikatu XMS

Produkt XMS obsługuje trzy rodzaje właściwości komunikatu: właściwości zdefiniowane przez JMS, IBM zdefiniowane właściwości i właściwości zdefiniowane przez aplikację.

Treść komunikatu produktu XMS

Treść komunikatu zawiera dane aplikacji. Jednak komunikat nie może mieć treści i zawierać tylko pola nagłówka i właściwości.

Selektory komunikatów

Aplikacja XMS używa selektorów komunikatów w celu wybrania komunikatów, które mają zostać odebrane.

Odczytywanie i zapisywanie deskryptora komunikatu z aplikacji produktu Message Service Client for .NET

Można uzyskać dostęp do wszystkich pól deskryptora komunikatu (MQMD) w komunikacie IBM WebSphere MQ z wyjątkiem StrucId i wersji; BackoutCount można odczytać, ale nie można ich zapisywać. This feature is available only when connecting to a IBM WebSphere MQ queue manager 6 and above, and is controlled by destination properties described later.

Atrybuty komunikatów udostępniane przez produkt Message Service Client for .NET ułatwiają aplikacjom produktu XMS ustawianie pól MQMD, a także na potrzeby obsługi aplikacji IBM WebSphere MQ .

Niektóre ograniczenia mają zastosowanie podczas korzystania z przesyłania komunikatów produktu Publikowanie/subskrypcja . Na przykład, pola MQMD, takie jak MsgID i CorrelId, jeśli są ustawione, są ignorowane.

Funkcja opisana w tym temacie jest niedostępna dla przesyłania komunikatów produktu Publikowanie/subskrypcja podczas nawiązywania połączenia z menedżerem kolejek w wersji IBM WebSphere MQ V6 . Jest ona również niedostępna, gdy właściwość **PROVIDERVERSION** jest ustawiona na wartość 6.

Uzyskiwanie dostępu do danych komunikatu produktu IBM WebSphere MQ z poziomu aplikacji Message Service Client for .NET

Można uzyskać dostęp do pełnych danych komunikatu produktu IBM WebSphere MQ , w tym nagłówek MQRFH2 (jeśli istnieje) i innych nagłówków produktu IBM WebSphere MQ (jeśli istnieją) w aplikacji produktu Message Service Client for .NET jako treści elementu JMSBytesMessage.

Funkcja opisana w tym temacie jest dostępna tylko wtedy, gdy nawiąże połączenie z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ w wersji 7 lub nowszej, a dostawca przesyłania komunikatów produktu IBM WebSphere MQ jest w trybie normalnym.

Właściwości obiektu docelowego określają, w jaki sposób aplikacja XMS uzyskuje dostęp do całego komunikatu produktu IBM WebSphere MQ (w tym nagłówek MQRFH2 , jeśli jest obecny) jako treść komunikatu JMSBytesMessage.

Rozwiązywanie problemów

Ten sekcjarozdział udostępnia informacje pomocne w wykrywaniu i rozwiązywaniu problemów podczas korzystania z produktu Message Service Client for .NET.

Ten sekcjarozdział zawiera informacje pomocne przy określaniu problemów dla aplikacji XMS oraz opisuje sposób konfigurowania przechwytywania danych FFDC i śledzenia dla aplikacji .NET .

Ten sekcjarozdział zawiera następujące tematysekcje:

- [“Konfiguracja śledzenia dla aplikacji produktu .NET” na stronie 87](#)
- [“Konfiguracja FFDC dla aplikacji produktu .NET” na stronie 92](#)
- [“Wskazówki dotyczące rozwiązywania problemów” na stronie 92](#)

Konfiguracja śledzenia dla aplikacji produktu .NET

W przypadku aplikacji XMS .NET można skonfigurować śledzenie z pliku konfiguracyjnego aplikacji, a także ze zmiennych środowiskowych programu XMS . Istnieje możliwość wybrania komponentów, które mają być śledzeniem. Śledzenie jest zwykle używane zgodnie z wytycznymi działu wsparcia IBM .

Śledzenie dla XMS .NET jest oparte na standardowej infrastrukturze śledzenia .NET .

Wszystkie śledzenie, z wyjątkiem śledzenia błędów, jest domyślnie wyłączone. Można włączyć śledzenie i skonfigurować ustawienia śledzenia w jeden z następujących sposobów:

- Za pomocą pliku konfiguracyjnego aplikacji o nazwie, która składa się z nazwy programu wykonywalnego, do którego odnosi się plik, z przyrostkiem `.config`. Na przykład plik konfiguracyjny

aplikacji dla pliku text.exe będzie miał nazwę text.exe.config. Użycie pliku konfiguracyjnego aplikacji jest preferowanym sposobem włączania śledzenia dla aplikacji XMS .NET . Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Śledzenie konfiguracji przy użyciu pliku konfiguracyjnego aplikacji”](#) na stronie 88.

- Korzystanie ze zmiennych środowiskowych XMS w przypadku aplikacji XMS C lub C + + . Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Śledzenie konfiguracji przy użyciu zmiennych środowiskowych XMS”](#) na stronie 90.

Aktywny plik śledzenia ma nazwę formatu xms_trace <PID> .log, gdzie <PID> reprezentuje identyfikator procesu aplikacji. Wielkość aktywnego pliku śledzenia jest domyślnie ograniczona do 20 MB. Po osiągnięciu tego limitu nazwa pliku jest zmieniana i archiwizowana. Zarchiwizowane pliki mają nazwy w formacie xms_trace <PID> _YY.MM.DD_HH.MM.SS.log

Domyślnie liczba zachowanych plików śledzenia wynosi cztery, to znaczy jeden aktywny plik i trzy zarchiwizowane pliki. Te cztery pliki są używane jako bufor kroczący do momentu zatrzymania aplikacji, z najstarszym plikiem, który jest usuwany i zastępowany przez najnowszy plik. Liczbę plików śledzenia można zmienić, podając inną liczbę w pliku konfiguracyjnym aplikacji. Jednak muszą istnieć co najmniej dwa pliki (jeden aktywny plik i jeden zarchiwizowany plik).

Dostępne są dwa formaty plików śledzenia:

- Pliki śledzenia podstawowego formatu są czytelne dla użytkownika w formacie Serwer aplikacji WebSphere . Ten format jest domyślnym formatem pliku śledzenia. Podstawowy format nie jest zgodny z narzędziami analizatora śledzenia.
- Pliki śledzenia zaawansowanego formatu są zgodne z narzędziami analizatora śledzenia. Konieczne jest określenie, że pliki śledzenia mają być generowane w formacie zaawansowanym w pliku konfiguracyjnym aplikacji.

Pozycje śledzenia zawierają następujące informacje:

- Data i godzina zarejestrowania śledzenia
- Nazwa klasy
- Typ śledzenia
- Komunikat śledzenia

W poniższym przykładzie przedstawiono wyciąg z pewnego śladu:

```
[09/11/2005 14:33:46:914276] 00000004 IBM.XMS.Comms.IoRequest > Allocate Entry
[09/11/2005 14:33:46:914276] 00000004 IBM.XMS.Comms.IoRequest > Initialize Entry
[09/11/2005 14:33:46:914276] 00000004 IBM.XMS.Comms.IoRequest < Initialize Exit
[09/11/2005 14:33:46:914276] 00000004 IBM.XMS.Comms.IoRequest < Allocate Exit
```

W poprzednim przykładzie format jest następujący:

[Date Time:Microsecs] or Exit	Thread-id	Classname	Trace-type	Methodname	Entry
----------------------------------	-----------	-----------	------------	------------	-------

gdzie Trace - type to:

- > dla pozycji
- < dla wyjścia
- d dla informacji debugowania

Śledzenie konfiguracji przy użyciu pliku konfiguracyjnego aplikacji

Preferowanym sposobem konfigurowania śledzenia dla aplikacji XMS .NET jest plik konfiguracyjny aplikacji. Sekcja śledzenia tego pliku zawiera parametry, które definiują, co ma być śledzone, położenie pliku śledzenia i maksymalną dozwoloną wielkość, liczbę używanych plików śledzenia oraz format pliku śledzenia.

Aby włączyć śledzenie za pomocą pliku konfiguracyjnego aplikacji, należy po prostu umieścić ten plik w tym samym katalogu, co plik wykonywalny dla aplikacji.

Śledzenie może być włączone zarówno przez komponent, jak i typ śledzenia. Możliwe jest również włączenie śledzenia dla całej grupy śledzenia. Śledzenie komponentów w hierarchii można włączyć pojedynczo lub grupowo. Dostępne są następujące typy śledzenia:

- Śledzenie debugowania
- Dane śledzenia wyjątku
- Ostrzeżenia, komunikaty informacyjne i komunikaty o błędach
- Śledzenie wejścia i wyjścia metody

W poniższym przykładzie przedstawiono ustawienia śledzenia zdefiniowane w sekcji Śledzenie pliku konfiguracyjnego aplikacji:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<configuration>
  <configSections>
    <sectionGroup name="IBM.XMS">
      <section name="Trace"
        type="System.Configuration.SingleTagSectionHandler" />
    </sectionGroup>
  </configSections>

  <IBM.XMS>
    <Trace traceSpecification="*=all=enabled" traceFilePath=""
      traceFileSize="20000000" traceFileNumber="3"
      traceFormat="advanced" />
  </IBM.XMS>
</configuration>
```

Tabela 25 na stronie 89 szczegółowo opisuje ustawienia parametrów.

<i>Tabela 25. Ustawienia parametrów śledzenia pliku konfiguracyjnego aplikacji</i>	
Parametr	Opis
traceSpecification=<ComponentName>=<type>=<state>	<p><ComponentName> to nazwa klasy, która ma być śledzona. W nazwie tej można użyć znaku wieloznacznego *. Na przykład: *=all=enabled określa, że mają być śledzeniem wszystkich klas, a IBM.XMS.impl.*=all=enabled określa, że wymagane jest śledzenie interfejsu API.</p> <p><type> może być dowolnym z następujących typów śledzenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wszystkie • debuguj • zdarzenie • EntryExit <p>Program <state> może być włączony lub wyłączony.</p> <p>Wiele elementów śledzenia można łączyć razem za pomocą separatora: ':' (dwukropek).</p>
traceFilePath="<filename>"	<p>Jeśli ścieżka traceFile nie zostanie określona, lub jeśli ścieżka traceFile jest obecna, ale zawiera pusty łańcuch, plik śledzenia zostanie umieszczony w bieżącym katalogu. Aby zapisać plik śledzenia w nazwanym katalogu, należy określić nazwę katalogu w ścieżce traceFile, na przykład:</p> <pre>traceFilePath="c:\somepath"</pre>

<i>Tabela 25. Ustawienia parametrów śledzenia pliku konfiguracyjnego aplikacji (kontynuacja)</i>	
Parametr	Opis
traceFileSize="<size>"	Maksymalna dozwolona wielkość pliku śledzenia. Gdy plik osiągnie tę wielkość, zostanie zarchiwizowany i jego nazwa zostanie zmieniona. Domyślna wartość maksymalna to 20 kB, która jest określona jako traceFileSize="20000000".
traceFileNumber="<number>"	Liczba plików śledzenia, które mają zostać zachowane. Wartością domyślną jest 4 (jeden aktywny plik i 3 pliki archiwum). Minimalna dozwolona liczba to 2.
traceFormat="<format>"	Domyślny format śledzenia jest podstawowy. Pliki śledzenia są tworzone w tym formacie, jeśli użytkownik określi opcję traceFormat="basic" lub jeśli nie zostanie określony parametr traceFormat, lub jeśli traceFormat jest obecny, ale zawiera pusty łańcuch. Jeśli wymagane jest śledzenie, które jest zgodne z narzędziami analizatora śledzenia, należy określić wartość traceFormat="advanced".

Ustawienia śledzenia w pliku konfiguracyjnym aplikacji są dynamiczne. Są one reread za każdym razem, gdy plik jest składany lub zastępowany. Jeśli błędy zostaną znalezione w pliku po jego zmodyfikowaniu, ustawienia pliku śledzenia zostaną przywrócone do wartości domyślnych.

Pojęcia pokrewne

Śledzenie konfiguracji przy użyciu zmiennych środowiskowych XMS

Alternatywą dla korzystania z pliku konfiguracyjnego aplikacji jest włączenie śledzenia przy użyciu zmiennych środowiskowych programu XMS. Te zmienne środowiskowe są używane tylko wtedy, gdy w pliku konfiguracyjnym aplikacji nie ma specyfikacji śledzenia.

Śledzenie konfiguracji przy użyciu zmiennych środowiskowych XMS

Alternatywą dla korzystania z pliku konfiguracyjnego aplikacji jest włączenie śledzenia przy użyciu zmiennych środowiskowych programu XMS. Te zmienne środowiskowe są używane tylko wtedy, gdy w pliku konfiguracyjnym aplikacji nie ma specyfikacji śledzenia.

Aby skonfigurować śledzenie dla aplikacji XMS .NET, przed uruchomieniem aplikacji należy ustawić następujące zmienne środowiskowe:

<i>Tabela 26. Ustawienia zmiennych środowiskowych dla śledzenia środowiska .NET</i>			
Zmienne środowiskowe	Domyślny	Ustawienia	Znaczenie
XMS_TRACE_ON	Nie dotyczy	Nie dotyczy: wartość tej zmiennej jest ignorowana	Jeśli ustawiona jest wartość XMS_TRACE_ON, domyślnie włączone są wszystkie dane śledzenia.

Tabela 26. Ustawienia zmiennych środowiskowych dla śledzenia środowiska .NET (kontynuacja)

Zmienne środowiskowe	Domyślny	Ustawienia	Znaczenie
XMS_TRACE_FILE_PATH	Bieżący katalog roboczy	/dirpath/	Ścieżka do katalogu, w którym zapisywane są rekordy śledzenia i FFDC. Program XMS tworzy pliki FFDC i pliki śledzenia w bieżącym katalogu roboczym, chyba że zostanie określone alternatywne położenie. Alternatywne położenie można określić, ustawiając zmienną środowiskową XMS_TRACE_FILE_PATH na pełną nazwę ścieżki do katalogu, w którym produkt XMS ma tworzyć pliki FFDC i pliki śledzenia. Przed uruchomieniem aplikacji, która ma być śledzona, należy ustawić tę zmienną środowiskową. Należy upewnić się, że identyfikator użytkownika, na podstawie którego działa aplikacja, ma uprawnienia do zapisu w katalogu, w którym produkt XMS tworzy pliki FFDC i pliki śledzenia.
FORMAT XMS_TRE_FORMAT	BASIC	BASIC, ZAAWANSOWANE	Określa wymagany format śledzenia, który może mieć wartość BASIC lub ADVANCED. Domyślny format to BASIC. Format ADVANCED jest zgodny z narzędziami analizatora śledzenia.
XMS_TRACE_SPECIFACJA	Nie dotyczy	Patrz sekcja “Śledzenie konfiguracji przy użyciu pliku konfiguracyjnego aplikacji” na stronie 88	Przestania specyfikację śledzenia, która jest zgodna z formatem określonym w produkcie “Śledzenie konfiguracji przy użyciu pliku konfiguracyjnego aplikacji” na stronie 88 .

Pojęcia pokrewne

[Śledzenie konfiguracji przy użyciu pliku konfiguracyjnego aplikacji](#)

Preferowanym sposobem konfigurowania śledzenia dla aplikacji XMS .NET jest plik konfiguracyjny aplikacji. Sekcja śledzenia tego pliku zawiera parametry, które definiują, co ma być śledzone, położenie

pliku śledzenia i maksymalną dozwoloną wielkość, liczbę używanych plików śledzenia oraz format pliku śledzenia.

Konfiguracja FFDC dla aplikacji produktu .NET

W przypadku implementacji .NET produktu XMS dla każdego FFDC tworzony jest jeden plik FFDC.

Pliki FFDC (First Failure Data Capture) są przechowywane w czytelnych plikach tekstowych. Te pliki mają nazwy w postaci `xmsffdc<processID>_<Date>T<Timestamp>.txt`. Przykładem nazwy pliku jest `xmsffdc264_2006.01.06T13.18.52.990955.txt`. Datownik zawiera rozdzielczość mikrosekund.

Pliki rozpoczynają się od daty i godziny wystąpienia wyjątku, po którym następuje typ wyjątku. Pliki te zawierają unikalny krótki identyfikator `probeId`, który może zostać użyty do znalezienia miejsca, w którym wystąpił ten mechanizm FFDC.

Nie ma potrzeby przeprowadzania żadnej konfiguracji w celu włączenia FFDC. Domyślnie wszystkie pliki FFDC są zapisywane w bieżącym katalogu. Jeśli jednak jest to wymagane, można określić inny katalog, zmieniając wartość `ffdcDirectory` w sekcji Śledzenie pliku konfiguracyjnego aplikacji. W poniższym przykładzie wszystkie pliki śledzenia są rejestrowane w katalogu `c:\client\ffdc`:

```
<IBM.XMS>
  <Trace ffdc=true ffdcDirectory="c:\client\ffdc"/>
</IBM.XMS>
```

Śledzenie można wyłączyć, ustawiając wartość `false` na wartość `false` w sekcji Śledzenie pliku konfiguracyjnego aplikacji.

Jeśli nie jest używany plik konfiguracyjny aplikacji, narzędzie FFDC jest wyłączone, a śledzenie jest wyłączone.

Wskazówki dotyczące rozwiązywania problemów

Te wskazówki ułatwiają rozwiązywanie problemów związanych z używaniem produktu XMS.

Aplikacja XMS nie może nawiązać połączenia z menedżerem kolejek (MQRC_NOT_AUTHORIZED)

Klient XMS .NET może mieć różne zachowania związane z zachowaniem klienta JMS IBM WebSphere MQ. Oznacza to, że aplikacja XMS nie może nawiązać połączenia z menedżerem kolejek, ale może być używana aplikacja JMS.

- Prosty rozwiązaniem tego problemu jest próba użycia identyfikatora użytkownika, którego długość nie przekracza 12 znaków i jest ona całkowicie autoryzowana na liście uprawnień menedżera kolejek. Jeśli to rozwiązanie nie jest idealne, innym, ale bardziej złożonym podejściem, byłoby korzystanie z wyjść bezpieczeństwa. Jeśli potrzebna jest dalsza pomoc w tej sprawie, należy skontaktować się z działem wsparcia IBM w celu uzyskania pomocy.
- Jeśli właściwość `XMSC_USERID` fabryki połączeń zostanie ustawiona, musi ona być zgodna z identyfikatorem użytkownika i hasłem zalogowanego użytkownika. Jeśli ta właściwość nie zostanie ustawiona, menedżer kolejek domyślnie użyje ID użytkownika zalogowanego użytkownika.
- Uwierzelnianie użytkownika dla produktu IBM WebSphere MQ jest wykonywane przy użyciu szczegółów aktualnie zalogowanego użytkownika, a nie informacji podanych w sekcji `XMSC.USERID` i `XMSC.PASSWORD`. Ma to na celu zachowanie spójności z produktem IBM WebSphere MQ. Więcej informacji na temat uwierzelniania można znaleźć w sekcji *Informacje o uwierzelnianiu* w elektronicznej dokumentacji produktu IBM WebSphere MQ.

Połączenie przekierowane do mechanizmu przesyłania komunikatów

Po nawiązaniu połączenia z magistralą integracji usług produktu Serwer aplikacji WebSphere w wersji 6.0.2 wszystkie połączenia mogą zostać przekierowane z pierwotnego punktu końcowego dostawcy do mechanizmu przesyłania komunikatów wybranego przez magistralę dla tego połączenia klienta. W takim

przypadku będzie zawsze przekierowuje połączenie do serwera hosta określonego za pomocą nazwy hosta, a nie przez adres IP. Z tego powodu mogą wystąpić problemy z połączeniem, jeśli nie można przetłumaczyć nazwy hosta.

Aby pomyślnie nawiązać połączenie z magistralą integracji usług produktu Serwer aplikacji WebSphere w wersji 6.0.2, może być konieczne udostępnienie odwzorowania między nazwami hostów i adresami IP na komputerze hosta klienta. Na przykład można określić odwzorowanie w tabeli hostów lokalnych na komputerze hosta klienta.

Aplikacja XMS korzystała z większej sterty maszyny JVM

Aplikacja XMS .NET, która wysyła komunikaty za pośrednictwem mechanizmów przesyłania komunikatów produktu Serwer aplikacji WebSphere, zwykle wymaga użycia większej sterty maszyny JVM niż określona wartość domyślna. Aby zmienić ustawienia konfiguracji sterty, należy zapoznać się z informacjami w sekcji Strojenie wydajności przesyłania komunikatów przy użyciu technologii integracji usług w dokumentacji produktu WebSphere Application Server 7.

Obsługa uwierzytelniania przy użyciu hasła typu telnet

Protokół XMS .NET Real Time Transport obsługuje tylko proste uwierzytelnianie przy użyciu hasła typu telnet. Protokół XMS .NET Real Time Transport nie obsługuje jakości ochrony.

Ustawianie wartości typu double dla właściwości typu double

Na 64-bitowej platformie Windows metody SetDoubleProperty () lub GetDoubleProperty () mogą nie działać poprawnie podczas ustawiania lub pobierania wartości typu double, jeśli wartości te są mniejsze niż Double.Epsilon.

Na przykład przy próbie ustawienia wartości 4,9E-324 dla właściwości o typie double na 64-bitowych platformach Windows zostanie ona potraktowana jak 0,0. Czyli w rozproszonym środowisku przesyłania komunikatów, jeśli aplikacja JMS lub inna ustawia wartość 4,9E-324 dla właściwości typu double na komputerze z dowolnym systemem Unix lub 32-bitowym systemem Windows, a klient XMS .NET działa na komputerze z systemem 64-bitowym, wartość zwrócona przez metodę GetDoubleProperty() wynosi 0,0. Jest to znany problem dotyczący środowiska Microsoft .NET 2.0.

Informacje o klientach usługi komunikatów dla środowiska .NET

Ta sekcja zawiera informacje pomocne przy korzystaniu z programu Message Service Client for .NET. Te informacje ułatwiają wykonywanie zadań związanych z programowaniem z produktem XMS.

.NET interfejsy

Ten sekcjasekcja dokumentuje interfejsy klasy .NET oraz ich właściwości i metody.

Poniższa tabela zawiera podsumowanie wszystkich interfejsów, które są zdefiniowane w przestrzeni nazw IBM.XMS.

Interfejs	Opis
“IBytesMessage” na stronie 96	Komunikat bajtów to komunikat, którego treść zawiera strumień bajtów.
“IConnection” na stronie 107	Obiekt połączenia reprezentuje aktywne połączenie aplikacji z serwerem przesyłania komunikatów.
“IConnectionFactory” na stronie 110	Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Tabela 27. Podsumowanie interfejsów klasy .NET (kontynuacja)

Interfejs	Opis
“Dane IConnectionMeta” na stronie 112	Obiekt danych ConnectionMetaudostępnia informacje na temat połączenia.
“Miejsce docelowe” na stronie 113	Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.
“ExceptionListener” na stronie 114	Aplikacja korzysta z obiektu nastuchiwania wyjątków, który jest powiadamiany asynchronicznie o problemie z połączeniem.
“Wyjątek IllegalState” na stronie 115	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja wywołuje metodę w niepoprawnym lub nieodpowiednim czasie lub jeśli XMS nie znajduje się w odpowiednim stanie dla żądanej operacji.
“InitialContext” na stronie 115	Aplikacja korzysta z obiektu InitialContext do tworzenia obiektów na podstawie definicji obiektów pobranych z repozytorium obiektów administrowanych.
“InvalidClientIDException” na stronie 118	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja próbuje ustawić identyfikator klienta dla połączenia, ale identyfikator klienta nie jest poprawny lub jest już używany.
“Wyjątek InvalidDestination” na stronie 118	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli w aplikacji określono niepoprawne miejsce docelowe.
“InvalidSelectorWyjątek” na stronie 118	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja udostępnia wyrażenie selektora komunikatów, którego składnia nie jest poprawna.
“IMapMessage” na stronie 119	Komunikat odwzorowania to komunikat, którego treść składa się z zestawu par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.
“Komunikat IMessage” na stronie 128	Obiekt komunikatu reprezentuje komunikat, który jest wysyłany lub odbierany przez aplikację. IMessage jest nadklasą dla klas komunikatów, takich jak IMapMessage.
“IMessageConsumer” na stronie 135	Aplikacja używa konsumenta komunikatów do odbierania komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.
“MessageEOFException” na stronie 137	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli program XMS napotka koniec strumienia komunikatów w bajtach, gdy aplikacja odczyta treść komunikatu bajtów.
“Wyjątek MessageFormat” na stronie 138	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli program XMS napotka komunikat o niepoprawnym formacie.
“IMessageListener (delegat)” na stronie 138	Aplikacja korzysta z funkcji nastuchiwania komunikatów w celu asynchronicznego odbierania komunikatów.

Tabela 27. Podsumowanie interfejsów klasy .NET (kontynuacja)

Interfejs	Opis
“MessageNotReadableException” na stronie 138	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja próbuje odczytać treść komunikatu, który jest tylko do zapisu.
“MessageNotWritableException” na stronie 139	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja podejmie próbę zapisu w treści komunikatu, który jest tylko do odczytu.
“IMessageProducer” na stronie 139	Aplikacja korzysta z producenta komunikatów w celu wysyłania komunikatów do miejsca docelowego.
“IObjectMessage” na stronie 145	Komunikat obiektu to komunikat, którego treść składa się z serializowanego obiektu Java lub .NET.
“IPropertyContext” na stronie 146	IPropertyContext jest abstrakcyjną nadklasą, która zawiera metody, które zawierają i ustawia właściwości. Metody te są dziedziczone przez inne klasy.
“IQueueBrowser” na stronie 156	Aplikacja korzysta z przeglądarki kolejek w celu przeglądania komunikatów w kolejce bez usuwania ich.
“Żądający” na stronie 157	Aplikacja korzysta z requestera w celu wystania komunikatu żądania, a następnie czekania na odpowiedź i odebrania odpowiedzi.
“Wyjątek ResourceAllocation” na stronie 159	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli program XMS nie może przydzielić zasobów wymaganych przez metodę.
“SecurityException” na stronie 159	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli identyfikator użytkownika i hasło udostępnione w celu uwierzytelnienia aplikacji są odrzucane. XMS zgłasza również ten wyjątek, jeśli sprawdzenie uprawnień nie powiedzie się i uniemożliwia wykonanie metody.
“ISesja” na stronie 160	Sesja jest jednowątkowym kontekstem do wysyłania i odbierania komunikatów.
“IStreamMessage” na stronie 171	Komunikat strumienia to komunikat, którego treść zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.
“ITextMessage” na stronie 180	Komunikat tekstowy jest komunikatem, którego treść składa się z łańcucha.
“TransactionInProgressException” na stronie 181	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja żąda operacji, która nie jest poprawna, ponieważ transakcja jest w toku.
“TransactionRolledBackException” na stronie 181	XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja wywołuje funkcję Session.commit() w celu zatwierdzenia bieżącej transakcji, ale transakcja jest wycofana.

Tabela 27. Podsumowanie interfejsów klasy .NET (kontynuacja)

Interfejs	Opis
XMSC	W przypadku bazy danych .NET nazwy i wartości właściwości XMS są zdefiniowane w tej klasie jako stałe publiczne. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja “Właściwości obiektów XMS” na stronie 184.
“Wyjątek XMSEException” na stronie 182	Jeśli program XMS wykryje błąd podczas przetwarzania wywołania metody .NET, XMS zgłasza wyjątek. Wyjątek stanowi obiekt, który hermetyzuje informacje o błędzie. Istnieją różne typy wyjątków XMS, a obiekt XMSEException to tylko jeden typ wyjątku. Klasa XMSEException jest jednak nadklasą innych klas wyjątków XMS. XMS zgłasza obiekt XMSEException w sytuacjach, w których żaden z pozostałych typów wyjątków nie jest odpowiedni.
“XMSFactoryFactory” na stronie 182	Jeśli aplikacja nie używa administrowanych obiektów, należy użyć tej klasy w celu utworzenia fabryk połączeń, kolejek i tematów.

Definicja każdej metody zawiera listę kodów wyjątków, które mogą zostać zwrócone przez produkt XMS, jeśli wykryje błąd podczas przetwarzania wywołania metody. Każdy kod wyjątku jest reprezentowany przez jego stałą nazwaną, która ma odpowiedni wyjątek.

Pojęcia pokrewne

[Budowanie własnych aplikacji](#)

Użytkownik buduje własne aplikacje, takie jak kompilacja przykładowych aplikacji.

[Pisanie aplikacji produktu XMS](#)

Ten sekcjarozdział udostępnia informacje pomocne podczas pisania aplikacji XMS.

[Pisanie aplikacji XMS .NET](#)

Ten sekcjarozdział zawiera informacje pomocne podczas pisania aplikacji XMS.NET.

Odsyłacze pokrewne

[Właściwości obiektów XMS](#)

Ta sekcjarozdział dokumentuje właściwości obiektu zdefiniowane przez produkt XMS.

IBytesMessage

Komunikat bajtów to komunikat, którego treść zawiera strumień bajtów.

Hierarchia dziedziczenia:

```

IBM.XMS.IPropertyContext
|
+---- IBM.XMS.IMessage
      |
      +---- IBM.XMS.IBytesMessage
    
```

Odsyłacze pokrewne

[Komunikaty bajtowe](#)

Treść komunikatu bajtowego zawiera strumień bajtów. Jednostka zawiera tylko rzeczywiste dane, a odpowiedzialność za ich interpretowanie i odbieranie polega na wysyłaniu i odbierającym.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
<u>BodyLength</u>	Pobieranie długości treści komunikatu w bajtach, gdy treść komunikatu jest tylko do odczytu.

BodyLength -Pobieranie Długości Ciała

Interfejs:

```
Int64 BodyLength
{
    get;
}
```

Pobieranie długości treści komunikatu w bajtach, gdy treść komunikatu jest tylko do odczytu.

Zwrócona wartość jest długością całego ciała, niezależnie od miejsca, w którym znajduje się kursor do odczytu komunikatu.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
<u>ReadBoolean</u>	Odczytywanie wartości boolowskiej ze strumienia komunikatów bajtów.
<u>ReadSignedBajt</u>	Czytaj następny bajt ze strumienia komunikatów bajtów jako 8-bitowa liczba całkowita ze znakiem.
<u>ReadBytes</u>	Odczytywanie tablicy bajtów z strumienia komunikatów bajtów począwszy od bieżącej pozycji kursora.
<u>ReadChar</u>	Odczytaj następne 2 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako znak.
<u>ReadDouble</u>	Przeczytaj następne 8 bajtów ze strumienia komunikatów bajtów jako liczbę zmiennopozycyjną podwójnej precyzji.
<u>ReadFloat</u>	Odczytaj następne 4 bajty strumienia komunikatów bajtów jako liczbę zmiennopozycyjną.
<u>ReadInt</u>	Przeczytaj kolejne 4 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako 32-bitową liczbę całkowitą ze znakiem.
<u>ReadLong</u>	Odczytaj następne 8 bajtów ze strumienia komunikatów bajtów jako 64-bitową liczbę całkowitą ze znakiem.
<u>ReadShort</u>	Odczytaj następne 2 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako 16-bitowa liczba całkowita ze znakiem.
<u>ReadByte</u>	Czytaj następny bajt ze strumienia komunikatów bajtów jako 8-bitowa liczba całkowita bez znaku.
<u>ReadUnsignedKrótki</u>	Odczytaj następne 2 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako 16-bitowa liczba całkowita bez znaku.
<u>ReadUTF</u>	Odczytaj łańcuch, zakodowany w UTF-8, z strumienia komunikatów bajtów.
<u>Resetuj</u>	Umieść treść komunikatu w trybie tylko do odczytu i przetóż kursor na początek strumienia komunikatów bajtów.

Metoda	Opis
WriteBoolean	Zapis wartości boolowskiej do strumienia komunikatów bajtów.
WriteByte	Zapis bajtu do strumienia komunikatów bajtów.
WriteBytes	Zapis tablicy bajtów do strumienia komunikatów bajtów.
WriteBytes	Zapis częściowej tablicy bajtów do strumienia komunikatów bajtów zgodnie z definicją podaną przez podaną długość.
WriteChar	Napisz znak do strumienia komunikatów bajtów jako 2 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.
WriteDouble	Konwertuj liczbę zmiennopozycyjną podwójnej precyzji na długą liczbę całkowitą, a następnie zapisz długą liczbę całkowitą w strumieniu komunikatów bajtów jako 8 bajtów, pierwszy bajt o wysokiej kolejności (first order byte first-bajt o wysokiej kolejności).
WriteFloat	Przekształć liczbę zmiennopozycyjną w liczbę całkowitą i wpisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów bajtów jako 4 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.
WriteInt	Wpisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów bajtów jako 4 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.
WriteLong	Zapis długiej liczby całkowitej do strumienia komunikatów bajtów jako 8 bajtów, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.
WriteObject	Zapisz określony obiekt w strumieniu komunikatów bajtowych.
WriteShort	Wpisz krótką liczbę całkowitą do strumienia komunikatów bajtów jako 2 bajty, pierwsze bajt o wysokiej kolejności.
WriteUTF	Wpisz łańcuch, zakodowany w UTF-8, do strumienia komunikatów bajtów.

ReadBoolean -odczytywanie wartości boolowskiej

Interfejs:

```
Boolean ReadBoolean();
```

Odczytywanie wartości boolowskiej ze strumienia komunikatów bajtów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Wartość boolowska, która jest odczytywalna.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadSignedByte-Odczyt bajtu

Interfejs:

```
Int16 ReadSignedByte();
```

Czytaj następny bajt ze strumienia komunikatów bajtów jako 8-bitowa liczba całkowita ze znakiem.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Bajt, który jest odczytany.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageEOFException`

ReadBytes - odczytane bajty

Interfejs:

```
Int32 ReadBytes(Byte[] array);  
Int32 ReadBytes(Byte[] array, Int32 length);
```

Odczytywanie tablicy bajtów z strumienia komunikatów bajtów począwszy od bieżącej pozycji kursora.

Parametry:**tablica (wyjście)**

Bufor, który ma zawierać tablicę bajtów, które są odczytywane. Jeśli liczba bajtów pozostających do odczytania ze strumienia przed wywołaniem jest większa lub równa długości buforu, bufor jest wypełniany. W przeciwnym razie bufor zostanie częściowo zapełniony wszystkimi pozostałymi bajtami.

Jeśli w danych wejściowych zostanie określony pusty wskaźnik, metoda pomija bajty bez ich odczytu. Jeśli liczba bajtów pozostających do odczytania ze strumienia przed wywołaniem jest większa lub równa długości buforu, liczba pominiętych bajtów jest równa długości buforu.

W przeciwnym razie wszystkie pozostałe bajty zostaną pominięte. Kursor zostaje umieszczony na następnej pozycji do odczytania w strumieniu komunikatów bajtowych.

długość (wejście)

Długość buforu w bajtach

Zwraca:

Liczba bajtów, które zostały odczytane w buforze. Jeśli bufor jest zapełniony częściowo, wartość jest mniejsza niż długość buforu, co oznacza, że nie ma więcej bajtów do odczytania. Jeśli przed wywołaniem nie pozostały żadne bajty, które mają zostać odczytane ze strumienia, wartością jest `XMSE_END_OF_STREAM`.

Jeśli w danych wejściowych zostanie określony pusty wskaźnik, metoda nie zwróci żadnej wartości.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`

ReadChar - Odczyt Znaku

Interfejs:

```
Char ReadChar();
```

Odczytaj następne 2 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako znak.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Znak, który jest odczytywany.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`

- MessageEOFException

ReadDouble - Odczyt dwukrotnego numeru zmiennopozycyjnego o podwójnej precyzji

Interfejs:

```
Double ReadDouble();
```

Przeczytaj następne 8 bajtów ze strumienia komunikatów bajtów jako liczbę zmiennopozycyjną podwójnej precyzji.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Liczba zmiennopozycyjna o podwójnej precyzji, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadFloat - odczyt numeru punktu zmiennopozycyjnego

Interfejs:

```
Single ReadFloat();
```

Odczytaj następne 4 bajty strumienia komunikatów bajtów jako liczbę zmiennopozycyjną.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Liczba zmiennopozycyjna, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadInt - Odczyt typu Integer

Interfejs:

```
Int32 ReadInt();
```

Przeczytaj kolejne 4 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako 32-bitową liczbę całkowitą ze znakiem.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Liczba całkowita, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadLong - Odczyt Long Integer

Interfejs:

```
Int64 ReadLong();
```

Odczytaj następne 8 bajtów ze strumienia komunikatów bajtów jako 64-bitową liczbę całkowitą ze znakiem.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Długa liczba całkowita, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageEOFException`

ReadShort - Read Short Integer

Interfejs:

```
Int16 ReadShort();
```

Odczytaj następne 2 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako 16-bitowa liczba całkowita ze znakiem.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Krótką liczbę całkowitą, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageEOFException`

ReadByte - Odczyt niepodpisanego bajtu

Interfejs:

```
Byte ReadByte();
```

Czytaj następny bajt ze strumienia komunikatów bajtów jako 8-bitowa liczba całkowita bez znaku.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Bajt, który jest odczytany.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageEOFException`

ReadUnsignedShort - Read Unsigned Short Integer

Interfejs:

```
Int32 ReadUnsignedShort();
```

Odczytaj następne 2 bajty ze strumienia komunikatów bajtów jako 16-bitowa liczba całkowita bez znaku.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Niepodpisana krótka liczba całkowita, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadUTF -Odczyt łańcucha UTF

Interfejs:

```
String ReadUTF();
```

Odczytaj łańcuch, zakodowany w UTF-8, z strumienia komunikatów bajtów.

Uwaga: Przed wywołaniem metody ReadUTF() należy upewnić się, że kursor buforu wskazuje na początek strumienia komunikatów bajtów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt typu String obudowujący odczytany łańcuch.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

Resetuj-Resetuj

Interfejs:

```
void Reset();
```

Umieść treść komunikatu w trybie tylko do odczytu i przetóż kursor na początku strumienia komunikatów bajtów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException

WriteBoolean -zapis wartości boolowskiej

Interfejs:

```
void WriteBoolean(Boolean value);
```

Zapis wartości boolowskiej do strumienia komunikatów bajtów.

Parametry:**wartość (wejście)**

Wartość boolowska, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteByte -Zapis Bajt

Interfejs:

```
void WriteByte(Byte value);  
void WriteSignedByte(Int16 value);
```

Zapis bajtu do strumienia komunikatów bajtów.

Parametry:**wartość (wejście)**

Bajt, który ma zostać zapisany.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteBytes -Zapis Bajtów

Interfejs:

```
void WriteBytes(Byte[] value);
```

Zapis tablicy bajtów do strumienia komunikatów bajtów.

Parametry:**wartość (wejście)**

Tablica bajtów, które mają zostać zapisane.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteBytes -Zapis częściowych bajtów tablicy

Interfejs:

```
void WriteBytes(Byte[] value, int offset, int length);
```

Zapis częściowej tablicy bajtów do strumienia komunikatów bajtów zgodnie z definicją podaną przez podaną długość.

Parametry:**wartość (wejście)**

Tablica bajtów, które mają zostać zapisane.

przesunięcie (wejście)

Punkt początkowy tablicy bajtów, która ma zostać zapisana.

długość (wejście)

Liczba bajtów do zapisu.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteChar -Zapis Znaku

Interfejs:

```
void WriteChar(Char value);
```

Napisz znak do strumienia komunikatów bajtów jako 2 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:**wartość (wejście)**

Znak, który ma zostać zapisany.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteDouble -Liczba Zmiennopozycyjna O Podwójnej Precyzji

Interfejs:

```
void WriteDouble(Double value);
```

Konwertuj liczbę zmiennopozycyjną podwójnej precyzji na długą liczbę całkowitą, a następnie zapisz długą liczbę całkowitą w strumieniu komunikatów bajtów jako 8 bajtów, pierwszy bajt o wysokiej kolejności (first order byte first-bajt o wysokiej kolejności).

Parametry:**wartość (wejście)**

Liczba zmiennopozycyjna podwójnej precyzji, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteFloat -numer zmiennopozycyjnego zapisu

Interfejs:

```
void WriteFloat(Single value);
```

Przekształć liczbę zmiennopozycyjną w liczbę całkowitą i wpisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów bajtów jako 4 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:**wartość (wejście)**

Liczba zmiennopozycyjna, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteInt -Zapis Integer

Interfejs:

```
void WriteInt(Int32 value);
```

Wpisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów bajtów jako 4 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:**wartość (wejście)**

Liczba całkowita, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteLong -zapis Long Integer

Interfejs:

```
void WriteLong(Int64 value);
```

Zapis długiej liczby całkowitej do strumienia komunikatów bajtów jako 8 bajtów, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:**wartość (wejście)**

Długa liczba całkowita, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteObject -Zapis Obiektu

Interfejs:

```
void WriteObject(Object value);
```

Zapisz określony obiekt w strumieniu komunikatów bajtowych.

Parametry:**wartość (wejście)**

Obiekt, który ma zostać zapisany, który musi być odwołaniem do typu podstawowego.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteShort -Zapis Short Integer

Interfejs:

```
void WriteShort(Int16 value);
```

Wpisz krótką liczbę całkowitą do strumienia komunikatów bajtów jako 2 bajty, pierwsze bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:**wartość (wejście)**

Krótką liczbą całkowitą, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteUTF -zapis łańcucha UTF

Interfejs:

```
void WriteUTF(String value);
```

Wpisz łańcuch, zakodowany w UTF-8, do strumienia komunikatów bajtów.

Parametry:**wartość (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący łańcuch, który ma zostać zapisany.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące właściwości zostały odziedziczone po interfejsie IMessage:

JMSCorrelationID, JMSDeliveryMode, JMSDestination, JMSExpiration, JMSMessageID, JMSPriority, JMSRedelivered, JMSReplyTo, JMSTimestamp, JMSType, Properties

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie IMessage:

clearBody, clearProperties, PropertyExists

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie IPropertyContext:

GetBooleanProperty, GetByteProperty, GetBytesProperty, GetCharProperty, GetDoubleProperty, GetFloatProperty, GetIntProperty, GetLongProperty, GetObjectProperty, GetShortProperty, GetStringProperty, SetBooleanProperty, SetByteProperty, SetBytesProperty, SetCharProperty,

[SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

IConnection

Obiekt połączenia reprezentuje aktywne połączenie aplikacji z serwerem przesyłania komunikatów.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+----IBM.XMS.IConnection
```

Listę właściwości zdefiniowanych przez XMS obiektu Connection można znaleźć w sekcji [“Właściwości połączenia”](#) na stronie 185.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
ClientID	Pobierz i ustaw identyfikator klienta dla połączenia.
ExceptionListener	Pobierz program nasłuchujący wyjątków, który jest zarejestrowany w połączeniu, i zarejestruj obiekt nasłuchiwanie wyjątków za pomocą połączenia.
MetaData	Pobierz metadane dla połączenia.

ClientID -pobieranie i ustawianie identyfikatora klienta

Interfejs:

```
String ClientID
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw identyfikator klienta dla połączenia.

Identyfikator klienta może być wstępnie skonfigurowany przez administratora w obiekcie ConnectionFactory lub przypisany przez ustawienie ClientID.

Identyfikator klienta jest używany tylko do obsługi trwałych subskrypcji w domenie publikowania/subskrybowania i jest ignorowany w domenie typu punkt z punktem.

Jeśli aplikacja ustawia identyfikator klienta dla połączenia, musi to zrobić natychmiast po utworzeniu połączenia, a przed wykonaniem dowolnej innej operacji na połączeniu. Jeśli po tym punkcie aplikacja próbuje ustawić identyfikator klienta, wywołanie zgłasza wyjątek `IllegalState`.

Ta właściwość nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSException`
- Wyjątek `IllegalState`
- Wyjątek `InvalidClientIDException`

ExceptionListener -pobieranie i ustawianie obiektu nasłuchiwanie wyjątków

Interfejs:

```
ExceptionListener ExceptionListener
{
    get;
```

```
    set;  
}
```

Pobierz program nasłuchujący wyjątków, który jest zarejestrowany w połączeniu, i zarejestruj obiekt nasłuchiwanie wyjątków za pomocą połączenia.

Jeśli program nasłuchujący wyjątków nie jest zarejestrowany w połączeniu, metoda zwraca wartość NULL. Jeśli obiekt nasłuchiwanie wyjątków jest już zarejestrowany w połączeniu, można anulować rejestrację, podając wartość NULL zamiast obiektu nasłuchiwanie wyjątków.

Więcej informacji na temat używania programów nasłuchujących wyjątków zawiera sekcja [“Programy nasłuchujące komunikatów i wyjątków w produkcie .NET” na stronie 51](#).

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Metadane-pobierz metadane

Interfejs:

```
ICollectionMetaData MetaData  
{  
    get;  
}
```

Pobierz metadane dla połączenia.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Zamknij	Zamknij połączenie.
CreateSession	Utwórz sesję.
Początek	Uruchom lub zrestartuj dostarczanie komunikatów przychodzących dla połączenia.
Zatrzymaj	Zatrzymaj dostarczanie komunikatów przychodzących dla połączenia.

Zamknij-Zamknij połączenie

Interfejs:

```
void Close();
```

Zamknij połączenie.

Jeśli aplikacja próbuje zamknąć połączenie, które jest już zamknięte, wywołanie jest ignorowane.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

CreateSession - Tworzenie sesji

Interfejs:

```
ISession CreateSession(Boolean transacted,  
                        AcknowledgeMode acknowledgeMode);
```

Utwórz sesję.

Parametry:

transacted (wejście)

Wartość `True` oznacza, że sesja jest transakcyjna. Wartość `False` oznacza, że sesja nie jest transakcyjna.

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość musi mieć wartość `False`.

acknowledgeMode (wejście)

Wskazuje, że komunikaty odebrane przez aplikację są potwierdzane. Wartość musi być jedną z następujących wartości: `AcknowledgeMode` enumerator:

```
AcknowledgeMode.AutoAcknowledge  
AcknowledgeMode.ClientAcknowledge  
AcknowledgeMode.DupsOkAcknowledge
```

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość musi mieć wartość `AcknowledgeMode.AutoAcknowledge` lub `AcknowledgeMode.DupsOkAcknowledge`.

Ten parametr jest ignorowany, jeśli sesja jest transakcyjna. Więcej informacji na temat trybów potwierdzania zawiera sekcja [“Potwierdzenie komunikatu” na stronie 28](#).

Zwraca:

Obiekt sesji

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Uruchom-Uruchom połączenie

Interfejs:

```
void Start();
```

Uruchom lub zrestartuj dostarczanie komunikatów przychodzących dla połączenia. Wywołanie jest ignorowane, jeśli połączenie jest już uruchomione.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Zatrzymaj-Zatrzymaj połączenie

Interfejs:

```
void Stop();
```

Zatrzymaj dostarczanie komunikatów przychodzących dla połączenia. Wywołanie jest ignorowane, jeśli połączenie jest już zatrzymane.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [IPropertyContext](#):

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

IConnectionFactory

Aplikacja korzysta z fabryki połączeń w celu utworzenia połączenia.

Hierarchia dziedziczenia:

```

IBM.XMS.IPropertyContext
|
+----IBM.XMS.IConnectionFactory
  
```

Listę XMS zdefiniowanych właściwości obiektu ConnectionFactory można znaleźć w sekcji [“Właściwości obiektu ConnectionFactory”](#) na stronie 186.

Pojęcia pokrewne

[Obiekty ConnectionFactories i obiekty Connection](#)

Obiekt ConnectionFactory udostępnia szablon, który jest używany przez aplikację do tworzenia obiektu połączenia. Aplikacja korzysta z obiektu połączenia w celu utworzenia obiektu sesji.

[Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere](#)

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integration Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

[Bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek](#)

Aby umożliwić aplikacji XMS .NET nawiązać bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, odpowiednie właściwości muszą być zdefiniowane w obiekcie ConnectionFactory .

[Bezpieczne połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus](#)

Aby włączyć XMS .NET służy do nawiązywania bezpiecznych połączeń z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus . W obiekcie ConnectionFactory muszą być zdefiniowane odpowiednie właściwości.

[Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów](#)

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS , które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS .

Zadania pokrewne

[Tworzenie obiektów administrowanych](#)

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Odsyłacze pokrewne

[Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory](#)

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
CreateConnection	Utwórz fabrykę połączeń z właściwościami domyślnymi.
CreateConnection	Utwórz połączenie przy użyciu określonej tożsamości użytkownika.

CreateConnection - Tworzenie fabryki połączeń (przy użyciu domyślnej tożsamości użytkownika)

Interfejs:

```
ICollection CreateConnection();
```

Utwórz fabrykę połączeń z właściwościami domyślnymi.

Jeśli połączenie z produktem IBM WebSphere MQ jest nawiązane, a właściwość XMSC_USERID fabryki połączeń jest ustawiona, musi ona być zgodna z **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli te właściwości nie zostaną ustawione, menedżer kolejek domyślnie będzie używać programu **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli wymagane jest dalsze uwierzytelnianie na poziomie połączenia dla poszczególnych użytkowników, można napisać wyjście uwierzytelniania klienta, które jest skonfigurowane w produkcie IBM WebSphere MQ.

Parametry:

Brak

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

CreateConnection - Tworzenie połączenia (przy użyciu określonej tożsamości użytkownika)

Interfejs:

```
ICollection CreateConnection(String userId, String password);
```

Utwórz połączenie przy użyciu określonej tożsamości użytkownika.

Jeśli połączenie z produktem IBM WebSphere MQ jest nawiązane, a właściwość XMSC_USERID fabryki połączeń jest ustawiona, musi ona być zgodna z **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli te właściwości nie zostaną ustawione, menedżer kolejek domyślnie będzie używać programu **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli wymagane jest dalsze uwierzytelnianie na poziomie połączenia dla poszczególnych użytkowników, można napisać wyjście uwierzytelniania klienta, które jest skonfigurowane w produkcie IBM WebSphere MQ.

Połączenie jest tworzone w trybie zatrzymania. Żadne komunikaty nie są dostarczane do momentu wywołania aplikacji **Connection.start()** przez aplikację.

Parametry:

userID (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący identyfikator użytkownika, który ma być używany do uwierzytelniania aplikacji. Jeśli zostanie udostępniona wartość NULL, podejmowana jest próba utworzenia połączenia bez uwierzytelniania.

hasło (wejście)

Obiekt typu String obudowujący hasło, które ma być używane do uwierzytelniania aplikacji. Jeśli zostanie udostępniona wartość NULL, podejmowana jest próba utworzenia połączenia bez uwierzytelniania.

Zwraca:

Obiekt połączenia.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

- XMS_X_SECURITY_EXCEPTION

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [IPropertyContext](#):

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

Dane IConnectionMeta

Obiekt danych ConnectionMeta udostępnia informacje na temat połączenia.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+---- IBM.XMS.IConnectionMetaData
```

Aby uzyskać listę zdefiniowanych właściwości XMS danych ConnectionMeta, patrz [“Właściwości danych ConnectionMeta”](#) na stronie 192.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości:

Metoda	Opis
JMSXPropertyNames	Zwraca wyliczenie nazw właściwości komunikatu zdefiniowanych przez produkt JMS obsługiwanych przez połączenie.

JMSXPropertyNames -Pobieranie Właściwości Komunikatu Zdefiniowanego Przez JMS

Interfejs:

```
System.Collections.IEnumerator JMSXPropertyNames
{
    get;
}
```

Zwraca wyliczenie nazw właściwości komunikatu zdefiniowanych przez produkt JMS obsługiwanych przez połączenie.

Zdefiniowane właściwości komunikatu produktu JMS nie są obsługiwane przez połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [IPropertyContext](#):

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

Miejsce docelowe

Miejsce docelowe to miejsce, w którym aplikacja wysyła komunikaty lub jest to źródło, z którego aplikacja odbiera komunikaty, lub oba te komunikaty.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+----IBM.XMS.IDestination
```

Listę XMS zdefiniowanych właściwości obiektu docelowego można znaleźć w sekcji [“Właściwości miejsca docelowego”](#) na stronie 193.

Pojęcia pokrewne

[Obiekty ConnectionFactories i obiekt Connection](#)

Obiekt ConnectionFactory udostępnia szablon, który jest używany przez aplikację do tworzenia obiektu połączenia. Aplikacja korzysta z obiektu połączenia w celu utworzenia obiektu sesji.

[Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere](#)

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integration Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

[Miejsca docelowe](#)

Aplikacja XMS używa obiektu docelowego do określenia miejsca docelowego wysyłanych komunikatów oraz źródła komunikatów, które są odbierane.

[Znaki wieloznaczne miejsca docelowego](#)

Produkt XMS udostępnia obsługę znaków wieloznacznych w celu zapewnienia, że znaki wieloznaczne mogą być przekazywane do miejsca, w którym są one potrzebne do dopasowania. Dla każdego typu serwera, z którym może pracować produkt XMS, istnieje inny schemat znaków wieloznacznych.

[Identyfikator ujednolicona zasobu tematu](#)

Identyfikator URI (Uniform Resource Identifier) tematu określa nazwę tematu. Można również określić dla niego jedną lub więcej właściwości.

[Identyfikator URI jednorodnych zasobów](#)

Identyfikator URI kolejki określa nazwę kolejki. Można również określić jedną lub więcej właściwości kolejki.

[Tymczasowe miejsca docelowe](#)

Aplikacje produktu XMS mogą tworzyć tymczasowe miejsca docelowe i korzystać z nich.

[Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów](#)

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Zadania pokrewne

[Tworzenie obiektów administrowanych](#)

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Odsyłacze pokrewne

[Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych](#)

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Nazwa	Pobierz nazwę miejsca docelowego.
TypeId	Pobierz typ miejsca docelowego.

Nazwa-Pobierz nazwę miejsca docelowego

Interfejs:

```
String Name
{
    get;
}
```

Pobierz nazwę miejsca docelowego. Nazwa jest łańcuchem hermetyzującym nazwę kolejki lub nazwę tematu.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

TypeId -pobranie typu miejsca docelowego

Interfejs:

```
DestinationType TypeId
{
    get;
}
```

Pobierz typ miejsca docelowego. Typ miejsca docelowego to jedna z następujących wartości:

`DestinationType.Queue`
`DestinationType.Topic`

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [IPropertyContext](#):

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

ExceptionHandler

Hierarchia dziedziczenia:

Brak

Aplikacja korzysta z obiektu nasłuchiwanie wyjątków, który jest powiadamiany asynchronicznie o problemie z połączeniem.

Jeśli aplikacja korzysta z połączenia tylko w celu asynchronicznego korzystania z komunikatów i w żadnym innym celu, jedynym sposobem, w jaki aplikacja może uzyskać informacje na temat problemu z połączeniem, jest użycie obiektu nasłuchiwanie wyjątków. W innych sytuacjach proces nasłuchiwanie wyjątków może zapewnić bardziej natychmiastowy sposób uczenia się problemu z połączeniem, niż oczekiwanie na następne wywołanie synchroniczne do produktu XMS.

Delegowanie

Streszczenie delegata:

Delegowanie	Opis
ExceptionHandler	Powiadom aplikację o problemie z połączeniem.

ExceptionHandler - obiekt nasłuchiwanie wyjątków

Interfejs:

```
public delegate void ExceptionListener(Exception ex)
```

Powiadom aplikację o problemie z połączeniem.

Metody implementowane przez ten delegat mogą być rejestrowane w połączeniu.

Więcej informacji na temat używania programów nasłuchujących wyjątków zawiera sekcja [“Programy nasłuchujące komunikatów i wyjątków w produkcie .NET”](#) na stronie 51.

Parametry:

wyjątek (wejście)

Wskaźnik do wyjątku utworzonego przez produkt XMS.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątek IllegalState

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSException
|
+----+IBM.XMS.Exception
|
+----+IBM.XMS.IllegalStateException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja wywołuje metodę w niepoprawnym lub nieodpowiednim czasie lub jeśli XMS nie znajduje się w odpowiednim stanie dla żądanej operacji.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

InitialContext

Aplikacja korzysta z obiektu InitialContext do tworzenia obiektów na podstawie definicji obiektów pobranych z repozytorium obiektów administrowanych.

Hierarchia dziedziczenia:

Brak

Pojęcia pokrewne

[Właściwości obiektu InitialContext](#)

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

[Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS](#)

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

[Pobieranie administrowanych obiektów](#)

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext .

Zadania pokrewne

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
Środowisko	Pobierz środowisko.

Środowisko-pobierz środowisko

Interfejs:

```
Hashtable Environment
{
    get;
}
```

Pobierz środowisko.

Wyjątki:

- Wyjątki są specyficzne dla używanej usługi katalogowej.

Konstruktory

Podsumowanie konstruktorów:

Konstruktor	Opis
InitialContext	Utwórz obiekt InitialContext .

InitialContext -Tworzenie kontekstu początkowego

Interfejs:

```
InitialContext(Hashtable env);
```

Utwórz obiekt InitialContext .

Parametry:

Informacje wymagane do nawiązania połączenia z repozytorium administrowanych obiektów są dostarczane do konstruktora w środowisku Hashtable.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
ŚrodowiskoAddTo	Dodaj nową właściwość do środowiska.
Zamknij	Zamknij ten kontekst.
Wyszukaj	Utwórz obiekt z definicji obiektu pobranej z repozytorium administrowanych obiektów.

Metoda	Opis
<u>RemoveFromŚrodowisk</u> o	Usuń właściwość ze środowiska.

AddToŚrodowisko-Dodaj nową właściwość do środowiska

Interfejs:

```
Object AddToEnvironment(String propName, Object propVal);
```

Dodaj nową właściwość do środowiska.

Parametry:

propName (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości, która ma zostać dodana.

propVal (wejście)

Wartość właściwości, która ma zostać dodana.

Zwraca:

Stara wartość właściwości.

Wyjątki:

- Wyjątki są specyficzne dla używanej usługi katalogowej.

Zamknij-Zamknij ten kontekst

Interfejs:

```
void Close()
```

Zamknij ten kontekst.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Brak

Wyjątki:

- Wyjątki są specyficzne dla używanej usługi katalogowej.

Wyszukiwanie-wyszukiwanie obiektu w kontekście początkowym

Interfejs:

```
Object Lookup(String name);
```

Utwórz obiekt z definicji obiektu pobranej z repozytorium administrowanych obiektów.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę administrowanego obiektu do pobrania. Nazwa może być nazwą prostą lub nazwą złożoną. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Pobieranie administrowanych obiektów”](#) na stronie 67.

Zwraca:

IConnectionFactory lub IDestination, w zależności od typu odtwarzaczy obiektu. Jeśli funkcja może uzyskać dostęp do katalogu, ale nie może znaleźć wymaganego obiektu, zwracana jest wartość NULL.

Wyjątki:

- Wyjątki są specyficzne dla używanej usługi katalogowej.

RemoveFromEnvironment-usuwanie właściwości z środowiska

Interfejs:

```
Object RemoveFromEnvironment(String propName);
```

Usuń właściwość ze środowiska.

Parametry:

propName (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości do usunięcia.

Zwraca:

Obiekt, który został usunięty.

Wyjątki:

- Wyjątki są specyficzne dla używanej usługi katalogowej.

InvalidClientIDException

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.InvalidClientIDException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja próbuje ustawić identyfikator klienta dla połączenia, ale identyfikator klienta nie jest poprawny lub jest już używany.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSEException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

Wyjątek InvalidDestination

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.InvalidDestinationException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli w aplikacji określono niepoprawne miejsce docelowe.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSEException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

InvalidSelectorWyjątek

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.InvalidSelectorException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja udostępnia wyrażenie selektora komunikatów, którego składnia nie jest poprawna.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSEException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

IMapMessage

Komunikat odwzorowania to komunikat, którego treść składa się z zestawu par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+----IBM.XMS.IMessage
|
+----IBM.XMS.IMapMessage
```

Jeśli aplikacja pobiera wartość pary nazwa-wartość, wartość może zostać przekształcona przez program XMS na inny typ danych. Więcej informacji na temat tego rodzaju konwersji niejawniej zawiera sekcja “Komunikaty mapy” na stronie 81.

Odsyłacze pokrewne

[Komunikaty mapy](#)

Treść komunikatu mapy zawiera zestaw par nazwa-wartość, w których każda wartość ma powiązany typ danych.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
MapNames	Pobierz wyliczenie nazw w treści komunikatu mapy.

MapNames -pobieranie nazw map

Interfejs:

```
System.Collections.IEnumerator MapNames
{
    get;
}
```

Pobierz wyliczenie nazw w treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek [XMSEException](#)

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
GetBoolean	Pobiera wartość boolową identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.
GetByte	Pobierz bajt identyfikowany za pomocą nazwy z treści komunikatu mapy.
GetBytes	Pobiera tablicę bajtów identyfikowanych za pomocą nazwy z treści komunikatu odwzorowania.

Metoda	Opis
<u>GetChar</u>	Pobierz znak identyfikowany za pomocą nazwy z treści komunikatu mapy.
<u>GetDouble</u>	Pobiera liczbę zmiennopozycyjną o podwójnej precyzji identyfikowanej za pomocą nazwy z treści komunikatu mapy.
<u>GetFloat</u>	Pobiera liczbę zmiennopozycyjną identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.
<u>GetInt</u>	Pobiera liczbę całkowitą identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.
<u>GetLong</u>	Pobieranie długiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.
<u>GetObject</u>	Pobierz odwołanie do wartości pary nazwa-wartość z treści komunikatu odwzorowania.
<u>GetShort</u>	Pobierz krótką liczbę całkowitą identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu mapy.
<u>GetString</u>	Pobierz łańcuch identyfikowany za pomocą nazwy z treści komunikatu odwzorowania.
<u>ItemExists</u>	Sprawdź, czy treść komunikatu odwzorowania zawiera parę nazwa-wartość o podanej nazwie.
<u>SetBoolean</u>	Umożliwia ustawianie wartości boolowskiej w treści komunikatu odwzorowania.
<u>SetByte</u>	Ustaw bajt w treści komunikatu mapy.
<u>SetBytes</u>	Umożliwia ustawianie tablicy bajtów w treści komunikatu mapy.
<u>SetChar</u>	Ustaw dwubajtowy znak w treści komunikatu mapy.
<u>SetDouble</u>	Umożliwia ustawienie liczby zmiennopozycyjnej podwójnej precyzji w treści komunikatu mapy.
<u>SetFloat</u>	Ustaw liczbę zmiennopozycyjną w treści komunikatu mapy.
<u>SetInt</u>	Umożliwia ustawianie liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.
<u>SetLong</u>	Umożliwia ustawienie długiej liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.
<u>SetObject</u>	Ustaw wartość, która musi być typem podstawowym XMS , w treści komunikatu mapy.
<u>SetShort</u>	Umożliwia ustawienie krótkiej liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.
<u>SetString</u>	Ustaw łańcuch w treści komunikatu mapy.

GetBoolean -pobranie wartości boolowskiej

Interfejs:

```
Boolean GetBoolean(String name);
```

Pobiera wartość boolową identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę identyfikującą wartość boolową.

Zwraca:

Wartość boolowska pobrana z treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

GetByte -Get Byte

Interfejs:

```
Byte    GetByte(String name);  
Int16   GetSignedByte(String name);
```

Pobierz bajt identyfikowany za pomocą nazwy z treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu `String` hermetyzujący nazwę identyfikującą bajt.

Zwraca:

Bajt pobrany z treści komunikatu mapy. Na bajcie nie jest wykonywana konwersja danych.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

GetBytes -pobieranie bajtów

Interfejs:

```
Byte[]  GetBytes(String name);
```

Pobiera tablicę bajtów identyfikowanych za pomocą nazwy z treści komunikatu odwzorowania.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu `String` hermetyzujący nazwę, która identyfikuje tablicę bajtów.

Zwraca:

Liczba bajtów w tablicy.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

GetChar -Pobieranie znaku

Interfejs:

```
Char    GetChar(String name);
```

Pobierz znak identyfikowany za pomocą nazwy z treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu `String` hermetyzujący nazwę identyfikującą znak.

Zwraca:

Znak pobrany z treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

GetDouble -Uzyskanie Numeru Zmiennopozycyjnego Podwójnej Precyzji

Interfejs:

```
Double  GetDouble(String name);
```

Pobiera liczbę zmiennopozycyjną o podwójnej precyzji identyfikowanej za pomocą nazwy z treści komunikatu mapy.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę identyfikującą liczbę zmiennopozycyjną podwójnej precyzji.

Zwraca:

Liczba zmiennopozycyjna o podwójnej precyzji pobrana z treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

GetFloat -pobranie numeru punktu zmiennopozycyjnego

Interfejs:

```
Single GetFloat(String name);
```

Pobiera liczbę zmiennopozycyjną identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę identyfikującą liczbę zmiennopozycyjną.

Zwraca:

Liczba zmiennopozycyjna pobrana z treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

GetInt -Pobieranie liczby całkowitej

Interfejs:

```
Int32 GetInt(String name);
```

Pobiera liczbę całkowitą identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę, która identyfikuje liczbę całkowitą.

Zwraca:

Liczba całkowita pobrana z treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

GetLong -pobieranie długiej liczby całkowitej

Interfejs:

```
Int64 GetLong(String name);
```

Pobieranie długiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę z treści komunikatu odwzorowania.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę, która identyfikuje długą liczbę całkowitą.

Zwraca:

Długa liczba całkowita pobrana z treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

GetObject -Pobieranie obiektu

Interfejs:

```
Object GetObject(String name);
```

Pobierz odwołanie do wartości pary nazwa-wartość z treści komunikatu odwzorowania. Para nazwa-wartość jest identyfikowana przez nazwę.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę pary nazwa-wartość.

Zwraca:

Wartość, która jest jednym z następujących typów obiektów:

Boolean
Byte
Byte[]
Char
Double
Single
Int32
Int64
Int16
String

Wyjątki:

Wyjątek XMSEException

GetShort -pobieranie krótkiej liczby całkowitej

Interfejs:

```
Int16 GetShort(String name);
```

Pobierz krótką liczbę całkowitą identyfikowaną przez nazwę z treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę, która identyfikuje krótką liczbę całkowitą.

Zwraca:

Krótka liczba całkowita pobrana z treści komunikatu mapy.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

GetString -pobieranie łańcucha

Interfejs:

```
String GetString(String name);
```

Pobierz łańcuch identyfikowany za pomocą nazwy z treści komunikatu odwzorowania.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę identyfikującą łańcuch w treści komunikatu mapy.

Zwraca:

Obiekt typu String hermetyzujący łańcuch pobrany z treści komunikatu mapy. Jeśli konwersja danych jest wymagana, wartość ta jest łańcuchem po konwersji.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

ItemExists -Sprawdzanie Nazwy-Istnieje Para Wartości

Interfejs:

```
Boolean ItemExists(String name);
```

Sprawdź, czy treść komunikatu odwzorowania zawiera parę nazwa-wartość o podanej nazwie.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę pary nazwa-wartość.

Zwraca:

- True, jeśli treść komunikatu mapy zawiera parę nazwa-wartość o podanej nazwie.
- False, jeśli treść komunikatu mapy nie zawiera pary nazwa-wartość o podanej nazwie.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetBoolean -ustawienie wartości boolowskiej

Interfejs:

```
void SetBoolean(String name, Boolean value);
```

Umożliwia ustawianie wartości boolowskiej w treści komunikatu odwzorowania.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania wartości boolowskiej w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Wartość boolowska, która ma zostać ustawiona.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetByte -Ustawienie Bajtu

Interfejs:

```
void SetByte(String name, Byte value);  
void SetSignedByte(String name, Int16 value);
```

Ustaw bajt w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania bajtu w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Bajt, który ma zostać ustawiony.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetBytes -ustawianie bajtów

Interfejs:

```
void SetBytes(String name, Byte[] value);
```

Umożliwia ustawianie tablicy bajtów w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania tablicy bajtów w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Tablica bajtów, które mają zostać ustawione.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetChar -Ustaw znak

Interfejs:

```
void SetChar(String name, Char value);
```

Ustaw dwubajtowy znak w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania znaku w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Znak, który ma zostać ustawiony.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetDouble -ustawienie numeru zmiennopozycyjnego podwójnej precyzji

Interfejs:

```
void SetDouble(String name, Double value);
```

Umożliwia ustawienie liczby zmiennopozycyjnej podwójnej precyzji w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania liczby zmiennopozycyjnej podwójnej precyzji w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Liczba zmiennopozycyjna podwójnej precyzji, która ma zostać ustawiona.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetFloat -ustawienie liczby zmiennopozycyjnego

Interfejs:

```
void SetFloat(String name, Single value);
```

Ustaw liczbę zmiennopozycyjną w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania liczby zmiennopozycyjnej w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Liczba zmiennopozycyjna, która ma zostać ustawiona.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetInt -ustawienie liczby całkowitej

Interfejs:

```
void SetInt(String name, Int32 value);
```

Umożliwia ustawianie liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Liczba całkowita, która ma zostać ustawiona.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetLong -ustawienie długiej liczby całkowitej

Interfejs:

```
void SetLong(String name, Int64 value);
```

Umożliwia ustawienie długiej liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania długiej liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Długa liczba całkowita, która ma zostać ustawiona.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetObject -ustawienie obiektu

Interfejs:

```
void SetObject(String name, Object value);
```

Ustaw wartość, która musi być typem podstawowym XMS , w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania wartości w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Tablica bajtów zawierająca wartość, która ma zostać ustawiona.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetShort -ustawienie Short Integer

Interfejs:

```
void SetShort(String name, Int16 value);
```

Umożliwia ustawienie krótkiej liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania krótkiej liczby całkowitej w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Krótką liczbą całkowitą, która ma zostać ustawiona.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetString -Ustaw łańcuch

Interfejs:

```
void SetString(String name, String value);
```

Ustaw łańcuch w treści komunikatu mapy.

Parametry:**nazwa (wejście)**

Obiekt typu String obudowujący nazwę w celu zidentyfikowania łańcucha w treści komunikatu mapy.

wartość (wejście)

Obiekt typu String obudowujący łańcuch, który ma zostać ustawiony.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące właściwości zostały odziedziczone po interfejsie `IMessage`:

[JMSCorrelationID](#), [JMSDeliveryMode](#), [JMSDestination](#), [JMSExpiration](#), [JMSMessageID](#), [JMSPriority](#), [JMSRedelivered](#), [JMSReplyTo](#), [JMSTimestamp](#), [JMSType](#), [Properties](#)

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IMessage`:

[clearBody](#), [clearProperties](#), [PropertyExists](#)

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IPropertyContext`:

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

Komunikat IMessage

Obiekt komunikatu reprezentuje komunikat, który jest wysyłany lub odbierany przez aplikację. `IMessage` jest nadklasą dla klas komunikatów, takich jak `IMapMessage`.

Hierarchia dziedziczenia:

```

IBM.XMS.IPropertyContext
|
+---- IBM.XMS.IMessage
  
```

Listę pól nagłówka komunikatu JMS w obiekcie komunikatu można znaleźć w sekcji “Pola nagłówka w komunikacie XMS” na stronie 74. Listę zdefiniowanych właściwości JMS obiektu `Message` można znaleźć w sekcji “JMS-zdefiniowane właściwości komunikatu” na stronie 76. Listę IBM zdefiniowanych właściwości obiektu `Message` można znaleźć w sekcji “Właściwości zdefiniowane przez IBM komunikatu” na stronie 76. Aby uzyskać listę właściwości `JMS_IBM_MQMD*` dla obiektu komunikatu, patrz “Właściwości `JMS_IBM_MQMD*`” na stronie 198

Komunikaty są usuwane przez funkcję czyszczenia pamięci. Po usunięciu komunikatu zwolni on zasoby, które były używane.

Odsyłacze pokrewne

Komunikaty: [XMS](#)

W tej sekcji sekcjarozdział opisano strukturę i treść komunikatów produktu XMS oraz wyjaśniono, w jaki sposób aplikacje przetwarzają komunikaty produktu XMS .

Właściwości produktu .NET**Podsumowanie właściwości produktu .NET :**

Właściwość .NET	Opis
JMSCorrelationID	Pobierz i ustaw identyfikator korelacji komunikatu jako obiekt typu <code>String</code> (łańcuch).
JMSDeliveryMode	Pobierz i ustaw tryb dostarczania wiadomości.
JMSDestination	Pobierz i ustaw miejsce docelowe komunikatu.
JMSExpiration	Pobierz i ustaw czas utraty ważności komunikatu.

Właściwość .NET	Opis
<u>JMSMessageID</u>	Pobierz i ustaw identyfikator komunikatu jako obiekt typu łańcuchowego hermetyzując identyfikator komunikatu.
<u>JMSPriority</u>	Pobierz i ustaw priorytet komunikatu.
<u>JMSRedelivered</u>	Uzyskaj informację o tym, czy komunikat jest ponownie dostarczany, i określ, czy komunikat jest ponownie dostarczany.
<u>JMSReplyTo</u>	Pobierz i ustaw miejsce docelowe, w którym ma zostać wysłana odpowiedź na komunikat.
<u>JMSTimestamp</u>	Pobierz i ustaw godzinę wysłania komunikatu.
<u>JMSType</u>	Pobierz i ustaw typ komunikatu.
<u>PropertyNames</u>	Pobierz wyliczenie właściwości nazw komunikatu.

GetJMSCorrelationID-Get i Set JMSCorrelationID

Interfejs:

```
String JMSCorrelationID
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw identyfikator korelacji komunikatu jako obiekt typu String (łańcuch).

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

JMSDeliveryMode -pobieranie i ustawianie parametru JMSDeliveryMode

Interfejs:

```
DeliveryMode JMSDeliveryMode
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw tryb dostarczania wiadomości.

Tryb dostarczania komunikatu jest jedną z następujących wartości:

```
DeliveryMode.Persistent
DeliveryMode.NonPersistent
```

W przypadku nowo utworzonego komunikatu, który nie został wysłany, tryb dostarczania jest następujący: `DeliveryMode.Trwałe`, z wyjątkiem połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem, dla którego tryb dostarczania to `DeliveryMode.NonPersistent`(Nietrwały). W przypadku odebranego komunikatu metoda zwraca tryb dostarczania, który został ustawiony przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat został wysłany, chyba że aplikacja odbierający zmienia tryb dostarczania, ustawiając wartość `JMSDeliveryMode`.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Miejsce docelowe JMSDestination-pobieranie i ustawianie miejsca docelowego JMS

Interfejs:

```
IDestination JMSDestination
{
    get;
```

```
    set;
}
```

Pobierz i ustaw miejsce docelowe komunikatu.

Miejsce docelowe jest ustawiane przy użyciu wywołania funkcji `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat jest wysyłany. Wartość `JMSDestination` jest ignorowana. Można jednak użyć obiektu `JMSDestination`, aby zmienić miejsce docelowe odebranego komunikatu.

W przypadku nowo utworzonego komunikatu, który nie został wysłany, metoda zwraca obiekt docelowy o wartości `NULL`, chyba że aplikacja wysyłający ustawia miejsce docelowe przez ustawienie miejsca docelowego `JMSDestination`. W przypadku komunikatu, który został odebrany, metoda zwraca obiekt docelowy dla miejsca docelowego, który został ustawiony przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat został wysłany, chyba że aplikacja odbierający zmieni miejsce docelowe przez ustawienie miejsca `JMSDestination`.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

JMSEExpiration-Get i Set JMSEExpiration

Interfejs:

```
Int64 JMSEExpiration
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw czas utraty ważności komunikatu.

Czas utraty ważności jest ustawiany przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat jest wysyłany. Jego wartość jest obliczana przez dodanie czasu do życia, określonego przez aplikację wysyłający, do czasu wystania komunikatu. Czas utraty ważności jest wyrażony w milisekundach od godziny 00:00:00 GMT w dniu 1 stycznia 1970.

W przypadku nowo utworzonego komunikatu, który nie został wysłany, czas utraty ważności wynosi 0, chyba że aplikacja wysyłający ustawi inny czas utraty ważności przez ustawienie wartości `JMSEExpiration`. W przypadku odebranego komunikatu metoda zwraca czas utraty ważności ustawiony przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat został wysłany, chyba że aplikacja odbierający zmienia czas utraty ważności przez ustawienie wartości `JMSEExpiration`.

Jeśli czas życia wynosi 0, wywołanie funkcji `IMessageProducer.send ()` ustawia czas utraty ważności na wartość 0, aby wskazać, że komunikat nie traci ważności.

Program XMS usuwa przedawnione komunikaty i nie dostarcza ich do aplikacji.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

JMSMessageID -pobieranie i ustawianie wartości JMSMessageID

Interfejs:

```
String JMSMessageID
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw identyfikator komunikatu jako obiekt typu łańcuchowego hermetyzację identyfikatora komunikatu.

Identyfikator komunikatu jest ustawiany przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat jest wysyłany. W przypadku odebranego komunikatu metoda zwraca identyfikator komunikatu,

który został ustawiony przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat został wysłany, chyba że aplikacja odbierający zmienia identyfikator komunikatu przez ustawienie `JMSMessageID`.

Jeśli komunikat nie ma identyfikatora komunikatu, metoda zwraca wartość `NULL`.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

JMSPriority-Pobieranie i ustawianie właściwości JMSPriority.

Interfejs:

```
Int32 JMSPriority
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw priorytet komunikatu.

Priorytet jest ustawiany przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat jest wysyłany. Wartość jest liczbą całkowitą z zakresu 0, najniższym priorytetem, do 9, najwyższym priorytetem.

Dla nowo utworzonego komunikatu, który nie został wysłany, priorytetem jest 4, chyba że aplikacja wysyłający ustawi inny priorytet przez ustawienie `JMSPriority`. W przypadku odebranego komunikatu metoda zwraca priorytet, który został ustawiony przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat został wysłany, chyba że aplikacja odbierający zmieni priorytet przez ustawienie `JMSPriority`.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

JMSRedelivered-Get and Set JMSRedelivered

Interfejs:

```
Boolean JMSRedelivered
{
    get;
    set;
}
```

Uzyskaj informację o tym, czy komunikat jest ponownie dostarczany, i określ, czy komunikat jest ponownie dostarczany. Wskazanie jest ustawiane przez wywołanie metody `IMessageConsumer.receive ()`, gdy komunikat zostanie odebrany.

Ta właściwość ma następujące wartości:

- `True`, jeśli komunikat jest ponownie dostarczany.
- `False`, jeśli komunikat nie jest ponownie dostarczany.

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość ta jest zawsze `False`.

Wskazanie ponownego dostarczania zestawu przez `JMSRedelivered` przed wysłaniem komunikatu jest ignorowane przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat jest wysyłany, a następnie jest ignorowany i zastępowany przez wywołanie metody `IMessageConsumer.receive ()`, gdy komunikat zostanie odebrany. Można jednak użyć funkcji `JMSRedelivered` w celu zmiany wskazania dla otrzymanego komunikatu.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

JMSReplyTo -pobieranie i ustawianie parametru JMSReplyTo .

Interfejs:

```
IDestination JMSReplyTo
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw miejsce docelowe, w którym ma zostać wysłana odpowiedź na komunikat.

Wartość tej właściwości to obiekt docelowy dla miejsca docelowego, w którym ma zostać wysłana odpowiedź na komunikat. Pusty obiekt docelowy oznacza, że nie oczekuje się odpowiedzi.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

JMSTimestamp-pobieranie i ustawianie właściwości JMSTimestamp

Interfejs:

```
Int64 JMSTimestamp
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw godzinę wysłania komunikatu.

Znacznik czasu jest ustawiany przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat jest wysyłany i jest wyrażony w milisekundach od godziny 00:00:00 GMT w dniu 1 stycznia 1970.

W przypadku nowo utworzonego komunikatu, który nie został wysłany, znacznik czasu ma wartość 0, chyba że aplikacja wysyłający ustawia inny znacznik czasu, ustawiając wartość `JMSTimestamp`. W przypadku odebranego komunikatu metoda zwraca znacznik czasu, który został ustawiony przez wywołanie metody `IMessageProducer.send ()`, gdy komunikat został wysłany, chyba że aplikacja odbierający zmienia znacznik czasu przez ustawienie właściwości `JMSTimestamp`.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Uwagi:

1. Jeśli znacznik czasu jest niezdefiniowany, metoda zwraca wartość 0, ale nie zgłasza wyjątku.

JMSType-pobranie i ustawienie JMSType

Interfejs:

```
String JMSType
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw typ komunikatu.

Wartość atrybutu `JMSType` jest łańcuchem hermetyzującym typ komunikatu. Jeśli konwersja danych jest wymagana, wartość ta jest typem po konwersji.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

PropertyNames -pobieranie właściwości

Interfejs:

```
System.Collections.IEnumerator PropertyNames
{
    get;
}
```

Pobierz wyliczenie właściwości nazw komunikatu.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Potwierdź	Potwierdzanie tego komunikatu i wszystkich wcześniej niepotwierdzonych komunikatów odebranych przez sesję.
ClearBody	Wyczyść treść komunikatu.
ClearProperties	Wyczyść właściwości komunikatu.
PropertyExists	Sprawdź, czy komunikat ma właściwość o podanej nazwie.

Potwierdzenie-Potwierdzenie

Interfejs:

```
void Acknowledge();
```

Potwierdzanie tego komunikatu i wszystkich wcześniej niepotwierdzonych komunikatów odebranych przez sesję.

Aplikacja może wywołać tę metodę, jeśli tryb potwierdzenia sesji to `AcknowledgeMode.ClientAcknowledge`. Wywołania metody są ignorowane, jeśli sesja ma inny tryb potwierdzania lub jest transdziałana.

Komunikaty, które zostały odebrane, ale nie zostały potwierdzone, mogą zostać ponownie dostarczone.

Więcej informacji na temat potwierdzania komunikatów zawiera sekcja [“Potwierdzenie komunikatu”](#) na stronie 28.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- Wyjątek `IllegalState`

ClearBody -Wyczyść treść

Interfejs:

```
void ClearBody();
```

Wyczyść treść komunikatu. Pola nagłówka i właściwości komunikatu nie są czyszczone.

Jeśli aplikacja wyczyści treść komunikatu, treść pozostaje w tym samym stanie, co puste treści w nowo utworzonym komunikacie. Stan pustego treści w nowo utworzonym komunikacie zależy od typu treści

komunikatu. Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [“Treść komunikatu produktu XMS” na stronie 78.](#)

Aplikacja może usunąć treść wiadomości w dowolnym momencie, bez względu na stan, w którym znajduje się treść. Jeśli treść komunikatu jest tylko do odczytu, jedynym sposobem, w jaki aplikacja może zapisywać do treści, jest aplikacja, aby najpierw wyczyścić treść.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

ClearProperties -Wyczyść właściwości

Interfejs:

```
void ClearProperties();
```

Wyczyść właściwości komunikatu. Pola nagłówka i treść komunikatu nie są czyszczone.

Jeśli aplikacja wyczyści właściwości komunikatu, właściwości stają się czytelne i dostępne do zapisu.

Aplikacja może usunąć właściwości komunikatu w dowolnym momencie, niezależnie od stanu, w którym znajdują się właściwości. Jeśli właściwości komunikatu są dostępne tylko do odczytu, jedynym sposobem, w jaki właściwości mogą stać się dostępne do zapisu, jest to, że aplikacja będzie mogła wyczyścić właściwości w pierwszej kolejności.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

PropertyExists -sprawdzanie właściwości istnieje

Interfejs:

```
Boolean PropertyExists(String propertyName);
```

Sprawdź, czy komunikat ma właściwość o podanej nazwie.

Parametry:

propertyName (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

- True, jeśli w komunikacie znajduje się właściwość o podanej nazwie.
- False, jeśli komunikat nie ma właściwości o podanej nazwie.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [IPropertyContext](#):

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#),

[GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

IMessageConsumer

Aplikacja używa konsumenta komunikatów do odbierania komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+---- IBM.XMS.IMessageConsumer
```

Listę XMS zdefiniowanych właściwości obiektu MessageConsumer można znaleźć w sekcji [“Właściwości obiektu MessageConsumer”](#) na stronie 202.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
MessageListener	Pobierz obiekt nasłuchiwanie komunikatów zarejestrowany w konsumencie komunikatów, a następnie zarejestruj obiekt nasłuchiwanie komunikatów za pomocą konsumenta komunikatów.
MessageSelector	Pobierz selektor komunikatów dla konsumenta komunikatów.

MessageListener -pobieranie i ustawianie nasłuchiwanie komunikatów

Interfejs:

```
MessageListener MessageListener
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz obiekt nasłuchiwanie komunikatów zarejestrowany w konsumencie komunikatów, a następnie zarejestruj obiekt nasłuchiwanie komunikatów za pomocą konsumenta komunikatów.

Jeśli żaden obiekt nasłuchiwanie komunikatów nie jest zarejestrowany w konsumencie komunikatów, obiekt MessageListener ma wartość NULL. Jeśli obiekt nasłuchiwanie komunikatów jest już zarejestrowany w konsumencie komunikatów, można anulować rejestrację, podając zamiast niego wartość NULL.

Więcej informacji na temat korzystania z programów nasłuchujących komunikatów zawiera sekcja [“Programy nasłuchujące komunikatów i wyjątków w produkcie .NET”](#) na stronie 51.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

MessageSelector -pobieranie Selektora komunikatów

Interfejs:

```
String MessageSelector
{
    get;
}
```

Pobierz selektor komunikatów dla konsumenta komunikatów. Wartością zwracanej wartości jest obiekt typu String obudowujący wyrażenie selektora komunikatów. Jeśli konwersja danych jest wymagana, ta

wartość jest wyrażeniem selektora komunikatów po konwersji. Jeśli konsument komunikatów nie ma selektora komunikatów, wartość parametru MessageSelector jest pustym obiektem typu String.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
<u>Zamknij</u>	Zamknij konsument komunikatów.
<u>Odbieranie</u>	Odbierz następny komunikat dla konsumenta komunikatów. Wywołanie oczekuje na czas nieokreślony dla komunikatu lub dopóki konsument komunikatów nie zostanie zamknięty.
<u>Odbieranie</u>	Odbierz następny komunikat dla konsumenta komunikatów. Wywołanie oczekuje tylko określonego okresu dla komunikatu lub do momentu zamknięcia konsumenta komunikatu.
<u>ReceiveNoZaczekaj</u>	Odbierz następny komunikat dla konsumenta komunikatów, jeśli ten komunikat jest dostępny natychmiast.

Zamknij-Zamknij konsument komunikatów

Interfejs:

```
void Close();
```

Zamknij konsument komunikatów.

Jeśli aplikacja próbuje zamknąć konsumenta komunikatów, który jest już zamknięty, wywołanie jest ignorowane.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odbieranie-odbieranie

Interfejs:

```
IMessage Receive();
```

Odbierz następny komunikat dla konsumenta komunikatów. Wywołanie oczekuje na czas nieokreślony dla komunikatu lub dopóki konsument komunikatów nie zostanie zamknięty.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Wskaźnik do obiektu komunikatu. Jeśli konsument komunikatów jest zamknięty w czasie oczekiwania na komunikat, metoda zwraca wskaźnik do obiektu komunikatu o wartości NULL.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odbieranie-odbieranie (z odstępem czasu oczekiwania)

Interfejs:

```
IMessage Receive(Int64 delay);
```

Odbierz następny komunikat dla konsumenta komunikatów. Wywołanie oczekuje tylko określonego okresu dla komunikatu lub do momentu zamknięcia konsumenta komunikatu.

Parametry:

opóźnienie (wejście)

Czas (w milisekundach), przez jaki wywołanie oczekuje na komunikat. Jeśli zostanie określony przedział czasu oczekiwania równy 0, wywołanie oczekuje na czas nieokreślony dla komunikatu.

Zwraca:

Wskaźnik do obiektu komunikatu. Jeśli w okresie oczekiwania nie nadejdzie żaden komunikat lub jeśli konsument komunikatu jest zamknięty w czasie oczekiwania na komunikat, metoda zwraca wskaźnik do obiektu komunikatu o wartości NULL, ale nie zgłasza wyjątku.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

ReceiveNoWait-Odbiór bez oczekiwania

Interfejs:

```
IMessage ReceiveNoWait();
```

Odbierz następny komunikat dla konsumenta komunikatów, jeśli ten komunikat jest dostępny natychmiast.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Wskaźnik do obiektu komunikatu. Jeśli żaden komunikat nie jest dostępny natychmiast, metoda zwraca wskaźnik do obiektu komunikatu o wartości NULL.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [IPropertyContext](#):

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

MessageEOFException

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+---- IBM.XMS.XMSEException
      |
      +---- IBM.XMS.MessageEOFException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli program XMS napotka koniec strumienia komunikatów w bajtach, gdy aplikacja odczyta treść komunikatu bajtów.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSEException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

Wyjątek MessageFormat

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.MessageFormatException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli program XMS napotka komunikat o niepoprawnym formacie.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSEException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

IMessageListener (delegat)

Hierarchia dziedziczenia:

Brak

Aplikacja korzysta z funkcji nastuchiwania komunikatów w celu asynchronicznego odbierania komunikatów.

Delegowanie

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
MessageListener	Dostarcz komunikat asynchronicznie do konsumenta komunikatów.

MessageListener - obiekt nastuchiwania komunikatów

Interfejs:

```
public delegate void MessageListener(IMessage msg);
```

Dostarcz komunikat asynchronicznie do konsumenta komunikatów.

Metody implementowane przez ten delegat mogą być rejestrowane w połączeniu.

Więcej informacji na temat korzystania z programów nastuchujących komunikatów zawiera sekcja [“Programy nastuchujące komunikatów i wyjątków w produkcie .NET”](#) na stronie 51.

Parametry:

mesg (wejście)
Obiekt komunikatu.

Zwraca:

Unieważnione

MessageNotReadableException

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.XMSEException
```

```
|
+----IBM.XMS.MessageNotReadableException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja próbuje odczytać treść komunikatu, który jest tylko do zapisu.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

MessageNotWritableException

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSException
|
+----IBM.XMS.XMSException
|
+----IBM.XMS.MessageNotWritableException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja podejmie próbę zapisu w treści komunikatu, który jest tylko do odczytu.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

IMessageProducer

Aplikacja korzysta z producenta komunikatów w celu wysyłania komunikatów do miejsca docelowego.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+----IBM.XMS.IMessageProducer
```

Listę właściwości zdefiniowanych przez XMS obiektu `MessageProducer` można znaleźć w sekcji [“Właściwości elementu MessageProducer”](#) na stronie 202.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwości produktu .NET	Opis
DeliveryMode	Pobierz i ustaw domyślny tryb dostarczania dla komunikatów wysyłanych przez producenta komunikatów.
Miejsce docelowe	Pobierz miejsce docelowe dla producenta komunikatów.
IdentyfikatorDisableMsg	Sprawdź, czy aplikacja odbierający wymaga, aby identyfikatory komunikatów były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów, a także wskazują, czy aplikacja odbierający wymaga, aby identyfikatory komunikatów były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów.
DisableMsgTS	Sprawdź, czy aplikacja odbierający wymaga, aby znaczniki czasu były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów, a także wskazują, czy aplikacja odbierający wymaga, aby znaczniki czasu były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów.

Właściwości produktu .NET

Priorytet

Opis

Pobierz i ustaw priorytet domyślny dla komunikatów wysyłanych przez producenta komunikatów.

TimeToLive

Pobierz i ustaw domyślny czas, przez który komunikat istnieje, zanim utraci ważność.

DeliveryMode -pobieranie i ustawianie domyślnego trybu dostarczania

Interfejs:

```
DeliveryMode DeliveryMode
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw domyślny tryb dostarczania dla komunikatów wysyłanych przez producenta komunikatów.

Domyślny tryb dostarczania ma jedną z następujących wartości:

`DeliveryMode.Persistent`

`DeliveryMode.NonPersistent`

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość musi mieć wartość `DeliveryMode.NonPersistent`.

Wartością domyślną jest `DeliveryMode.Persistent`, z wyjątkiem połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem, dla którego wartością domyślną jest `DeliveryMode.NonPersistent`.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Miejsce docelowe-pobierz miejsce docelowe

Interfejs:

```
IDestination Destination
{
    get;
}
```

Pobierz miejsce docelowe dla producenta komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt docelowy. Jeśli producent komunikatu nie ma miejsca docelowego, metoda zwraca obiekt docelowy o wartości `NULL`.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

DisableMsgID-Pobierz i ustaw flagę wyłączenia identyfikatora komunikatu

Interfejs:

```
Boolean DisableMessageID
{
    get;
    set;
}
```

Sprawdź, czy aplikacja odbierający wymaga, aby identyfikatory komunikatów były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów, a także wskazują, czy aplikacja odbierający

wymaga, aby identyfikatory komunikatów były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów.

Ta opcja jest ignorowana w przypadku połączenia z menedżerem kolejek lub w czasie rzeczywistym połączenia z brokerem. W przypadku połączenia z magistralą integracji usług flaga jest honorowana.

Identyfikator DisabledMsgma następujące wartości:

- `True`, jeśli aplikacja odbierający nie wymaga, aby identyfikatory komunikatów były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów.
- `False`, jeśli aplikacja odbierający wymaga, aby identyfikatory komunikatów były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

DisableMsgTS-pobieranie i ustawianie flagi wyłączenia znacznika czasu

Interfejs:

```
Boolean DisableMessageTimestamp
{
    get;
    set;
}
```

Sprawdź, czy aplikacja odbierający wymaga, aby znaczniki czasu były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów, a także wskazują, czy aplikacja odbierający wymaga, aby znaczniki czasu były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów.

W czasie rzeczywistym połączenia z brokerem ta flaga jest ignorowana. W przypadku połączenia z menedżerem kolejek lub w przypadku połączenia z magistralą integracji usług flaga jest honorowana.

DisableMsgTS ma następujące wartości:

- `True`, jeśli aplikacja odbierający nie wymaga, aby znaczniki czasu były dołączane do komunikatów wysyłanych przez producenta komunikatów.
- `False`, jeśli aplikacja odbierający wymaga, aby znaczniki czasu były uwzględniane w komunikatach wysyłanych przez producenta komunikatów.

Zwraca:

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Priorytet-Pobierz i ustaw priorytet domyślny

Interfejs:

```
Int32 Priority
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw priorytet domyślny dla komunikatów wysyłanych przez producenta komunikatów.

Wartość domyślnego priorytetu komunikatu jest liczbą całkowitą z zakresu od 0, najniższym priorytetem, do 9, najwyższym priorytetem.

W czasie rzeczywistym połączenia z brokerem priorytet komunikatu jest ignorowany.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Interfejs:

```
Int64 TimeToLive
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw domyślny czas, przez który komunikat istnieje, zanim utraci ważność.

Czas jest mierzony od momentu wysłania komunikatu przez producenta komunikatu i jest to czas domyślny (w milisekundach). Wartość 0 oznacza, że komunikat nigdy nie traci ważności.

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem ta wartość jest zawsze równa 0.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Zamknij	Zamknij producenta komunikatów.
Wyślij	Wyślij komunikat do miejsca docelowego, który został określony podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu domyślnego trybu dostarczania, priorytetu i czasu producenta komunikatu, aby można było go użyć.
Wyślij	Wyślij komunikat do miejsca docelowego, który został określony podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu określonego trybu dostarczania, priorytetu i czasu życia.
Wyślij	Wysyłaj komunikat do określonego miejsca docelowego, jeśli używany jest producent komunikatów, dla którego nie określono miejsca docelowego podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu domyślnego trybu dostarczania, priorytetu i czasu producenta komunikatu, aby można było go użyć.
Wyślij	Wysyłaj komunikat do określonego miejsca docelowego, jeśli używany jest producent komunikatów, dla którego nie określono miejsca docelowego podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu określonego trybu dostarczania, priorytetu i czasu życia.

Zamknij-Zamknij producent komunikatów

Interfejs:

```
void Close();
```

Zamknij producenta komunikatów.

Jeśli aplikacja próbuje zamknąć producenta komunikatów, który jest już zamknięty, wywołanie jest ignorowane.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Wyślij-Wyślij

Interfejs:

```
void Send(IMessage msg) ;
```

Wyślij komunikat do miejsca docelowego, który został określony podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu domyślnego trybu dostarczania, priorytetu i czasu producenta komunikatu, aby można było go użyć.

Parametry:

msg (wejście)

Obiekt komunikatu.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek MessageFormat
- Wyjątek InvalidDestination

Wysyłanie-wysyłanie (określanie trybu dostarczania, priorytetu i czasu życia)

Interfejs:

```
void Send(IMessage msg,  
          DeliveryMode deliveryMode,  
          Int32 priority,  
          Int64 timeToLive);
```

Wyślij komunikat do miejsca docelowego, który został określony podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu określonego trybu dostarczania, priorytetu i czasu życia.

Parametry:

msg (wejście)

Obiekt komunikatu.

deliveryMode (wejście)

Tryb dostarczania komunikatu, który musi mieć jedną z następujących wartości:

DeliveryMode.Persistent
DeliveryMode.NonPersistent

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość musi mieć wartość DeliveryMode.NonPersistent.

priorytet (wejście)

Priorytet komunikatu. Wartość może być liczbą całkowitą z zakresu 0, dla najniższego priorytetu, dla 9, dla najwyższego priorytetu. W czasie rzeczywistym połączenia z brokerem wartość ta jest ignorowana.

timeToLive (wejście)

Czas życia dla komunikatu (w milisekundach). Wartość 0 oznacza, że komunikat nigdy nie traci ważności. W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość musi wynosić 0.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek MessageFormat
- Wyjątek InvalidDestination

- Wyjątek `IllegalState`

Send-Send (do określonego miejsca docelowego)

Interfejs:

```
void Send(IDestination dest, IMessage msg) ;
```

Wysyłaj komunikat do określonego miejsca docelowego, jeśli używany jest producent komunikatów, dla którego nie określono miejsca docelowego podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu domyślnego trybu dostarczania, priorytetu i czasu producenta komunikatu, aby można było go użyć.

Zwykle określa się miejsce docelowe podczas tworzenia producenta komunikatów, ale jeśli nie, należy określić miejsce docelowe za każdym razem, gdy wysyłany jest komunikat.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy.

msg (wejście)

Obiekt komunikatu.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- Wyjątek `MessageFormat`
- Wyjątek `InvalidDestination`

Send-Send (do określonego miejsca docelowego, określanie trybu dostarczania, priorytetu i czasu życia)

Interfejs:

```
void Send(IDestination dest,
          IMessage msg,
          DeliveryMode deliveryMode,
          Int32 priority,
          Int64 timeToLive) ;
```

Wysyłaj komunikat do określonego miejsca docelowego, jeśli używany jest producent komunikatów, dla którego nie określono miejsca docelowego podczas tworzenia producenta komunikatów. Wyślij komunikat przy użyciu określonego trybu dostarczania, priorytetu i czasu życia.

Zwykle określa się miejsce docelowe podczas tworzenia producenta komunikatów, ale jeśli nie, należy określić miejsce docelowe za każdym razem, gdy wysyłany jest komunikat.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy.

msg (wejście)

Obiekt komunikatu.

deliveryMode (wejście)

Tryb dostarczania komunikatu, który musi mieć jedną z następujących wartości:

`DeliveryMode.Persistent`

`DeliveryMode.NonPersistent`

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość musi mieć wartość `DeliveryMode.NonPersistent`.

priorytet (wejście)

Priorytet komunikatu. Wartość może być liczbą całkowitą z zakresu 0, dla najniższego priorytetu, dla 9, dla najwyższego priorytetu. W czasie rzeczywistym połączenia z brokerem wartość ta jest ignorowana.

timeToLive (wejście)

Czas życia dla komunikatu (w milisekundach). Wartość 0 oznacza, że komunikat nigdy nie traci ważności. W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem wartość musi wynosić 0.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- Wyjątek `MessageFormat`
- Wyjątek `InvalidDestination`
- Wyjątek `IllegalState`

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IPropertyContext`:

`GetBooleanProperty`, `GetByteProperty`, `GetBytesProperty`, `GetCharProperty`, `GetDoubleProperty`, `GetFloatProperty`, `GetIntProperty`, `GetLongProperty`, `GetObjectProperty`, `GetShortProperty`, `GetStringProperty`, `SetBooleanProperty`, `SetByteProperty`, `SetBytesProperty`, `SetCharProperty`, `SetDoubleProperty`, `SetFloatProperty`, `SetIntProperty`, `SetLongProperty`, `SetObjectProperty`, `SetShortProperty`, `SetStringProperty`

IObjectMessage

Komunikat obiektu to komunikat, którego treść składa się z serializowanego obiektu Java lub .NET.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+----IBM.XMS.IMessage
|
+----IBM.XMS.IObjectMessage
```

Odsyłacze pokrewne

Komunikaty obiektu

Treść komunikatu obiektu zawiera serializowany obiekt Java lub .NET.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
<u>Obiekt</u>	Pobierz i ustaw obiekt, który tworzy treść komunikatu obiektu.

Obiekt-Pobierz i ustaw obiekt jako bajty

Interfejs:

```
System.Object Object
{
    get;
    set;
}

Byte[] GetObject();
```

Pobierz i ustaw obiekt, który tworzy treść komunikatu obiektu.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageEOFException`
- `MessageNotWritableException`

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące właściwości zostały odziedziczone po interfejsie `IMessage`:

`JMSCorrelationID`, `JMSDeliveryMode`, `JMSDestination`, `JMSExpiration`, `JMSMessageID`, `JMSPriority`, `JMSRedelivered`, `JMSReplyTo`, `JMSTimestamp`, `JMSType`, `Properties`

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IMessage`:

`clearBody`, `clearProperties`, `PropertyExists`

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IPropertyContext`:

`GetBooleanProperty`, `GetByteProperty`, `GetBytesProperty`, `GetCharProperty`, `GetDoubleProperty`, `GetFloatProperty`, `GetIntProperty`, `GetLongProperty`, `GetObjectProperty`, `GetShortProperty`, `GetStringProperty`, `SetBooleanProperty`, `SetByteProperty`, `SetBytesProperty`, `SetCharProperty`, `SetDoubleProperty`, `SetFloatProperty`, `SetIntProperty`, `SetLongProperty`, `SetObjectProperty`, `SetShortProperty`, `SetStringProperty`

IPropertyContext

`IPropertyContext` jest abstrakcyjną nadklasą, która zawiera metody, które zawierają i ustawia właściwości. Metody te są dziedziczone przez inne klasy.

Hierarchia dziedziczenia:

Brak

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
<u>Właściwość <code>GetBoolean</code></u>	Pobierz wartość właściwości boolowskiej o określonej nazwie.
<u>Właściwość <code>GetByte</code></u>	Pobierz wartość właściwości bajtowej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość <code>GetBytes</code></u>	Pobierz wartość właściwości tablicy bajtów identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość <code>GetChar</code></u>	Pobierz wartość 2-bajtowej właściwości znakowej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość <code>GetDouble</code></u>	Pobierz wartość właściwości zmiennopozycyjnej podwójnej precyzji identyfikowanej za pomocą nazwy.
<u>Właściwość <code>GetFloat</code></u>	Pobierz wartość właściwości zmiennopozycyjnej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość <code>GetInt</code></u>	Pobierz wartość właściwości liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość <code>GetLong</code></u>	Pobierz wartość właściwości długiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość <code>GetObject</code></u>	Pobierz wartość i typ danych właściwości identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość <code>GetShort</code></u>	Pobierz wartość właściwości krótkiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.
<u><code>GetString</code>Właściwość</u>	Pobierz wartość właściwości łańcuchowej identyfikowanej przez nazwę.

Metoda	Opis
<u>Właściwość SetBoolean</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości boolowskiej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetByte</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości bajtowej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetBytes</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości tablicy bajtów identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetChar</u>	Ustaw wartość 2-bajtowej właściwości znakowej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetDouble</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości zmiennopozycyjnej podwójnej precyzji identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetFloat</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości zmiennopozycyjnej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetInt</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości całkowitej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetLong</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości długiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetObject</u>	Ustaw wartość i typ danych właściwości identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetShort</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości krótkiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.
<u>Właściwość SetString</u>	Umożliwia ustawianie wartości właściwości łańcuchowej identyfikowanej przez nazwę.

Właściwość GetBoolean-Pobranie właściwości boolowskiej

Interfejs:

```
Boolean GetBooleanProperty(String property_name);
```

Pobierz wartość właściwości boolowskiej o określonej nazwie.

Parametry:

nazwa_właściwości (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetByte-Get Byte Property

Interfejs:

```
Byte GetByteProperty(String property_name) ;
Int16 GetSignedByteProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości bajtowej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetBytes-Get Byte Array Property

Interfejs:

```
Byte[] GetBytesProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości tablicy bajtów identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Liczba bajtów w tablicy.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetChar-Pobieranie właściwości znaku

Interfejs:

```
Char GetCharProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość 2-bajtowej właściwości znakowej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetDouble-Pobieranie Właściwości Zmiennopozycyjnego Podwójnej Precyzji

Interfejs:

```
Double GetDoubleProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości zmiennopozycyjnej podwójnej precyzji identyfikowanej za pomocą nazwy.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetFloat-pobieranie właściwości punktu zmiennopozycyjnego

Interfejs:

```
Single GetFloatProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości zmiennopozycyjnej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetInt- GetInt

Interfejs:

```
Int32 GetIntProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetLong-pobieranie właściwości Long Integer

Interfejs:

```
Int64 GetLongProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości długiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetObject-Pobierz właściwość obiektu

Interfejs:

```
Object GetObjectProperty( String property_name) ;
```

Pobierz wartość i typ danych właściwości identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości, która jest jednym z następujących typów obiektów:

Boolean
Byte
Byte[]
Char
Double
Single
Int32
Int64
Int16
String

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetShort-Pobierz właściwość Short Integer Integer

Interfejs:

```
Int16 GetShortProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości krótkiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Wartość właściwości.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Właściwość GetString-właściwość GetString

Interfejs:

```
String GetStringProperty(String property_name) ;
```

Pobierz wartość właściwości łańcuchowej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:

nazwa_właściwości (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

Zwraca:

Obiekt typu String hermetyzujący łańcuch, który jest wartością właściwości. Jeśli konwersja danych jest wymagana, wartość ta jest łańcuchem po konwersji.

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

SetBoolean-Ustawienie właściwości boolowskiej

Interfejs:

```
void SetBooleanProperty( String property_name, Boolean value) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości boolowskiej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:

nazwa_właściwości (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość SetByte-Ustawienie właściwości Byte

Interfejs:

```
void SetByteProperty( String property_name, Byte value) ;  
void SetSignedByteProperty( String property_name, Int16 value) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości bajtowej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:

nazwa_właściwości (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość SetBytes-Set Byte Array Property

Interfejs:

```
void SetBytesProperty( String property_name, Byte[] value ) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości tablicy bajtów identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości, która jest tablicą bajtów.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość SetChar-ustawienie właściwości znaku

Interfejs:

```
void SetCharProperty( String property_name, Char value) ;
```

Ustaw wartość 2-bajtowej właściwości znakowej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość SetDouble-ustawienie właściwości zmiennopozycyjnego podwójnej precyzji

Interfejs:

```
void SetDoubleProperty( String property_name, Double value) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości zmiennopozycyjnej podwójnej precyzji identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:

nazwa_właściwości (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość SetFloat-ustawianie właściwości punktu zmiennopozycyjnego

Interfejs:

```
void SetFloatProperty( String property_name, Single value) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości zmiennopozycyjnej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:

nazwa_właściwości (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość SetInt-Ustaw właściwość typu Integer

Interfejs:

```
void SetIntProperty( String property_name, Int32 value) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości całkowitej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:

nazwa_właściwości (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość SetLong-ustawienie właściwości Long Integer

Interfejs:

```
void SetLongProperty( String property_name, Int64 value) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości długiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Właściwość obiektu SetObject-ustawienie właściwości obiektu

Interfejs:

```
void SetObjectProperty( String property_name, Object value) ;
```

Ustaw wartość i typ danych właściwości identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

objectType (wejście)

Wartość właściwości, która musi być jednym z następujących typów obiektów:

Boolean
Byte
Byte[]
Char
Double
Single
Int32
Int64
Int16
String

wartość (wejście)

Wartość właściwości w postaci tablicy bajtów.

długość (wejście)

Liczba bajtów w tablicy.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

SetShortProperty-ustawienie właściwości Short Integer Integer

Interfejs:

```
void SetShortProperty( String property_name, Int16 value) ;
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości krótkiej liczby całkowitej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Wartość właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

SetStringWłaściwość-Ustaw właściwość String

Interfejs:

```
void SetStringProperty( String property_name, String value);
```

Umożliwia ustawianie wartości właściwości łańcuchowej identyfikowanej przez nazwę.

Parametry:**nazwa_właściwości (wejście)**

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę właściwości.

wartość (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący łańcuch, który jest wartością właściwości.

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Określona przez podklasę

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

IQueueBrowser

Aplikacja korzysta z przeglądarki kolejek w celu przeglądania komunikatów w kolejce bez usuwania ich.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
System.Collections.IEnumerable
|
+----IBM.XMS.IQueueBrowser
```

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
MessageSelector	Pobierz selektor komunikatów dla przeglądarki kolejek.
Kolejka	Pobranie kolejki powiązanej z przeglądarką kolejki jako obiektu docelowego reprezentującego kolejkę.

MessageSelector -pobieranie Selektora komunikatów

Interfejs:

```
String MessageSelector
{
    get;
}
```

Pobierz selektor komunikatów dla przeglądarki kolejek.

Selektor komunikatów to obiekt typu String obudowujący wyrażenie selektora komunikatów. Jeśli konwersja danych jest wymagana, ta wartość jest wyrażeniem selektora komunikatów po konwersji. Jeśli przeglądarka kolejek nie ma selektora komunikatów, metoda zwraca obiekt typu łańcuch o wartości NULL.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Kolejka-Pobierz kolejkę

Interfejs:

```
IDestination Queue
{
    get;
}
```

Pobranie kolejki powiązanej z przeglądarką kolejki jako obiektu docelowego reprezentującego kolejkę.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Zamknij	Zamknij przeglądarkę kolejki.
GetEnumerator	Pobierz listę komunikatów znajdujących się w kolejce.

Zamknij-Zamknij przeglądarkę kolejek

Interfejs:

```
void Close();
```

Zamknij przeglądarkę kolejki.

Jeśli aplikacja próbuje zamknąć przeglądarkę kolejki, która jest już zamknięta, wywołanie jest ignorowane.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

GetEnumerator -pobieranie komunikatów

Interfejs:

```
IEnumerator GetEnumerator();
```

Pobierz listę komunikatów znajdujących się w kolejce.

Metoda zwraca obiekt wyliczeniowy, który hermetykuje listę obiektów komunikatu. Kolejność obiektów komunikatu jest taka sama, jak kolejność, w jakiej komunikaty będą pobierane z kolejki. Aplikacja może następnie użyć wyliczenia, aby przejrzeć każdy komunikat z kolei.

Program wyliczeniowy jest aktualizowany dynamicznie, ponieważ komunikaty są umieszczane w kolejce i usuwane z kolejki. Za każdym razem, gdy aplikacja wywołuje komendę `IEnumerator.MoveNext()` w celu przeglądania następnego komunikatu w kolejce, komunikat ten odzwierciedla bieżącą zawartość kolejki.

Jeśli aplikacja wywoła tę metodę więcej niż raz dla przeglądarki kolejek, każde wywołanie zwraca nowy obiekt wyliczeniowy. W związku z tym aplikacja może używać więcej niż jednego wyliczenia do przeglądania komunikatów w kolejce i obsługi wielu pozycji w kolejce.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt iteratora.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IPropertyContext`:

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

Żądający

Aplikacja korzysta z requestera w celu wystania komunikatu żądania, a następnie czekania na odpowiedź i odebrania odpowiedzi.

Hierarchia dziedziczenia:

Brak

Konstruktory

Podsumowanie konstruktorów:

Konstruktor	Opis
Żądający	Tworzenie requestera.

Żądający-Utwórz Zamawiającego

Interfejs:

```
Requestor(ISession sess, IDestination dest);
```

Tworzenie requestera.

Parametry:

Sess (wejście)

Obiekt sesji. Sesja nie może być transakowana i musi mieć jeden z następujących trybów potwierdzenia:

AcknowledgeMode.AutoAcknowledge
AcknowledgeMode.DupsOkAcknowledge

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy reprezentujący miejsce docelowe, w którym aplikacja może wysłać komunikaty żądania.

Kontekst wątku:

Sesja powiązana z requesterem

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Zamknij	Zamknij zamawiającego.
Żądanie	Wyślij komunikat żądania, a następnie odczekaj, a następnie odeślij odpowiedź z aplikacji, która odbiera komunikat z żądaniem.

Zamknij-Zamawiający Zamawiający

Interfejs:

```
void Close();
```

Zamknij zamawiającego.

Jeśli aplikacja próbuje zamknąć zgłaszającego żądanie, które jest już zamknięte, wywołanie jest ignorowane.

Uwaga: Gdy aplikacja zamknie zamawiającego, powiązana sesja również nie jest zamykana. W tym zakresie produkt XMS zachowuje się inaczej w porównaniu z usługą JMS.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Dowolna

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Żądanie-odpowiedź na żądanie

Interfejs:

```
IMessage Request(IMessage requestMessage);
```

Wyślij komunikat żądania, a następnie odczekaj, a następnie odeślij odpowiedź z aplikacji, która odbiera komunikat z żądaniem.

Wywołanie tej metody blokuje do momentu odebrania odpowiedzi lub do momentu zakończenia sesji, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza.

Parametry:

requestMessage (wejście)

Obiekt komunikatu hermetyzujący komunikat żądania.

Zwraca:

Wskaźnik do obiektu komunikatu hermetyzującego komunikat odpowiedzi.

Kontekst wątku:

Sesja powiązana z requesterem

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Wyjątek ResourceAllocation

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.ResourceAllocationException
```

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli program XMS nie może przydzielić zasobów wymaganych przez metodę.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSEException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

SecurityException

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.XMSEException
|
+----IBM.XMS.SecurityException
```

Program XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli identyfikator użytkownika i hasło udostępnione w celu uwierzytelnienia aplikacji są odrzucane. XMS zgłasza również ten wyjątek, jeśli sprawdzenie uprawnień nie powiedzie się i uniemożliwia wykonanie metody.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie [XMSEException](#):

[GetErrorCode](#), [GetLinkedException](#)

ISesja

Sesja jest jednowątkowym kontekstem do wysyłania i odbierania komunikatów.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+----IBM.XMS.ISession
```

Listę właściwości zdefiniowanych przez XMS obiektu Session można znaleźć w sekcji [“Właściwości sesji”](#) na stronie 202.

Właściwości środowiska .NET

Podsumowanie właściwości środowiska .NET:

Właściwość .NET	Opis
AcknowledgeMode	Pobierz tryb potwierdzenia dla sesji.
Transakcyjne	Określ, czy sesja jest transakowana.

AcknowledgeMode -Pobieranie Trybu Potwierdzenia

Interfejs:

```
AcknowledgeMode AcknowledgeMode
{
    get;
}
```

Pobierz tryb potwierdzenia dla sesji.

Tryb potwierdzenia jest określany podczas tworzenia sesji.

Jeśli sesja nie jest transakowana, tryb potwierdzenia jest jedną z następujących wartości:

```
AcknowledgeMode.AutoAcknowledge
AcknowledgeMode.ClientAcknowledge
AcknowledgeMode.DupsOkAcknowledge
```

Więcej informacji na temat trybów potwierdzania zawiera sekcja [“Potwierdzenie komunikatu”](#) na stronie 28.

Sesja, która jest transakowana, nie ma trybu potwierdzania. Jeśli sesja jest transmissyjna, metoda zwraca zamiast niej wartość `AcknowledgeMode.SessionTransacted`.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Transakcyjne-Określenie, czy Transakcję

Interfejs:

```
Boolean Transacted
{
    get;
}
```

Określ, czy sesja jest transakowana.

Stwierdzona transakcja to:

- `True`, jeśli sesja jest transmissyjna.
- `False`, jeśli sesja nie jest transakowana.

W przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem metoda zawsze zwraca wartość `False`.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Zamknij	Zamknij sesję.
Zatwierdzenie	Zatwierdź wszystkie komunikaty przetworzone w bieżącej transakcji.
CreateBrowser	Utwórz przeglądarkę kolejki dla podanej kolejki.
CreateBrowser	Utwórz przeglądarkę kolejki dla określonej kolejki przy użyciu selektora komunikatów.
KomunikatCreateBytes	Utwórz komunikat bajtów.
CreateConsumer	Utwórz konsument komunikatów dla określonego miejsca docelowego.
CreateConsumer	Utwórz konsument komunikatów dla określonego miejsca docelowego przy użyciu selektora komunikatów.
CreateConsumer	Utwórz konsument komunikatów dla określonego miejsca docelowego przy użyciu selektora komunikatów, a jeśli miejscem docelowym jest temat, określ, czy konsument komunikatów odbiera komunikaty publikowane przez jego własne połączenie.
CreateDurableSubskrybent	Utwórz trwały subskrybent dla określonego tematu.
CreateDurableSubskrybent	Utwórz trwały subskrybent dla określonego tematu przy użyciu selektora komunikatów i określając, czy trwały subskrybent odbiera komunikaty publikowane przez własne połączenie.
KomunikatCreateMap	Utwórz komunikat odwzorowania.
CreateMessage	Utwórz komunikat, który nie ma treści.
KomunikatCreateObject	Utwórz komunikat obiektu.
CreateProducer	Utwórz producenta komunikatów w celu wysłania komunikatów do określonego miejsca docelowego.
CreateQueue	Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania kolejki na serwerze przesyłania komunikatów.
KomunikatCreateStream	Utwórz komunikat strumienia.
KolejkaCreateTemporary(CreateTemporary)	Utwórz kolejkę tymczasową.
TematCreateTemporary	Utwórz temat tymczasowy.
CreateText	Utwórz wiadomość tekstową z pustym ciałem.
CreateText	Utwórz wiadomość tekstową, której treść jest inicjowana przy użyciu określonego tekstu.
CreateTopic	Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania tematu.
odtwarzanie	Odtwarzanie sesji.
Wycofanie zmian	Wycofaj wszystkie komunikaty przetworzone w bieżącej transakcji.
Anuluj subskrypcję	Usuń trwałą subskrypcję.

Zamknij-Zamknij sesję

Interfejs:

```
void Close();
```

Zamknij sesję. Jeśli sesja jest transakcyjna, każda transakcja w toku jest wycofana.

Jeśli aplikacja próbuje zamknąć sesję, która jest już zamknięta, wywołanie jest ignorowane.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Kontekst wątku:

Dowolna

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Zatwierdź-Zatwierdź

Interfejs:

```
void Commit();
```

Zatwierdź wszystkie komunikaty przetworzone w bieżącej transakcji.

Sesja musi być sesją transakcyjną.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek IllegalStateException
- TransactionRolledBackException

CreateBrowser - Tworzenie przeglądarki kolejek

Interfejs:

```
IQueueBrowser CreateBrowser(IDestination queue) ;
```

Utwórz przeglądarkę kolejki dla podanej kolejki.

Parametry:

kolejka (wejście)

Obiekt docelowy reprezentujący kolejkę.

Zwraca:

Obiekt QueueBrowser .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek InvalidDestination

CreateBrowser - Tworzenie przeglądarki kolejek (z selektorem komunikatów)

Interfejs:

```
IQueueBrowser CreateBrowser(IDestination queue, String selector) ;
```

Utwórz przeglądarkę kolejki dla określonej kolejki przy użyciu selektora komunikatów.

Parametry:

kolejka (wejście)

Obiekt docelowy reprezentujący kolejkę.

selektor (input)

Obiekt typu String obudowujący wyrażenie selektora komunikatów. Do przeglądarki kolejek dostarczane są tylko te komunikaty o właściwościach zgodnych z wyrażeniem selektora komunikatów.

Pusty obiekt typu String oznacza, że nie istnieje selektor komunikatów dla przeglądarki kolejek.

Zwraca:

Obiekt QueueBrowser .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek InvalidDestination
- InvalidSelectorWyjątek

Komunikat CreateBytesMessage - Create Bytes

Interfejs:

```
IBytesMessage CreateBytesMessage();
```

Utwórz komunikat bajtów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt BytesMessage .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- IllegalStateWyjątek (sesja jest zamknięta)

CreateConsumer - Tworzenie konsumenta

Interfejs:

```
IMessageConsumer CreateConsumer(IDestination dest) ;
```

Utwórz konsument komunikatów dla określonego miejsca docelowego.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy.

Zwraca:

Obiekt MessageConsumer .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek InvalidDestination

CreateConsumer -tworzenie konsumenta (z selektorem komunikatów)

Interfejs:

```
IMessageConsumer CreateConsumer(IDestination dest,  
                                String selector) ;
```

Utwórz konsument komunikatów dla określonego miejsca docelowego przy użyciu selektora komunikatów.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy.

selektor (input)

Obiekt typu String obudowujący wyrażenie selektora komunikatów. Do konsumenta komunikatów dostarczane są tylko te komunikaty o właściwościach zgodnych z wyrażeniem selektora komunikatów.

Pusty obiekt typu String oznacza, że nie istnieje selektor komunikatów dla konsumenta komunikatów.

Zwraca:

Obiekt MessageConsumer .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek InvalidDestination
- InvalidSelectorWyjątek

CreateConsumer -tworzenie konsumenta (z selektorem komunikatów i flagą komunikatu lokalnego)

Interfejs:

```
IMessageConsumer CreateConsumer(IDestination dest,  
                                String selector,  
                                Boolean noLocal) ;
```

Utwórz konsument komunikatów dla określonego miejsca docelowego przy użyciu selektora komunikatów, a jeśli miejscem docelowym jest temat, określ, czy konsument komunikatów odbiera komunikaty publikowane przez jego własne połączenie.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy.

selektor (input)

Obiekt typu String obudowujący wyrażenie selektora komunikatów. Do konsumenta komunikatów dostarczane są tylko te komunikaty o właściwościach zgodnych z wyrażeniem selektora komunikatów.

Pusty obiekt typu String oznacza, że nie istnieje selektor komunikatów dla konsumenta komunikatów.

noLocal (wejście)

Wartość True oznacza, że konsument komunikatów nie otrzymuje komunikatów publikowanych przez własne połączenie. Wartość False oznacza, że konsument komunikatów odbierze komunikaty opublikowane przez własne połączenie. Wartością domyślną jest False.

Zwraca:

Obiekt MessageConsumer .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

- Wyjątek InvalidDestination
- InvalidSelectorWyjątek

CreateDurableSubskrybent-Tworzenie Trwałego Subskrybenta

Interfejs:

```
IMessageConsumer CreateDurableSubscriber(IDestination dest,  
                                         String subscription) ;
```

Utwórz trwały subskrybent dla określonego tematu.

Ta metoda nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Więcej informacji na temat trwałych subskrybentów zawiera sekcja [“Trwali subskrybenci”](#) na stronie 37.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy reprezentujący temat. Temat nie może być tematem tymczasowym.

subskrypcja (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę, która identyfikuje trwałą subskrypcję. Nazwa musi być unikalna w obrębie identyfikatora klienta dla połączenia.

Zwraca:

Obiekt IMessageConsumer reprezentujący trwały subskrybent.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek InvalidDestination

CreateDurableSubskrybent-Create Trwałego Subskrybenta (z selektorem komunikatów i flagą komunikatu lokalnego)

Interfejs:

```
IMessageConsumer CreateDurableSubscriber(IDestination dest,  
                                         String subscription,  
                                         String selector,  
                                         Boolean noLocal) ;
```

Utwórz trwały subskrybent dla określonego tematu przy użyciu selektora komunikatów i określając, czy trwały subskrybent odbiera komunikaty publikowane przez własne połączenie.

Ta metoda nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Więcej informacji na temat trwałych subskrybentów zawiera sekcja [“Trwali subskrybenci”](#) na stronie 37.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy reprezentujący temat. Temat nie może być tematem tymczasowym.

subskrypcja (wejście)

Obiekt typu String hermetyzujący nazwę, która identyfikuje trwałą subskrypcję. Nazwa musi być unikalna w obrębie identyfikatora klienta dla połączenia.

selektor (input)

Obiekt typu String obudowujący wyrażenie selektora komunikatów. Tylko te komunikaty z właściwościami zgodnymi z wyrażeniem selektora komunikatów są dostarczane do trwałego subskrybenta.

Pusty obiekt typu String oznacza, że nie istnieje selektor komunikatów dla trwałego subskrybenta.

noLocal (wejście)

Wartość `True` oznacza, że trwały subskrybent nie odbiera komunikatów publikowanych przez własne połączenie. Wartość `False` oznacza, że trwały subskrybent odbiera komunikaty publikowane przez własne połączenie. Wartością domyślną jest `False`.

Zwraca:

Obiekt `MessageConsumer` reprezentujący trwały subskrybent.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- Wyjątek `InvalidDestination`
- `InvalidSelectorWyjątek`

Komunikat `CreateMap`-Tworzenie komunikatu odwzorowania

Interfejs:

```
IMapMessage CreateMapMessage();
```

Utwórz komunikat odwzorowania.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt `MapMessage`.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `IllegalStateException` (sesja jest zamknięta)

`CreateMessage` -Tworzenie komunikatu

Interfejs:

```
IMessage CreateMessage();
```

Utwórz komunikat, który nie ma treści.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt komunikatu.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `IllegalStateException` (sesja jest zamknięta)

Komunikat `CreateObject`-Tworzenie komunikatu obiektu

Interfejs:

```
IObjectMessage CreateObjectMessage();
```

Utwórz komunikat obiektu.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt `ObjectMessage`.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- IllegalStateWyjątek (sesja jest zamknięta)

CreateProducer - Tworzenie producenta

Interfejs:

```
IMessageProducer CreateProducer(IDestination dest) ;
```

Utwórz producenta komunikatów w celu wysłania komunikatów do określonego miejsca docelowego.

Parametry:

docelowe (wejście)

Obiekt docelowy.

Jeśli zostanie określony pusty obiekt docelowy, producent komunikatów zostanie utworzony bez miejsca docelowego. W takim przypadku aplikacja musi określać miejsce docelowe za każdym razem, gdy jest używany przez producenta komunikatów w celu wysłania komunikatu.

Zwraca:

Obiekt MessageProducer .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- Wyjątek InvalidDestination

CreateQueue - Tworzenie kolejki

Interfejs:

```
IDestination CreateQueue(String queue) ;
```

Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania kolejki na serwerze przesyłania komunikatów.

Ta metoda nie tworzy kolejki na serwerze przesyłania komunikatów. Aby aplikacja mogła wywołać tę metodę, należy utworzyć kolejkę.

Parametry:

kolejka (wejście)

Obiekt typu String obudowujący nazwę kolejki lub obudowujący jednolity identyfikator zasobu (URI), który identyfikuje kolejkę.

Zwraca:

Obiekt docelowy reprezentujący kolejkę.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Komunikat CreateStream - Tworzenie komunikatu strumienia

Interfejs:

```
IStreamMessage CreateStreamMessage();
```

Utwórz komunikat strumienia.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt StreamMessage .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- XMS_ILLEGAL_STATE_EXCEPTION

CreateTemporaryKolejka-tworzenie kolejki tymczasowej

Interfejs:

```
IDestination CreateTemporaryQueue() ;
```

Utwórz kolejkę tymczasową.

Zasięg kolejki tymczasowej to połączenie. Tylko sesje utworzone przez połączenie mogą korzystać z kolejki tymczasowej.

Kolejka tymczasowa pozostaje do czasu jawnego usunięcia lub połączenia kończą się, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Więcej informacji na temat kolejek tymczasowych zawiera sekcja [“Tymczasowe miejsca docelowe”](#) na stronie 35.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt docelowy reprezentujący kolejkę tymczasową.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Temat CreateTemporary-Tworzenie tematu tymczasowego

Interfejs:

```
IDestination CreateTemporaryTopic() ;
```

Utwórz temat tymczasowy.

Zasięgiem tematu tymczasowego jest połączenie. Tylko sesje utworzone przez połączenie mogą korzystać z tematu tymczasowego.

Wątek tymczasowy pozostaje do czasu jawnego usunięcia lub zakończenia połączenia, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza.

Więcej informacji na temat tematów tymczasowych zawiera sekcja [“Tymczasowe miejsca docelowe”](#) na stronie 35.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt docelowy reprezentujący temat tymczasowy.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

Komunikat CreateText-Tworzenie komunikatu tekstowego

Interfejs:

```
ITextMessage CreateTextMessage();
```

Utwórz wiadomość tekstową z pustym ciałem.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt `TextMessage` .

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Komunikat `CreateText`-Tworzenie komunikatu tekstowego (zainicjowanego)

Interfejs:

```
ITextMessage CreateTextMessage(String initialValue);
```

Utwórz wiadomość tekstową, której treść jest inicjowana przy użyciu określonego tekstu.

Parametry:**initialValue (wejście)**

Obiekt typu `String` hermetyzujący tekst w celu zainicjowania treści komunikatu tekstowego.

Brak

Zwraca:

Obiekt `TextMessage` .

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

`CreateTopic` -Tworzenie tematu

Interfejs:

```
IDestination CreateTopic(String topic) ;
```

Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania tematu.

Parametry:**temat (wejście)**

Obiekt typu `String` obudowujący nazwę tematu lub obudowujący jednolity identyfikator zasobu (URI), który identyfikuje dany temat.

Zwraca:

Obiekt docelowy reprezentujący temat.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

Odzyskaj-Odzyskaj

Interfejs:

```
void Recover();
```

Odtwarzanie sesji. Dostarczanie komunikatów zostało zatrzymane, a następnie zrestartowane z najstarszym niepotwierdzonym komunikatem.

Sesja nie może być sesją transakcyjną.

Więcej informacji na temat odtwarzania sesji zawiera sekcja [“Potwierdzenie komunikatu”](#) na stronie 28.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

- Wyjątek `IllegalState`

Wycofaj-Wycofywanie zmian

Interfejs:

```
void Rollback();
```

Wycofaj wszystkie komunikaty przetworzone w bieżącej transakcji.

Sesja musi być sesją transakcyjną.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- Wyjątek `IllegalState`

Anuluj subskrypcję-Anuluj subskrypcję

Interfejs:

```
void Unsubscribe(String subscription);
```

Usuń trwałą subskrypcję. Serwer przesyłania komunikatów usuwa rekord trwałej subskrypcji, która jest konserwowana, i nie wysyła kolejnych komunikatów do trwałego subskrybenta.

Aplikacja nie może usunąć trwałej subskrypcji w żadnej z następujących sytuacji:

- Istnieje aktywny konsument komunikatów dla trwałej subskrypcji.
- Podczas gdy konsumowany komunikat jest częścią oczekującej transakcji
- Komunikat nie został potwierdzony, gdy nie został potwierdzony

Ta metoda nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Parametry:

subskrypcja (wejście)

Obiekt typu `String` hermetyzujący nazwę, która identyfikuje trwałą subskrypcję.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- Wyjątek `InvalidDestination`
- Wyjątek `IllegalState`

Odziedziczone właściwości i metody

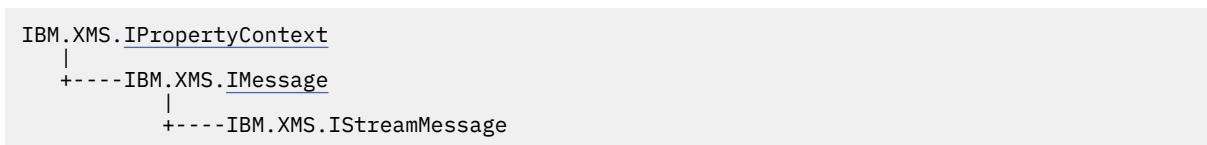
Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IPropertyContext`:

[GetBooleanProperty](#), [GetByteProperty](#), [GetBytesProperty](#), [GetCharProperty](#), [GetDoubleProperty](#), [GetFloatProperty](#), [GetIntProperty](#), [GetLongProperty](#), [GetObjectProperty](#), [GetShortProperty](#), [GetStringProperty](#), [SetBooleanProperty](#), [SetByteProperty](#), [SetBytesProperty](#), [SetCharProperty](#), [SetDoubleProperty](#), [SetFloatProperty](#), [SetIntProperty](#), [SetLongProperty](#), [SetObjectProperty](#), [SetShortProperty](#), [SetStringProperty](#)

IStreamMessage

Komunikat strumienia to komunikat, którego treść zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych. Treść treści jest zapisywana i odczytywana sekwencyjnie.

Hierarchia dziedziczenia:

Gdy aplikacja odczytuje wartość ze strumienia komunikatów, wartość może zostać przekształcona przez program XMS na inny typ danych. Więcej informacji na temat tego rodzaju konwersji niejawnej zawiera sekcja [“Komunikaty strumienia” na stronie 83](#).

Odsyłacze pokrewne

Komunikaty strumienia

Treść komunikatu strumienia zawiera strumień wartości, w którym każda wartość ma powiązany typ danych.

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
<u>ReadBoolean</u>	Odczytywanie wartości boolowskiej ze strumienia komunikatów.
<u>ReadByte</u>	Przeczytaj 8-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.
<u>ReadBytes</u>	Odczytywanie tablicy bajtów ze strumienia komunikatów.
<u>ReadChar</u>	Odczytaj 2-bajtowy znak ze strumienia komunikatów.
<u>ReadDouble</u>	Przeczytaj 8-bajtową liczbę zmiennopozycyjną o podwójnej precyzji z strumienia komunikatów.
<u>ReadFloat</u>	Przeczytaj 4-bajtowy numer zmiennopozycyjny ze strumienia komunikatów.
<u>ReadInt</u>	Przeczytaj 32-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.
<u>ReadLong</u>	Przeczytaj podpisaną 64-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.
<u>ReadObject</u>	Przeczytaj wartość ze strumienia komunikatów i zwróć jego typ danych.
<u>ReadShort</u>	Przeczytaj 16-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.
<u>ReadString</u>	Przeczytaj łańcuch ze strumienia komunikatów.
<u>Resetuj</u>	Umieść treść komunikatu w trybie tylko do odczytu i przetóż kursor na początku strumienia komunikatów.
<u>WriteBoolean</u>	Zapis wartości boolowskiej do strumienia komunikatów.
<u>WriteByte</u>	Zapis bajtu do strumienia komunikatów.
<u>WriteBytes</u>	Zapis tablicy bajtów do strumienia komunikatów.
<u>WriteChar</u>	Napisz znak do strumienia komunikatów jako 2 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.
<u>WriteDouble</u>	Przekształć liczbę zmiennopozycyjną podwójnej precyzji w długą liczbę całkowitą, a następnie zapisz długą liczbę całkowitą w strumieniu komunikatów jako 8 bajtów, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Metoda	Opis
WriteFloat	Przekształć liczbę zmiennopozycyjną w liczbę całkowitą i napisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów jako 4 bajty, pierwsze bajt o wysokiej kolejności.
WriteInt	Wpisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów jako 4 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.
WriteLong	Zapisz długiej liczby całkowitej do strumienia komunikatów jako 8 bajtów, najpierw w bajcie o wysokiej kolejności.
WriteObject	Do strumienia komunikatów należy zapisać wartość, z określonym typem danych.
WriteShort	Wpisz krótką liczbę całkowitą do strumienia komunikatów jako 2 bajty, pierwsze bajt o wysokiej kolejności.
WriteString	Napisz łańcuch do strumienia komunikatów.

ReadBoolean - odczytywanie wartości boolowskiej

Interfejs:

```
Boolean ReadBoolean();
```

Odczytywanie wartości boolowskiej ze strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Wartość boolowska, która jest odczytywalna.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadByte - Odczyt bajtu

Interfejs:

```
Int16 ReadSignedByte();
Byte ReadByte();
```

Przeczytaj 8-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Bajt, który jest odczytany.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadBytes - odczytane bajty

Interfejs:

```
Int32 ReadBytes(Byte[] array);
```


Odczytywanie tablicy bajtów ze strumienia komunikatów.

Parametry:

tablica (wejście)

Bufor zawierający tablicę bajtów, która jest odczytywana, oraz długość buforu w bajtach.

Jeśli liczba bajtów w tablicy jest mniejsza lub równa długości buforu, cała tablica jest odczytywana do buforu. Jeśli liczba bajtów w tablicy jest większa niż długość buforu, bufor jest wypełniany częścią tablicy, a kursor wewnętrzny oznacza pozycję następnego bajtu, który ma zostać odczytany. Kolejne wywołanie funkcji `readBytes`(odczytywanie bajtów) odczytuje bajty z tablicy, począwszy od bieżącej pozycji kursora.

Jeśli w danych wejściowych zostanie określony pusty wskaźnik, wywołanie pomija tablicę bajtów bez jej odczytu.

Zwraca:

Liczba bajtów, które zostały odczytane w buforze. Jeśli bufor jest zapełniony częściowo, wartość jest mniejsza niż długość buforu, co oznacza, że nie ma więcej bajtów w tablicy, która ma zostać odczyta. Jeśli przed wywołaniem nie pozostały żadne bajty, które mają być odczytane z tablicy, wartością jest `XMSC_END_OF_BYTEARRAY`.

Jeśli w danych wejściowych zostanie określony pusty wskaźnik, metoda nie zwróci żadnej wartości.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageEOFException`

ReadChar -Odczyt Znak

Interfejs:

```
Char ReadChar();
```

Odczytaj 2-bajtowy znak ze strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Znak, który jest odczytywany.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageEOFException`

ReadDouble -Odczyt dwukrotnego numeru zmiennopozycyjnego o podwójnej precyzji

Interfejs:

```
Double ReadDouble();
```

Przeczytaj 8-bajtową liczbę zmiennopozycyjną o podwójnej precyzji z strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Liczba zmiennopozycyjna o podwójnej precyzji, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`

- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadFloat - odczyt numeru punktu zmiennopozycyjnego

Interfejs:

```
Single ReadFloat();
```

Przeczytaj 4-bajtowy numer zmiennopozycyjny ze strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Liczba zmiennopozycyjna, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadInt - Odczyt typu Integer

Interfejs:

```
Int32 ReadInt();
```

Przeczytaj 32-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Liczba całkowita, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadLong - Odczyt Long Integer

Interfejs:

```
Int64 ReadLong();
```

Przeczytaj podpisaną 64-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Długa liczba całkowita, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadObject -Odczyt Obiektu

Interfejs:

```
Object ReadObject();
```

Przeczytaj wartość ze strumienia komunikatów i zwróć jego typ danych.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Wartość, która jest jednym z następujących typów obiektów:

- Boolean
- Byte
- Byte[]
- Char
- Double
- Single
- Int32
- Int64
- Int16
- String

Wyjątki:

Wyjątek XMSEException

ReadShort -Read Short Integer

Interfejs:

```
Int16 ReadShort();
```

Przeczytaj 16-bitową liczbę całkowitą ze strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Krótka liczba całkowita, która jest odczytywana.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

ReadString -Odczyt łańcucha

Interfejs:

```
String ReadString();
```

Przeczytaj łańcuch ze strumienia komunikatów. Jeśli jest to wymagane, program XMS przekształca znaki w łańcuchu w lokalną stronę kodową.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt typu String obudowujący odczytany łańcuch. Jeśli konwersja danych jest wymagana, jest to łańcuch po konwersji.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

Resetuj-Resetuj

Interfejs:

```
void Reset();
```

Umieść treść komunikatu w trybie tylko do odczytu i przełóż kursor na początku strumienia komunikatów.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotReadableException
- MessageEOFException

WriteBoolean -zapis wartości boolowskiej

Interfejs:

```
void WriteBoolean(Boolean value);
```

Zapis wartości boolowskiej do strumienia komunikatów.

Parametry:**wartość (wejście)**

Wartość boolowska, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteByte -Zapis Bajt

Interfejs:

```
void WriteByte(Byte value);  
void WriteSignedByte(Int16 value);
```

Zapis bajtu do strumienia komunikatów.

Parametry:**wartość (wejście)**

Bajt, który ma zostać zapisany.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

- MessageNotWritableException

WriteBytes -Zapis Bajtów

Interfejs:

```
void WriteBytes(Byte[] value);
```

Zapis tablicy bajtów do strumienia komunikatów.

Parametry:

wartość (wejście)

Tablica bajtów, które mają zostać zapisane.

długość (wejście)

Liczba bajtów w tablicy.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteChar -Zapis Znaku

Interfejs:

```
void WriteChar(Char value);
```

Napisz znak do strumienia komunikatów jako 2 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:

wartość (wejście)

Znak, który ma zostać zapisany.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteDouble -Liczba Zmiennopozycyjna O Podwójnej Precyzji

Interfejs:

```
void WriteDouble(Double value);
```

Przekształć liczbę zmiennopozycyjną podwójnej precyzji w długą liczbę całkowitą, a następnie zapisz długą liczbę całkowitą w strumieniu komunikatów jako 8 bajtów, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:

wartość (wejście)

Liczba zmiennopozycyjna podwójnej precyzji, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteFloat - numer zmiennopozycyjnego zapisu

Interfejs:

```
void WriteFloat(Single value);
```

Przekształć liczbę zmiennopozycyjną w liczbę całkowitą i napisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów jako 4 bajty, pierwsze bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:

wartość (wejście)

Liczba zmiennopozycyjna, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteInt -Zapis Integer

Interfejs:

```
void WriteInt(Int32 value);
```

Wpisz liczbę całkowitą do strumienia komunikatów jako 4 bajty, pierwszy bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:

wartość (wejście)

Liczba całkowita, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteLong -zapis Long Integer

Interfejs:

```
void WriteLong(Int64 value);
```

Zapis długiej liczby całkowitej do strumienia komunikatów jako 8 bajtów, najpierw w bajcie o wysokiej kolejności.

Parametry:

wartość (wejście)

Długa liczba całkowita, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteObject -Zapis Obiektu

Interfejs:

```
void WriteObject(Object value);
```

Do strumienia komunikatów należy zapisać wartość, z określonym typem danych.

Parametry:

objectType (wejście)

Wartość, która musi być jednym z następujących typów obiektów:

- Boolean
- Byte
- Byte[]
- Char
- Double
- Single
- Int32
- Int64
- Int16
- String

wartość (wejście)

Tablica bajtów zawierająca wartość, która ma zostać zapisana.

długość (wejście)

Liczba bajtów w tablicy.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

WriteShort -Zapis Short Integer

Interfejs:

```
void WriteShort(Int16 value);
```

Wpisz krótką liczbę całkowitą do strumienia komunikatów jako 2 bajty, pierwsze bajt o wysokiej kolejności.

Parametry:

wartość (wejście)

Krótką liczbą całkowitą, która ma zostać zapisana.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

WriteString -zapis łańcucha

Interfejs:

```
void WriteString(String value);
```

Napisz łańcuch do strumienia komunikatów.

Parametry:

wartość (wejście)

Obiekt typu String obudowujący łańcuch, który ma zostać zapisany.

Zwraca:

Unieważnione

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException
- MessageNotWritableException

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące właściwości zostały odziedziczone po interfejsie IMessage:

JMSCorrelationID, JMSDeliveryMode, JMSDestination, JMSExpiration, JMSMessageID, JMSPriority, JMSRedelivered, JMSReplyTo, JMSTimestamp, JMSType, Properties

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie IMessage:

clearBody, clearProperties, PropertyExists

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie IPropertyContext:

GetBooleanProperty, GetByteProperty, GetBytesProperty, GetCharProperty, GetDoubleProperty, GetFloatProperty, GetIntProperty, GetLongProperty, GetObjectProperty, GetShortProperty, GetStringProperty, SetBooleanProperty, SetByteProperty, SetBytesProperty, SetCharProperty, SetDoubleProperty, SetFloatProperty, SetIntProperty, SetLongProperty, SetObjectProperty, SetShortProperty, SetStringProperty

ITextMessage

Komunikat tekstowy jest komunikatem, którego treść składa się z łańcucha.

Hierarchia dziedziczenia:

```
IBM.XMS.IPropertyContext
|
+---- IBM.XMS.IMessage
|
+---- IBM.XMS.ITextMessage
```

Odsyłacze pokrewne

Komunikaty tekstowe

Treść wiadomości tekstowej zawiera łańcuch.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET

Opis

Tekst

Pobierz i ustaw łańcuch, który tworzy treść wiadomości tekstowej.

Tekst-Pobierz i ustaw tekst

Interfejs:

```
String Text
{
    get;
    set;
}
```

Pobierz i ustaw łańcuch, który tworzy treść wiadomości tekstowej.

Jeśli jest to wymagane, program XMS przekształca znaki w łańcuchu w lokalną stronę kodową.

Wyjątki:

- Wyjątek `XMSEException`
- `MessageNotReadableException`
- `MessageNotWritableException`
- `MessageEOFException`

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące właściwości zostały odziedziczone po interfejsie `IMessage`:

`JMSCorrelationID`, `JMSDeliveryMode`, `JMSDestination`, `JMSExpiration`, `JMSMessageID`, `JMSPriority`, `JMSRedelivered`, `JMSReplyTo`, `JMSTimestamp`, `JMSType`, `Properties`

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IMessage`:

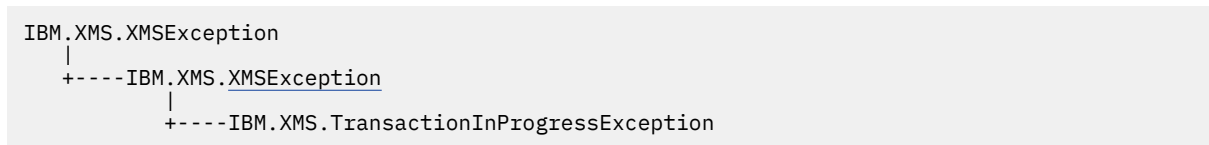
`clearBody`, `clearProperties`, `PropertyExists`

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `IPropertyContext`:

`GetBooleanProperty`, `GetByteProperty`, `GetBytesProperty`, `GetCharProperty`, `GetDoubleProperty`, `GetFloatProperty`, `GetIntProperty`, `GetLongProperty`, `GetObjectProperty`, `GetShortProperty`, `GetStringProperty`, `SetBooleanProperty`, `SetByteProperty`, `SetBytesProperty`, `SetCharProperty`, `SetDoubleProperty`, `SetFloatProperty`, `SetIntProperty`, `SetLongProperty`, `SetObjectProperty`, `SetShortProperty`, `SetStringProperty`

TransactionInProgressException

Hierarchia dziedziczenia:

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja żąda operacji, która nie jest poprawna, ponieważ transakcja jest w toku.

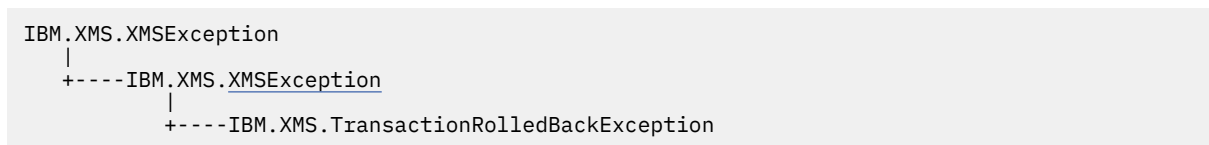
Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `XMSEException`:

`GetErrorCode`, `GetLinkedException`

TransactionRolledBackException

Hierarchia dziedziczenia:

XMS zgłasza ten wyjątek, jeśli aplikacja wywołuje funkcję `Session.commit()` w celu zatwierdzenia bieżącej transakcji, ale transakcja jest wycofana.

Odziedziczone właściwości i metody

Następujące metody zostały odziedziczone po interfejsie `XMSEException`:

`GetErrorCode`, `GetLinkedException`

Wyjątek XMSEException

Jeśli program XMS wykryje błąd podczas przetwarzania wywołania metody .NET , XMS zgłasza wyjątek. Wyjątek stanowi obiekt, który hermetyzuje informacje o błędzie.

Hierarchia dziedziczenia:

```
System.Exception
|
+----IBM.XMS.XMSEException
```

Istnieją różne typy wyjątków XMS , a obiekt XMSEException to tylko jeden typ wyjątku. Klasa XMSEException jest jednak nadklasą innych klas wyjątków XMS . XMS zgłasza obiekt XMSEException w sytuacjach, w których żaden z pozostałych typów wyjątków nie jest odpowiedni.

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
ErrorCode	Pobierz kod błędu.
LinkedException	Pobierz następnny wyjątek w łańcuchu wyjątków.

ErrorCode -pobranie kodu błędu

Interfejs:

```
public String ErrorCode
{
    get {return errorCode_;}
}
```

Pobierz kod błędu.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

LinkedException -Pobranie połączonego wyjątku

Interfejs:

```
public Exception LinkedException
{
    get { return linkedException_;}
    set { linkedException_ = value;}
}
```

Pobierz następnny wyjątek w łańcuchu wyjątków.

Metoda zwraca wartość NULL, jeśli w łańcuchu nie ma więcej wyjątków.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

XMSFactoryFactory

Jeśli aplikacja nie używa administrowanych obiektów, należy użyć tej klasy w celu utworzenia fabryk połączeń, kolejek i tematów.

Hierarchia dziedziczenia:

Brak

Właściwości produktu .NET

Podsumowanie właściwości produktu .NET :

Właściwość .NET	Opis
MetaData	Pobierz metadane odpowiednie dla typu połączenia obiektu XMSFactoryFactory .

Metadane-pobieranie metadanych

Interfejs:

```
IConnectionMetaData MetaData
```

Pobierz metadane odpowiednie dla typu połączenia obiektu XMSFactoryFactory .

Wyjątki:

Brak

Metody

Podsumowanie metod:

Metoda	Opis
Fabryka CreateConnection	Utwórz obiekt ConnectionFactory dla zadeklarowanego typu.
CreateQueue	Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania kolejki na serwerze przesyłania komunikatów.
CreateTopic	Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania tematu.
GetInstance	Utwórz instancję klasy XMSFactoryFactory. Aplikacja XMS korzysta z obiektu XMSFactoryFactory w celu uzyskania odniesienia do obiektu ConnectionFactory , który jest odpowiedni dla wymaganego typu protokołu. Ten obiekt ConnectionFactory może następnie generować połączenia tylko dla tego typu protokołu.

Fabryka połączeń CreateConnection-tworzenie fabryki połączeń

Interfejs:

```
IConnectionFactory CreateConnectionFactory();
```

Utwórz obiekt ConnectionFactory dla zadeklarowanego typu.

Parametry:

Brak

Zwraca:

Obiekt ConnectionFactory .

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

CreateQueue -Tworzenie kolejki

Interfejs:

```
IDestination CreateQueue(String name);
```

Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania kolejki na serwerze przesyłania komunikatów.

Ta metoda nie tworzy kolejki na serwerze przesyłania komunikatów. Aby aplikacja mogła wywołać tę metodę, należy utworzyć kolejkę.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String obudowujący nazwę kolejki lub obudowujący jednolity identyfikator zasobu (URI), który identyfikuje kolejkę.

Zwraca:

Obiekt docelowy reprezentujący kolejkę.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

CreateTopic - Tworzenie tematu

Interfejs:

```
IDestination CreateTopic(String name);
```

Utwórz obiekt docelowy w celu reprezentowania tematu.

Parametry:

nazwa (wejście)

Obiekt typu String obudowujący nazwę tematu lub obudowujący jednolity identyfikator zasobu (URI), który identyfikuje dany temat.

Zwraca:

Obiekt docelowy reprezentujący temat.

Wyjątki:

- Wyjątek XMSEException

GetInstance - pobieranie instancji klasy XMSFactoryFactory

Interfejs:

```
static XMSFactoryFactory GetInstance(int connectionType);
```

Utwórz instancję klasy XMSFactoryFactory. Aplikacja XMS korzysta z obiektu XMSFactoryFactory w celu uzyskania odniesienia do obiektu ConnectionFactory, który jest odpowiedni dla wymaganego typu protokołu. Ten obiekt ConnectionFactory może następnie generować połączenia tylko dla tego typu protokołu.

Parametry:

connectionType (wejście)

Typ połączenia, dla którego obiekt ConnectionFactory generuje połączenia:

- XMSC.CT_WPM
- XMSC.CT_RTT
- XMSC.CT_WMQ

Zwraca:

Obiekt XMSFactoryFactory dedykowany do zadeklarowanego typu połączenia.

Wyjątki:

- Wyjątek NotSupportedException

Właściwości obiektów XMS

Ta sekcja rozdział dokumentuje właściwości obiektu zdefiniowane przez produkt XMS. sekcja rozdział zawiera następujące tematy sekcje:

- [“Właściwości połączenia” na stronie 185](#)
- [“Właściwości obiektu ConnectionFactory” na stronie 186](#)
- [“Właściwości danych ConnectionMeta” na stronie 192](#)
- [“Właściwości miejsca docelowego” na stronie 193](#)
- [“Właściwości obiektu InitialContext” na stronie 195](#)
- [“Właściwości komunikatu” na stronie 196](#)
- [“Właściwości obiektu MessageConsumer” na stronie 202](#)
- [“Właściwości elementu MessageProducer” na stronie 202](#)
- [“Właściwości sesji” na stronie 202](#)

Każdy sekcjasekcja zawiera listę właściwości obiektu określonego typu i udostępnia krótki opis każdej właściwości.

Ten sekcjarozdział zawiera również [“Definicje właściwości” na stronie 202](#) sekcjasekcja, który udostępnia definicję każdej właściwości.

Jeśli aplikacja definiuje własne właściwości obiektów opisanych w tym sekcjarozdział, nie powoduje to błędu, ale może spowodować nieprzewidywalne rezultaty.

Uwaga: Nazwy i wartości właściwości w tej sekcji są wyświetlane w postaci `XMSC.NAME`, która jest formularzem używanym dla języka C i C + +. Jednak w programie .NET nazwa właściwości może mieć postać `XMSC.NAME` lub `XMSC_NAME`, w zależności od tego, w jaki sposób jest używana.

- W przypadku określania właściwości nazwa właściwości musi mieć postać `XMSC.NAME`, tak jak przedstawiono to w poniższym przykładzie:

```
cf.SetStringProperty(XMSC.WMQ_CHANNEL, "DOTNET.SVRCONN");
```

- Jeśli zostanie podany łańcuch, nazwa właściwości musi mieć postać `XMSC_NAME`, tak jak pokazano w poniższym przykładzie:

```
cf.SetStringProperty("XMSC_WMQ_CHANNEL", "DOTNET.SVRCONN");
```

W programie .NET nazwy właściwości i wartości są udostępniane jako stałe w klasie XMSC. Te stałe identyfikują łańcuchy i mogą być używane przez dowolną aplikację XMS .NET. Jeśli te predefiniowane stałe są używane, nazwy i wartości właściwości są w postaci `XMSC.NAZWA`, dlatego na przykład można użyć wyrażenia `XMSC.USERID`, a nie `XMSC_USERID`.

Typy danych znajdują się również w formularzu używanym dla C/C + +. Odpowiednie wartości można znaleźć w produkcie .NET w produkcie [“Typy danych dla .NET” na stronie 47](#).

Pojęcia pokrewne

[Budowanie własnych aplikacji](#)

Użytkownik buduje własne aplikacje, takie jak kompilacja przykładowych aplikacji.

Odsyłacze pokrewne

[.NET interfejsy](#)

Ten sekcjasekcja dokumentuje interfejsy klasy .NET oraz ich właściwości i metody.

Właściwości połączenia

Przegląd właściwości obiektu Connection, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Tabela 28. Właściwości połączenia	
Nazwa właściwości	Opis
“XMSC_WMQ_RESOLVED_QUEUE_MANAGER” na stronie 239	Ta właściwość jest używana do uzyskiwania nazwy menedżera kolejek, z którym jest on połączony.

<i>Tabela 28. Właściwości połączenia (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
“XMSC_WMQ_RESOLVED_QUEUE_MANAGER_ID” na stronie 239	Ta właściwość jest zapełniana za pomocą identyfikatora menedżera kolejek po połączeniu.
PROTOKÓŁ XMSC_WPM_CONNECTION_PROTOCOL	Protokół komunikacyjny używany na potrzeby połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów. Ta właściwość jest tylko do odczytu.
XMSC_WPM_HOST_NAME	Położenie mechanizmu przesyłania komunikatów, z którym połączona jest aplikacja (nazwa hosta lub adres IP systemu). Ta właściwość jest tylko do odczytu.
XMSC_WPM_ME_NAME	Nazwa mechanizmu przesyłania komunikatów, z którym połączona jest aplikacja. Ta właściwość jest tylko do odczytu.
PORT XMSC_WPM_PORT	Numer portu, na którym nasłuchuje mechanizm przesyłania komunikatów, z którym aplikacja nawiązała połączenie. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Obiekt połączenia ma również właściwości tylko do odczytu, które zostały utworzone na podstawie właściwości fabryki połączeń, która została użyta do utworzenia połączenia. Te właściwości są wyprowadzane nie tylko z właściwości fabryki połączeń, które zostały ustawione w momencie tworzenia połączenia, ale również z domyślnych wartości właściwości, które nie zostały ustawione. Właściwości obejmują tylko te, które są istotne dla typu serwera przesyłania komunikatów, z którym połączona jest aplikacja. Nazwy właściwości są takie same, jak nazwy właściwości fabryki połączeń.

Właściwości obiektu ConnectionFactory

Przegląd właściwości obiektu ConnectionFactory z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

<i>Tabela 29. Właściwości obiektu ConnectionFactory</i>	
Nazwa właściwości	Opis
“XMSC_ASYNC_EXCEPTIONS,” na stronie 215	Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS ma informować interfejs ExceptionListener tylko wtedy, gdy połączenie zostało zerwane, czy też wtedy, gdy dowolny wyjątek wystąpi asynchronicznie w wywołaniu interfejsu API XMS. Ta właściwość ma zastosowanie względem wszystkich połączeń utworzonych w tej fabryce połączeń, które mają zarejestrowany interfejs ExceptionListener.
ID_KLIENTA XMSC_XML	Identyfikator klienta dla połączenia.
XMSC_CONNECTION_TYPE	Typ serwera przesyłania komunikatów, z którym łączy się aplikacja.
XMSC_PASSWORD	Hasło, które może być używane do uwierzytelniania aplikacji na etapie podejmowania próby nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów.
“XMSC_RTT_BROKER_PING_INTERVAL” na stronie 220	Odstęp czasu (w milisekundach), po upływie którego klient XMS .NET sprawdza połączenie z serwerem przesyłania komunikatów w czasie rzeczywistym w celu wykrycia dowolnego działania.
PROTOKÓŁ XMSC_RTT_CONNECTION_PROTOCOL	Protokół komunikacyjny używany do nawiązywania połączenia z brokerem w czasie rzeczywistym.

<i>Tabela 29. Właściwości obiektu ConnectionFactory (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_RTT_HOST_NAME</u>	Miejsce działania brokera: nazwa hosta lub adres IP systemu.
<u>ADRES_LOKALNY XMSC_RTT_LOCAL_ADDRESS</u>	Nazwa hosta lub adres IP interfejsu sieci lokalnej na potrzeby nawiązania połączenia z brokerem w czasie rzeczywistym.
<u>XMSC_RTT_MULTICAST</u>	Ustawienie rozsyłania grupowego dla fabryki połączeń lub miejsca docelowego.
<u>PORT XMSC_RTT_PORT</u>	Numer portu, na którym broker nasłuchuje żądań przychodzących.
<u>ID_UŻYTKOWNIKA XMSC_USERID</u>	Identyfikator użytkownika, który może być używany do uwierzytelniania aplikacji na etapie podejmowania próby nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów.
<u>XMSC_WMQ_BROKER_CONTROLQ</u>	Nazwa kolejki sterującej używanej przez broker. Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.
<u>XMSC_WMQ_BROKER_PUBQ</u>	Nazwa kolejki monitorowanej przez broker, do której aplikacje wysyłają publikowane komunikaty. Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.
<u>XMSC_WMQ_BROKER_QMGR</u>	Nazwa menedżera kolejek, z którym broker nawiązał połączenie. Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.
<u>XMSC_WMQ_BROKER_SUBQ</u>	Nazwa kolejki subskrybenta dla konsumenta nietrwałych komunikatów. Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.

Tabela 29. Właściwości obiektu *ConnectionFactory* (kontynuacja)

Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_WMQ_BROKER_VERSION</u>	Typ brokera używany na potrzeby połączenia lub miejsca docelowego. Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość <u>XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION</u> fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.
<u>“XMSC_WMQ_CCDTURL” na stronie 225</u>	Adres URL identyfikujący nazwę i położenie pliku zawierającego tabelę definicji kanałów klienta oraz określający sposób dostępu do pliku.
<u>XMSC_WMQ_CHANNEL</u>	Nazwa kanału używanego do nawiązywania połączenia.
<u>“XMSC_WMQ_CLIENT_RECONNECT_OPTIONS” na stronie 226</u>	Ta właściwość określa opcje ponownego połączenia klienta dla nowych połączeń utworzonych przez tę fabrykę.
<u>“XMSC_WMQ_CLIENT_RECONNECT_TIMEOUT” na stronie 226</u>	Ta właściwość określa czas (w sekundach), przez który połączenie klienta próbuje ponownie nawiązać połączenie.
<u>XMSC_WMQ_CONNECTION_MODE</u>	Tryb, przy użyciu którego aplikacja nawiązuje połączenie z menedżerem kolejek.
<u>“XMSC_WMQ_CONNECTION_NAME_LIST” na stronie 227</u>	Ta właściwość określa hosty, do których klient próbuje ponownie nawiązać połączenie po zerowaniu połączenia.
<u>XMSC_WMQ_FAIL_IF QUIESCE</u>	Określa, czy wywołania pewnych metod nie powiodą się, jeśli menedżer kolejek, z którym aplikacja nawiązała połączenie, będzie w stanie wyciszenia.
<u>XMSC_WMQ_HOST_NAME</u>	Miejsce działania menedżera kolejek: nazwa hosta lub adres IP systemu.
<u>XMSC_WMQ_LOCAL_ADDRESS</u>	W przypadku połączenia z menedżerem kolejek: ta właściwość określa używaną wartość interfejsu sieci lokalnej albo portu lokalnego (lub zakresu portów lokalnych) bądź obie te wartości.
<u>XMSC_WMQ_MESSAGE_SELECTION</u>	Określa, czy wybór komunikatów jest dokonany przez klienta XMS , czy przez brokera. Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość <u>XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION</u> fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.

<i>Tabela 29. Właściwości obiektu ConnectionFactory (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_WMQ_MSG_BATCH_SIZE</u>	<p>Maksymalna liczba komunikatów pobieranych z kolejki w jednej partii, gdy komunikaty są dostarczane w trybie asynchronicznym.</p> <p>Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.</p>
<u>XMSC_WMQ_POLLING_INTERVAL</u>	<p>Jeśli kolejka żadnego procesu nasłuchującego w ramach sesji nie zawiera odpowiedniego komunikatu, jest to maksymalny odstęp czasu (w milisekundach) między kolejnymi próbami pobrania komunikatu z kolejki przez każdy z procesów nasłuchujących komunikatów.</p> <p>Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.</p>
<u>“XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION” na stronie 236</u>	Wersja, wydanie, poziom modyfikacji i pakiet poprawek menedżera kolejek, z którym aplikacja ma nawiązać połączenie.
<u>PORT XMSC_WMQ_PORT</u>	Numer portu, na którym menedżer kolejek nasłuchuje żądań przychodzących.
<u>XMSC_WMQ_PUB_ACK_INTERVAL</u>	<p>Liczba komunikatów publikowanych przez publikatora, zanim klient XMS zażąda potwierdzenia od brokera.</p> <p>Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.</p>
<u>“XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED” na stronie 231</u>	Ta właściwość określa, czy producenci komunikatów mogą używać asynchronicznych operacji put w celu wysyłania komunikatów do tego miejsca docelowego.
<u>CCSID XMSC_WMQ_QMGR_CCSID</u>	Identyfikator (CCSID) kodowanego zestawu znaków lub strony kodowej, w którym pola danych znakowych zdefiniowane w interfejsie kolejki komunikatów (Message Queue Interface-MQI) są wymieniane między klientem XMS a klientem IBM WebSphere MQ .
<u>MENEDŻER KOLEJEK</u> <u>XMSC_WMQ_QUEUE_MANAGER</u>	Nazwa menedżera kolejek, z którym ma zostać nawiązane połączenie.
<u>XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT</u>	Identyfikuje wyjście odbierania kanału, które ma zostać uruchomione.

<i>Tabela 29. Właściwości obiektu ConnectionFactory (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT_INIT</u>	Dane użytkownika przekazywane do wyjścia odbierania kanału w momencie jego wywołania.
<u>XMSC_WMQ_SECURITY_EXIT</u>	Identyfikuje wyjście zabezpieczeń kanału.
<u>XMSC_WMQ_SECURITY_EXIT_INIT</u>	Dane użytkownika przekazywane do wyjścia zabezpieczeń kanału w momencie jego wywołania.
“ <u>XMSC_WMQ_SEND_CHECK_COUNT</u> ” na stronie 240	Liczba wywołań wysyłania dozwolonych między sprawdzeniami błędów asynchronicznego umieszczania w ramach jednej sesji XMS bez transakcji.
<u>XMSC_WMQ_SEND_EXIT</u>	Identyfikuje wyjście wysyłania kanału.
<u>XMSC_WMQ_SEND_EXIT_INIT</u>	Dane użytkownika przekazywane do wyjść wysyłania kanału w momencie ich wywołania.
“ <u>XMSC_WMQ_SHARE_CONV_ALLOWED</u> ” na stronie 241	Określa, czy połączenie klienta może współużytkować swoje gniazdo z innymi połączeniami XMS najwyższego poziomu z tego samego procesu do tego samego menedżera kolejek, jeśli definicje kanałów są zgodne. Ta właściwość umożliwia pełną izolację połączeń w osobnych gniazdach (jeśli jest to konieczne z powodów związanych z tworzeniem, konserwacją lub działaniem aplikacji).
<u>XMSC_WMQ_SSL_CERT_STORES</u>	Lokalizacje serwerów, na których znajdują się listy odwołań certyfikatów (Certificate Revocation List – CRL) używane podczas nawiązywania połączenia SSL z menedżerem kolejek.
<u>XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC</u>	Nazwa specyfikacji szyfrowania używanej w przypadku bezpiecznego połączenia z menedżerem kolejek.
<u>XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE</u>	Nazwa pakietu CipherSuite, która ma być używana przez połączenie SSL lub TLS z menedżerem kolejek. Na podstawie podanego zestawu algorytmów szyfrowania jest określany protokół używany do negocjowania bezpiecznego połączenia.
<u>XMSC_WMQ_SSL_CRYPT_HW</u>	Szczegóły konfiguracji sprzętu szyfrującego połączonego z systemem klienta.
<u>XMSC_WMQ_SSL_FIPS_REQUIRED</u>	Wartość tej właściwości określa, czy aplikacja może lub nie może używać zestawów algorytmów szyfrowania niezgodnych ze standardem FIPS. Jeśli ta właściwość zostanie ustawiona na wartość true, w przypadku połączeń klient-serwer będzie można używać tylko algorytmów zgodnych ze standardem FIPS.
<u>XMSC_WMQ_SSL_KEY_REPOSITORY</u>	Położenie pliku bazy danych kluczy, w którym przechowywane są klucze i certyfikaty.
<u>XMSC_WMQ_SSL_KEY_RESETCOUNT</u>	Wartość KeyResetCount reprezentuje całkowitą liczbę nieszyfrowanych bajtów wysłanych i odebranych w ramach konwersacji SSL przed ponownym wynegocjowaniem klucza tajnego.
<u>XMSC_WMQ_SSL_PEER_NAME</u>	Nazwa węzła sieci używana na potrzeby połączenia SSL z menedżerem kolejek.

<i>Tabela 29. Właściwości obiektu ConnectionFactory (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_WMQ_SYNCPOINT_ALL_GETS</u>	Określa, czy wszystkie komunikaty muszą być pobierane z kolejek w ramach sterowania punktem synchronizacji.
“KLIENT <u>XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT</u> ” na stronie 248	
<u>XMSC_WMQ_TEMP_Q_PREFIX</u>	Przedrostek używany do utworzenia nazwy kolejki dynamicznej IBM WebSphere MQ utworzonej podczas tworzenia kolejki tymczasowej produktu XMS przez aplikację.
<u>XMSC_WMQ_TEMP_TOPIC_PREFIX</u>	Podczas tworzenia tematów tymczasowych XMS generuje łańcuch tematu w postaci "TEMP/TEMPTOPICPREFIX/unique_id" lub jeśli ta właściwość zostanie pozostawiona z wartością domyślną, tylko "TEMP/unique_id". Podanie niepustej wartości umożliwia definiowanie konkretnych kolejek modelowych na potrzeby tworzenia zarządzanych kolejek dla subskrybentów tymczasowych tematów utworzonych w ramach tego połączenia.
<u>MODEL XMSC_WMQ_TEMPORARY_MODEL</u>	Nazwa kolejki modelowej IBM WebSphere MQ , z której tworzona jest kolejka dynamiczna, gdy aplikacja tworzy kolejkę tymczasową XMS .
<u>XMSC_WPM_BUS_NAME</u>	W przypadku fabryki połączeń: nazwa magistrali integracji usług, z którą aplikacja nawiązuje połączenie. W przypadku miejsca docelowego: nazwa magistrali integracji usług, w której znajduje się miejsce docelowe.
<u>XMSC_WPM_CONNECTION_ZBLIŻENIA</u>	Ustawienie bliskości połączeń na potrzeby nawiązywania połączenia.
<u>XMSC_WPM_DUR_SUB_HOME</u>	Nazwa mechanizmu przesyłania komunikatów zarządzającego wszystkimi trwałymi subskrypcjami połączeń lub miejsc docelowych.
<u>ADRES_LOKALNY_XMSC_WPM_</u>	W przypadku połączenia z magistralą integracji usług: ta właściwość określa używaną wartość interfejsu sieci lokalnej albo portu lokalnego (lub zakresu portów lokalnych) bądź obie te wartości.
<u>XMSC_WPM_NON_PERSISTENT_MAP</u>	Poziom niezawodności komunikatów nietrwałych wysyłanych za pośrednictwem połączenia.
<u>XMSC_WPM_PERSISTENT_MAP</u>	Poziom niezawodności komunikatów trwałych wysyłanych za pośrednictwem połączenia.
<u>PUNKTY KOŃCOWE</u> <u>XMSC_WPM_PROVIDER_ENDPOINTS</u>	Jeden adres punktu końcowego serwera startowego lub sekwencja wielu adresów.
<u>XMSC_WPM_TARGET_GROUP</u>	Nazwa grupy docelowej mechanizmów przesyłania komunikatów.
<u>XMSC_WPM_TARGET_ISTOTNOŚĆ</u>	Znaczenie grupy docelowej mechanizmów przesyłania komunikatów.
<u>XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN</u>	Nazwa łańcucha transportowego danych przychodzących, który musi być używany przez aplikację do nawiązywania połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów.

<i>Tabela 29. Właściwości obiektu ConnectionFactory (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_WPM_TARGET_TYPE</u>	Typ grupy docelowej mechanizmów przesyłania komunikatów.
<u>XMSC_WPM_TEMP_Q_PREFIX</u>	Przedrostek używany do tworzenia nazwy kolejki tymczasowej, która jest tworzona na magistrali integracji usług, gdy aplikacja tworzy kolejkę tymczasową XMS .
<u>XMSC_WPM_TEMP_TOPIC_PREFIX</u>	Przedrostek używany do generowania nazwy tematu tymczasowego tworzego przez aplikację.

Pojęcia pokrewne

Obiekty [ConnectionFactoryies](#) i obiekty [Connection](#)

Obiekt [ConnectionFactory](#) udostępnia szablon, który jest używany przez aplikację do tworzenia obiektu połączenia. Aplikacja korzysta z obiektu połączenia w celu utworzenia obiektu sesji.

[Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere](#)

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integration Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

[Bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek](#)

Aby umożliwić aplikacji XMS .NET nawiąże bezpieczne połączenia z IBM WebSphere MQ menedżer kolejek, odpowiednie właściwości muszą być zdefiniowane w obiekcie [ConnectionFactory](#) .

[Bezpieczne połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus](#)

Aby włączyć XMS .Aplikacja NET służy do nawiązywania bezpiecznych połączeń z mechanizmem przesyłania komunikatów produktu WebSphere Usługa Integration Bus . W obiekcie [ConnectionFactory](#) muszą być zdefiniowane odpowiednie właściwości.

[Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów](#)

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS , które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS .

Zadania pokrewne

[Tworzenie obiektów administrowanych](#)

Definicje obiektów [ConnectionFactory](#) i [Destination](#), które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Odsyłacze pokrewne

[Wymagane właściwości dla administrowanych obiektów ConnectionFactory](#)

Gdy aplikacja tworzy fabrykę połączeń, należy zdefiniować pewną liczbę właściwości, aby utworzyć połączenie z serwerem przesyłania komunikatów.

Właściwości danych ConnectionMeta

Przegląd właściwości obiektu danych [ConnectionMeta](#), z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

<i>Tabela 30. Właściwości danych ConnectionMeta</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_JMS_MAJOR_VERSION</u>	Numer wersji głównej specyfikacji JMS , na której oparty jest produkt XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Tabela 30. Właściwości danych ConnectionMeta (kontynuacja)

Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_JMS_MINOR_VERSION</u>	Drugorzędny numer wersji specyfikacji JMS , na której oparty jest produkt XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.
<u>XMSC_JMS_VERSION</u>	Identyfikator wersji specyfikacji JMS , na której oparty jest produkt XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.
<u>XMSC_MAJOR_VERSION</u>	Numer wersji klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.
<u>XMSC_MINOR_VERSION</u>	Numer wydania klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.
<u>XMSC_PROVIDER_NAME</u>	Dostawca klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.
<u>XMSC_VERSION</u>	Identyfikator wersji klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Właściwości miejsca docelowego

Przegląd właściwości obiektu docelowego, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Tabela 31. Właściwości miejsca docelowego

Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_DELIVERY_MODE</u>	Tryb dostarczania komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.
<u>XMSC_PRIORITY</u>	Priorytet komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.
<u>XMSC_RTT_MULTICAST</u>	Ustawienie rozsyłania grupowego dla fabryki połączeń lub miejsca docelowego.
<u>XMSC_TIME_TO_LIVE</u>	Czas życia komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.
<u>XMSC_WMQ_BROKER_VERSION</u>	Typ brokera używany na potrzeby połączenia lub miejsca docelowego.
<u>XMSC_WMQ_CCSID</u>	Identyfikator (identyfikator CCSID) kodowanego zestawu znaków lub strony kodowej, w którym łańcuchy danych znakowych w treści komunikatu są wyświetlane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do miejsca docelowego.
<u>XMSC_WMQ_DUR_SUBQ</u>	Nazwa kolejki trwałego subskrybenta, który odbiera komunikaty z miejsca docelowego. Uwaga: Ta właściwość może być używana z wersją 2.0 produktu IBM Message Service Client for .NET , ale nie ma wpływu na aplikację połączoną z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 , chyba że właściwość XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION fabryki połączeń jest ustawiona na numer wersji mniejszy niż 7.
<u>XMSC_WMQ_ENCODING</u>	W jaki sposób dane liczbowe w treści komunikatu są reprezentowane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do miejsca docelowego.

<i>Tabela 31. Właściwości miejsca docelowego (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>XMSC_WMQ_FAIL_IF_QUIESCE</u>	Określa, czy wywołania pewnych metod nie powiodą się, jeśli menedżer kolejek, z którym aplikacja nawiązała połączenie, będzie w stanie wyciszania.
<u>"XMSC_WMQ_MESSAGE_BODY" na stronie 229</u>	Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS przetwarza obiekt MQRFH2 komunikatu produktu IBM WebSphere MQ jako część ładunku komunikatu (czyli jako część treści komunikatu).
<u>"XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT" na stronie 230</u>	Określa poziom kontekstu komunikatu, który ma być ustawiany przez aplikację XMS. Aby ta właściwość miała zastosowanie, aplikacja musi być uruchamiana z odpowiednimi uprawnieniami dotyczącymi kontekstu.
<u>"XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED" na stronie 231</u>	Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS może wyodrębnić wartości pól MQMD, czy nie.
<u>"XMSC_WMQ_MQMD_WRITE_ENABLED" na stronie 231</u>	Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS może mieć wartości pól MQMD, czy nie.
<u>"XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED" na stronie 232</u>	Ta właściwość określa, czy konsumenci komunikatów i przeglądarki kolejek mogą używać operacji odczytu z wyprzedzeniem do pobierania nietrwałych komunikatów nietransakcyjnych z tego miejsca docelowego do buforu wewnętrznego przed ich odebraniem.
<u>"XMSC_WMQ_READ_AHEAD_CLOSE_POLICY" na stronie 232</u>	W przypadku komunikatów dostarczanych do asynchronicznego procesu nasłuchującego komunikatów ta właściwość określa, co stanie się z komunikatami w wewnętrznym buforze odczytu z wyprzedzeniem, gdy konsument komunikatów zostanie zamknięty.
<u>"CCSID XMSC_WMQ_RECEIVE_CCSID" na stronie 238</u>	Właściwość docelowa, która ustawia docelowy identyfikator CCSID dla konwersji komunikatów menedżera kolejek. Wartość jest ignorowana, chyba że parametr XMSC_WMQ_RECEIVE_CONVERSION jest ustawiony na wartość WMQ_RECEIVE_CONVERSION_QMGR.
<u>"XMSC_WMQ_RECEIVE_CONVERSION" na stronie 238</u>	Właściwość miejsca docelowego, która określa, czy konwersja danych ma być wykonywana przez menedżer kolejek.
<u>XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT</u>	Określa, czy komunikaty wysyłane do miejsca docelowego mają zawierać nagłówki MQRFH2.
<u>XMSC_WMQ_TEMP_TOPIC_PREFIX</u>	Podczas tworzenia tematów tymczasowych XMS generuje łańcuch tematu w postaci "TEMP/TEMPTOPICPREFIX/unique_id" lub jeśli ta właściwość zostanie pozostawiona z wartością domyślną, tylko "TEMP/unique_id". Podanie niepustej wartości umożliwia definiowanie konkretnych kolejek modelowych na potrzeby tworzenia zarządzanych kolejek dla subskrybentów tymczasowych tematów utworzonych w ramach tego połączenia.
<u>XMSC_WPM_BUS_NAME</u>	W przypadku fabryki połączeń: nazwa magistrali integracji usług, z którą aplikacja nawiązuje połączenie. W przypadku miejsca docelowego: nazwa magistrali integracji usług, w której znajduje się miejsce docelowe.

Tabela 31. Właściwości miejsca docelowego (kontynuacja)

Nazwa właściwości	Opis
XMSC_WPM_TOPIC_SPACE	Nazwa obszaru tematu zawierającego dany temat.

Pojęcia pokrewne

Obiekty ConnectionFactories i obiekty Connection

Obiekt ConnectionFactory udostępnia szablon, który jest używany przez aplikację do tworzenia obiektu połączenia. Aplikacja korzysta z obiektu połączenia w celu utworzenia obiektu sesji.

Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere

Aplikacja XMS może łączyć się z WebSphere Usługa Integration Bus za pomocą bezpośredniego połączenia TCP/IP lub za pomocą protokołu HTTP przy użyciu protokołu TCP/IP.

Miejsca docelowe

Aplikacja XMS używa obiektu docelowego do określenia miejsca docelowego wysyłanych komunikatów oraz źródła komunikatów, które są odbierane.

Znaki wieloznaczne miejsca docelowego

Produkt XMS udostępnia obsługę znaków wieloznacznych w celu zapewnienia, że znaki wieloznaczne mogą być przekazywane do miejsca, w którym są one potrzebne do dopasowania. Dla każdego typu serwera, z którym może pracować produkt XMS, istnieje inny schemat znaków wieloznacznych.

Identyfikatory ujednoliczona zasobu tematu

Identyfikator URI (Uniform Resource Identifier) tematu określa nazwę tematu. Można również określić dla niego jedną lub więcej właściwości.

Identyfikatory URI jednorodnych zasobów

Identyfikator URI kolejki określa nazwę kolejki. Można również określić jedną lub więcej właściwości kolejki.

Tymczasowe miejsca docelowe

Aplikacje produktu XMS mogą tworzyć tymczasowe miejsca docelowe i korzystać z nich.

Odwzorowanie właściwości dla administrowanych obiektów

Aby umożliwić aplikacjom korzystanie z fabryki połączeń JMS i Serwer aplikacji WebSphere produktu IBM WebSphere MQ oraz definicji obiektów docelowych, właściwości pobrane z tych definicji muszą być odwzorowane na odpowiednie właściwości produktu XMS, które można ustawić w fabrykach połączeń i miejscach docelowych produktu XMS.

Zadania pokrewne

Tworzenie obiektów administrowanych

Definicje obiektów ConnectionFactory i Destination, które są wymagane przez aplikacje produktu XMS w celu nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów, muszą zostać utworzone przy użyciu odpowiednich narzędzi administracyjnych.

Odsyłacze pokrewne

Wymagane właściwości administrowanych obiektów docelowych

Aplikacja tworzący miejsce docelowe musi ustawić kilka właściwości, które aplikacja ma w administrowanym obiekcie docelowym.

Właściwości obiektu InitialContext

Przegląd właściwości obiektu InitialContext, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Tabela 32. Właściwości obiektu InitialContext

Nazwa właściwości	Opis
XMSC_IC_URL	W przypadku kontekstów LDAP i FileSystem: adres repozytorium zawierającego obiekty administrowane.

<i>Tabela 33. Właściwości obiektu InitialContext</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>URI_DOSTAWCY_XMSC_IC_PROVIDER_URL</u>	Umożliwia wskazanie katalogu nazw JNDI. Dzięki niej usługa nazw COS nie musi znajdować się na tym samym serwerze co usługa WWW.
<u>XMSC_IC_SECURITY_AUTHENTICATION</u>	W oparciu o interfejs kontekstu Java SECURITY_AUTHENTICATION. Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.
<u>XMSC_IC_SECURITY_CREDENTIALS</u>	W oparciu o interfejs kontekstu Java SECURITY_CREDENTIALS. Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.
<u>XMSC_IC_SECURITY_PRINCIPAL</u>	W oparciu o interfejs kontekstu Java SECURITY_PRINCIPAL. Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.
<u>XMSC_IC_SECURITY_PROTOCOL</u>	Na podstawie interfejsu kontekstu Java SECURITY_PROTOCOL Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.
<u>XMSC_IC_URL</u>	W przypadku kontekstów LDAP i FileSystem: adres repozytorium zawierającego obiekty administrowane. W przypadku kontekstów nazw COS: adres usługi WWW, która wyszukuje obiekty w katalogu.

Pojęcia pokrewne

Właściwości obiektu InitialContext

Parametry konstruktora InitialContext obejmują położenie repozytorium administrowanych obiektów, podane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Aby aplikacja mogła nawiązać połączenie z repozytorium, może być konieczne podanie większej ilości informacji niż informacje zawarte w identyfikatorze URI.

Format identyfikatora URI dla kontekstów początkowych produktu XMS

Położenie repozytorium administrowanych obiektów jest udostępniane jako jednolity wskaźnik zasobów (URI). Format identyfikatora URI zależy od typu kontekstu.

Pobieranie administrowanych obiektów

Program XMS pobiera obiekt administrowany z repozytorium przy użyciu adresu udostępnionego podczas tworzenia obiektu InitialContext lub w właściwościach InitialContext .

Zadania pokrewne

Obiekty InitialContext

Aplikacja musi utworzyć kontekst początkowy, który będzie używany w celu nawiązania połączenia z repozytorium obiektów administrowanych w celu pobrania wymaganych obiektów administrowanych.

Właściwości komunikatu

Przegląd właściwości obiektu Message, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

<i>Tabela 34. Właściwości komunikatu</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>ZESTAW JMS_IBM_CHARACTER_SET</u>	Identyfikator (CCSID) kodowanego zestawu znaków lub strony kodowej, w którym łańcuchy danych znakowych w treści komunikatu są używane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do zamierzonego miejsca docelowego. W polu XMS ta właściwość ma wartość liczbową i jest odwzorowywać na identyfikator CCSID. Ta właściwość jest jednak oparta na właściwości JMS, dlatego przyjmuje wartość typu String, która jest odwzorowywana na zestaw znaków języka Java reprezentujący ten liczbowy identyfikator CCSID.
<u>JMS_IBM_Encoding</u>	W jaki sposób dane liczbowe w treści komunikatu są reprezentowane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do zamierzonego miejsca docelowego.
<u>JMS_IBM_EXCEPTIONMESSAGE</u>	Tekst opisujący przyczynę, z powodu której komunikat został wysłany do miejsca docelowego wyjątków. Ta właściwość jest tylko do odczytu.
<u>JMS_IBM_EXCEPTIONPROBLEMDESTINATION</u>	Nazwa miejsca docelowego, w którym znajdował się komunikat, zanim został wysłany do miejsca docelowego wyjątków.
<u>JMS_IBM_EXCEPTIONREASON</u>	Kod przyczyny wskazujący powód wysłania komunikatu do miejsca docelowego wyjątków.
<u>JMS_IBM_EXCEPTIONTIMESTAMP</u>	Czas wysłania komunikatu do miejsca docelowego wyjątków.
<u>JMS_IBM_FEEDBACK</u>	Kod wskazujący rodzaj komunikatu raportu.
<u>JMS_IBM_FORMAT</u>	Przyroda danych aplikacji w komunikacie.
<u>GRUPA JMS_IBM_LAST_MSG_IN_GROUP</u>	Wskazuje, czy komunikat jest ostatnim komunikatem w grupie komunikatów.
<u>JMS_IBM_MSGTYPE</u>	Typ komunikatu.
<u>JMS_IBM_PUTAPPLTYPE</u>	Typ aplikacji, która wysłała komunikat.
<u>DATA JMS_IBM_PUTDATE</u>	Data wysłania komunikatu.
<u>JMS_IBM_PUTTIME</u>	Godzina wysłania komunikatu.
<u>JMS_IBM_REPORT_COA</u>	Wysła żądanie przesyłania komunikatów raportów 'potwierdzenie odebrania' i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.
<u>JMS_IBM_REPORT_COD</u>	Wysła żądanie przesyłania komunikatów raportów 'potwierdzenie dostarczenia' i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.
<u>JMS_IBM_REPORT_DISCARD_MSG</u>	Wysła żądanie, aby komunikat był usuwany, jeśli nie może zostać dostarczony do wybranego miejsca docelowego.

<i>Tabela 34. Właściwości komunikatu (kontynuacja)</i>	
Nazwa właściwości	Opis
<u>JMS_IBM_REPORT_EXCEPTION</u>	Wysyła żądanie przesyłania komunikatów raportów o wyjątkach i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.
<u>JMS_IBM_REPORT_EXPIRATION</u>	Wysyła żądanie przesyłania komunikatów raportów o utracie ważności i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.
<u>JMS_IBM_REPORT_NAN</u>	Wysyła żądanie przesyłania komunikatów raportów o powiadomieniach dotyczących działań negatywnych.
<u>JMS_IBM_REPORT_PAN</u>	Wysyła żądanie przesyłania komunikatów raportów o powiadomieniach dotyczących działań pozytywnych.
<u>JMS_IBM_REPORT_PASS_CORREL_ID</u>	Wysyła żądanie, aby identyfikator korelacji dowolnego komunikatu odpowiedzi lub raportu był taki sam jak identyfikator korelacji oryginalnego komunikatu.
<u>JMS_IBM_REPORT_PASS_MSG_ID</u>	Wysyła żądanie, aby identyfikator dowolnego komunikatu odpowiedzi lub raportu był taki sam jak identyfikator oryginalnego komunikatu.
<u>JMS_IBM_RETAIN</u>	Jeśli ta właściwość zostanie ustawiona, menedżer kolejek będzie traktował komunikat jako zachowaną publikację.
<u>JMS_IBM_SYSTEM_MESSAGEID</u>	Identyfikator, który identyfikuje komunikat w jednoznaczny sposób w obrębie magistrali integracji usług. Ta właściwość jest tylko do odczytu.
<u>JMSX_APPID</u>	Nazwa aplikacji, która wysłała komunikat.
<u>JMSX_DELIVERY_COUNT</u>	Liczba prób dostarczenia komunikatu.
<u>ID_GROUP_JMS_JMS_JMS</u>	Identyfikator grupy komunikatów, do której należy komunikat.
<u>JMSX_GROUPSEQ</u>	Numer kolejny komunikatu w obrębie grupy komunikatów.
<u>JMSX_USERID</u>	Identyfikator użytkownika powiązany z aplikacją, która wysłała komunikat.

Właściwości JMS_IBM_MQMD*

Produkt IBM Message Service Client for .NET umożliwia aplikacjom klienckim odczytywanie/zapisywanie pól MQMD za pomocą funkcji API. Umożliwia również dostęp do danych komunikatu produktu MQ. Domyślnie dostęp do deskryptora MQMD jest wyłączony i musi być jawnie włączony przez aplikację przy użyciu właściwości miejsca docelowego: XMSC_WMQ_MQMD_WRITE_ENABLED i XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED. Te dwie właściwości są niezależne od siebie.

Wszystkie pola MQMD z wyjątkiem StrucId i Version są ujawniane jako dodatkowe właściwości obiektu Message i są to prefixed JMS_IBM_MQMD.

Właściwości JMS_IBM_MQMD* mają wyższy priorytet niż inne właściwości, takie jak JMS_IBM* opisane w poprzedniej tabeli.

Wysyłanie komunikatów

Wszystkie pola MQMD z wyjątkiem StrucId i Version są reprezentowane. Te właściwości odnoszą się tylko do pól MQMD. W przypadku, gdy właściwość występuje zarówno w strukturze MQMD, jak i w nagłówku

MQRFH2 , wersja w tabeli MQRFH2 nie jest ustawiona lub wyodrębniana. Możliwe jest ustawienie dowolnej z tych właściwości, z wyjątkiem właściwości JMS_IBM_MQMD_BackoutCount. Dowolna wartość ustawiona dla JMS_IBM_MQMD_BackoutCount jest ignorowana.

Jeśli właściwość ma maksymalną długość, a użytkownik poda wartość, która jest zbyt długa, wartość jest obcinana.

W przypadku niektórych właściwości należy również ustawić właściwość XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT w obiekcie docelowym. Aby ta właściwość miała zastosowanie, aplikacja musi być uruchamiana z odpowiednimi uprawnieniami dotyczącymi kontekstu. Jeśli wartość właściwości XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT nie zostanie ustawiona na odpowiednią wartość, wartość właściwości zostanie zignorowana. Jeśli wartość XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT zostanie ustawiona na odpowiednią wartość, ale użytkownik nie ma wystarczających uprawnień kontekstowych dla menedżera kolejek, zostanie wygenerowany wyjątek. Właściwości wymagające konkretnych wartości atrybutu XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT są następujące.

Następujące właściwości wymagają ustawienia XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT na wartość XMSC_WMQ_MDCTX_SET_IDENTITY_CONTEXT lub XMSC_WMQ_MDCTX_SET_ALL_CONTEXT.

- JMS_IBM_MQMD_UserIdentifier
- JMS_IBM_MQMD_AccountingToken
- Dane JMS_IBM_MQMD_ApplIdentity

Następujące właściwości wymagają ustawienia XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT na wartość XMSC_WMQ_MDCTX_SET_ALL_CONTEXT:

- Typ JMS_IBM_MQMD_PutAppl
- Nazwa JMS_IBM_MQMD_PutAppl
- JMS_IBM_MQMD_PutDate
- JMS_IBM_MQMD_PutTime
- Dane JMS_IBM_MQMD_ApplOrigin

odbieranie komunikatów

Wszystkie te właściwości są dostępne w odebranych komunikacie, jeśli właściwość XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED jest ustawiona na wartość true, bez względu na rzeczywiste właściwości ustawione przez aplikację produkującą aplikację. Aplikacja nie może modyfikować właściwości odebranego komunikatu, chyba że wszystkie właściwości zostaną wyczyszczone jako pierwsze zgodnie ze specyfikacją JMS. Odebrany komunikat może zostać przesłany bez modyfikowania właściwości.

Uwaga: Jeśli aplikacja odbierze komunikat z miejsca docelowego z właściwością XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED ustawioną na wartość true, a następnie przekazuje ją do miejsca docelowego z ustawioną wartością true dla parametru XMSC_WMQ_MQMD_WRITE_ENABLED, spowoduje to, że wszystkie wartości pól MQMD odebranego komunikatu są kopiowane do przekazanego komunikatu. Tabela właściwości

<i>Tabela 35. Właściwości obiektu komunikatu reprezentującego pola MQMD</i>		
Właściwość	Opis	Typ
Raport JMS_IBM_MQMD_REPORT	Opcje dla komunikatów raportu	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_MSGTYPE	Typ komunikatu	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_WAŻNOŚCI	czas życia komunikatu	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_FEEDBACK	Informacja zwrotna lub kod przyczyny	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_ENCODING	Kodowanie numeryczne danych komunikatu	System.Int32

Tabela 35. Właściwości obiektu komunikatu reprezentującego pola MQMD (kontynuacja)		
Właściwość	Opis	Typ
JMS_IBM_MQMD_CODEDCHARSETID	Identyfikator zestawu znaków danych komunikatu	System.Int32
FORMAT JMS_IBM_MQMD_FORMAT	Nazwa formatu danych komunikatu	System.String
JMS_IBM_MQMD_PRIORITY	Priorytet komunikatu	System.Int32
Uwaga: Jeśli do wartości JMS_IBM_MQMD_PRIORITY zostanie przypisana wartość, która nie mieści się w zakresie od 0 do 9, ta wartość narusza specyfikację JMS.		
JMS_IBM_MQMD_PERSISTENCE	Trwałość komunikatu	System.Int32
Identyfikator MSGID JMS_IBM_MQMD_MSGID Uwaga: Specyfikacja JMS określa, że identyfikator komunikatu musi być ustawiony przez dostawcę JMS i musi być unikalny lub ma wartość NULL. Jeśli do wartości JMS_IBM_MQMD_MSGID zostanie przypisana wartość, ta wartość zostanie skopiowana do wartości JMSMessageID. Dlatego nie jest on ustawiany przez dostawcę JMS i może nie być unikalny: ta wartość narusza specyfikację JMS.	Identyfikator komunikatu	Tablica bajtów Uwaga: Użycie właściwości tablicy bajtów w komunikacie narusza specyfikację JMS.
JMS_IBM_MQMD_CORRELID Uwaga: Po przypisaniu wartości do wartości JMS_IBM_MQMD_CORRELID rozpoczynający się od łańcucha 'ID:' ta wartość narusza specyfikację JMS.	Identyfikator korelacji	Tablica bajtów Uwaga: Użycie właściwości tablicy bajtów w komunikacie narusza specyfikację JMS.
JMS_IBM_MQMD_BACKOUTCOUNT	Liczba wycofanych	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_REPLYTOQ	Nazwa kolejki odpowiedzi	System.String
JMS_IBM_MQMD_REPLYTOQMGR	Nazwa menedżera kolejek odpowiedzi	System.String
JMS_IBM_MQMD_USERIDENTIFIER	Identyfikator użytkownika	System.String
JMS_IBM_MQMD_ACCOUNTINGTOKEN,	Token rozliczania	Tablica bajtów Uwaga: Użycie właściwości tablicy bajtów w komunikacie narusza specyfikację JMS.
JMS_IBM_MQMD_APPLIDENTITYDATA	Dane aplikacji odnoszące się do tożsamości	System.String
JMS_IBM_MQMD_PUTAPPLTYPE	Typ aplikacji, która wstawiła komunikat	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_PUTAPPLNAME	Nazwa aplikacji umieszczonej w komunikacie.	System.String

Tabela 35. Właściwości obiektu komunikatu reprezentującego pola MQMD (kontynuacja)

Właściwość	Opis	Typ
Data PUTDATE JMS_IBM_MQMD_PUTDATE	Data umieszczenia komunikatu	System.String
Czas PUTTIME JMS_IBM_MQMD_PUTTIME	Czas umieszczenia komunikatu	System.String
JMS_IBM_MQMD_APPLORIGINDATA	Dane dotyczące wniosku dotyczące pochodzenia	System.String
Identyfikator grupy JMS_IBM_MQMD_GROUPID	Identyfikator grupy	Tablica bajtów Uwaga: Użycie właściwości tablicy bajtów w komunikacie narusza specyfikację JMS.
JMS_IBM_MQMD_MSGSEQNUMBER	Numer kolejny komunikatu lokalnego w grupie	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_OFFSET	Przesunięcie danych w komunikacie fizycznym od początku komunikatu logicznego	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_MSGFLAGS	Flagi komunikatu	System.Int32
JMS_IBM_MQMD_ORIGINALLENGTH	Długość oryginalnego komunikatu	System.Int32

Więcej informacji na ten temat zawiera sekcja [MQMD](#) .

Przykłady

Ten przykład powoduje, że komunikat jest umieszczany w kolejce lub w temacie MQMD.UserIdentifier jest ustawiony na wartość "JoeBloggs".

```
// Create a ConnectionFactory, connection, session, producer, message
// ...

// Create a destination
// ...

// Enable MQMD write
dest.setBooleanProperty(XMSC_WMQ_MQMD_WRITE_ENABLED,
    XMSC_WMQ_MQMD_WRITE_ENABLED_YES);

// Optionally, set a message context if applicable for this MD field
dest.setIntProperty(XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT,
    XMSC_WMQ_MDCTX_SET_IDENTITY_CONTEXT);

// On the message, set property to provide custom UserId
msg.setStringProperty(JMS_IBM_MQMD_USERIDENTIFIER, "JoeBloggs");

// Send the message
// ...
```

Konieczne jest ustawienie XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT przed ustawieniem JMS_IBM_MQMD_USERIDENTIFIER. Więcej informacji na temat korzystania z obiektu XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT zawiera sekcja Właściwości obiektu komunikatu.

Podobnie można wyodrębnić zawartość pól MQMD, ustawiając właściwość XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED na wartość true przed odebraniem komunikatu, a następnie za pomocą metod pobierania komunikatu, na przykład właściwości getString. Wszystkie otrzymane właściwości są przeznaczone tylko do odczytu.

Ten przykład powoduje, że w polu wartości znajduje się wartość MQMD.ApplIdentityData : komunikat został zwrócony z kolejki lub tematu.

```
// Create a ConnectionFactory, connection, session, consumer
// ...

// Create a destination
// ...

// Enable MQMD read
dest.setBooleanProperty(XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED, XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED_YES);

// Receive a message
// ...

// Get desired MQMD field value using a property
System.String value = rcvMsg.getStringProperty(JMS_IBM_MQMD_APPLIDENTITYDATA);
```

Właściwości obiektu MessageConsumer

Przegląd właściwości obiektu MessageConsumer , z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Tabela 36. Właściwości obiektu MessageConsumer	
Nazwa właściwości	Opis
XMSC_IS_SUBSCRIPTION_MULTICAST	Wskazuje, czy komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport. Ta właściwość jest tylko do odczytu.
XMSC_IS_SUBSCRIPTION_RELIABLE_MULTICAST	Wskazuje, czy komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport z niezawodną jakością usługi. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Patrz [.Właściwości NET IMessageConsumer](#) , aby uzyskać więcej szczegółów.

Właściwości elementu MessageProducer

Przegląd właściwości obiektu MessageProducer , z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Patrz [.Właściwości NET IMessageProducer](#) , aby uzyskać więcej szczegółów.

Właściwości sesji

Przegląd właściwości obiektu Session, z odsyłaczami do bardziej szczegółowych informacji referencyjnych.

Patrz [.NET properties of ISession](#) , aby uzyskać więcej szczegółów.

Definicje właściwości

Ta sekcja udostępnia definicję każdej właściwości obiektu.

Każda definicja właściwości zawiera następujące informacje:

- typ danych właściwości;
- Typy obiektów, które mają właściwość
- W przypadku właściwości miejsca docelowego: nazwa, która może być używana w identyfikatorze URI
- Bardziej szczegółowy opis właściwości
- Poprawne wartości właściwości
- Wartość domyślna właściwości.

Właściwości, których nazwy rozpoczynają się od jednego z następujących przedrostków, są istotne tylko dla określonego typu połączenia:

XMSC_RTT

Właściwości są istotne tylko w przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem. Nazwy właściwości są definiowane jako stałe nazwane w pliku nagłówkowego `xmsc_rtt.h`.

XMSC_WMQ

Właściwości są istotne tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ. Nazwy właściwości są definiowane jako stałe nazwane w pliku nagłówkowego `xmsc_wmq.h`.

XMSC_WPM

Właściwości są istotne tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług produktu WebSphere. Nazwy właściwości są definiowane jako stałe nazwane w pliku nagłówkowego `xmsc_wpm.h`.

O ile nie określono inaczej w definicjach, pozostałe właściwości są istotne dla wszystkich typów połączeń. Nazwy właściwości są definiowane jako stałe nazwane w pliku nagłówkowego `xmsc.h`. Właściwości, których nazwy są rozpoczynane od przedrostka `JMSX`, to JMS zdefiniowane właściwości komunikatu, a właściwości, których nazwy rozpoczyna się od przedrostka `JMS_IBM`, to IBM zdefiniowane właściwości komunikatu. Więcej informacji na temat właściwości komunikatów zawiera sekcja [“Właściwości komunikatu XMS”](#) na stronie 75.

Jeśli definicja nie stanowi inaczej, każda właściwość jest istotna zarówno w domenie punkt z punktem, jak i w domenach Publikowanie/subskrypcja.

Aplikacja może uzyskać i ustawić wartość dowolnej właściwości, chyba że właściwość ta jest oznaczona jako tylko do odczytu.

Zdefiniowane są następujące właściwości:

- [“JMS_IBM_CHARACTER_SET”](#) na stronie 205
- [“JMS_IBM_Encoding”](#) na stronie 205
- [“JMS_IBM_EXCEPTIONMESSAGE”](#) na stronie 206
- [“JMS_IBM_EXCEPTIONPROBLEMDESTINATION”](#) na stronie 206
- [“JMS_IBM_EXCEPTIONREASON”](#) na stronie 207
- [“JMS_IBM_EXCEPTIONTIMESTAMP”](#) na stronie 207
- [“JMS_IBM_FEEDBACK”](#) na stronie 207
- [“FORMAT JMS_IBM_FORMAT”](#) na stronie 207
- [“GRUPA_JMS_IBM_LAST_MSG_IN_GROUP”](#) na stronie 208
- [“TYP_JMS_IBM_MSGTYPE”](#) na stronie 208
- [“TYP_JMS_IBM_PUTAPPLTYPE”](#) na stronie 208
- [“DATA JMS_IBM_PUTDATE”](#) na stronie 209
- [“CZAS JMS_IBM_PUTTIME”](#) na stronie 209
- [“JMS_IBM_REPORT_COA”](#) na stronie 209
- [“JMS_IBM_REPORT_COD”](#) na stronie 210
- [“JMS_IBM_REPORT_DISCARD_MSG”](#) na stronie 210
- [“JMS_IBM_REPORT_EXCEPTION”](#) na stronie 210
- [“JMS_IBM_REPORT_EXPIRATION”](#) na stronie 211
- [“JMS_IBM_REPORT_NAN”](#) na stronie 211
- [“JMS_IBM_REPORT_PAN”](#) na stronie 212
- [“JMS_IBM_REPORT_PASS_CORREL_ID”](#) na stronie 212
- [“JMS_IBM_REPORT_PASS_MSG_ID”](#) na stronie 213
- [“JMS_IBM_SYSTEM_MESSAGEID”](#) na stronie 213
- [“JMSX_APPID”](#) na stronie 213
- [“JMSX_DELIVERY_COUNT”](#) na stronie 214
- [“Identyfikator JMSX_GROUPID”](#) na stronie 214
- [“JMSX_GROUPSEQ”](#) na stronie 214

[“ID_UŻYTKOWNIKA JMSX_USERID” na stronie 214](#)
[“XMSC_CLIENT_ID \(Identyfikator klienta\)” na stronie 215](#)
[“XMSC_CONNECTION_TYPE” na stronie 215](#)
[“XMSC_DELIVERY_MODE” na stronie 216](#)
[“XMSC_IC_PROVIDER_URL” na stronie 217](#)
[“XMSC_IC_SECURITY_AUTHENTACJA” na stronie 217](#)
[“XMSC_IC_SECURITY_CREDENTIALS” na stronie 217](#)
[“XMSC_IC_SECURITY_PRINCIPAL” na stronie 217](#)
[“XMSC_IC_SECURITY_PROTOCOL” na stronie 217](#)
[“Adres URL XMSC_IC_URL” na stronie 217](#)
[“XMSC_IS_SUBSCRIPTION_MULTICAST” na stronie 218](#)
[“XMSC_IS_SUBSCRIPTION_RELIABLE_MULTICAST” na stronie 218](#)
[“XMSC_JMS_MAJOR_VERSION” na stronie 218](#)
[“XMSC_JMS_MINOR_VERSION” na stronie 218](#)
[“XMSC_JMS_VERSION” na stronie 218](#)
[“XMSC_MAJOR_VERSION” na stronie 219](#)
[“XMSC_MINOR_VERSION” na stronie 219](#)
[“HASŁO XMSC_PASSWORD” na stronie 219](#)
[“XMSC_PRIORITY” na stronie 219](#)
[“NAZWA DOSTAWCY XMSC_DOSTAWCY” na stronie 220](#)
[“XMSC_RTT_BROKER_PING_INTERVAL” na stronie 220](#)
[“XMSC_RTT_CONNECTION_PROTOCOL” na stronie 220](#)
[“XMSC_RTT_HOST_NAME” na stronie 221](#)
[“XMSC_RTT_LOCAL_ADDRESS” na stronie 221](#)
[“XMSC_RTT_MULTICAST” na stronie 221](#)
[“PORT XMSC_RTT_PORT” na stronie 222](#)
[“XMSC_TIME_TO_LIVE” na stronie 222](#)
[“ID_UŻYTKOWNIKA XMSC_USERID” na stronie 223](#)
[“XMSC_VERSION” na stronie 223](#)
[“XMSC_WMQ_BROKER_CONTROLQ” na stronie 224](#)
[“XMSC_WMQ_BROKER_PUBQ” na stronie 224](#)
[“XMSC_WMQ_BROKER_QMGR” na stronie 224](#)
[“XMSC_WMQ_BROKER_SUBQ” na stronie 224](#)
[“XMSC_WMQ_BROKER_VERSION” na stronie 225](#)
[“XMSC_WMQ_CCDTURL” na stronie 225](#)
[“CCSID XMSC_WMQ_CCSID” na stronie 225](#)
[“XMSC_WMQ_CHANNEL” na stronie 226](#)
[“XMSC_WMQ_CONNECTION_MODE” na stronie 227](#)
[“XMSC_WMQ_DUR_SUBQ” na stronie 227](#)
[“XMSC_WMQ_ENCODING” na stronie 228](#)
[“XMSC_WMQ_FAIL_IF QUIESCE” na stronie 229](#)
[“XMSC_WMQ_HOST_NAME” na stronie 233](#)
[“XMSC_WMQ_LOCAL_ADDRESS” na stronie 234](#)
[“XMSC_WMQ_MESSAGE_SELECTION” na stronie 234](#)
[“XMSC_WMQ_MSG_BATCH_SIZE” na stronie 235](#)
[“XMSC_WMQ_POLLING_INTERVAL” na stronie 235](#)
[“PORT XMSC_WMQ_PORT” na stronie 235](#)
[“XMSC_WMQ_PUB_ACK_INTERVAL” na stronie 237](#)
[“CCSID XMSC_WMQ_QMGR_CCSID” na stronie 237](#)
[“XMSC_WMQ_QUEUE_MANAGER” na stronie 238](#)
[“XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT” na stronie 238](#)

[“XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT_INIT” na stronie 239](#)
[“XMSC_WMQ_SECURITY_EXIT” na stronie 239](#)
[“XMSC_WMQ_SECURITY_EXIT_INIT” na stronie 239](#)
[“XMSC_WMQ_SEND_EXIT” na stronie 240](#)
[“XMSC_WMQ_SEND_EXIT_INIT” na stronie 240](#)
[“XMSC_WMQ_SYNCPOINT_ALL_GETS” na stronie 247](#)
[“KLIENT XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT” na stronie 248](#)
[“XMSC_WMQ_TEMP_Q_PREFIX” na stronie 248](#)
[“MODEL XMSC_WMQ_TEMPORARY_MODEL” na stronie 249](#)
[“XMSC_WPM_BUS_NAME” na stronie 249](#)
[“XMSC_WPM_CONNECTION_PROTOCOL” na stronie 250](#)
[“XMSC_WPM_CONNECTION_BLISKOŚĆ” na stronie 250](#)
[“XMSC_WPM_DUR_SUB_HOME” na stronie 250](#)
[“XMSC_WPM_HOST_NAME” na stronie 251](#)
[“XMSC_WPM_LOCAL_ADDRESS” na stronie 251](#)
[“XMSC_WPM_ME_NAME” na stronie 252](#)
[“XMSC_WPM_NON_PERSISTENT_MAP” na stronie 252](#)
[“XMSC_WPM_PERSISTENT_MAP” na stronie 252](#)
[“PORT XMSC_WPM_PORT” na stronie 253](#)
[“PUNKTY KOŃCOWE XMSC_WPM_PROVIDER_ENDPOINTS” na stronie 253](#)
[“XMSC_WPM_TARGET_GROUP” na stronie 254](#)
[“XMSC_WPM_TARGET_ISTOTNOŚĆ” na stronie 254](#)
[“XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN” na stronie 254](#)
[“XMSC_WPM_TARGET_TYPE” na stronie 255](#)
[“XMSC_WPM_TEMP_Q_PREFIX” na stronie 255](#)
[“XMSC_WPM_TEMP_TOPIC_PREFIX” na stronie 256](#)
[“XMSC_WPM_TOPIC_SPACE” na stronie 256](#)

JMS_IBM_CHARACTER_SET

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Identyfikator (CCSID) kodowanego zestawu znaków lub strony kodowej, w którym łańcuchy danych znakowych w treści komunikatu są używane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do zamierzonego miejsca docelowego. W polu XMS ta właściwość ma wartość liczbową i jest odwzorowywać na identyfikator CCSID. Ta właściwość jest jednak oparta na właściwości JMS, dlatego przyjmuje wartość typu String, która jest odwzorowywana na zestaw znaków języka Java reprezentujący ten liczbowy identyfikator CCSID. Ta właściwość przestania dowolny identyfikator CCSID określony dla miejsca docelowego przez właściwość [XMSC_WMQ_CCSID](#) .

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

JMS_IBM_Encoding

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

W jaki sposób dane liczbowe w treści komunikatu są reprezentowane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do zamierzonego miejsca docelowego. Ta właściwość przestania dowolne kodowanie określone dla miejsca docelowego przez właściwość [XMSC_WMQ_ENCODING](#) . Ta właściwość

określa reprezentację binarnych liczb całkowitych, upakowanych liczb całkowitych dziesiętnych i liczb zmiennopozycyjnych.

Poprawne wartości właściwości są takie same, jak wartości, które można określić w polu *Encoding* deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat pola *Encoding* znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Do ustawienia właściwości aplikacja może używać następujących stałych nazwanych:

Stała nazwana	Znaczenie
MQENC_INTEGER_NORMAL	Normalne kodowanie liczb całkowitych
MQENC_INTEGER_REVERSED	Odwrócone kodowanie liczb całkowitych
MQENC_DECIMAL_NORMAL	Normalne upakowane kodowanie dziesiętne
MQENC_DECIMAL_REVERSED	Odwrócone spakowane kodowanie dziesiętne
MQENC_FLOAT_IEEE_NORMAL	Normalne kodowanie zmiennopozycyjne IEEE
MQENC_FLOAT_IEEE_REVERSED	Odwrócone kodowanie zmiennopozycyjne IEEE
MQENC_FLOAT_S390	Kodowanie zmiennopozycyjne architektury produktu z/OS
MQENC_NATIVE	Kodowanie rodzimego komputera

Aby utworzyć wartość dla właściwości, aplikacja może dodać trzy następujące stałe w następujący sposób:

- Stała, której nazwa rozpoczyna się od wywołania MQENC_INTEGER, w celu określenia reprezentacji binarnych liczb całkowitych
- Stała, której nazwa rozpoczyna się od MQENC_DECIMAL, w celu określenia reprezentacji upakowanych liczb całkowitych.
- Stała, której nazwa rozpoczyna się od MQENC_FLOAT, w celu określenia reprezentacji liczb zmiennopozycyjnych.

Alternatywnie aplikacja może ustawić właściwość na wartość MQENC_NATIVE, której wartość jest zależna od środowiska.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

JMS_IBM_EXCEPTIONMESSAGE

Typ danych:

Łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Tekst opisujący przyczynę, z powodu której komunikat został wysłany do miejsca docelowego wyjątków. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług i odbiera komunikat z miejsca docelowego wyjątków.

JMS_IBM_EXCEPTIONPROBLEMDESTINATION

Typ danych:

Łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Nazwa miejsca docelowego, w którym znajdował się komunikat, zanim został wysłany do miejsca docelowego wyjątków.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług i odbiera komunikat z miejsca docelowego wyjątków.

JMS_IBM_EXCEPTIONREASON

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Kod przyczyny wskazujący powód wysłania komunikatu do miejsca docelowego wyjątków.

Listę wszystkich możliwych kodów przyczyny można znaleźć w definicji klasy `com.ibm.websphere.sib.SIRCConstants` w dokumentacji wygenerowanej za pomocą narzędzia Javadoc dostarczonej wraz z produktem Serwer aplikacji WebSphere.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług i odbiera komunikat z miejsca docelowego wyjątków.

JMS_IBM_EXCEPTIONTIMESTAMP

Typ danych:

System.Int64

Właściwość:

Komunikat

Czas wysłania komunikatu do miejsca docelowego wyjątków.

Czas jest wyrażony w milisekundach od godziny 00:00:00 GMT w dniu 1 stycznia 1970 r.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług i odbiera komunikat z miejsca docelowego wyjątków.

JMS_IBM_FEEDBACK

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Kod wskazujący rodzaj komunikatu raportu.

Poprawnymi wartościami właściwości są kody sprzężenia zwrotnego i kody przyczyny, które można określić w polu **Feedback** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat pola **Feedback** znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

FORMAT JMS_IBM_FORMAT

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Przyroda danych aplikacji w komunikacie.

Poprawne wartości właściwości są takie same, jak wartości, które można określić w polu **Format** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat pola **Format** znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

GRUPA_JMS_IBM_LAST_MSG_IN_GROUP

Typ danych:
System.Boolean

Właściwość:
Komunikat

Wskazuje, czy komunikat jest ostatnim komunikatem w grupie komunikatów.

Ustaw właściwość na wartość true (prawda), jeśli komunikat jest ostatnim komunikatem w grupie komunikatów. W przeciwnym razie ustaw właściwość na wartość false lub nie ustawiaj właściwości. Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Wartość true odpowiada flagi statusu MQMF_LAST_MSG_IN_GROUP, która może być określona w polu **MsgFlags** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tej opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Ta właściwość jest ignorowana w domenie Publikowanie/subskrypcja i nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

TYP_JMS_IBM_MSGTYPE

Typ danych:
System.Int32

Właściwość:
Komunikat

Typ komunikatu.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
MQMT_DATAGRAM	Komunikat jest taki, że nie wymaga odpowiedzi.
MQMT_REQUEST	Komunikat jest taki, że wymaga odpowiedzi.
MQMT_REPLY	Komunikat jest komunikatem odpowiedzi.
Raport_menedzera_mQMT	Komunikat jest komunikatem raportu.

Wartości te odpowiadają typom komunikatów, które mogą być określone w polu **MsgType** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat pola **MsgType** znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

TYP_JMS_IBM_PUTAPPLTYPE

Typ danych:
System.Int32

Właściwość:
Komunikat

Typ aplikacji, która wysłała komunikat.

Poprawne wartości właściwości to typy aplikacji, które można określić w polu **PutApp1Type** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat pola **PutApp1Type** znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

DATA JMS_IBM_PUTDATE

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Data wysłania komunikatu.

Poprawne wartości właściwości są takie same, jak wartości, które można określić w polu **PutDate** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat pola **PutDate** znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

CZAS JMS_IBM_PUTTIME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Godzina wysłania komunikatu.

Poprawne wartości właściwości są takie same, jak wartości, które można określić w polu **PutTime** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat pola **PutTime** znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

JMS_IBM_REPORT_COA

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysła żądanie przesyłania komunikatów raportów 'potwierdzenie odebrania' i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
MQRO_COA	Żądanie "potwierdź w dniu przyjazdu" komunikaty raportu, bez danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_COA_WITH_DATA	Żądanie 'potwierdź w momencie przybycia' raportu, z pierwszych 100 bajtów danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_COA_WITH_FULL_DATA	Żądanie 'potwierdź w momencie przybycia' raportu, ze wszystkimi danymi aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.

Te wartości odpowiadają opcji raportu, które można określić w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tych opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

JMS_IBM_REPORT_COD

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysyła żądanie przesyłania komunikatów raportów 'potwierdzenie dostarczenia' i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
MQRO_COD	Żądanie "potwierdź na dostarczeniu" komunikaty raportu, bez danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_COD_WITH_DATA	Żądanie 'potwierdź w trakcie dostarczania' komunikatów, z pierwszymi 100 bajtów danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_COD_WITH_FULL_DATA	Żądanie 'potwierdź w przypadku dostarczania' komunikatów, ze wszystkimi danymi aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.

Te wartości odpowiadają opcji raportu, które można określić w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tych opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

JMS_IBM_REPORT_DISCARD_MSG

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysyła żądanie, aby komunikat był usuwany, jeśli nie może zostać dostarczony do wybranego miejsca docelowego.

Ustaw właściwość na MQRO_DISCARD_MSG, aby zażądać, aby komunikat został usunięty, jeśli nie można go dostarczyć do jego planowanego miejsca docelowego. Jeśli wymagane jest, aby komunikat został umieszczony w kolejce niedostarczanych komunikatów lub został wysłany do miejsca docelowego wyjątków, nie należy ustawiać tej właściwości. Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Wartość MQRO_DISCARD_MSG odpowiada opcji raportu, która może być określona w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tej opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

JMS_IBM_REPORT_EXCEPTION

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysyła żądanie przesyłania komunikatów raportów o wyjątkach i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
MQRO_EXCEPTION	Komunikaty raportu o wyjątkach żądań, bez danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_EXCEPTION_WITH_DATA	Komunikaty raportu o wyjątkach żądań, z pierwszych 100 bajtów danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_EXCEPTION_WITH_FULL_DATA	Komunikaty raportu o wyjątkach żądań, wraz ze wszystkimi danymi aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.

Te wartości odpowiadają opcji raportu, które można określić w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tych opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

JMS_IBM_REPORT_EXPIRATION

Typ danych:
System.Int32

Właściwość:
Komunikat

Wysła żądanie przesyłania komunikatów raportów o utracie ważności i określa, ile danych aplikacji z oryginalnego komunikatu musi zostać dołączonych do komunikatu raportu.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
MQRO_EXPIRATION	Komunikaty raportu o utracie ważności żądania, bez danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_EXPIRATION_WITH_DATA	Komunikaty raportu o utracie ważności żądania, z pierwszych 100 bajtów danych aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.
MQRO_EXPIRATION_WITH_FULL_DATA	Komunikaty raportu o utracie ważności żądania, wraz ze wszystkimi danymi aplikacji z oryginalnego komunikatu dołączonego do komunikatu raportu.

Te wartości odpowiadają opcji raportu, które można określić w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tych opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

JMS_IBM_REPORT_NAN

Typ danych:
System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysła żądanie przesyłania komunikatów raportów o powiadomieniach dotyczących działań negatywnych.

Ustaw właściwość na MQRO_NAN, aby zażądać powiadomienia o negatywnym działaniu powiadomień o działaniu. Jeśli nie są wymagane komunikaty powiadomień o negatywnym działaniu, nie należy ustawiać tej właściwości. Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Wartość MQRO_NAN odpowiada opcji raportu, która może być określona w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tej opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

JMS_IBM_REPORT_PAN**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysła żądanie przesyłania komunikatów raportów o powiadomieniach dotyczących działań pozytywnych.

Ustaw właściwość na MQRO_PAN, aby zażądać komunikatów raportu z powiadomieniem o pozytywnym działaniu. Jeśli nie są wymagane komunikaty z powiadomieniem o powiadomieniu o działaniu pozytywnym, nie należy ustawiać właściwości. Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Wartość MQRO_PAN odpowiada opcji raportu, która może być określona w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tej opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

JMS_IBM_REPORT_PASS_CORREL_ID**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysła żądanie, aby identyfikator korelacji dowolnego komunikatu odpowiedzi lub raportu był taki sam jak identyfikator korelacji oryginalnego komunikatu.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość

MQRO_PASS_CORREL_ID

Znaczenie

Wysła żądanie, aby identyfikator korelacji dowolnego komunikatu odpowiedzi lub raportu był taki sam jak identyfikator korelacji oryginalnego komunikatu.

MQRO_COPY_MSG_ID_TO_CORREL_ID (Identyfikator CORREL_ID)

Zażądaj, aby identyfikator korelacji dowolnego komunikatu lub komunikatu odpowiedzi był taki sam, jak identyfikator komunikatu oryginalnego komunikatu.

Te wartości odpowiadają opcji raportu, które można określić w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tych opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Domyślna wartość właściwości to MQRO_COPY_MSG_ID_TO_CORREL_ID.

JMS_IBM_REPORT_PASS_MSG_ID

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Wysyła żądanie, aby identyfikator dowolnego komunikatu odpowiedzi lub raportu był taki sam jak identyfikator oryginalnego komunikatu.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
MQRO_PASS_MSG_ID	Wysyła żądanie, aby identyfikator dowolnego komunikatu odpowiedzi lub raportu był taki sam jak identyfikator oryginalnego komunikatu.
MQRO_NEW_MSG_ID	Żądanie wygenerowania nowego identyfikatora komunikatu dla każdego komunikatu lub komunikatu odpowiedzi.

Te wartości odpowiadają opcji raportu, które można określić w polu **Report** deskryptora komunikatu. Więcej informacji na temat tych opcji znajduje się w publikacji *IBM WebSphere MQ Application Programming Reference*.

Wartością domyślną właściwości jest MQRO_NEW_MSG_ID.

JMS_IBM_RETAIN

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Jeśli ta właściwość zostanie ustawiona, menedżer kolejek będzie traktował komunikat jako zachowaną publikację. Gdy subskrybent odbiera komunikaty z tematów, może otrzymywać dodatkowe komunikaty bezpośrednio po subskrybowaniu, poza komunikatami otrzymywanych w poprzednich wersjach. Te komunikaty są opcjonalnymi zachowanymi publikacjami dla subskrybowanych tematów. W przypadku każdego tematu zgodnego z subskrypcją, jeśli istnieje zachowana publikacja, publikacja jest udostępniona do dostarczenia do konsumenta komunikatu subskrybującego.

Wartość RETAIN_PUBLICATION jest jedyną poprawną wartością tej właściwości. Domyślnie ta właściwość nie jest ustawiona.

Uwaga: Ta właściwość ma znaczenie tylko w domenie publikowania/subskrybowania

JMS_IBM_SYSTEM_MESSAGEID

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Identyfikator, który identyfikuje komunikat w jednoznaczny sposób w obrębie magistrali integracji usług. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z magistralą integracji usług.

JMSX_APPID

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Nazwa aplikacji, która wysłała komunikat.

Ta właściwość jest zdefiniowaną właściwością JMS o nazwie JMS o nazwie JMSXAppID. Więcej informacji na temat tej właściwości zawiera sekcja *Java Message Service Specification, wersja 1.1*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

JMSX_DELIVERY_COUNT

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Liczba prób dostarczenia komunikatu.

Ta właściwość jest zdefiniowaną właściwością JMS o nazwie JMS o nazwie JMSXDeliveryCount. Więcej informacji na temat tej właściwości zawiera sekcja *Java Message Service Specification, wersja 1.1*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

Identyfikator JMSX_GROUPID

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Identyfikator grupy komunikatów, do której należy komunikat.

Ta właściwość jest zdefiniowaną właściwością JMS o nazwie JMS o nazwie JMSXGroupID. Więcej informacji na temat tej właściwości zawiera sekcja *Java Message Service Specification, wersja 1.1*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

JMSX_GROUPSEQ

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Komunikat

Numer kolejny komunikatu w obrębie grupy komunikatów.

Ta właściwość jest zdefiniowaną właściwością JMS o nazwie JMS o nazwie JMSXGroupSeq. Więcej informacji na temat tej właściwości zawiera sekcja *Java Message Service Specification, wersja 1.1*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

ID_UŻYTKOWNIKA JMSX_USERID

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Komunikat

Identyfikator użytkownika powiązany z aplikacją, która wysłała komunikat.

Ta właściwość jest zdefiniowaną właściwością JMS o nazwie JMS o nazwie JMSXUserID. Więcej informacji na temat tej właściwości zawiera sekcja *Java Message Service Specification, wersja 1.1*.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość nie jest poprawna dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

XMSC_ASYNC_EXCEPTIONS,

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS ma informować interfejs ExceptionListener tylko wtedy, gdy połączenie zostało zerwane, czy też wtedy, gdy dowolny wyjątek wystąpi asynchronicznie w wywołaniu interfejsu API XMS. Ta właściwość ma zastosowanie względem wszystkich połączeń utworzonych w tej fabryce połączeń, które mają zarejestrowany interfejs ExceptionListener.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_ASYNC_EXCEPTIONS_ALL

Wszystkie wyjątki wykryte asynchronicznie, poza zasięgiem wywołania synchronicznego interfejsu API, oraz wszystkie wyjątki zerwane połączenia są wysyłane do obiektu ExceptionListener.

XMSC_ASYNC_EXCEPTIONS_CONNECTIONBROKEN

Do obiektu ExceptionListener wysyłane są tylko wyjątki wskazujące, że połączenie zerwane jest zerwane. Wszystkie inne wyjątki występujące podczas przetwarzania asynchronicznego nie są raportowane do obiektu ExceptionListener i dlatego aplikacja nie jest powiadamiana o tych wyjątkach.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_ASYNC_EXCEPTIONS_ALL.

XMSC_CLIENT_ID (Identyfikator klienta)

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Identyfikator klienta dla połączenia.

Identyfikator klienta jest używany tylko do obsługi trwałych subskrypcji w domenie Publikowanie/subskrypcja i jest ignorowany w domenie punkt z punktem . Więcej informacji na temat ustawiania identyfikatorów klienta zawiera sekcja [“Obiekty ConnectionFactories i obiekty Connection”](#) na stronie 24.

Ta właściwość nie ma znaczenia dla połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

XMSC_CONNECTION_TYPE

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Typ serwera przesyłania komunikatów, z którym łączy się aplikacja.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
XMSC_CT_RTT	Połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem.
XMSC_CT_WMQ	Połączenie z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ .
XMSC_CT_WPM	Połączenie z magistralą integracji usług WebSphere .

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_DELIVERY_MODE

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

`persistence` (dla miejsca docelowego produktu IBM WebSphere MQ)

`deliveryMode` (w przypadku domyślnego miejsca docelowego dostawcy przesyłania komunikatów produktu WebSphere)

Tryb dostarczania komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
XMSC_DELIVERY_NOT_PERSISTENT	Komunikat wysłany do miejsca docelowego jest nietrwały. Domyślny tryb dostarczania dla producenta komunikatów lub dowolny tryb dostarczania określony w wywołaniu Send jest ignorowany. Jeśli miejscem docelowym jest kolejka IBM WebSphere MQ , wartość atrybutu kolejki <i>DefPersistence</i> jest również ignorowana.
XMSC_DELIVERY_PERSISTENT	Komunikat wysłany do miejsca docelowego jest trwały. Domyślny tryb dostarczania dla producenta komunikatów lub dowolny tryb dostarczania określony w wywołaniu Send jest ignorowany. Jeśli miejscem docelowym jest kolejka IBM WebSphere MQ , wartość atrybutu kolejki <i>DefPersistence</i> jest również ignorowana.
XMSC_DELIVERY_AS_APP	Komunikat wysłany do miejsca docelowego ma tryb dostarczania określony w wywołaniu Wyślij. Jeśli wywołanie Wyślij nie określa trybu dostarczania, zostanie użyty domyślny tryb dostarczania producenta komunikatów. Jeśli miejscem docelowym jest kolejka IBM WebSphere MQ , wartość atrybutu kolejki <i>DefPersistence</i> jest ignorowana.
XMSC_DELIVERY_AS_DEST	Jeśli miejscem docelowym jest kolejka IBM WebSphere MQ , komunikat umieszczany w kolejce ma tryb dostarczania określony przez wartość atrybutu kolejki <i>DefPersistence</i> . Domyślny tryb dostarczania dla producenta komunikatów lub dowolny tryb dostarczania określony w wywołaniu Send jest ignorowany. Jeśli miejsce docelowe nie jest kolejką produktu IBM WebSphere MQ , oznacza to, że jest to samo znaczenie, jak w przypadku produktu XMSC_DELIVERY_AS_APP.

Wartością domyślną jest XMSC_DELIVERY_AS_APP.

XMSC_IC_PROVIDER_URL

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

InitialContext

Umożliwia wskazanie katalogu nazw JNDI. Dzięki niej usługa nazw COS nie musi znajdować się na tym samym serwerze co usługa WWW.

XMSC_IC_SECURITY_AUTHENTACJA

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

InitialContext

W oparciu o interfejs kontekstu Java SECURITY_AUTHENTICATION. Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.

XMSC_IC_SECURITY_CREDENTIALS

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

InitialContext

W oparciu o interfejs kontekstu Java SECURITY_CREDENTIALS. Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.

XMSC_IC_SECURITY_PRINCIPAL

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

InitialContext

W oparciu o interfejs kontekstu Java SECURITY_PRINCIPAL. Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.

XMSC_IC_SECURITY_PROTOCOL

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

InitialContext

Na podstawie interfejsu kontekstu Java SECURITY_PROTOCOL Ta właściwość ma zastosowanie tylko do kontekstu nazewnictwa COS.

Adres URL XMSC_IC_URL

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

InitialContext

W przypadku kontekstów LDAP i FileSystem: adres repozytorium zawierającego obiekty administrowane.

W przypadku kontekstów nazw COS: adres usługi WWW, która wyszukuje obiekty w katalogu.

XMSC_IS_SUBSCRIPTION_MULTICAST

Typ danych:

System.Boolean

Właściwość:

MessageConsumer

Wskazuje, czy komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Wartość właściwości jest prawdziwa, jeśli komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport. W przeciwnym razie wartość będzie mieć wartość false.

Ta właściwość ma znaczenie tylko w przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

XMSC_IS_SUBSCRIPTION_RELIABLE_MULTICAST

Typ danych:

System.Boolean

Właściwość:

MessageConsumer

Wskazuje, czy komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport z niezawodną jakością usługi. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Wartość tej właściwości jest prawdziwa, jeśli komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport z niezawodną jakością usługi. W przeciwnym razie wartość będzie mieć wartość false.

Ta właściwość ma znaczenie tylko w przypadku połączenia w czasie rzeczywistym z brokerem.

XMSC_JMS_MAJOR_VERSION

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Dane ConnectionMeta

Numer wersji głównej specyfikacji JMS , na której oparty jest produkt XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_JMS_MINOR_VERSION

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Dane ConnectionMeta

Drugorzędny numer wersji specyfikacji JMS , na której oparty jest produkt XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_JMS_VERSION

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Dane ConnectionMeta

Identyfikator wersji specyfikacji JMS , na której oparty jest produkt XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_MAJOR_VERSION

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Dane ConnectionMeta

Numer wersji klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_MINOR_VERSION

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Dane ConnectionMeta

Numer wydania klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

HASŁO XMSC_PASSWORD

Typ danych:

Tablica bajtów

Właściwość:

ConnectionFactory

Hasło, które może być używane do uwierzytelniania aplikacji na etapie podejmowania próby nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów. Hasło jest używane z właściwością [XMSC_USERID](#) .

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

W przypadku nawiązywania połączenia z produktem IBM WebSphere MQ na platformach rozproszonych i ustawienia właściwości XMSC_USERID fabryki połączeń, musi ona być zgodna z **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli te właściwości nie zostaną ustawione, menedżer kolejek domyślnie będzie używać programu **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli wymagane jest dalsze uwierzytelnianie na poziomie połączenia dla poszczególnych użytkowników, można napisać wyjście uwierzytelniania klienta skonfigurowane w produkcie IBM WebSphere MQ. Więcej informacji na temat tworzenia wyjścia uwierzytelniania klienta można uzyskać w temacie Uwierzytelnianie w podręczniku IBM WebSphere MQ Clients.

Aby uwierzytelnić użytkownika podczas nawiązywania połączenia z produktem IBM WebSphere MQ w systemie z/OS , należy użyć wyjścia zabezpieczeń.

XMSC_PRIORITY

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

priority

Priorytet komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość

Liczba całkowita z zakresu 0, najniższy priorytet, do 9, najwyższy priorytet

Znaczenie

Komunikat wysłany do miejsca docelowego ma określony priorytet. Domyślny priorytet producenta komunikatów lub dowolny priorytet określony w wywołaniu Send jest ignorowany. Jeśli miejscem docelowym jest kolejka IBM WebSphere MQ , wartość atrybutu kolejki **DefPriority** jest również ignorowana.

Poprawna wartość	Znaczenie
XMSC_PRIORITY_AS_APP	Komunikat wysłany do miejsca docelowego ma priorytet określony w wywołaniu Wyślij. Jeśli wywołanie Wyślij nie określa priorytetu, zamiast niego używany jest domyślny priorytet producenta komunikatów. Jeśli miejscem docelowym jest kolejka IBM WebSphere MQ , wartość atrybutu kolejki DefPriority jest ignorowana.
XMSC_PRIORITY_AS_DEST	<p>Jeśli miejscem docelowym jest kolejka IBM WebSphere MQ , komunikat umieszczony w kolejce ma priorytet określony przez wartość atrybutu kolejki DefPriority. Domyślny priorytet producenta komunikatów lub dowolny priorytet określony w wywołaniu Send jest ignorowany.</p> <p>Jeśli miejsce docelowe nie jest kolejką produktu IBM WebSphere MQ , oznacza to, że jest to samo znaczenie, jak w przypadku XMSC_PRIORITY_AS_APP.</p>

Wartością domyślną jest XMSC_PRIORITY_AS_APP.

Produkty WebSphere MQ Real-Time Transport i WebSphere MQ Multicast Transport nie podejmują żadnych działań w oparciu o priorytet komunikatu.

NAZWA DOSTAWCY XMSC_DOSTAWCY

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Dane ConnectionMeta

Dostawca klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_RTT_BROKER_PING_INTERVAL

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Odstęp czasu (w milisekundach), po upływie którego klient XMS .NET sprawdza połączenie z serwerem przesyłania komunikatów w czasie rzeczywistym w celu wykrycia dowolnego działania. Jeśli żadne działanie nie zostanie wykryte, klient inicjuje komendę ping; połączenie jest zamykane, jeśli nie zostanie wykryta żadna odpowiedź na komendę ping.

Wartością domyślną właściwości jest 30000.

XMSC_RTT_CONNECTION_PROTOCOL

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Protokół komunikacyjny używany do nawiązywania połączenia z brokerem w czasie rzeczywistym.

Wartością tej właściwości musi być XMSC_RTT_CP_TCP, co oznacza połączenie w czasie rzeczywistym z brokerem za pośrednictwem protokołu TCP/IP. Wartością domyślną jest XMSC_RTT_CP_TCP.

XMSC_RTT_HOST_NAME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Miejsce działania brokera: nazwa hosta lub adres IP systemu.

Ta właściwość jest używana z właściwością [XMSC_RTT_PORT](#) do identyfikowania brokera.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_RTT_LOCAL_ADDRESS

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa hosta lub adres IP interfejsu sieci lokalnej na potrzeby nawiązania połączenia z brokerem w czasie rzeczywistym.

Ta właściwość jest przydatna tylko wtedy, gdy system, na którym działa aplikacja, ma dwa lub więcej interfejsów sieciowych i musi być w stanie określić, który interfejs musi być używany do połączenia w czasie rzeczywistym. Jeśli system ma tylko jeden interfejs sieciowy, tylko ten interfejs może być używany. Jeśli w systemie istnieją dwa lub więcej interfejsów sieciowych, a właściwość nie jest ustawiona, interfejs jest wybierany losowo.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_RTT_MULTICAST

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory i miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

multicast

Ustawienie rozsyłania grupowego dla fabryki połączeń lub miejsca docelowego. Ta właściwość może mieć tylko miejsce docelowe, które jest tematem.

Aplikacja korzysta z tej właściwości w celu włączenia rozsyłania grupowego w czasie rzeczywistym połączenia z brokerem oraz, jeśli funkcja rozsyłania grupowego jest włączona, do określania precyzyjnego sposobu, w jaki rozsyłanie grupowe jest używane do dostarczania komunikatów z brokera do konsumenta komunikatów. Właściwość nie ma wpływu na to, w jaki sposób producent komunikatów wysyła komunikaty do brokera.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość

XMSC_RTT_MULTICAST_DISABLED

Znaczenie

Komunikaty nie są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport. Ta wartość jest wartością domyślną dla obiektu ConnectionFactory .

Poprawna wartość

XMSC_RTT_MULTICAST_ASCF

Znaczenie

Komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów zgodnie z ustawieniem rozsyłania grupowego dla fabryki połączeń powiązanej z konsumentem komunikatów. Ustawienie rozsyłania grupowego dla fabryki połączeń jest oznaczane w momencie tworzenia połączenia. Ta wartość jest poprawna tylko dla obiektu docelowego i jest to wartość domyślna dla obiektu docelowego.

XMSC_RTT_MULTICAST_ENABLED

Jeśli temat został skonfigurowany do rozsyłania grupowego w brokerze, komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport. Jeśli temat został skonfigurowany pod kątem niezawodnego rozsyłania grupowego, używana jest niezawodna jakość usługi.

XMSC_RTT_MULTICAST_NIEZAWODNE

Jeśli temat został skonfigurowany pod kątem niezawodnego rozsyłania grupowego w brokerze, komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport z niezawodną jakością usługi. Jeśli temat nie został skonfigurowany pod kątem niezawodnego rozsyłania grupowego, nie można utworzyć konsumenta komunikatów dla tego tematu.

XMSC_RTT_MULTICAST_NOT_RELIABLE

Jeśli temat został skonfigurowany do rozsyłania grupowego w brokerze, komunikaty są dostarczane do konsumenta komunikatów przy użyciu produktu WebSphere MQ Multicast Transport. Niezawodna jakość usługi nie jest używana, nawet jeśli temat został skonfigurowany pod kątem niezawodnego rozsyłania grupowego.

PORT XMSC_RTT_PORT**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Numer portu, na którym broker nasłuchuje żądań przychodzących. W brokerze należy skonfigurować węzeł przetwarzania komunikatów typu Real-timeInput lub Real-timeOptimizedFlow, aby nasłuchiwać na tym porcie.

Ta właściwość jest używana z właściwością [XMSC_RTT_HOST_NAME](#) do identyfikowania brokera.

Wartością domyślną tej właściwości jest XMSC_RTT_DEFAULT_PORT lub 1506.

XMSC_TIME_TO_LIVE**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

utrata ważności (dla miejsca docelowego IBM WebSphere MQ)

timeToLive (dla domyślnego miejsca docelowego dostawcy przesyłania komunikatów produktu WebSphere)

Czas życia komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
0	Wiadomość wysłana do miejsca docelowego nigdy nie traci ważności.
Dodatnia liczba całkowita	Komunikat wysłany do miejsca docelowego ma określony czas życia (w milisekundach). Domyślny czas życia producenta komunikatów lub dowolny czas życia określony w wywołaniu Wyślij jest ignorowany.
XMSC_TIME_TO_LIVE_AS_APP	Komunikat wysłany do miejsca docelowego ma czas życia określony w wywołaniu Wyślij. Jeśli wywołanie Wyślij nie określa czasu życia, zamiast tego używany jest domyślny czas życia producenta komunikatów.

Wartością domyślną jest XMSC_TIME_TO_LIVE_AS_APP.

ID_UŻYTKOWNIKA XMSC_USERID**Typ danych:**

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Identyfikator użytkownika, który może być używany do uwierzytelniania aplikacji na etapie podejmowania próby nawiązania połączenia z serwerem przesyłania komunikatów. Identyfikator użytkownika jest używany z właściwością XMSC_PASSWORD .

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

W przypadku nawiązywania połączenia z rozproszonymi platformami IBM WebSphere MQ i ustawieniu właściwości XMSC_USERID fabryki połączeń, musi ona być zgodna z **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli te właściwości nie zostaną ustawione, menedżer kolejek domyślnie będzie używać programu **userid** zalogowanego użytkownika. Jeśli wymagane jest dalsze uwierzytelnianie na poziomie połączenia dla poszczególnych użytkowników, można napisać wyjście uwierzytelniania klienta, które jest skonfigurowane w produkcie IBM WebSphere MQ.

Aby uwierzytelnić użytkownika podczas nawiązywania połączenia z produktem IBM WebSphere MQ w systemie z/OS , należy użyć wyjścia zabezpieczeń.

XMSC_VERSION**Typ danych:**

łańcuch

Właściwość:

Dane ConnectionMeta

Identyfikator wersji klienta XMS . Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_WMQ_BROKER_CONTROLQ

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa kolejki sterującej używanej przez broker.

Wartością domyślną tej właściwości jest SYSTEM.BROKER.CONTROL.QUEUE.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

XMSC_WMQ_BROKER_PUBQ

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa kolejki monitorowanej przez broker, do której aplikacje wysyłają publikowane komunikaty.

Wartością domyślną tej właściwości jest SYSTEM.BROKER.DEFAULT.STREAM.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

XMSC_WMQ_BROKER_QMGR

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa menedżera kolejek, z którym broker nawiązał połączenie.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

XMSC_WMQ_BROKER_SUBQ

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa kolejki subskrybenta dla konsumenta nietrwałych komunikatów.

Nazwa kolejki subskrybenta musi rozpoczynać się od następujących znaków:

SYSTEM.JMS.ND.

Jeśli chcesz, aby wszystkie nietrwałe odbiorcy komunikatów współużytkował kolejkę subskrybenta, podaj pełną nazwę kolejki współużytkowanej. Kolejka o podanej nazwie musi istnieć, zanim aplikacja będzie mogła utworzyć nietrwały konsument komunikatów.

Jeśli każdy konsument komunikatów nietrwałych ma pobierać komunikaty z własnej, wyłącznej kolejki subskrybenta, należy podać nazwę kolejki, która kończy się gwiazdką (*). Następnie, gdy aplikacja tworzy nietrwały konsument komunikatów, klient XMS tworzy kolejkę dynamiczną do wyłącznego użytku przez konsumenta komunikatów. Klient XMS korzysta z wartości właściwości w celu ustawienia zawartości pola **DynamicQName** w deskrypcorze obiektu, który jest używany do tworzenia kolejki dynamicznej.

Wartością domyślną tej właściwości jest SYSTEM.JMS.ND.SUBSCRIBER.QUEUE, co oznacza, że produkt XMS domyślnie korzysta z metody kolejki współużytkowanej.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

XMSC_WMQ_BROKER_VERSION

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory i miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

brokerVersion

Typ brokera używany na potrzeby połączenia lub miejsca docelowego. Ta właściwość może mieć tylko miejsce docelowe, które jest tematem.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
XMSC_WMQ_BROKER_V1	Aplikacja korzysta z brokera IBM WebSphere MQ Publikowanie/ subskrypcja . The application can also use this value if you migrate from IBM WebSphere MQ Publikowanie/subskrypcja to Broker zdarzeń produktu WebSphere or WebSphere Message Broker but did not change the application.
XMSC_WMQ_BROKER_V2	Aplikacja korzysta z brokera produktu Broker zdarzeń produktu WebSphere lub WebSphere Message Broker.
XMSC_WMQ_BROKER_UNSPECIFIED	Po przeprowadzeniu migracji brokera z wersji 6 do wersji 7 należy ustawić tę właściwość w taki sposób, aby nagłówki RFH2 nie były już używane. Po migracji właściwość ta nie jest już istotna.

Wartością domyślną fabryki connectionfactory jest XMSC_WMQ_BROKER_UNSPECIFIED, ale domyślnie właściwość nie jest ustawiona dla miejsca docelowego. Ustawienie właściwości dla miejsca docelowego przesłania dowolną wartość określoną przez właściwość fabryki połączeń.

XMSC_WMQ_CCDTURL

Typ danych:

System.String

Właściwość:

ConnectionFactory

Adres URL identyfikujący nazwę i położenie pliku zawierającego tabelę definicji kanałów klienta oraz określający sposób dostępu do pliku.

Domyślnie ta właściwość nie jest ustawiona.

CCSID XMSC_WMQ_CCSID

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

CCSID

Identyfikator (identyfikator CCSID) kodowanego zestawu znaków lub strony kodowej, w którym łańcuchy danych znakowych w treści komunikatu są wyświetlane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do miejsca docelowego. Jeśli zostanie ustawiony dla pojedynczego komunikatu, właściwość JMS_IBM_CHARACTER_SET przesłania identyfikator CCSID określony dla miejsca docelowego przez tę właściwość.

Wartość domyślna właściwości to 1208.

Ta właściwość ma znaczenie tylko dla komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego, a nie do komunikatów odebranych z miejsca docelowego.

XMSC_WMQ_CHANNEL

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa kanału używanego do nawiązywania połączenia.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta.

XMSC_WMQ_CLIENT_RECONNECT_OPTIONS

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Ta właściwość określa opcje ponownego połączenia klienta dla nowych połączeń utworzonych przez tę fabrykę. Znajduje się on w XMSC i jest jednym z następujących elementów:

- **WMQ_CLIENT_RECONNECT_AS_DEF** (wartość domyślna). Użyj wartości określonej w pliku `mqcclient.ini`. Ustaw tę wartość, używając właściwości **DefRecon** w sekcji Kanały. Można ją ustawić na jedną z następujących opcji:
 1. Tak. Zachowuje się jak opcja **WMQ_CLIENT_RECONNECT**
 2. Nie. Domyślne. Nie określa żadnych opcji ponownego połączenia
 3. **QMGR**. Zachowuje się jak opcja **WMQ_CLIENT_RECONNECT_Q_MGR**
 4. Wyłączone. Zachowuje się jak opcja **WMQ_CLIENT_RECONNECT_DISABLED**
- **WMQ_CLIENT_RECONNECT**. Ponownie nawiąże połączenie z dowolnym menedżerem kolejek określonym na liście nazw połączeń.
- **WMQ_CLIENT_RECONNECT_Q_MGR**. Ponownie łączy się z tym samym menedżerem kolejek, z którym jest połączony. Zwraca ona **MQR_RECONNECT_QMID_MISMATCH**, jeśli menedżer kolejek, z którym próbuje się połączyć (określony na liście nazw połączeń), ma inny identyfikator **QMID** do menedżera kolejek, do którego pierwotnie nawiązano połączenie.
- **WMQ_CLIENT_RECONNECT_DISABLED**. Ponowne połączenie jest wyłączone.

XMSC_WMQ_CLIENT_RECONNECT_TIMEOUT

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Ta właściwość określa czas (w sekundach), przez który połączenie klienta podejmuje próbę ponownego nawiązania połączenia.

Po próbie ponownego nawiązania połączenia przez ten czas klient nie powiedzie się i zostanie wykonana operacja **MQR_RECONNECT_FAILED**. Domyślnym ustawieniem dla tej właściwości jest **XMSC.WMQ_CLIENT_RECONNECT_TIMEOUT_DEFAULT**.

Wartością domyślną tej właściwości jest 1800.

XMSC_WMQ_CONNECTION_MODE

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Tryb, przy użyciu którego aplikacja nawiązuje połączenie z menedżerem kolejek.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
XMSC_WMQ_CM_BINDINGS	Połączenie z menedżerem kolejek w trybie powiązań w celu uzyskania optymalnej wydajności. Ta wartość jest wartością domyślną dla C/C++.
KLIENT XMSC_WMQ_CM_CLIENT	Połączenie z menedżerem kolejek w trybie klienta w celu zapewnienia w pełni zarządzanego stosu. Ta wartość jest wartością domyślną dla środowiska .NET.
XMSC_WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED (tylko dla środowiska .NET)	Połączenie z menedżerem kolejek, które wymusza niezarządzany stos klienta.

Pojęcia pokrewne

Operacje zarządzane i niezarządzane w programie .NET

Kod zarządzany jest wykonywany wyłącznie w środowisku wykonawczym języka wspólnego produktu .NET i jest w pełni zależny od usług udostępnianych przez to środowisko wykonawcze.

Aplikacja jest klasowana jako niezarządzana, jeśli dowolna część aplikacji działa lub wywołuje usługi poza środowiskiem wykonawczym wspólnego języka produktu .NET.

XMSC_WMQ_CONNECTION_NAME_LIST

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Ta właściwość określa hosty, do których klient próbuje ponownie nawiązać połączenie po zerowaniu połączenia.

Lista nazw połączeń jest rozdzielaną przecinkami listą par host/ip portów. Domyślnym ustawieniem dla tej właściwości jest WMQ_CONNECTION_NAME_LIST_DEFAULT.

Na przykład:127.0.0.1 (1414), host2.example.com(1400)

Domyślne ustawienie tej właściwości to localhost (1414).

XMSC_WMQ_DUR_SUBQ

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Miejsce docelowe

Nazwa kolejki trwałego subskrybenta, który odbiera komunikaty z miejsca docelowego. Ta właściwość może mieć tylko miejsce docelowe, które jest tematem.

Nazwa kolejki subskrybenta musi rozpoczynać się od następujących znaków:

SYSTEM.JMS.D.

Jeśli chcesz, aby wszystkie trwałe subskrybenty współużytkowały kolejkę subskrybenta, podaj pełną nazwę kolejki współużytkowanej. Kolejka o podanej nazwie musi istnieć, zanim aplikacja może utworzyć trwałą subskrybent.

Jeśli każdy z trwałych subskrybentów ma pobierać komunikaty z własnej, wyłącznej kolejki subskrybenta, należy określić nazwę kolejki, która kończy się gwiazdką (*). Następnie, gdy aplikacja tworzy trwałą subskrybent, klient XMS tworzy kolejkę dynamiczną do wyłącznego użytku przez trwałą subskrybent. Klient XMS korzysta z wartości właściwości w celu ustawienia zawartości pola **DynamicQueueName** w deskrypcji obiektu, który jest używany do tworzenia kolejki dynamicznej.

Wartością domyślną tej właściwości jest SYSTEM.JMS.D.SUBSCRIBER.QUEUE, co oznacza, że produkt XMS domyślnie korzysta z metody kolejki współużytkowanej.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

XMSC_WMQ_ENCODING

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

W jaki sposób dane liczbowe w treści komunikatu są reprezentowane, gdy klient XMS przekazuje komunikat do miejsca docelowego. Jeśli zostanie ustawiony dla pojedynczego komunikatu, właściwość JMS_IBM_ENCODING przesłania kodowanie określone dla miejsca docelowego przez tę właściwość. Ta właściwość określa reprezentację binarnych liczb całkowitych, upakowanych liczb całkowitych dziesiętnych i liczb zmiennopozycyjnych.

Poprawne wartości właściwości są takie same, jak wartości, które można określić w polu **Encoding** deskryptora komunikatu.

Do ustawienia właściwości aplikacja może używać następujących stałych nazwanych:

Stała nazwana	Znaczenie
MQENC_INTEGER_NORMAL	Normalne kodowanie liczb całkowitych
MQENC_INTEGER_REVERSED	Odwrócone kodowanie liczb całkowitych
MQENC_DECIMAL_NORMAL	Normalne upakowane kodowanie dziesiętne
MQENC_DECIMAL_REVERSED	Odwrócone spakowane kodowanie dziesiętne
MQENC_FLOAT_IEEE_NORMAL	Normalne kodowanie zmiennopozycyjne IEEE
MQENC_FLOAT_IEEE_REVERSED	Odwrócone kodowanie zmiennopozycyjne IEEE
MQENC_FLOAT_S390	Kodowanie zmiennopozycyjne architektury z/OS
MQENC_NATIVE	Kodowanie rodzimego komputera

Aby utworzyć wartość dla właściwości, aplikacja może dodać trzy następujące stałe w następujący sposób:

- Stała, której nazwa rozpoczyna się od wywołania MQENC_INTEGER, w celu określenia reprezentacji binarnych liczb całkowitych
- Stała, której nazwa rozpoczyna się od MQENC_DECIMAL, w celu określenia reprezentacji upakowanych liczb całkowitych.
- Stała, której nazwa rozpoczyna się od MQENC_FLOAT, w celu określenia reprezentacji liczb zmiennopozycyjnych.

Alternatywnie aplikacja może ustawić właściwość na wartość MQENC_NATIVE, której wartość jest zależna od środowiska.

Wartością domyślną właściwości jest MQENC_NATIVE.

Ta właściwość ma znaczenie tylko dla komunikatów wysyłanych do miejsca docelowego, a nie do komunikatów odebranych z miejsca docelowego.

XMSC_WMQ_FAIL_IF_QUIESCE

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory i miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

FAILIFQUIESCE

Określa, czy wywołania pewnych metod nie powiodą się, jeśli menedżer kolejek, z którym aplikacja nawiązała połączenie, będzie w stanie wyciszenia.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
XMSC_WMQ_FIQ_YES	Wywołania niektórych metod nie powiodą się, jeśli menedżer kolejek znajduje się w stanie wygaszania. Gdy aplikacja wykryje, że menedżer kolejek jest wygaszany, aplikacja może zakończyć swoje natychmiastowe zadanie i zamknąć połączenie, co pozwoli menedżerowi kolejek zatrzymać.
XMSC_WMQ_FIQ_NO	Wywołania metody nie powiodą się, ponieważ menedżer kolejek jest w stanie wygaszania. Jeśli ta wartość zostanie określona, aplikacja nie będzie mogła wykryć, że menedżer kolejek jest wygaszany. Aplikacja może kontynuować wykonywanie operacji względem menedżera kolejek i w związku z tym zapobiec zatrzymaniu menedżera kolejek.

Wartością domyślną dla fabryki połączeń jest XMSC_WMQ_FIQ_YES, ale domyślnie właściwość ta nie jest ustawiona dla miejsca docelowego. Ustawienie właściwości dla miejsca docelowego przestania dowolną wartość określoną przez właściwość fabryki połączeń.

XMSC_WMQ_MESSAGE_BODY

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS przetwarza obiekt MQRFH2 komunikatu produktu IBM WebSphere MQ jako część ładunku komunikatu (czyli jako część treści komunikatu).

Uwaga: Podczas wysyłania komunikatów do miejsca docelowego, właściwość XMSC_WMQ_MESSAGE_BODY zastępuje istniejące właściwości miejsca docelowego XMS XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_MESSAGE_BODY_JMS

Odbieranie: przychodzący typ i treść komunikatu XMS są określane przez treść komunikatu MQRFH2 (jeśli istnieje) lub MQMD (jeśli nie ma wartości MQRFH2) w odebranym komunikacie IBM WebSphere MQ.

Wyślij: Treść wychodzącego komunikatu XMS zawiera wstępnie wygenerowany nagłówek MQRFH2 i automatycznie wygenerowany nagłówek na podstawie właściwości komunikatu XMS i pól nagłówka.

XMSC_WMQ_MESSAGE_BODY_MQ

Odbieranie: przychodzący typ komunikatu XMS ma zawsze wartość ByteMessage, niezależnie od zawartości odebranego komunikatu IBM WebSphere MQ lub pola formatu odebranego deskryptora MQMD. Treść komunikatu XMS to niezmienione dane komunikatu zwracane przez bazowe wywołanie

API dostawcy przesyłania komunikatów. Zestaw znaków i kodowanie danych w treści komunikatu jest określone przez pola CodedCharSetId i Kodowanie deskryptora MQMD. Format danych w treści komunikatu jest określany na podstawie pola Format deskryptora MQMD.

Wyślij: wychodzący treść komunikatu XMS zawiera ładunek aplikacji jako-is; i żaden automatycznie wygenerowany nagłówek IBM WebSphere MQ nie jest dodawany do treści.

XMSC_WMQ_MESSAGE_BODY_UNSPECIFIED

Odbieranie: Klient XMS określa odpowiednią wartość dla tej właściwości. W przypadku ścieżki odbierania ta wartość jest wartością właściwości WMQ_MESSAGE_BODY_JMS.

Wyślij: Klient XMS określa odpowiednią wartość dla tej właściwości. W przypadku ścieżki wysyłania ta wartość jest wartością właściwości XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_MESSAGE_BODY_UNSPECIFIED.

XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Określa poziom kontekstu komunikatu, który ma być ustawiany przez aplikację XMS . Aby ta właściwość miała zastosowanie, aplikacja musi być uruchamiana z odpowiednimi uprawnieniami dotyczącymi kontekstu.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_MDCTX_DEFAULT

W przypadku komunikatów wychodzących wywołanie funkcji API MQOPEN i struktura MQPMO nie określają jawnych opcji kontekstu komunikatu.

XMSC_WMQ_MDCTX_SET_IDENTITY_CONTEXT

Wywołanie funkcji API MQOPEN określa opcję kontekstu komunikatu MQOO_SET_IDENTITY_CONTEXT, a struktura MQPMO określa wartość MQPMO_SET_IDENTITY_CONTEXT.

XMSC_WMQ_MDCTX_SET_ALL_CONTEXT

Wywołanie funkcji API MQOPEN określa opcję kontekstu komunikatu MQOO_SET_ALL_CONTEXT, a struktura MQPMO określa parametr MQPMO_SET_ALL_CONTEXT.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_MDCTX_DEFAULT.

Uwaga: Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z systemem Integration Bus.

Następujące właściwości wymagają, aby właściwość XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT została ustawiona na wartość właściwości XMSC_WMQ_MDCTX_SET_IDENTITY_CONTEXT lub wartość właściwości XMSC_WMQ_MDCTX_SET_ALL_CONTEXT podczas wysyłania komunikatu w celu uzyskania pożądanego efektu:

- JMS_IBM_MQMD_USERIDENTIFIER
- JMS_IBM_MQMD_ACCOUNTINGTOKEN,
- JMS_IBM_MQMD_APPLIDENTITYDATA

Następujące właściwości wymagają, aby właściwość XMSC_WMQ_MQMD_MESSAGE_CONTEXT została ustawiona na wartość właściwości XMSC_WMQ_MDCTX_SET_ALL_CONTEXT podczas wysyłania komunikatu w celu uzyskania pożądanego efektu:

- JMS_IBM_MQMD_PUTAPPLTYPE
- JMS_IBM_MQMD_PUTAPPLNAME
- Data PUTDATE JMS_IBM_MQMD_PUTDATE

- Czas PUTTIME JMS_IBM_MQMD_PUTTIME
- JMS_IBM_MQMD_APPLORIGINDATA

XMSC_WMQ_MQMD_READ_ENABLED

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS może wyodrębnić wartości pól MQMD, czy nie.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_READ_ENABLED_NO

Podczas wysyłania komunikatów właściwości JMS_IBM_MQMD* wysłanego komunikatu nie są aktualizowane w celu odzwierciedlenia zaktualizowanych wartości pól w strukturze MQMD.

Podczas odbierania komunikatów żaden z właściwości JMS_IBM_MQMD* nie jest dostępny dla odebranego komunikatu, nawet jeśli niektóre lub wszystkie z nich są ustawione przez nadawcę.

XMSC_WMQ_READ_ENABLED_YES

Podczas wysyłania komunikatów wszystkie właściwości JMS_IBM_MQMD* wysłanego komunikatu są aktualizowane w celu odzwierciedlenia zaktualizowanych wartości pól w strukturze MQMD, w tym tych właściwości, które nie zostały jawnie ustawione przez nadawcę.

Podczas odbierania komunikatów wszystkie właściwości JMS_IBM_MQMD* są dostępne w odebranych komunikacie, włącznie z właściwościami, które nie zostały jawnie ustawione przez nadawcę.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_READ_ENABLED_NO.

XMSC_WMQ_MQMD_WRITE_ENABLED

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Ta właściwość określa, czy aplikacja XMS może mieć wartości pól MQMD, czy nie.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_WRITE_ENABLED_NO

Wszystkie właściwości JMS_IBM_MQMD* są ignorowane, a ich wartości nie są kopiowane do bazowej struktury MQMD.

XMSC_WMQ_WRITE_ENABLED_YES

Przetwarzane są właściwości JMS_IBM_MQMD*. Ich wartości są kopiowane do bazowej struktury MQMD.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_WRITE_ENABLED_NO.

XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Ta właściwość określa, czy producenci komunikatów mogą używać asynchronicznych operacji put w celu wysyłania komunikatów do tego miejsca docelowego.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED_AS_DEST

Określ, czy dozwolone są operacje put asynchroniczne, odwołując się do definicji kolejki lub tematu.

XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED_AS_Q_DEF

Określ, czy dozwolone są operacje put asynchroniczne, odwołując się do definicji kolejki.

XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED_AS_TOPIC_DEF

Określ, czy dozwolone są operacje put asynchroniczne, odwołując się do definicji tematu.

XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED_DISABLED

Asynchroniczne operacje put są niedozwolone.

XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED_ENABLED

Dozwolone są asynchroniczne operacje put.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_PUT_ASYNC_ALLOWED_AS_DEST.

Uwaga: Ta właściwość nie ma znaczenia, gdy aplikacja łączy się z systemem Integration Bus.

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Ta właściwość określa, czy konsumenci komunikatów i przeglądarki kolejek mogą używać operacji odczytu z wyprzedzeniem do pobierania nietrwałych komunikatów nietransakcyjnych z tego miejsca docelowego do buforu wewnętrznego przed ich odebraniem.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED_AS_Q_DEF

Określ, czy odczyt z wyprzedzeniem jest dozwolony, odwołując się do definicji kolejki.

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED_AS_TEMAT_DEF

Określ, czy odczyt z wyprzedzeniem jest dozwolony, odwołując się do definicji tematu.

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED_AS_DEST

Określ, czy odczyt z wyprzedzeniem jest dozwolony, odwołując się do definicji kolejki lub tematu.

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED_DISABLED

Odczyt z wyprzedzeniem nie jest dozwolony podczas korzystania z komunikatów lub przeglądania komunikatów.

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED_ENABLED

Odczyt z wyprzedzeniem jest dozwolony.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED_AS_DEST.

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_CLOSE_POLICY**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

W przypadku komunikatów dostarczanych do asynchronicznego procesu następującego komunikatów ta właściwość określa, co stanie się z komunikatami w wewnętrznym buforze odczytu z wyprzedzeniem, gdy konsument komunikatów zostanie zamknięty.

Ta właściwość ma zastosowanie w przypadku określania opcji kolejki zamykającej podczas odbierania komunikatów z miejsca docelowego i nie ma zastosowania podczas wysyłania komunikatów do miejsca docelowego.

Ta właściwość jest ignorowana w przypadku Przeglądarki kolejek, ponieważ podczas przeglądania komunikaty są nadal dostępne w kolejkach.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_CLOSE_POLICY_DELIVER_CURRENT

Tylko bieżące wywołanie nastuchiwania komunikatów kończy się przed zwróceniem, potencjalnie pozostawiając komunikaty w wewnętrznym buforze odczytu z wyprzedzeniem, które następnie są usuwane.

XMSC_WMQ_READ_AHEAD_CLOSE_POLICY_DELIVER_ALL

Wszystkie komunikaty w wewnętrznym buforze odczytu z wyprzedzeniem są dostarczane do obiektu nastuchiwania komunikatów aplikacji przed zwróceniem.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_READ_AHEAD_CLOSE_POLICY_DELIVER_CURRENT.

Uwaga:

- **Nieprawidłowe zakończenie aplikacji**

Wszystkie komunikaty w buforze odczytu z wyprzedzeniem są tracone, gdy aplikacja XMS przerywa przerywanie.

- **Konsekwencje dla transakcji**

Funkcja odczytu z wyprzedzeniem jest wyłączona, gdy aplikacje korzystają z transakcji. Tak więc aplikacja nie widzi żadnej różnicy w zachowaniu podczas używania sesji transakcyjnych.

- **Konsekwencje trybów potwierdzania sesji**

Funkcja odczytu z wyprzedzeniem jest włączona dla sesji bez transakcji, gdy tryby potwierdzenia mają wartość XMSC_AUTO_ACKNOWLEDGE lub XMSC_DUPS_OK_ACKNOWLEDGE. Funkcja odczytu z wyprzedzeniem jest wyłączona, jeśli tryb potwierdzenia sesji to XMSC_CLIENT_ACKNOWLEDGE, bez względu na transakcję lub sesję bez transakcji.

- **Konsekwencje dla przeglądarek kolejek i selektorów przeglądarki kolejek**

Przeglądarki kolejek i selektory przeglądarki kolejek, używane w aplikacjach XMS, uzyskują przewagę wydajności z odczytu z wyprzedzeniem. Zamknięcie przeglądarki kolejek nie pogarsza wydajności, ponieważ komunikat jest nadal dostępny w kolejce do dalszego działania. Nie ma żadnych innych implikacji w przeglądarkach kolejek i selektorach przeglądarki kolejek poza korzyściami z wydajności odczytu z wyprzedzeniem.

- **Konsekwencje dla właściwości miejsca docelowego odczytu z wyprzedzeniem w menedżerach kolejek produktu WebSphere Broker komunikatów V6 lub wcześniejszych**

Określenie właściwości miejsca docelowego XMSC_WMQ_READ_AHEAD_ALLOWED i XMSC_WMQ_READ_AHEAD_CLOSE_POLICY, gdy aplikacja XMS korzysta z menedżera kolejek produktu WebSphere Broker komunikatów V6, nie będzie mógł używać określonych wartości. Te wartości właściwości miejsca docelowego zostaną zignorowane w trybie cichym, a aplikacje będą kontynuować pracę bez odczytu z wyprzedzeniem. W przypadku użycia z menedżerami kolejek w wersji V6 nie zostaną zgłoszone żadne błędy.

XMSC_WMQ_HOST_NAME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Miejsce działania menedżera kolejek: nazwa hosta lub adres IP systemu.

Ta właściwość jest używana tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta. Ta właściwość jest używana z właściwością `XMSC_WMQ_PORT` do identyfikowania menedżera kolejek.

Wartością domyślną tej właściwości jest `localhost`.

XMSC_WMQ_LOCAL_ADDRESS

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

W przypadku połączenia z menedżerem kolejek: ta właściwość określa używaną wartość interfejsu sieci lokalnej albo portu lokalnego (lub zakresu portów lokalnych) bądź obie te wartości.

Wartością właściwości jest łańcuch o następującym formacie:

`[nazwa_hosta] [(low_port) [,high_port]]`

Znaczenia zmiennych są następujące:

nazwa_hosta

Nazwa hosta lub adres IP lokalnego interfejsu sieciowego, który ma być używany dla połączenia.

Podanie tych informacji jest konieczne tylko wtedy, gdy system, na którym działa aplikacja, ma dwa lub więcej interfejsów sieciowych i użytkownik musi być w stanie określić, który interfejs musi być używany dla połączenia. Jeśli system ma tylko jeden interfejs sieciowy, tylko ten interfejs może być używany. Jeśli system ma dwa lub więcej interfejsów sieciowych i nie określono interfejsu, który musi być używany, interfejs jest wybierany losowo.

low_port

Numer portu lokalnego, który ma być używany dla połączenia.

Jeśli podano również wartość *high_port*, wartość *low_port* jest interpretowana jako najniższy numer portu w zakresie numerów portów.

wysoki_port

Najwyższy numer portu w zakresie numerów portów. Jeden z portów w podanym zakresie musi być używany dla połączenia.

Maksymalna długość łańcucha wynosi 48 znaków.

Poniżej przedstawiono kilka przykładów poprawnych wartości właściwości:

```
JUPITER
9.20.4.98
JUPITER (1000)
9.20.4.98(1000,2000)
(1000)
(1000,2000)
```

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta.

XMSC_WMQ_MESSAGE_SELECTION

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Określa, czy wybór komunikatów jest dokonany przez klienta XMS, czy przez brokera.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
KLIENT XMSC_WMQ_MSEL_CLIENT	Wybór komunikatów jest dokonany przez klienta XMS .
XMSC_WMQ_MSEL_BROKER	Wybór komunikatu jest dokonany przez broker.

Wartością domyślną jest XMSC_WMQ_MSEL_CLIENT.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja . Wybór komunikatu przez broker nie jest obsługiwany, jeśli właściwość XMSC_WMQ_BROKER_VERSION jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_BROKER_V1.

XMSC_WMQ_MSG_BATCH_SIZE

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Maksymalna liczba komunikatów pobieranych z kolejki w jednej partii, gdy komunikaty są dostarczane w trybie asynchronicznym.

Gdy aplikacja używa asynchronicznego dostarczania komunikatów, pod pewnymi warunkami klient XMS pobiera partię komunikatów z kolejki przed przekazaniem poszczególnych komunikatów indywidualnie do aplikacji. Ta właściwość określa maksymalną liczbę komunikatów, które mogą znajdować się w zadaniu wsadowym.

Wartością właściwości jest dodatnia liczba całkowita, a wartością domyślną jest 10. Należy rozważyć ustawienie tej właściwości na inną wartość tylko wtedy, gdy występuje konkretny problem z wydajnością, który należy rozwiązać.

Jeśli aplikacja jest połączona z menedżerem kolejek za pośrednictwem sieci, podniesienie wartości tej właściwości może zmniejszyć koszty ogólne i czasy odpowiedzi sieci, ale zwiększyć ilość pamięci wymaganej do zapisania komunikatów w systemie klienckim. I odwrotnie, obniżenie wartości tej właściwości może spowodować zwiększenie liczby przegród sieciowych i czasów odpowiedzi, ale zmniejszenie ilości pamięci wymaganej do przechowywania komunikatów.

XMSC_WMQ_POLLING_INTERVAL

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Jeśli kolejka żadnego procesu nasłuchującego w ramach sesji nie zawiera odpowiedniego komunikatu, jest to maksymalny odstęp czasu (w milisekundach) między kolejnymi próbami pobrania komunikatu z kolejki przez każdy z procesów nasłuchujących komunikatów.

Jeśli często zdarza się, że żaden odpowiedni komunikat nie jest dostępny dla żadnego z obiektów nasłuchiwanie komunikatów w sesji, należy rozważyć zwiększenie wartości tej właściwości.

Wartość właściwości jest dodatnią liczbą całkowitą. Wartość domyślna to 5000.

PORT XMSC_WMQ_PORT

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Numer portu, na którym menedżer kolejek nasłuchuje żądań przychodzących.

Ta właściwość jest używana tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta. Ta właściwość jest używana z właściwością `XMSC_WMQ_HOST_NAME` do identyfikowania menedżera kolejek.

Wartością domyślną tej właściwości jest `XMSC_WMQ_DEFAULT_CLIENT_PORT` lub 1414.

XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Wersja, wydanie, poziom modyfikacji i pakiet poprawek menedżera kolejek, z którym aplikacja ma nawiązać połączenie. Poprawne wartości dla tej właściwości to:

- Nieokreślona

Lub łańcuch w jednym z następujących formatów

- V.R.M.F
- V.R.M
- V.R
- V

Gdzie: V, R, M i F są wartościami całkowitymi większymi niż zero lub równymi zero.

Wartość 7 lub większa wskazuje, że ta wersja jest przeznaczona jako IBM WebSphere MQ Version 7.0 ConnectionFactory dla połączeń z menedżerem kolejek produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 . Wartość mniejsza niż 7 (na przykład "6.0.2.0") wskazuje na przeznaczenie do użycia z menedżerami kolejek wcześniejszymi niż wersja 7.0. Wartość domyślna, nieokreślona, pozwala na połączenia z dowolnym poziomem menedżera kolejek, określając odpowiednie właściwości i funkcje dostępne w oparciu o możliwości menedżera kolejek.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość "unspecified" (nieokreślona).

Uwaga:

- Jeśli wartość `XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION` jest ustawiona na 6, nie jest wykonywane współużytkowanie przez gniazdo. 2.
- Połączenie nie powiedzie się, jeśli wartość `XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION` jest ustawiona na 7, a na serwerze SHARECNV dla kanału jest ustawiona wartość 0.
- Składniki specyficzne dla produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 są wyłączone, jeśli właściwość `XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION` jest ustawiona na wartość UNSPECIFIED, a wartość SHARECNV jest ustawiona na 0.

Wersja produktu IBM WebSphere MQ Client również odgrywa główną rolę w tym, czy aplikacja kliencka XMS może korzystać z funkcji specyficznych dla produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 . W poniższej tabeli opisano zachowanie.

Uwaga: Właściwość systemowa `XMSC_WMQ_OVERRIDEPROVIDERVERSION` przestania właściwość `XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION`. Ta właściwość może być używana, jeśli nie można zmienić ustawienia fabryki połączeń.

<i>Tabela 37. Klient XMS -możliwość korzystania z funkcji specyficznych dla produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 .</i>			
#	XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION	IBM WebSphere MQ Wersja klienta	Opcje produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0
1	nieokreślona	7	WŁĄCZ
2	nieokreślona	6	WYŁĄCZ

Tabela 37. Klient XMS -możliwość korzystania z funkcji specyficznych dla produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0 . (kontynuacja)

#	XMSC_WMQ_PROVIDER_VERSION	IBM WebSphere MQ Wersja klienta	Opcje produktu IBM WebSphere MQ Version 7.0
3	7	7	WŁĄCZ
4	7	6	Wyjątek
5	6	6	WYŁĄCZ
6	6	7	WYŁĄCZ

XMSC_WMQ_PUB_ACK_INTERVAL

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Liczba komunikatów publikowanych przez publikatora, zanim klient XMS zażąda potwierdzenia od brokera.

Jeśli wartość tej właściwości zostanie zmniejszona, klient będzie żądał potwierdzeń częściej, a więc wydajność publikatora zmniejsza się. Jeśli wartość zostanie zwiększona, zgłaszanie wyjątku przez klient w przypadku awarii brokera będzie trwać dłużej.

Wartość właściwości jest dodatnią liczbą całkowitą. Wartość domyślna wynosi 25.

CCSID XMSC_WMQ_QMGR_CCSID

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Identyfikator (CCSID) kodowanego zestawu znaków lub strony kodowej, w którym pola danych znakowych zdefiniowane w interfejsie kolejki komunikatów (Message Queue Interface-MQI) są wymieniane między klientem XMS a klientem IBM WebSphere MQ . Ta właściwość nie ma zastosowania do łańcuchów danych znakowych w ciałach komunikatów.

Gdy aplikacja XMS łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta, klient XMS łączy się z klientem IBM WebSphere MQ . Informacje wymieniane między dwoma klientami zawierają pola danych znakowych, które są zdefiniowane w interfejsie MQI. W normalnych okolicznościach klient IBM WebSphere MQ zakłada, że te pola znajdują się na stronie kodowej systemu, na którym są uruchomione klienty. Jeśli klient XMS udostępnia te pola na innej stronie kodowej i oczekuje, że je otrzymają, należy ustawić tę właściwość w celu poinformowania klienta IBM WebSphere MQ .

Gdy klient IBM WebSphere MQ przekazuje te pola danych znakowych do menedżera kolejek, dane w nich muszą zostać przekształcone, jeśli to konieczne, na stronę kodową używaną przez menedżer kolejek. Podobnie, gdy klient IBM WebSphere MQ odbiera te pola od menedżera kolejek, dane w nich muszą zostać przekształcone, jeśli jest to konieczne, na stronę kodową, w której klient XMS oczekuje otrzymania tych danych. Klient IBM WebSphere MQ używa tej właściwości do wykonywania tych konwersji danych.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ustawienie tej właściwości jest równoznaczne z ustawieniem zmiennej środowiskowej MQCCSID dla klienta IBM WebSphere MQ , który obsługuje rodzime aplikacje klienckie produktu IBM WebSphere MQ . Więcej informacji na temat tej zmiennej środowiskowej można znaleźć w sekcji *Klienty IBM WebSphere MQ*.

XMSC_WMQ_QUEUE_MANAGER

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa menedżera kolejek, z którym ma zostać nawiązane połączenie.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

CCSID XMSC_WMQ_RECEIVE_CCSID

Właściwość docelowa, która ustawia docelowy identyfikator CCSID dla konwersji komunikatów menedżera kolejek. Wartość jest ignorowana, chyba że parametr XMSC_WMQ_RECEIVE_CONVERSION jest ustawiony na wartość WMQ_RECEIVE_CONVERSION_QMGR.

Typ danych:

Liczba całkowita

Wartość:

Dowolna dodatnia liczba całkowita.

Wartość domyślna to 1208.

XMSC_WMQ_RECEIVE_CONVERSION

Właściwość miejsca docelowego, która określa, czy konwersja danych ma być wykonywana przez menedżer kolejek.

Typ danych:

Liczba całkowita

Wartości:

XMSC_WMQ_RECEIVE_CONVERSION_CLIENT_MSG (DEFAULT): Wykonywanie konwersji danych tylko na kliencie XMS . Konwersja jest zawsze wykonywana za pomocą strony kodowej 1208.

XMSC_WMQ_RECEIVE_CONVERSION_QMGR: Przed wysłaniem komunikatu do klienta XMS należy przeprowadzić konwersję danych w menedżerze kolejek.

XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Identyfikuje wyjście odbierania kanału, które ma zostać uruchomione.

Wartość właściwości jest łańcuchem, który identyfikuje wyjście odbierania kanału i ma następujący format:

libraryName(entryPointNazwa)

gdzie:

- **libraryName** to pełna ścieżka do zarządzanego wyjścia .dll
- **entryPointNazwa** to nazwa klasy kwalifikowana przez przestrzeń nazw.

Na przykład C:\MyReceiveExit.dll(MyReceiveExitNameSpace.MyReceiveExitClassName)

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta zarządzanego. Obsługiwane są również tylko wyjścia zarządzane.

XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT_INIT

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Dane użytkownika przekazywane do wyjścia odbierania kanału w momencie jego wywołania.

Wartością właściwości jest łańcuch. Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta zarządzanego i właściwość “XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT” na stronie 238 jest ustawiona.

XMSC_WMQ_RESOLVED_QUEUE_MANAGER

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Ta właściwość jest używana do uzyskiwania nazwy menedżera kolejek, z którym jest on połączony.

W przypadku użycia z tabelą CCDT (Tabela definicji kanału klienta) ta nazwa może być inna niż nazwa menedżera kolejek określona w fabryce połączeń.

XMSC_WMQ_RESOLVED_QUEUE_MANAGER_ID

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Ta właściwość jest zapełniana za pomocą identyfikatora menedżera kolejek po nawiązaniu połączenia.

XMSC_WMQ_SECURITY_EXIT

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Identyfikuje wyjście zabezpieczeń kanału.

Wartość właściwości to łańcuch, który identyfikuje wyjście zabezpieczeń kanału i ma następujący format:

libraryName(entryPointNazwa)

gdzie:

- **libraryName** jest pełną ścieżką do zarządzanego wyjścia .dll.
- **entryPointNazwa** to nazwa klasy kwalifikowana przez przestrzeń nazw.

Na przykład: C:\MySecurityExit.dll(MySecurityExitNameSpace.MySecurityExitClassName)

Maksymalna długość łańcucha wynosi 128 znaków.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta zarządzanego. Obsługiwane są również tylko wyjścia zarządzane.

XMSC_WMQ_SECURITY_EXIT_INIT

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Dane użytkownika przekazywane do wyjścia zabezpieczeń kanału w momencie jego wywołania.

Maksymalna długość łańcucha danych użytkownika wynosi 32 znaki.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta zarządzanego i właściwość [“XMSC_WMQ_SECURITY_EXIT”](#) na stronie 239 jest ustawiona.

XMSC_WMQ_SEND_EXIT**Typ danych:**

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Identyfikuje wyjście wysyłania kanału.

Wartością właściwości jest łańcuch. Wyjście wysyłania kanału ma następujący format:

libraryName(entryPointNazwa)

gdzie:

- **libraryName** jest pełną ścieżką do zarządzanego wyjścia .dll.
- entryPointNazwa to nazwa klasy kwalifikowana przez przestrzeń nazw.

Na przykład: C:\MySendExit.dll(MySendExitNameSpace.MySendExitClassName)

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta zarządzanego. Obsługiwane są również tylko wyjścia zarządzane.

XMSC_WMQ_SEND_EXIT_INIT**Typ danych:**

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Dane użytkownika przekazywane do wyjść wysyłania kanału w momencie ich wywołania.

Wartość właściwości to łańcuch zawierający jeden lub więcej elementów danych użytkownika oddzielonych przecinkami. Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Reguły określania danych użytkownika, które są przekazywane do sekwencji wyjść wysyłania kanału, są takie same jak reguły określania danych użytkownika, które są przekazywane do sekwencji wyjść odbierania kanału. W związku z tym w przypadku reguł patrz [“XMSC_WMQ_RECEIVE_EXIT_INIT”](#) na stronie 239.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta zarządzanego i właściwość [“XMSC_WMQ_SEND_EXIT”](#) na stronie 240 jest ustawiona.

XMSC_WMQ_SEND_CHECK_COUNT**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Liczba wywołań wysyłania dozwolonych między sprawdzeniami błędów asynchronicznego umieszczania w ramach jednej sesji XMS bez transakcji.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na 0.

XMSC_WMQ_SHARE_CONV_ALLOWED

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Określa, czy połączenie klienta może współużytkować swoje gniazdo z innymi połączeniami XMS najwyższego poziomu z tego samego procesu do tego samego menedżera kolejek, jeśli definicje kanałów są zgodne. Ta właściwość umożliwia pełną izolację połączeń w osobnych gniazdach (jeśli jest to konieczne z powodów związanych z tworzeniem, konserwacją lub działaniem aplikacji). Ustawienie tej właściwości tylko wskazuje na wartość XMS, aby udostępnić gniazdo bazowe. Nie wskazuje na to, ile połączeń współużytkuje pojedyncze gniazdo. Liczba połączeń współużytkującej gniazdo jest określana przez wartość SHARECNV, która jest negocjowana między klientem IBM WebSphere MQ a serwerem IBM WebSphere MQ.

Aby ustawić właściwość, aplikacja może ustawić następujące stałe nazwane:

- XMSC_WMQ_SHARE_CONV_ALLOWED_FALSE-Połączenia nie współużytkowają gniazda.
- XMSC_WMQ_SHARE_CONV_ALLOWED_TRUE-Połączenia współużytkowają gniazdo.

Domyślnie właściwość ta jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_SHARE_CONV_ALLOWED_ENABLED.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta.

XMSC_WMQ_SSL_CERT_STORES

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Lokalizacje serwerów, na których znajdują się listy odwołań certyfikatów (Certificate Revocation List – CRL) używane podczas nawiązywania połączenia SSL z menedżerem kolejek.

Wartość właściwości to lista adresów URL oddzielonych przecinkami. Każdy adres URL ma następujący format:

```
[user[/password]@]ldap://[serveraddress][:portnum][, ...]
```

Ten format jest zgodny z podstawowym formatem MQJMS, ale rozszerzonym z poziomu podstawowego.

Poprawne jest posiadanie pustego serveraddress. W tym przypadku program XMS przyjmuje, że wartością jest łańcuch "localhost".

Przykładowa lista:

```
myuser/mypassword@ldap://server1.mycom.com:389  
ldap://server1.mycom.com  
ldap://  
ldap://:389
```

Tylko w przypadku produktu .NET : Połączenia zarządzane z produktem IBM WebSphere MQ (WMQ_CM_CLIENT) nie obsługują połączeń SSL, ale mogą być obsługiwane przy użyciu niezarządzanego połączenia (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED).

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

V7.5.0.2 Nazwa specyfikacji szyfrowania używanej w przypadku bezpiecznego połączenia z menedżerem kolejek.

W poniższej tabeli przedstawiono specyfikacje szyfrów, których można używać z obsługą protokołu IBM WebSphere MQ SSL i TLS. Jeśli żądasz certyfikatu osobistego, należy podać wielkość klucza dla pary kluczy publicznego i prywatnego. Wielkość klucza używana podczas uzgadniania SSL jest wielkością zapisaną w certyfikacie, o ile nie jest ona określona przez atrybut CipherSpec, co zostało określone w tabeli. Domyślnie ta właściwość nie jest ustawiona.

Nazwa specyfikacji szyfrowania	Używany protokół	Algorytm mieszający	Algorytm szyfrowania	Bity szyfrowania	FIPS ¹	Zestaw B 128 bitów	Pakiet B 192 bit
NULL_MD5	SSL 3.0 ₈	MD5	Brak	0	Nie	Nie	Nie
NULL_SHA	SSL 3.0 ₈	SHA-1	Brak	0	Nie	Nie	Nie
RC4_MD5_EXPORT ²	SSL 3.0 ₈	MD5	RC4	40	Nie	Nie	Nie
RC4_MD5_US	SSL 3.0 ₈	MD5	RC4	128	Nie	Nie	Nie
RC4_SHA_US	SSL 3.0 ₈	SHA-1	RC4	128	Nie	Nie	Nie
RC2_MD5_EXPORT ²	SSL 3.0 ₈	MD5	RC2	40	Nie	Nie	Nie
DES_SHA_EXPORT ²	SSL 3.0 ₈	SHA-1	DES	56	Nie	Nie	Nie
RC4_56_SHA_EXPORT1024 ³	SSL 3.0 ₈	SHA-1	RC4	56	Nie	Nie	Nie
DES_SHA_EXPORT1024 ³	SSL 3.0 ₈	SHA-1	DES	56	Nie	Nie	Nie
TRIPLE_DES_SHA_US	SSL 3.0 ₈	SHA-1	3DES	168	Nie	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	TLS 1.0	SHA-1	AES	128	Tak	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA ⁴	TLS 1.0	SHA-1	AES	256	Tak	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_DES_CBC_SHA	TLS 1.0	SHA-1	DES	56	Nie ⁵	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA ⁸	TLS 1.0	SHA-1	3DES	168	Tak	Nie	Nie
FIPS_WITH_DES_CBC_SHA	SSL 3.0	SHA-1	DES	56	Nie ⁶	Nie	Nie
FIPS_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA	SSL 3.0	SHA-1	3DES	168	Nie ⁷	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 ⁶	TLS 1.2	SHA-256	AES	128	Tak	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 ⁴	TLS 1.2	SHA-384	AES	256	Tak	Nie	Nie

Nazwa specyfikacji szyfrowania	Używany protokół	Algorytm mieszający	Algorytm szyfrowania	Bitowy szyfrowania	FIPS ¹	Zestaw B 128 bitów	Pakiet B 192 bit
TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	AES	128	Tak	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	AES	256	Tak	Nie	Nie
ECDHE_ECDSA_RC4_128_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	RC4	128	Nie	Nie	Nie
ECDHE_ECDSA_3DES_EDE_CBC_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	3DES	168	Tak	Nie	Nie
ECDHE_RSA_RC4_128_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	RC4	128	Nie	Nie	Nie
ECDHE_RSA_3DES_EDE_CBC_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	3DES	168	Tak	Nie	Nie
ECDHE_ECDSA_AES_128_CBC_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	AES	128	Tak	Nie	Nie
ECDHE_ECDSA_AES_256_CBC_SHA384	TLS 1.2	SHA-384	AES	256	Tak	Nie	Nie
ECDHE_RSA_AES_128_CBC_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	AES	128	Tak	Nie	Nie
ECDHE_RSA_AES_256_CBC_SHA384	TLS 1.2	SHA-384	AES	256	Tak	Nie	Nie
ECDHE_ECDSA_AES_128_GCM_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	AES	128	Tak	Tak	Nie
ECDHE_ECDSA_AES_256_GCM_SHA384	TLS 1.2	SHA-384	AES	256	Tak	Nie	Tak
ECDHE_RSA_AES_128_GCM_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	AES	128	Tak	Nie	Nie
ECDHE_RSA_AES_256_GCM_SHA384	TLS 1.2	SHA-384	AES	256	Tak	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_NULL_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	Brak	0	Nie	Nie	Nie
ECDHE_RSA_NULL_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	Brak	0	Nie	Nie	Nie
ECDHE_ECDSA_NULL_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	Brak	0	Nie	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_NULL_NULL	TLS 1.2	Brak	Brak	0	Nie	Nie	Nie
TLS_RSA_WITH_RC4_128_SHA256	TLS 1.2	SHA-256	RC4	128	Nie	Nie	Nie

Nazwa specyfikacji szyfrowania	Używany protokół	Algorytm mieszający	Algorytm szyfrowania	Bitowy szyfrowania	FIPS ¹	Zestaw B 128 bitów	Pakiet B 192 bit
--------------------------------	------------------	---------------------	----------------------	--------------------	-------------------	--------------------	------------------

Uwagi:

1. Określa, czy specyfikacja CipherSpec jest zgodna ze standardem FIPS (Federal Information Processing Standards) 140-2. Wyjaśnienie standardu FIPS oraz informacje na temat sposobu konfigurowania produktu WebSphere MQ na potrzeby zgodności ze standardem FIPS 140-2 znajdują się w dokumencie *Federal Information Processing Standards (FIPS)* w dokumentacji elektronicznej produktu IBM WebSphere MQ.
2. Maksymalna wielkość klucza uzgadniania to 512 bitów. Jeśli którykolwiek z certyfikatów wymienianych podczas uzgadniania SSL ma klucz większy niż 512 bitowy, na potrzeby uzgadniania generowany jest tymczasowy klucz 512-bitowy.
3. Wielkość klucza uzgadniania to 1024 bity.
4. Tej specyfikacji CipherSpec nie można użyć do zabezpieczenia połączenia z programu WebSphere MQ Explorer do menedżera kolejek, chyba że odpowiednie nieograniczone pliki strategii zostaną zastosowane do środowiska JRE używanego przez eksplorator.
5. Ta specyfikacja szyfrowania uzyskała certyfikat FIPS 140-2 przed 19 maja 2007.
6. Ta specyfikacja szyfrowania uzyskała certyfikat FIPS 140-2 przed 19 maja 2007. Nazwa FIPS_WITH_DES_CBC_SHA jest historyczna i odzwierciedla fakt, że wartość specyfikacji szyfrowania była poprzednio (ale już nie jest) zgodna ze standardem FIPS. Ta specyfikacja CipherSpec jest nieaktualna.
7. Nazwa FIPS_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA jest historyczna i odzwierciedla fakt, że wartość specyfikacji szyfrowania była poprzednio (ale już nie jest) zgodna ze standardem FIPS. Ta specyfikacja szyfrowania jest nieaktualna.
8. Jeśli produkt WebSphere MQ jest skonfigurowany na potrzeby operacji zgodnej ze standardem FIPS 140-2, ta specyfikacja CipherSpec może zostać użyta do przestania do 32 GB danych przed przerwaniem połączeniem z błędem AMQ9288. Aby uniknąć tego błędu, należy unikać używania potrójnego algorytmu DES (który jest nieaktualny) lub włączyć resetowanie klucza tajnego podczas używania tej specyfikacji CipherSpec w konfiguracji FIPS 140-2.

Pojęcia pokrewne

Zabezpieczenia

Integralność danych komunikatów

Zadania pokrewne

Określanie parametru CipherSpecs

XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa pakietu CipherSuite, która ma być używana przez połączenie SSL lub TLS z menedżerem kolejek. Na podstawie podanego zestawu algorytmów szyfrowania jest określany protokół używany do negocjowania bezpiecznego połączenia.

Ta właściwość ma następujące wartości kanoniczne:

- SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA
- SSL_RSA_EXPORT1024_WITH_DES_CBC_SHA
- SSL_RSA_FIPS_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA
- SSL_RSA_FIPS_WITH_DES_CBC_SHA
- SSL_RSA_WITH_NULL_MD5

- SSL_RSA_WITH_NULL_SHA
- SSL_RSA_EXPORT_WITH_RC2_CBC_40_MD5
- SSL_RSA_EXPORT1024_WITH_RC4_56_SHA
- SSL_RSA_EXPORT_WITH_RC4_40_MD5
- SSL_RSA_WITH_RC4_128_MD5
- SSL_RSA_WITH_RC4_128_SHA
- SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA
- SSL_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA
- SSL_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA
- SSL_RSA_WITH_DES_CBC_SHA
- SSL_RSA_WITH_3DES_EDE_CBC_SHA

Ta wartość może być podana jako alternatywa dla XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC.

Jeśli dla parametru XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC zostanie podana niepusta wartość, ta wartość przesłania ustawienie dla elementu XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE. Jeśli wartość XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC nie ma wartości, jako zestaw algorytmów szyfrowania dostarczany jest pakiet GSKit, wartość XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE. W tym przypadku wartość jest odwzorowywana na równoważną wartość atrybutu CipherSpec zgodnie z opisem w sekcji “Odwzorowania nazw CipherSuite i CipherSpec na potrzeby połączeń z serwerem IBM WebSphere MQ menedżer kolejek” na stronie 69.

Jeśli zarówno parametr XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SPEC, jak i XMSC_WMQ_SSL_CIPHER_SUITE są puste, to pole pChDef->SSLCipherSpec jest wypełnione spacjami.

Tylko w przypadku produktu .NET : Połączenia zarządzane z produktem IBM WebSphere MQ (WMQ_CM_CLIENT) nie obsługują połączeń SSL, ale mogą być obsługiwane przy użyciu niezarządzanego połączenia (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED).

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WMQ_SSL_CRYPTO_HW

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Szczegóły konfiguracji sprzętu szyfrującego połączonego z systemem klienta.

Ta właściwość ma następujące wartości kanoniczne:

- GSK_ACCELERATOR_RAINBOW_CS_OFF
- GSK_ACCELERATOR_RAINBOW_CS_ON
- GSK_ACCELERATOR_NCIPHER_NF_OFF
- GSK_ACCELERATOR_NCIPHER_NF_ON

Dostępny jest specjalny format dla sprzętu szyfrującego PKCS11 (gdzie DriverPath, TokenLabel i TokenPassword są łańcuchami określonymi przez użytkownika):

```
GSK_PKCS11=PKCS#11 DriverPath; PKCS#11 TokenLabel;PKCS#11 TokenPassword
```

Program XMS nie interpretuje ani nie zmienia treści łańcucha. Kopiuje on podaną wartość do limitu 256 znaków bajtowych w MQSCO.CryptoHardware .

Tylko w przypadku produktu .NET : Połączenia zarządzane z produktem IBM WebSphere MQ (WMQ_CM_CLIENT) nie obsługują połączeń SSL, ale mogą być obsługiwane przy użyciu niezarządzanego połączenia (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED).

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WMQ_SSL_FIPS_REQUIRED

Typ danych:

wartość boolowska

Właściwość:

ConnectionFactory

Wartość tej właściwości określa, czy aplikacja może lub nie może używać zestawów algorytmów szyfrowania niezgodnych ze standardem FIPS. Jeśli ta właściwość zostanie ustawiona na wartość true, w przypadku połączeń klient-serwer będzie można używać tylko algorytmów zgodnych ze standardem FIPS.

Ta właściwość może mieć następujące wartości, które przekładają się na dwie wartości kanoniczne dla MQSCO.FipsRequired:

<i>Tabela 38. Tabela wartości dla MQSCO.FlipsRequired , właściwość</i>		
Wartość	Opis	Odpowiednia wartość MQSCO.FipsRequired
Fałsz	Można użyć dowolnego obiektu CipherSpec .	MQSSL_FIPS_NO (wartość domyślna)
Prawda	W specyfikacji CipherSpec stosowane do tego połączenia klienta mogą być używane tylko algorytmy szyfrowania certyfikowane przez FIPS.	MQSSL_FIPS_YES

Program XMS kopiuje odpowiednią wartość do produktu MQSCO.FipsRequired przed wywołaniem komendy MQCONN.

Parametr MQSCO.FipsRequired jest dostępny tylko w programie IBM WebSphere MQ w wersji 6. Jeśli IBM WebSphere MQ wersja 5.3, jeśli ta właściwość jest ustawiona, program XMS nie podejmie próby nawiązania połączenia z menedżerem kolejek i zamiast niego zgłosi odpowiedni wyjątek.

Tylko w przypadku produktu .NET : Połączenia zarządzane z produktem IBM WebSphere MQ (WMQ_CM_CLIENT) nie obsługują połączeń SSL, ale mogą być obsługiwane przy użyciu niezarządzanego połączenia (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED).

XMSC_WMQ_SSL_KEY_REPOSITORY

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Położenie pliku bazy danych kluczy, w którym przechowywane są klucze i certyfikaty.

XMS kopiuje łańcuch, maksymalnie do 256 znaków jednobajtowych, do MQSCO.KeyRepository . IBM WebSphere MQ interpretuje ten łańcuch jako nazwę pliku, włącznie z pełną ścieżką.

Tylko w przypadku produktu .NET : Połączenia zarządzane z produktem IBM WebSphere MQ (WMQ_CM_CLIENT) nie obsługują połączeń SSL, ale mogą być obsługiwane przy użyciu niezarządzanego połączenia (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED).

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WMQ_SSL_KEY_RESETCOUNT

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Wartość KeyResetCount reprezentuje całkowitą liczbę nieszyfrowanych bajtów wysłanych i odebranych w ramach konwersacji SSL przed ponownym wynegocjowaniem klucza tajnego. Liczba bajtów obejmuje informacje sterujące wysłane przez agenta MCA.

Program XMS kopiuje wartość dostarczonej dla tej właściwości do MQSCO.KeyResetCount przed wywołaniem komendy MQCONN.

Parametr MQSCO.KeyRestCount jest dostępny tylko w programie IBM WebSphere MQ w wersji 6. Jeśli IBM WebSphere MQ wersja 5.3, jeśli ta właściwość jest ustawiona, program XMS nie podejmie próby nawiązania połączenia z menedżerem kolejek i zamiast niego zgłosi odpowiedni wyjątek.

Tylko w przypadku produktu .NET : Połączenia zarządzane z produktem IBM WebSphere MQ (WMQ_CM_CLIENT) nie obsługują połączeń SSL, ale mogą być obsługiwane przy użyciu niezarządzanego połączenia (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED).

Wartością domyślną tej właściwości jest zero, co oznacza, że klucze tajne nigdy nie są renegotjowane.

XMSC_WMQ_SSL_PEER_NAME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa węzła sieci używana na potrzeby połączenia SSL z menedżerem kolejek.

Dla tej właściwości nie ma listy wartości kanonicznych. Zamiast tego należy zbudować ten łańcuch zgodnie z regułami protokołu SSLPEER.

Przykład nazwy węzła sieci to:

```
"CN=John Smith, O=IBM ,OU=Test , C=GB"
```

Program XMS kopiuje łańcuch do poprawnej jednobajtowej strony kodowej i umieszcza poprawne wartości w plikach MQCD.SSLPeerNamePtr i MQCD.SSLPeerNameLength przed wywołaniem komendy MQCONN.

Ta właściwość ma znaczenie tylko wtedy, gdy aplikacja łączy się z menedżerem kolejek w trybie klienta.

Tylko w przypadku produktu .NET : Połączenia zarządzane z produktem IBM WebSphere MQ (WMQ_CM_CLIENT) nie obsługują połączeń SSL, ale mogą być obsługiwane przy użyciu niezarządzanego połączenia (WMQ_CM_CLIENT_UNMANAGED).

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WMQ_SYNCPOINT_ALL_GETS

Typ danych:

System.Boolean

Właściwość:

ConnectionFactory

Określa, czy wszystkie komunikaty muszą być pobierane z kolejek w ramach sterowania punktem synchronizacji.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
Fałsz	Jeśli okoliczności są odpowiednie, klient XMS może pobierać komunikaty z kolejek poza elementem sterującym punktu synchronizacji.
Prawda	Klient XMS musi pobrać wszystkie komunikaty z kolejek w ramach elementu sterującego punktu synchronizacji.

Wartością domyślną jest false.

KLIENT XMSC_WMQ_TARGET_CLIENT

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

targetClient

Określa, czy komunikaty wysyłane do miejsca docelowego mają zawierać nagłówek MQRFH2.

Jeśli aplikacja wysyła komunikat zawierający nagłówek MQRFH2 , aplikacja odbierający musi być w stanie obsłużyć nagłówek.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Znaczenie
XMSC_WMQ_TARGET_DEST_JMS	Komunikaty wysłane do miejsca docelowego zawierają nagłówek MQRFH2 . Tę wartość należy określić, jeśli aplikacja wysyła komunikaty do innej aplikacji XMS , aplikacji WebSphere JMS lub rodzimej aplikacji produktu IBM WebSphere MQ zaprojektowanej do obsługi nagłówka MQRFH2 .
XMSC_WMQ_TARGET_DEST_MQ	Komunikaty wysłane do miejsca docelowego nie zawierają nagłówka MQRFH2 . Tę wartość należy określić, jeśli aplikacja wysyła komunikaty do rodzimej aplikacji produktu IBM WebSphere MQ , która nie jest przeznaczona do obsługi nagłówka MQRFH2 .

Wartością domyślną jest XMSC_WMQ_TARGET_DEST_JMS.

XMSC_WMQ_TEMP_Q_PREFIX

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Przedrostek używany do utworzenia nazwy kolejki dynamicznej IBM WebSphere MQ utworzonej podczas tworzenia kolejki tymczasowej produktu XMS przez aplikację.

The rules for forming the prefix are the same as the rules for forming the contents of the **DynamicQName** field in an object descriptor, but the last non-blank character must be an asterisk(*). If the property is not set, the value used is CSQ.* on z/OS and AMQ.* on the other platforms. Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie punkt z punktem .

XMSC_WMQ_TEMP_TOPIC_PREFIX

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory, Miejsce docelowe

Podczas tworzenia tematów tymczasowych XMS generuje łańcuch tematu w postaci "TEMP/TEMPTOPICPREFIX/unique_id" lub jeśli ta właściwość zostanie pozostawiona z wartością domyślną, tylko "TEMP/unique_id". Podanie niepustej wartości umożliwia definiowanie konkretnych kolejek modelowych na potrzeby tworzenia zarządzanych kolejek dla subskrybentów tymczasowych tematów utworzonych w ramach tego połączenia.

Dowolny łańcuch inny niż NULL składający się tylko z poprawnych znaków dla łańcucha tematu IBM WebSphere MQ jest poprawną wartością dla tej właściwości.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość "" (pusty łańcuch).

Uwaga: Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie publikowania/subskrypcji.

MODEL_XMSC_WMQ_TEMPORARY_MODEL

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa kolejki modelowej IBM WebSphere MQ , z której tworzona jest kolejka dynamiczna, gdy aplikacja tworzy kolejkę tymczasową XMS .

Wartością domyślną tej właściwości jest SYSTEM.DEFAULT.MODEL.QUEUE.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie punkt z punktem .

FORMAT_XMSC_WMQ_WILDCARD_FORMAT

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory, Miejsce docelowe

Ta właściwość określa, która wersja składni ze znakami wieloznacznymi ma być używana.

W przypadku korzystania z publikowania/subskrypcji z IBM WebSphere MQ '*' i '?' są traktowane jako znaki wieloznaczne. Znaki '#' i '+' są traktowane jako znaki wieloznaczne, gdy opcja publikowania jest subskrybowana przy użyciu produktu WebSphere Broker komunikatów. Ta właściwość zastępuje właściwość XMSC_WMQ_BROKER_VERSION.

Poprawne wartości dla tej właściwości to:

XMSC_WMQ_WILDCARD_TOPIC_ONLY

Rozpoznaje tylko znaki zastępcze poziomu tematu, tzn. "#" i '+' są traktowane jako znaki wieloznaczne. Ta wartość jest taka sama jak wartość XMSC_WMQ_BROKER_V2.

XMSC_WMQ_WILDCARD_CHAR_ONLY

Rozpoznaje znaki zastępcze tylko w postaci znaków wieloznacznych. "*" i '?' są traktowane jako znaki wieloznaczne. Ta wartość jest taka sama jak wartość XMSC_WMQ_BROKER_V1.

Domyślnie ta właściwość jest ustawiona na wartość XMSC_WMQ_WILDCARD_TOPIC_ONLY.

Uwaga: Ta właściwość nie ma znaczenia podczas publikowania/subskrybowania przy użyciu produktu IBM WebSphere MQ Version 6.0 i poniżej. Zamiast tego należy użyć właściwości XMSC_WMQ_BROKER_VERSION.

XMSC_WPM_BUS_NAME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory i miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

busName

W przypadku fabryki połączeń: nazwa magistrali integracji usług, z którą aplikacja nawiązuje połączenie. W przypadku miejsca docelowego: nazwa magistrali integracji usług, w której znajduje się miejsce docelowe.

W przypadku miejsca docelowego, które jest tematem, ta właściwość jest nazwą magistrali integracji usług, w której istnieje powiązany obszar tematu. Ten obszar tematu jest określany przez właściwość `XMSC_WPM_TOPIC_SPACE`.

Jeśli właściwość nie jest ustawiona dla miejsca docelowego, zakłada się, że kolejka lub powiązany obszar tematu istnieją w magistrali integracji usług, z którą łączy się aplikacja.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WPM_CONNECTION_PROTOCOL

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

Połączenie

Protokół komunikacyjny używany na potrzeby połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

Możliwe wartości właściwości są następujące:

Wartość	Znaczenie
XMSC_WPM_CP_HTTP	Połączenie korzysta z protokołu HTTP przez TCP/IP.
XMSC_WPM_CP_TCP	Połączenie korzysta z protokołu TCP/IP.

XMSC_WPM_CONNECTION_BLISKOŚĆ

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Ustawienie bliskości połączeń na potrzeby nawiązywania połączenia. Ta właściwość określa, w jaki sposób mechanizm przesyłania komunikatów, z którym łączy się aplikacja, musi należeć do serwera startowego.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość	Ustawienie bliskości połączenia
XMSC_WPM_CONNECTION_PROXIMITY_BUS	Magistrala
XMSC_WPM_CONNECTION_PROXIMITY_CLUSTER	Klaster
XMSC_WPM_CONNECTION_PROXIMITY_HOST	Host
XMSC_WPM_CONNECTION_PROXIMITY_SERVER	Serwer

Wartość domyślna to XMSC_WPM_CONNECTION_PROXIMITY_BUS.

XMSC_WPM_DUR_SUB_HOME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

Strona główna durableSubscription

Nazwa mechanizmu przesyłania komunikatów zarządzającego wszystkimi trwałymi subskrypcjami połączeń lub miejsc docelowych. Komunikaty, które mają zostać dostarczone do trwałych subskrybentów, są zapisywane w punkcie publikacji tego samego mechanizmu przesyłania komunikatów.

W przypadku połączenia przed utworzeniem trwałego subskrybenta, który korzysta z połączenia, musi zostać określony dom subskrypcji trwałej. Każda wartość określona dla miejsca docelowego przestania wartość określoną dla połączenia.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

XMSC_WPM_HOST_NAME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Połączenie

Położenie mechanizmu przesyłania komunikatów, z którym połączona jest aplikacja (nazwa hosta lub adres IP systemu). Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_WPM_LOCAL_ADDRESS

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

W przypadku połączenia z magistralą integracji usług: ta właściwość określa używaną wartość interfejsu sieci lokalnej albo portu lokalnego (lub zakresu portów lokalnych) bądź obie te wartości.

Wartością właściwości jest łańcuch o następującym formacie:

[*nazwa_hosta*] [(*low_port*) [,*high_port*]]

Znaczenia zmiennych są następujące:

nazwa_hosta

Nazwa hosta lub adres IP lokalnego interfejsu sieciowego, który ma być używany dla połączenia.

Podanie tych informacji jest konieczne tylko wtedy, gdy system, na którym działa aplikacja, ma dwa lub więcej interfejsów sieciowych i użytkownik musi być w stanie określić, który interfejs musi być używany dla połączenia. Jeśli system ma tylko jeden interfejs sieciowy, tylko ten interfejs może być używany. Jeśli system ma dwa lub więcej interfejsów sieciowych i nie określono interfejsu, który musi być używany, interfejs jest wybierany losowo.

low_port

Numer portu lokalnego, który ma być używany dla połączenia.

Jeśli podano również wartość *high_port* , wartość *low_port* jest interpretowana jako najniższy numer portu w zakresie numerów portów.

wysoki_port

Najwyższy numer portu w zakresie numerów portów. Jeden z portów w podanym zakresie musi być używany dla połączenia.

Poniżej przedstawiono kilka przykładów poprawnych wartości właściwości:

```
JUPITER
9.20.4.98
JUPITER (1000)
9.20.4.98(1000,2000)
(1000)
(1000,2000)
```

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WPM_ME_NAME

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Połączenie

Nazwa mechanizmu przesyłania komunikatów, z którym połączona jest aplikacja. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

XMSC_WPM_NON_PERSISTENT_MAP

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Poziom niezawodności komunikatów nietrwałych wysyłanych za pośrednictwem połączenia.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość

XMSC_WPM_MAPPING_AS_DESTINATION

Poziom niezawodności

Określony przez domyślny poziom niezawodności określony dla kolejki lub obszaru tematu w magistrali integracji usług.

XMSC_WPM_MAPPING_BEST_EFFORT_NON_
Trwałe

Optymalny nietrwały wysiłek

SPECYFIKACJA_ODWZOROWANIA_Z_XMSC_Z_XMSC__
Trwałe

Ekspresowa nietrwała

XMSC_WPM_MAPPING_RELIABLE_NON_
Trwałe

Niezawodny nietrwały

XMSC_WPM_MAPPING_RELIABLE_PERSISTENT

Niezawodny trwały

XMSC_WPM_MAPPING_ASSURED_PERSISTENT

Zapewniony trwały

Wartością domyślną jest XMSC_WPM_MAPPING_EXPRESS_NON_PERSISTENT.

XMSC_WPM_PERSISTENT_MAP

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Poziom niezawodności komunikatów trwałych wysyłanych za pośrednictwem połączenia.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość

XMSC_WPM_MAPPING_AS_DESTINATION

Poziom niezawodności

Określony przez domyślny poziom niezawodności określony dla kolejki lub obszaru tematu w magistrali integracji usług.

Poprawna wartość

XMSC_WPM_MAPPING_BEST_EFFORT_NON_
Trwałe

SPECYFIKACJA_ODWZOROWANIA_Z_XMSC_Z_XMSC_
Trwałe

XMSC_WPM_MAPPING_RELIABLE_NON_
Trwałe

XMSC_WPM_MAPPING_RELIABLE_PERSISTENT

XMSC_WPM_MAPPING_ASSURED_PERSISTENT

Poziom niezawodności

Optymalny nietrwały wysiłek

Ekspresowa nietrwała

Niezawodny nietrwały

Niezawodny trwały

Zapewniony trwały

Wartością domyślną jest XMSC_WPM_MAPPING_RELIABLE_PERSISTENT.

PORT XMSC_WPM_PORT**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

Połączenie

Numer portu, na którym nasłuchuje mechanizm przesyłania komunikatów, z którym aplikacja nawiązała połączenie. Ta właściwość jest tylko do odczytu.

PUNKTY KOŃCOWE XMSC_WPM_PROVIDER_ENDPOINTS**Typ danych:**

Łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Jeden adres punktu końcowego serwera startowego lub sekwencja wielu adresów. Adresy punktów końcowych są rozdzielane przecinkami.

Serwer startowy to serwer aplikacji, który jest odpowiedzialny za wybór mechanizmu przesyłania komunikatów, z którym aplikacja nawiązuje połączenie. Adres punktu końcowego serwera startowego ma następujący format:

nazwa_hosta:numer_portu:nazwa_łańcucha

Znaczenia komponentów adresu punktu końcowego są następujące:

nazwa_hosta

Nazwa hosta lub adres IP systemu, na którym znajduje się serwer startowy. Jeśli nie zostanie podana nazwa hosta lub adres IP, wartością domyślną jest localhost.

numer_portu

Numer portu, na którym serwer startowy nasłuchuje nadchodzących żądań. Jeśli nie zostanie podany numer portu, wartością domyślną jest 7276.

nazwa_łańcucha

Nazwa startowego łańcucha transportowego używanego przez serwer startowy. Poprawne wartości to:

Poprawna wartość

XMSC_WPM_BOOTSTRAP_HTTP

XMSC_WPM_BOOTSTRAP_HTTPS

Nazwa startowego łańcucha transportowego

Przesyłanie komunikatów BootstrapTunneled

BootstrapTunneledSecureMessaging

Poprawna wartość

XMSC_WPM_BOOTSTRAP_SSL

XMSC_WPM_BOOTSTRAP_TCP

Nazwa startowego łańcucha transportowegoPrzesyłanie komunikatów programu
BootstrapSecure

Przesyłanie komunikatów BootstrapBasic

Jeśli nie zostanie podana żadna nazwa, wartością domyślną jest XMSC_WPM_BOOTSTRAP_TCP.

Jeśli nie zostanie podany adres punktu końcowego, wartością domyślną jest localhost:7276:BootstrapBasicMessaging.

XMSC_WPM_TARGET_GROUP**Typ danych:**

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa grupy docelowej mechanizmów przesyłania komunikatów. Rodzaj grupy docelowej jest określany przez właściwość XMSC_WPM_TARGET_TYPE.

Tę właściwość należy ustawić, jeśli mechanizm przesyłania komunikatów ma zostać ograniczony do podgrupy mechanizmów przesyłania komunikatów w magistrali integracji usług. Jeśli aplikacja ma mieć możliwość łączenia się z dowolnym mechanizmem przesyłania komunikatów na magistrali integracji usług, nie należy ustawiać tej właściwości.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WPM_TARGET_ISTOTNOŚĆ**Typ danych:**

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Znaczenie grupy docelowej mechanizmów przesyłania komunikatów.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartośćXMSC_WPM_TARGET_SIGNIFICANCE_
PreferowaneXMSC_WPM_TARGET_SIGNIFICANCE_
WYMAGANE**Znaczenie**

Mechanizm przesyłania komunikatów w grupie docelowej jest wybierany, jeśli dostępny jest jeden z nich. W przeciwnym razie wybierany jest mechanizm przesyłania komunikatów spoza grupy docelowej, pod warunkiem że znajduje się on w tej samej magistrali integracji usług.

Wybrany mechanizm przesyłania komunikatów musi należeć do grupy docelowej. Jeśli mechanizm przesyłania komunikatów w grupie docelowej nie jest dostępny, proces połączenia nie powiedzie się.

Wartością domyślną właściwości jest XMSC_WPM_TARGET_SIGNIFICANCE_PREFERRED.

XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN**Typ danych:**

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Nazwa łańcucha transportowego danych przychodzących, który musi być używany przez aplikację do nawiązywania połączenia z mechanizmem przesyłania komunikatów.

Wartością właściwości może być nazwa dowolnego łańcucha transportowego danych przychodzących, który jest dostępny na serwerze aplikacji, który udostępnia mechanizm przesyłania komunikatów. Następująca stała nazwana jest udostępniana dla jednego z predefiniowanych łańcuchów transportu przychodzącego:

Stać nazwana

XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN_BASIC

Nazwa łańcucha transportowego

Przesyłanie komunikatów
InboundBasic

Domyślna wartość właściwości to XMSC_WPM_TARGET_TRANSPORT_CHAIN_BASIC.

XMSC_WPM_TARGET_TYPE

Typ danych:

System.Int32

Właściwość:

ConnectionFactory

Typ grupy docelowej mechanizmów przesyłania komunikatów. Ta właściwość służy do określania rodzaju grupy docelowej identyfikowanej przez właściwość XMSC_WPM_TARGET_GROUP.

Poprawne wartości właściwości są następujące:

Poprawna wartość

XMSC_WPM_TARGET_TYPE_BUSMEMBER

Znaczenie

Nazwa grupy docelowej to nazwa elementu magistrali. Grupa docelowa to wszystkie mechanizmy przesyłania komunikatów znajdujące się w elemencie magistrali.

XMSC_WPM_TARGET_TYPE_CUSTOM

Nazwa grupy docelowej jest nazwą grupy mechanizmów przesyłania komunikatów zdefiniowanej przez użytkownika. Grupa docelowa to wszystkie mechanizmy przesyłania komunikatów, które są zarejestrowane w grupie zdefiniowanej przez użytkownika.

XMSC_WPM_TARGET_TYPE_ME

Nazwa grupy docelowej to nazwa mechanizmu przesyłania komunikatów. Grupa docelowa jest podanym mechanizmem przesyłania komunikatów.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona.

XMSC_WPM_TEMP_Q_PREFIX

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Przedrostek używany do tworzenia nazwy kolejki tymczasowej, która jest tworzona na magistrali integracji usług, gdy aplikacja tworzy kolejkę tymczasową XMS. Przedrostek może zawierać do 12 znaków.

Nazwa kolejki tymczasowej zaczyna się od znaków "_Q", po których następuje przedrostek. Pozostała część nazwy składa się z wygenerowanych przez system znaków.

Domyślnie właściwość ta nie jest ustawiona, co oznacza, że nazwa kolejki tymczasowej nie ma przedrostka.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie punkt z punktem .

XMSC_WPM_TEMP_TOPIC_PREFIX

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

ConnectionFactory

Przedrostek używany do generowania nazwy tematu tymczasowego tworzonego przez aplikację. Przedrostek może zawierać do 12 znaków.

Nazwa tematu tymczasowego rozpoczyna się od znaków "_T", po których następuje przedrostek. Pozostała część nazwy składa się z wygenerowanych przez system znaków.

Domyślnie właściwość ta nie jest ustawiona, co oznacza, że nazwa tematu tymczasowego nie ma przedrostka.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

XMSC_WPM_TOPIC_SPACE

Typ danych:

łańcuch

Właściwość:

Miejsce docelowe

Nazwa używana w identyfikatorze URI:

topicSpace

Nazwa obszaru tematu zawierającego dany temat. Ta właściwość może mieć tylko miejsce docelowe, które jest tematem.

Domyślnie właściwość nie jest ustawiona, co oznacza, że zakładany jest domyślny obszar tematu.

Ta właściwość jest odpowiednia tylko w domenie Publikowanie/subskrypcja .

Uwagi

Niniejsza publikacja została opracowana z myślą o produktach i usługach oferowanych w Stanach Zjednoczonych.

IBM może nie oferować w innych krajach produktów, usług lub opcji omawianych w tej publikacji. Informacje o produktach i usługach dostępnych w danym kraju można uzyskać od lokalnego przedstawiciela IBM. Odwołanie do produktu, programu lub usługi IBM nie oznacza, że można użyć wyłącznie tego produktu, programu lub usługi IBM. Zamiast nich można zastosować ich odpowiednik funkcjonalny pod warunkiem, że nie narusza to praw własności intelektualnej firmy IBM. Jednakże cała odpowiedzialność za ocenę przydatności i sprawdzenie działania produktu, programu lub usługi pochodzących od producenta innego niż IBM spoczywa na użytkowniku.

IBM może posiadać patenty lub złożone wnioski patentowe na towary i usługi, o których mowa w niniejszej publikacji. Używanie tego dokumentu nie daje żadnych praw do tych patentów. Pisemne zapytania w sprawie licencji można przesyłać na adres:

IBM Director of Licensing
IBM Corporation
North Castle Drive
Armonk, NY 10504-1785
U.S.A.

Zapytania w sprawie licencji dotyczących informacji kodowanych przy użyciu dwubajtowych zestawów znaków (DBCS) należy kierować do lokalnych działów IBM Intellectual Property Department lub zgłaszać na piśmie pod adresem:

Intellectual Property Licensing
Legal and Intellectual Property Law
IBM Japan, Ltd.
19-21, Nihonbashi-Hakozakicho, Chuo-ku
Tokyo 103-8510, Japan

Poniższy akapit nie obowiązuje w Wielkiej Brytanii, a także w innych krajach, w których jego treść pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa miejscowego: INTERNATIONAL BUSINESS MACHINES CORPORATION DOSTARCZA TĘ PUBLIKACJĘ W STANIE, W JAKIM SIĘ ZNAJDUJE ("AS IS"), BEZ JAKICHKOLWIEK GWARANCJI (RĘKOJMIĘ RÓWNIEŻ WYŁĄCZA SIĘ), WYRAŻNYCH LUB DOMNIEMANYCH, A W SZCZEGÓLNOŚCI DOMNIEMANYCH GWARANCJI PRZYDATNOŚCI HANDLOWEJ, PRZYDATNOŚCI DO OKREŚLONEGO CELU ORAZ GWARANCJI, ŻE PUBLIKACJA TA NIE NARUSZA PRAW OSÓB TRZECICH. Ustawodawstwa niektórych krajów nie dopuszczają zastrzeżeń dotyczących gwarancji wyraźnych lub domniemanych w odniesieniu do pewnych transakcji; w takiej sytuacji powyższe zdanie nie ma zastosowania.

Informacje zawarte w niniejszej publikacji mogą zawierać nieścisłości techniczne lub błędy typograficzne. Informacje te są okresowo aktualizowane, a zmiany te zostaną uwzględnione w kolejnych wydaniach tej publikacji. IBM zastrzega sobie prawo do wprowadzania ulepszeń i/lub zmian w produktach i/lub programach opisanych w tej publikacji w dowolnym czasie, bez wcześniejszego powiadomienia.

Wszelkie wzmianki w tej publikacji na temat stron internetowych innych podmiotów zostały wprowadzone wyłącznie dla wygody użytkowników i w żadnym wypadku nie stanowią zachęty do ich odwiedzania. Materiały dostępne na tych stronach nie są częścią materiałów opracowanych dla tego produktu IBM, a użytkownik korzysta z nich na własną odpowiedzialność.

IBM ma prawo do używania i rozpowszechniania informacji przystanych przez użytkownika w dowolny sposób, jaki uzna za właściwy, bez żadnych zobowiązań wobec ich autora.

Licencjodawcy tego programu, którzy chcieliby uzyskać informacje na temat programu w celu: (i) wdrożenia wymiany informacji między niezależnie utworzonymi programami i innymi programami (łącznie

z tym opisywanym) oraz (ii) wspólnego wykorzystywania wymienianych informacji, powinni skontaktować się z:

IBM Corporation
Koordynator współdziałania z oprogramowaniem, Dział 49XA
3605 Highway 52 N
Rochester, MN 55901
U.S.A.

Informacje takie mogą być udostępnione, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki, w tym, w niektórych przypadkach, zostanie uiszczona stosowna opłata.

Licencjonowany program opisany w niniejszej publikacji oraz wszystkie inne licencjonowane materiały dostępne dla tego programu są dostarczane przez IBM na warunkach określonych w Umowie IBM z Klientem, Międzynarodowej Umowie Licencyjnej IBM na Program lub w innych podobnych umowach zawartych między IBM i użytkownikami.

Wszelkie dane dotyczące wydajności zostały zebrane w kontrolowanym środowisku. W związku z tym rezultaty uzyskane w innych środowiskach operacyjnych mogą się znacząco różnić. Niektóre pomiary mogły być dokonywane na systemach będących w fazie rozwoju i nie ma gwarancji, że pomiary wykonane na ogólnie dostępnych systemach dadzą takie same wyniki. Niektóre z pomiarów mogły być estymowane przez ekstrapolację. Rzeczywiste wyniki mogą być inne. Użytkownicy powinni we własnym zakresie sprawdzić odpowiednie dane dla ich środowiska.

Informacje dotyczące produktów innych niż produkty IBM pochodzą od dostawców tych produktów, z opublikowanych przez nich zapowiedzi lub innych powszechnie dostępnych źródeł. Firma IBM nie testowała tych produktów i nie może potwierdzić dokładności pomiarów wydajności, kompatybilności ani żadnych innych danych związanych z tymi produktami. Pytania dotyczące możliwości produktów innych podmiotów należy kierować do dostawców tych produktów.

Wszelkie stwierdzenia dotyczące przyszłych kierunków rozwoju i zamierzeń IBM mogą zostać zmienione lub wycofane bez powiadomienia.

Publikacja ta zawiera przykładowe dane i raporty używane w codziennych operacjach działalności gospodarczej. W celu kompleksowego ich zilustrowania podane przykłady zawierają nazwiska osób prywatnych, nazwy przedsiębiorstw oraz nazwy produktów. Wszystkie te nazwy/nazwiska są fikcyjne i jakiegokolwiek podobieństwo do istniejących nazw/nazwisk i adresów jest całkowicie przypadkowe.

LICENCJA W ZAKRESIE PRAW AUTORSKICH:

Niniejsza publikacja zawiera przykładowe aplikacje w kodzie źródłowym, ilustrujące techniki programowania w różnych systemach operacyjnych. Użytkownik może kopiować, modyfikować i dystrybuować te programy przykładowe w dowolnej formie bez uiszczania opłat na rzecz IBM, w celu projektowania, używania, sprzedaży lub dystrybucji aplikacji zgodnych z aplikacyjnym interfejsem programistycznym dla tego systemu operacyjnego, dla którego napisane zostały programy przykładowe. Programy przykładowe nie zostały gruntownie przetestowane. IBM nie może zatem gwarantować ani sugerować niezawodności, użyteczności i funkcjonalności tych programów.

W przypadku przeglądania niniejszych informacji w formie elektronicznej, zdjęcia i kolorowe ilustracje mogą nie być wyświetlane.

Informacje dotyczące interfejsu programistycznego

Informacje dotyczące interfejsu programistycznego, o ile są udostępniane, mają być pomocne podczas tworzenia oprogramowania aplikacji do użytku z tym programem.

Podręcznik ten zawiera informacje na temat planowanych interfejsów programistycznych, które umożliwiają klientom pisanie programów w celu uzyskania dostępu do usług IBM WebSphere MQ.

Informacje te mogą również zawierać informacje na temat diagnostyki, modyfikacji i strojenia. Tego typu informacje są udostępniane jako pomoc przy debugowaniu aplikacji.

Ważne: Informacji na temat diagnostyki, modyfikacji i strojenia nie należy używać jako interfejsu programistycznego, ponieważ może on ulec zmianie.

Znaki towarowe

IBM, logo IBM, ibm.com, są znakami towarowymi IBM Corporation, zarejestrowanymi w wielu systemach prawnych na całym świecie. Aktualna lista znaków towarowych IBM jest dostępna w serwisie WWW, w sekcji "Copyright and trademark information" (Informacje o prawach autorskich i znakach towarowych), pod adresem www.ibm.com/legal/copytrade.shtml. Nazwy innych produktów lub usług mogą być znakami towarowymi IBM lub innych podmiotów.

Microsoft oraz Windows są znakami towarowymi Microsoft Corporation w Stanach Zjednoczonych i/lub w innych krajach.

UNIX jest zastrzeżonym znakiem towarowym The Open Group w Stanach Zjednoczonych i/lub w innych krajach.

Linux® jest zastrzeżonym znakiem towarowym Linusa Torvaldsa w Stanach Zjednoczonych i/lub w innych krajach.

Ten produkt zawiera oprogramowanie opracowane przez Eclipse Project (<http://www.eclipse.org/>).

Java oraz wszystkie znaki towarowe i logo dotyczące języka Java są znakami towarowymi lub zastrzeżonymi znakami towarowymi Oracle i/lub przedsiębiorstw afiliowanych Oracle.

Numer pozycji:

(1P) P/N: